

மென்மைதொள் சைவரீத் வளங்குக உலகமெல்லாம்

இந்து தருமம்

இந்து மாணவர் சங்கம்-68வது செயற்குழு-2024/2025
புராணவியப் பல்கலைக்கழகம்

உ
சிவமயம்
“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

இந்து தருமம் - 2025ம் ஆண்டு INDHU DHARMAM

இந்து மாணவர் சங்கம் 2024/2025
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை.

உள்ளடக்கம்

வாழ்த்தியல்

06

• பிரதம சுவாச்சாரியாரின் அபிஷேகம்	07
• Message from the deputy vice chancellor	08
• பெருந்தலைவரின் வாழ்த்துச்செய்தி	10
• பெரும்பொருளாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி	11
• இந்து மாணவர் சங்கத் தலைவரின் வாழ்த்துச்செய்தி	12
• இதழாசிரியர் உரை	13
• 68வது செயற்குழு உறுப்பினர் பட்டியல்	14

வாழ்வியல்

15

01. உண்டி கொடுத்து உயிர் அளிக்கும் காசியின் வாரணாசு மாநகரம்	16
02. கல்வியின் ஞாக்கமும் சமுதாயத் தொண்டும்	21
03. சாந்த நிகேதனம்	25
04. திருநீற்றின் பெரும்பயன் - சமய நூல்களில் ஒரு பார்வை	29
05. மார்க்ஸ் மாதத்தனுடைய சிறப்புகள்	32
06. அன்பு வழியிற் தளைத்த சைவநெறி	34
07. திருவெம்பாவை வீரதம்	36
08. எல்லாம் சுவமயம்	39
09. இந்து சமயமும் தருமமும்	40
10. Religion: How Tolerance Enhances Human Life	41

தத்துவவியல்

45

11. தருக்களிற்றுப்படியார் கூறும் மெல்வனை, வல்வனையின் சிறப்பு	46
12. கீதையில் மனத் தன்மை	49
13. மும்மலங்கள் : முன்னேற்றத்தின் தடைகற்கள்	51
14. அநுசங்கபூத தவறா?	53
15. The Rig Veda: A Timeless Symphony of Truth and Cosmic Order	54

ஆய்வியல்

56

16. தாயுமானவர் பாடல்களில் இலக்கிய நயம்	57
17. பக்த இயக்கச் செயற்பாடுகளில் பெண்கள்	62
18. பண்டை தமிழர்களின் இயற்கை வழிபாடுகள்	72
19. இந்துப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் குப்தர்களின் வக்பாகம் - ஒரு நோக்கு	78
20. எனது கண்ணோட்டம்	82
21. சைவமும் துழும்	84
22. சங்க இலக்கியங்களில் முருகனின் வீரம்	86
23. கடையந்சுவாமிகளின் ஐதாடும் சஷ்ய பரம்பரை	91
24. இந்து சமய வளர்ச்சியில் லிசு ஊடகங்களின் வக்பாகம்	96
25. இந்து இலக்கியங்களில் மகப்பெற்றுச் சந்தனை	99
26. The Timeless Wisdom of Lord Arumugan's Six Faces	107

வரலாற்றியல்

110

27. இலங்கையில் சைவ சமயம்	111
28. தெட்சணாகலாயம் தருக்கோணஸ்வரம்	113
29. இலங்கையில் இந்து சமய வரலாற்றுச் சுருக்கம்	116

அறிவியல்

118

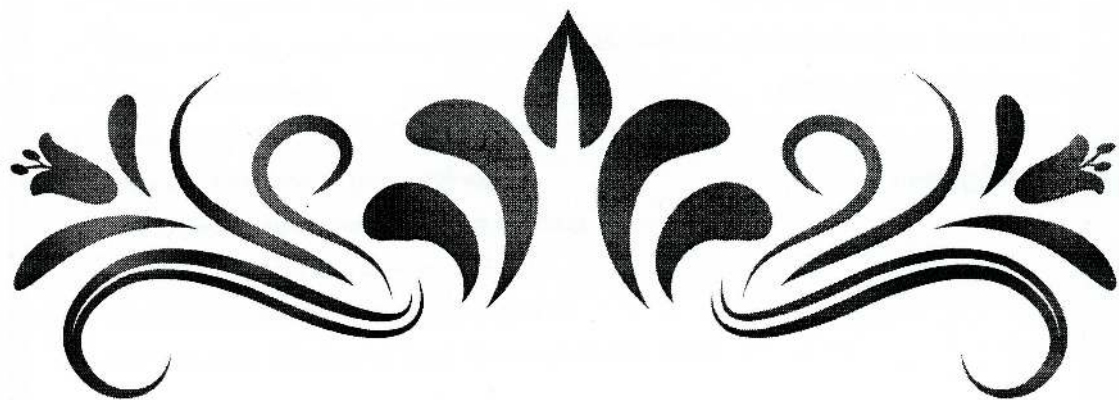
30. இந்து மதமும் அறிவியலும் (வஞ்ஞானமும்)	119
31. அறு படை வீடுகளும் அவற்றின் அறிவியல் தர்க்கமும்	123
32. நடராஜர் மற்றும் ப்ரபஞ்ச இயக்கம்-அனீமகம், அறிவியல் மற்றும் கலாசாரத்தின் சங்கமம்	126
33. இந்து சமயம் கண்ட விஞ்ஞானம்	128
34. இந்து கோவில்களின் கட்டிடக் கலையின் மகத்துவம்	130
35. சவபெருமானின் பஞ்சபூதத் தலங்கள்	132
36. இந்து சமயமும் அறிவியலும்	134

படைப்பியல்

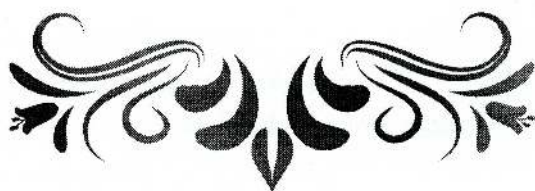
136

37. பெருமைக்குரிய பெரியபுராணம்	137
38. குன்றமர்ந்த முருகா	139
39. சைவமும் அசைவமும்	140

40. மெஞ்ஞான இறைமை	142
41. ஏகனனாகன்	143
42. வாழ்க ச்வநாமம்	144
43. முருகா நீ வர வேண்டும்	145
44. சமயம் வாழ்வியல் கோட்பாட்டின் சாரல்	146
45. மீண்டும் ஒருமுறை	147
• நன்றியுரை	149

வாழ்த்தியல்

பேராதனை-குறிஞ்சிக் குமரன் திருக்கோவில் பிரதம சீவாச்சாரியரின் ஆசீர்செய்த

எழில் கொஞ்சும் மலையகத்தில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் குன்றத்தில்
வீற்றிருக்கும் குறிஞ்சிக்குமரனின் அருளைப் பெற இந்து மாணவர்கள் பல்வேறு
தொண்டுகளைச் செய்து வருகிறார்கள். இவற்றில் மிகச்சிறப்பு வாய்ந்தது
“இந்து தருமம்” நூல் வெளியீடாகும்.

உயர்ந்த நிறைவான வாழ்க்கைக்கு ஆன்மீகமும் மிக்க அவசியம் என்பதை
இள உள்ளங்களில் நன்கு பதியும் வண்ணம் எடுத்துக் கூறுதலே
இச்சஞ்சிகையின் நோக்கமாக அமைந்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன்.

கீம்மாணவ, மாணவிகளின் சைவ முன்னேற்றத்துக்கான நற்பணிகள்
மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல
பரம்பொருளின் திருவருளை உளமார வேண்டி, எல்லோருக்கும் எமது
மனப்பூர்வமான நல்லாசிகளை வழங்குகிறேன். அனைவருக்கும் இறையருள்
கூடுவதாக.

“அதிருங் கழல் பணிந்து அடியேனுன் அபயம் புகுவதென்று நிலைகாண
இதயந்தனிலிருந்து க்ருபையாகி இடர்சங்கைகள்கலங்க அருள்வாயே
எதிரங்கொருவரின்றி நடமாடும் இறைவன் தனது பங்கிலுமைபாலா
பதியெங்கிலுமிருந்து விளையாழப் பல குன்றிலுமமர்ந்த பெருமானே”

க.வரதராஜ குருக்கள்
குறிஞ்சிக் குமரன் கோவில்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.

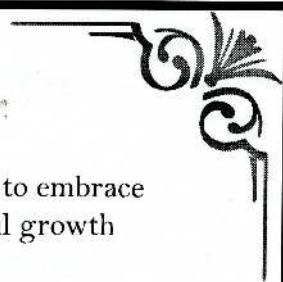
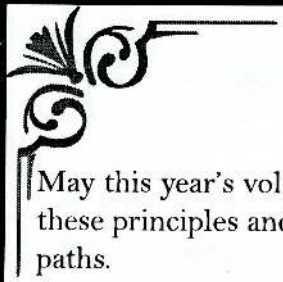
Our Deputy Vice Chancellor's Message

With immense pleasure, I extend my heartfelt greetings to the Hindu Students Union of the University of Peradeniya on the occasion of the publication of the 68th volume of Indhu Dharmam magazine. This enduring tradition, culminating in the magazine release on Maha Shivaratri, showcases our student community's vibrant intellectual and spiritual contributions and reflects the rich cultural heritage of Hindu philosophy and values.

The Indhu Dharmam magazine has long been a platform for expressing creativity, knowledge, and diverse perspectives. Its pages, enriched by contributions from students across all nine faculties and from other universities, embody the essence of collaboration and academic curiosity. The involvement of academic members further adds depth to the magazine, fostering a deeper understanding of Hindu religion and culture. I commend the Hindu Students Union for their tireless efforts in curating such a meaningful publication, alongside their dedication to organizing Poojas and other activities at the Kurunchi Kumaran Temple.

The University of Peradeniya is proud to celebrate its multicultural ethos, promoting harmony among all ethnic groups. In this spirit, the efforts of the Hindu Students Union serve as a shining example of how our university community can unite to embrace diversity while preserving cultural traditions. Each student involved in this endeavour contributes to the magazine and enrichment of the university's inclusive and dynamic environment.

As you navigate the journey of academic and personal growth, I encourage you to delve deeply into the philosophy and spiritual teachings that form the foundation of Hindu culture. These teachings remind us of the importance of self-reflection, compassion, and the pursuit of wisdom essential for shaping a harmonious and progressive society.

May this year's volume of Indhu Dharmam inspire readers to embrace these principles and explore their philosophical and spiritual growth paths.

I warmly congratulate the Hindu Students Union for their unwavering commitment to this tradition. I also thank the senior treasurer and academic advisors for their invaluable guidance. May the 68th volume of Indhu Dharmam inspire and enlighten all who read it.

With best wishes for a successful publication and a blessed Maha Shivaratri.

Warm regards,

Prof. Ranjith Pallegama

Deputy Vice-Chancellor

University of Peradeniya.

இந்து மாணவர் சங்கப் பெருந்தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வேலினைக் கையில் தாங்கி, நீல மயிலின் மேல் வீற்றிருந்து, பக்தர்களின் துயரங்களை தீர்க்கும் குறிஞ்சித் திருத்தலம் உடைய கந்த சுவாமியை வணங்கி வாழ்த்துரையை ஆரம்பிக்கிறேன். கடந்த காலங்களில் காட்டிய உழைப்பின் தொடர்ச்சியாக, இந்து மாணவர் சங்கம் இவ்வருடமும் தனது பணிகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வருவதைக் கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

பல ஆண்டுகளாக வெளிவரும் 'இந்துதருமம்' நூலானது, ஆன்மீக உணர்வுகளை மாணவர்களிடத்தில் தழைத்தோங்கச் செய்கின்றது. கல்வி பொறுப்புகளை மேற்கொள்ளும் போதிலும், ஆன்மீக பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்ற மாணவர்களின் ஆர்வம் பாராட்டுதற்குரியது. ஆலய மகோற்சவ தினங்கள் மற்றும் தினசரி பூஜை நிகழ்வுகளில் பக்தி மற்றும் பணிவுடன் ஈடுபடுகின்ற அனைத்து மாணவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவிக்கிறேன். இவர்கள் மேற்கொள்ளும் தொண்டுகள் எதிர்காலத்திலும் சிறப்புடன் தொடரவேண்டும் எனவும், 'இந்துதருமம்' முழு உலகத்திற்கும் புகழ் பரப்பவேண்டும் எனவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சகல வளங்களையும் அருளும் குறிஞ்சி மலையின் குமரன் அனைவரையும் அருளால் காக்கட்டும் என்பதுடன் என் வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துச் செல்கிறேன்.

பேராசிரியர் த. சிவானந்தவேள்
பெருந்தலைவர்,
இந்து மாணவர் சங்கம்.
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இந்து மாணவர் சங்கப் பெரும்பொருளாளர் வாழ்த்துச் செய்தி

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் இந்து தருமம் சஞ்சிகையின் 2025ம் ஆண்டுக்கான இதழில் குறிஞ்சிக் குமரன் அருளோடு இந்து மாணவர் சங்க பெரும் பொருளாளராக வாழ்த்துரை அளிப்பதில் மனம் நிறைந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இன்றைய நவீன யுகத்தில் இந்து சமய தர்மங்களையும் விழுமியங்களையும் பேணிப்பாதுகாப்பது மட்டுமன்றி அடுத்த இளந்தலைமுறையினருக்கும் கடத்திச் செல்வதில் இளைஞர் சமூகத்தின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. அந்தவகையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கம் ஆற்றும் பணிகள் அளப்பெரியவை. அத்தகைய பணிகளில் ஓர் சிறப்பம்சமே இவ் இந்து தருமம் சஞ்சிகை. சமகால அறிவில் தொழிநுட்பயுகத்தில் மறைந்து கொண்டும் மறந்து கொண்டும் வரும் கலாசார, பண்பாட்டு மற்றும் ஆன்மீகம் சார் சிந்தனைத் திறனையும் எழுத்தாற்றலையும் ஊக்குவித்து பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர்களின் பங்களிப்பில் இந்து சமயத்தின் சிறப்புகளையும் பெருமைகளையும் தாங்கி கீழ்முறையும் வெளிவந்திருக்கிறது இந்து தருமம் - 2025 சஞ்சிகை.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தின் ஆன்மீகப் பணியின் சிறப்பம்சமான இவ் இந்து தருமம் - 2025 நூல் வெளியீடு சிறப்புற அமைய வாழ்த்துவதோடு, இதற்கு முன்னின்று தொண்டாற்றிய அனைத்து மாணவர்களுக்கும் குறிஞ்சிக்குமரனது நல்லாசிகள் வேண்டி பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகிறேன்.

சி. மயூரன்
சிரேட்ட விரிவுரையாளர்
பெரும் பொருளாளர்
இந்து மாணவர் சங்கம்

இந்து மாணவர் சங்கத் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழே முருகனாக, முருகனே தமிழாகத் தழைத்து ஓங்கும் குறிஞ்சி நிலப் பேராதனைக்குன்றுகளில் குழ கொண்டு அருள் புரியும் குறிஞ்சிவேள் முருகனின் அருளாசிகள் துணைகொண்டு, பெரும் சாதனைகள் நிகழ்த்திக்காட்டிய எம் இந்து மாணவர் சங்கத்தலைவர்கள் வரிசையில் என் பணியையும் ஏற்க கந்தன் திருவுளம் கொண்டதை எண்ணி வியந்து வணங்குகிறேன். ஆன்மீக கல்வி என்ற ஒற்றைச்சொல்லில் மாணவரான எம்மிடையே உள்ள வேறுபாடுகள் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கி இறைபக்தியையையும் மன அமைதியையும் உருவாக்குவதோடு இந்து சமய மாணவர்களை மட்டுமன்றி தின, மத பேதமின்றி அனைவரையும் சமமாக பேணுவதில் நம் குறிஞ்சி குமரன் ஆலயமும் இந்து மாணவர் சங்கமும் ஆற்றிடும் பணி அளப்பரியது. வருடா வருடம் எத்தனை செயற்குழுக்கள் மாறினாலும் எங்களுக்கு வேண்டிய அனைத்து சந்தர்பங்களிலும் கடமைகளை செவ்வனே நிறைவேற்ற நல்வழி காட்டிய ஆலய பிரதமகுரு, உதவிக்குருமார், பொறுப்பாண்மைக்குழு, இந்துப்பட்டதாரிகள், கழக உறுப்பினர், பழையமாணவர் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்தோடு எம்சகமாணவர்கள், பேராதனை மைந்தர்கள், மற்றும் கிராம வாசிகளின் அளப்பரிய ஒத்துழைப்பை போற்றி தொடர்ந்து வரும் செயற்குழுக்களுக்கும் உங்கள் ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் வழங்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

இந்துதருமம் 2025 ஒன்பது பீட மாணவர்களின் முழுமுயற்சியில் உருவான இப்படைப்பினை உங்களிடம் சமர்ப்பிப்பதில் இன்புறுகிறோம். இன்றுபோல் என்றும் ஒற்றுமையும் அன்பும் நிலைக்க இறையாசி வேண்டுகிறேன்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சி.நிஜன்
தலைவர்,
இந்து மாணவர் சங்கம்.
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இந்து மாணவர் சங்கம் - 68ஆவது செயற்குழு - பேராதுனைப் பல்கலைக்கழகம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

நிற்பவர்கள் (இ-வ): செல்வி.ரீ.கற்பகா, செல்வி.செ.கஜநிலாணி, செல்வி.ச.துர்கா, திரு.ச.சர்வஜன், திரு.இரிஷாந்த், திரு.ஆ.நீரோஜன், திரு.ர.துஷான், திரு.சா.அபிசோதமன், திரு.ஜெ.சயானந், திரு.தி.நரேஷ்மயர், திரு. செ.தியானுஜன், திரு.த.தாமோதரன், திரு.ச.சக்திதரன், திரு.ஜெ.பிரணவன், திரு.தே.நிசாந், திரு.ஹா.யதுர்சன், செல்வி.யோ.விஸ்வவிநோதினி, செல்வி.ந.தர்ஷிக்கா, செல்வி, செ. ரோஷ்யா இருப்பவர்கள் (இ-வ): திரு.தி.தினுஜன், திரு.ச.லக்ஷ்மன், திரு.சி.நிஜன், திரு.சி.மயூரன், பேராசிரியர்.திரு.டெரென்ஸ் மதுஜித் (துணைவேந்தர்), பேராசிரியர்.திரு.ரஞ்சித் பல்லேகம (பிரதித் துணைவேந்தர்), பேராசிரியர்.த.சிவானந்தவேள், திரு.கே.கார்த்தீபன், திரு.சோ.பாணுஜன்.

இதழாசிரியர் உரை

இதழில் வழத்த பன்னிரு திருமுறைகளை தொகுத்தருளிய நம்பி தொடக்கம் இன்று வரை நூல் தொகுத்து சமயம் வளர்த்த பெரியார்கள் எண்ணிலடங்காதோர். அவ்வழியே, குறிஞ்சிக் குமரன் அருள்பாலிக்கும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்து மாணவர் சங்கமும் வருடமொருமுறை “இந்து தருமம்” எனும் திருநூலைப் பிரசுரித்து வருகின்றனர். இவ்வருடத் தொகுப்பை 68 வது செயற்குழுவாகிய நாம் உங்களிடத்தில் தந்து நிற்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

இந்நூல், மனித வாழ்க்கையின் ஒளிக்கதிராக விளங்கும் இந்துத் தருமத்தின் அழிப்படைகளை விளக்குகின்றது. இந்து சமயத்தின் பண்பாடுகள், அறநெறிகளை சுமந்ததாய் வாழ்த்தியல், வாழ்வியல், தத்துவவியல், ஆய்வியல், வரலாற்றியல், அறிவியல், படைப்பியல் என்பவற்றை உள்ளடக்குகின்றது.

இளைய தலைமுறைக்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகவும், சமூக நன்னடத்தை, நல்லொழுக்கம், கருணை, பாசம், நேர்மை போன்ற தர்மச் சிந்தனைகளையும் எடுத்தியம்புகின்றது. மேலும் நவீன உலகில், விஞ்ஞான முன்னேற்றம் அதிகரிக்கின்ற போதிலும், நமது பாரம்பரிய அறிவு மறக்கப்படலாது என்பதையும் ஆணித்தரமாக வலியுறுத்துகிறது. இந்த நூல் வெளியீட்டின் மூலம், வாசகர்கள் இதில் உள்ள சிந்தனைகளை ஆராய்ந்து, தங்கள் வாழ்க்கையில் அவற்றை செயல்படுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

கீம்மலரானது இந்து சமயம் சார்ந்தவர்களின் ஆக்கங்களை மட்டுமன்றி எமது சகோதர இன, மத படைப்பாளர்களின் ஆக்கங்களையும் சுமந்து வெளிவந்திருத்தலானது:

பன்முகத்தன்மையுடனான சமுதாயம் ஒன்றின் வெளிப்பாடு என்று கூறுதல் ஒருபோதும் மிகையாகாது. அதை விடவும் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழி ஆக்கங்களை தாங்கி இன்று உங்களின் கைகளில் தவறும் இந்நூல், கற்றோர் மனதைக் களிப்புற வைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில், குறிஞ்சிக்குமரனின் திருத்தாள் பணிந்து உங்கள் மாட்டு சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இனிவரும் காலங்களில் இவ்விதழ் மேலும் பல புதுமைகளை தாங்கி வெளிவரும் என்ற நம்பிக்கையோடு, நூல் வெளியீடு சிறப்பாக நிகழவும், இந்து தருமத்தின் பணி சிறக்கவும், பல்கலைக்கழக மாணவரின் அருளாளனான குறிஞ்சிக்குமரன் பாதம் பணிந்து நிற்கின்றோம்.

இதழாசிரியர் குழு

ச.சக்திதரன்

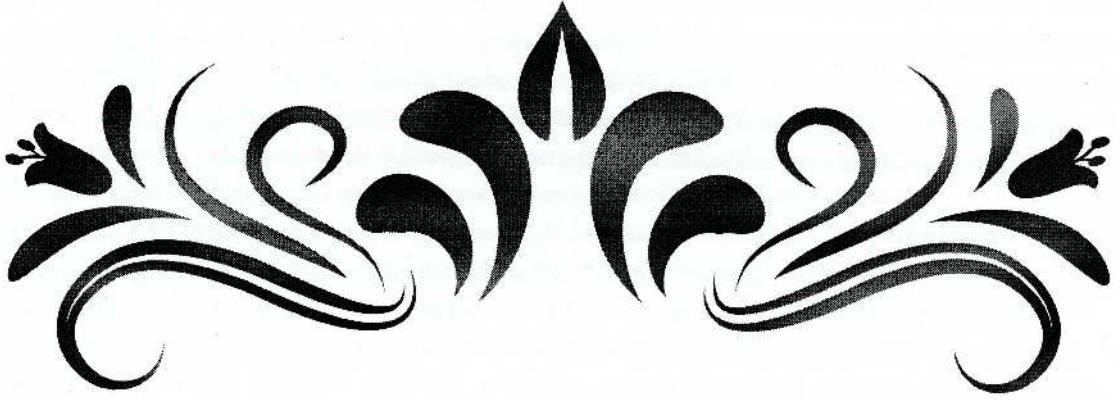
சி.திருமேனன்

ச.துர்கா

ஜெ.பிரணவன்

இந்து மாணவர் சங்கம்
68வது செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

பெருந்தலைவர்	- Prof.த.சீவானந்தவேள்
பெரும் பொருளாளர்	- திரு.சீ.மயூரன்
கௌரவ கணக்காய்வாளர்	- Dr.ந.அக்லன்
தலைவர்	- திரு.சீ.நீஜன்
உபதலைவர்	- திரு.கே.கார்த்தீபன்
இணை-செயலாளர்கள்	- திரு.த.தினாஜன்
	- திரு.சோ.பாணாஜன்
பொருளாளர்	- திரு.ச.லக்ஸ்மன்
உதவிப் பொருளாளர்	- திரு.இ.ரஹ்மத்
நூலகர்	- திரு.த.ரத்னா
இதழாசிரியர்கள்	- செல்வ்.ச.துர்கா
	- திரு.ஜெ.பிரணவன்
	- திரு.சீ.திருமேனன்
	- திரு.ச.சக்திதரன்
பண்டக முகாமையாளர்கள்	- திரு.ச.சர்வஜன்
	- திரு.ஜெ.சயானந்
உறுப்பினர்கள்	- திரு.நா.யதூர்சன்
	- திரு.ஆ.நீரோஜன்
	- செல்வ்.செ.கஜந்லான்

வாழ்வியல்

உண்டி கொடுத்து உயிர் அளிக்கும் காசியின் வாரணாசு மாநகரம்

“IDIAட்டுர் மடப் பாச்சலாச்சராமம் மயிண்டச்சரம் வாதவூர் வாரணாசு” என்று சம்பந்தரின் 2வது திருமுறையிலும் “வக்கரை மந்தாரம் வாரணாசு வெண்ணி விளத் தொட்டி வேள்விக்குடி” என்று திருநாவுக்கரசரின் 6ம் திருமுறையிலும் வாரணாசு என்ற ஓர்பம் பேசப்பட்டிருப்பது அங்கு ஆன்மாக்களுக்கு முத்தி அளிக்க வல்ல சுவபெருமான் இருப்பதே காரணமாகும்.

“பிறக்க முத்தி தருவாரூர்
நனைக்க முத்தி தருவண்ணாமலை
தர்ச்சுக்க முத்தி சதம்புறம்
இறக்க முத்தி காசு”

என்று காசியின் பெருமை பேசப்படுகின்றது. என்றுமே அழியாத வசீகரம், கலாசார செழுமை, மற்றும் மத உணர்வு ஆகியவை வாரணாசியைத் தனித்துவமான உலகின் தெய்வச்சீயாக மக்கள் வசீக்கும் மிகப் பழமையான நகரங்களில் ஒன்றாக உருவாகியுள்ளது.

“வித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒத்தலும்” அறம் ஃ தருமம் என்றார் மது. தர்மம் என்ற சொல்லை ஒரு சொல்லுள் அடக்க வாரூள் கண்டு விட முடியாது. உலகளாவிய இயற்கை விதிகளை நிலைநிறுத்தும் நடத்தை என தருமத்தைக் கூறலாம். தனிமனித தருமம், சமூக தருமம் என்று தருமத்தை இரு கூறாய் நோக்கலாம். இந்த இரு விதமான தருமங்கள் பூர்த்தியாக்கப்படுகையில் அது அந்து தருமமாக பொதுநலன் நோக்கிப் பயனிக்கிறது. அகிம்சை, வாய்மை, அக்ரோதா (கோபப்பாதிருத்தல்), மகிழ்ச்சி, தயாகம் (தன்னலத்தைத் துறத்தல்), அபைஷ்ண (புறங்கூறாமை, அழித்துப் பேசாது இருத்தல்) ஹ்ரி (அடக்கம்), அபரீகீரகம் (பிறர்பம் இருந்து தேவையற்ற வெகுமதிகளைப் பெறாதிருத்தல்) க்ஷமா (மன்னிக்கும் தன்மை), சௌசம் (உடல் மற்றும் மனதை தூய்மையாக வைத்திருத்தல்), அத்ரோஹ (தீங்கு செய்யும் எண்ணம் இல்லாதிருத்தல்), ஈகை, அன்பு, காருண்யம், விருந்தோம்பல் என்று கூறிக் கொண்டே போகலாம். அந்து தருமத்தில் பெரிதும் போற்றப்படுவது தனக்காக அன்றி பிறருக்காக வாழ்வது. இத்தகைய மான்புறகு அந்து தருமங்களை வாரணாசு மாநகரம் பண்டு தொட்டு பேன் வருகின்றது. அவற்றும் மகாதானமானது பசுத்தவர்கள் பசியாற்றுவதே, “தர்மம் தலைகாக்கும்” என்பது முன்னோர் மொழிந்த மொழி. இறைவனைத் தேடி ஆலயங்களுக்கு ஓடுபவர்கள் பலர். இறைவன் எங்கிருக்கிறான் என்றால் பசுத்தோர் முகம் பார்ப்பவர்களின் விழிகளில் இருக்கிறான். தானம் அளிக்கின்ற கரங்களில் இருக்கிறான்.

“அன்ன தாதா சுசிபவ” (அன்னத்தை வழங்குபவர் சுகமாக வாழ்வார்) என்று மூதுரையும்,

“அற்றார் அழி பசு தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் வாரூள் வைப்பூ” (திருக்குறள் 226)

என்று பொய்யா மொழியும் அன்னத்தை தானம் செய்வதைப் புகழ்கிறது. எத்தனை தானங்கள் செய்திடினும் அன்னதானம் செய்யாமல் ஒருவன் சொர்க்கத்திற்கு கூட செல்லமுடியாது என்பர். அத்தகு தானத்தை வார்ஷுங்கும் காச் வான்புகழ் கொண்டுதுதான். காச் என்றால் காச் வீஸ்வநாதர் எவ்வளவு பிரசித்தமோ அத்தகு பிரசித்தம் கங்கைக்கு உண்டு. கங்கைக் கரையில் ஏராளமான தரும செயல்களைக் காணலாம். அங்கு காணப்படுகின்ற இந்து ஆலயங்கள், மடாதிபதிகள், சாதாரண மனிதர்கள், அமைப்புகள் தன்னலம் கருதாத இந்து தருமங்களை ஆற்றி வருகின்றனர். காச் வீஸ்வநாதர் ஆலயம் ஏராளமான தரும சேவைகளை தன்னலமின்றி ஆற்றி வருகின்றது. காச் வீஸ்வநாதர் ஆலயத்திற்கு பல நாடுகளிலிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் தினசரி வந்து செல்கின்றனர். ஆதலால் கோவிலின் முன் முகப்பில் நகப் பிறம்மாண்டமான தானப் பாத்திரம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் (Barcode Scan) உம் ஒட்டப்பட்டுள்ளது. வீரும்புவர்கள் அதனை scan செய்து online மூலமாக கூடப் பணத்தினைத் தானம் வழங்கலாம். மணிகர்னிகா (Ghats) படித்துறைக்குச் செல்லும் வழியில் வீஸ்வநாதர் ஆலயத்திற்குச் செல்லும் பாதை ஒன்றுண்டு. அது ஆலயத்தின் உப்புறம் அழைத்துச் செல்லும் அதன் வழியில் தருமம் செய்ய விரும்புவோருக்குரிய அறக்கட்டளை நிலையம் ஒன்று உண்டு. இந்திய ரூபாய் 2100 க்கு 50 ஏழைகள் பசியாறுவார்கள் எனும் தகவல் பொருந்திய பதாதை அங்கு வெளியே வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அதனைப் பார்க்கும் பலர் அந்த நிலையத்தில் தம்மாலியன்ற பணங்களை செலுத்தி வருகின்றனர். அந்தப் பணத்தினைக் கொண்டு காசியில் வசித்து வரும் ஏழைகளுக்கு உணவு வழங்குவது மட்டுமன்றி, அவர்களின் மருத்துவ செலவுகளையும் அந்தநர்வாகம் கவனித்து வருகின்றது. அது மாத்திரமன்றி ஸ்ரீ காச் வீஸ்வநாதர் கோவிலில் அன்னக்ஷேத்திரம் கட்டப்பட்டு வருகின்றது. இந்த அன்னக்ஷேத்திரத்தில் வட மற்றும் தென்னிந்திய முறைப்படி உணவு வழங்கத் தீர்மானித்துள்ளனர். இந்த தரும நிலையம் சுமார் இந்தியரூபாய் பத்தனைந்து கோடி செலவில் கட்டப்பட்டு வருகின்றது. ‘உண்பு கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்’ எனும் தருமத்தை காச் வாழ் ஏழைகளுக்காக இந்த புனிதத்தலம் ஆற்றி வருகின்றது.

வாரணாசியில் ஓடுகின்ற கங்கையில் 87க்கும் அதிகமான படித்துறைகள் காணப்படுகின்றன. அதிலும்
அஸ்காட்
துளசிகாட்
தசவசுவமேதகாட்
கேதாரகாட்
கங்கா கேசவ காட்
போன்ற பல படித்துறைகளில் இறந்தவர்களுக்காக மற்றும் முன்னோர்களின் ஆத்ம சாந்திக்கான இறுதிக் கிரியைகள் நடைபெறும். அங்கு ஆன்ம பிரார்த்தனைக்காக வருகை தருகின்ற அடியவர்கள் பிரார்த்தனை முடிவில் தானம், தருமம் செய்து வருகின்றனர். கங்கையின் படித்துறைகளில் உறங்குகின்ற ஏழைகள், யாசகம் கேட்பவர்கள், முதியவர்கள் எனப் பல்தரப்பட்டவர்களிற்கு தம்மாலியன்ற உணவு வகைகளை வாங்கித் தருமம் செய்வதைக் காணலாம்.

“யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி” (தருமந்திரம் 252)

என்ற கூற்றுக்கிணங்க பசித்தவன் வயிற்றுக்கு ஒருவேளை உணவளிப்பதென்பது மகாதருமம் ஆகும். நாம் உண்டு விட்டு மேலதிக உணவுகளைக் குப்பைத் தொட்டியிலும், தெருவிலும் வீசி வருகிறோம். இந்திய நாட்டில் சனத்தொகை பெருக்கத்தின் காரணமாக பட்டினிச் சாவால் உயிர்ழப்போர் அதிகமாயுள்ளனர். உலகளாவிய பசி குறியீடு 2024ல் இந்தியா 27.3 மதிப்பெண்களுடன் இருப்பது இந்தியாவில் பசியின் அளவு தீவிரமானது என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. மக்கள் தொகையில் 13.7 வீதமான பேர் உட்பட்சத்துக் குறைபாட்டுடன், 5 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளில் 35.5 வீதமான பேர் வளர்ச்சி குன்றியவர்களாகவும், அவர்களில் 18.7 வீதமான பேர் வீணாகிறார்கள். மேலும் 2.9 வீதமான குழந்தைகள் 5 வயதிற்கு முன்பே இறக்கின்றனர் என UNICEF நிறுவனம் தெரிவித்துள்ளது. ஆதலால் இவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு வாரணாசி மாநகரம் உணவளித்தலையே மகா இந்து தருமமாக கைக் கொண்டு வருகின்றது.

அத்துடன் காசி வீஸ்வநாதர் அன்னபூர்ணா அறக்கட்டளை நிலையம். காசி அன்னபூர்ணா அம்பாள் ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு இந்த அறச்சேவை நிலையம் 03 வேளை உணவினை ஏழைகளுக்கு வழங்கி வருகின்றது. எவராயினும் சென்று இங்கு உணவருந்தலாம். இடன், வடை மற்றும் பலதரப்பட்ட கறிவகைகள், லட்டு, மோர் என்று அறுசுவை உணவுகளுடன் உணவுகள் வழங்கப்படுகின்றன. காசியிலுள்ள அனைவரும் இங்கு மூன்று வேளை பசியாற் வருவது வியப்பிற்குரியது. எத்தனை நபர்கள் வந்தாலும் முகம் சுழியாமல் இல்லையென்னது உணவளிப்பது பெருவியமே! அதுமட்டுமன்றி கும்பமேளா காலப்பகுதியில் அலகாபாத்தில் ஸ்ரீ அன்னபூர்ணா மந்திர் அறக்கட்டளை பங்கேற்று பக்தர்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கி தேவையான இலவச சேவைகளை வழங்கி வருகின்றது.

கங்கா மாதாவிற்கு நன்றி செலுத்தும் முகமாக தினசரி மாலை கங்கா ஆரத்தி நீகழ்வது யாமனைவரும் அறிந்த விடயமே. ஆனால் “அள்காட்” இல் கங்கா ஆரத்தி நிறைவடைந்தவுடன் அங்கு கூடியிருப்போருக்கு இலவசமாக உணவு வழங்கும் பழக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளனர். இங்கு ஆரத்தியில் மக்கள் தொகை அதிகமாகவே இருக்கும். ஆனால் அதனைப் பொருட்படுத்தாது ஒவ்வொரு நாளும்கூட இலவசமாக உணவு வழங்குவதென்பது பெரிதும் போற்றுவதற்குரிய விடயமாகும். கச்சடிப்பா அறக்கட்டளை எனும் பெயரில் உணவுகள் ஏழைகளுக்குத் தானமாக வழங்கப்படுகின்றது. இது தசவசுவமேத காட் செல்லும் வழியில் அமைந்துள்ளது. கச்சடி எனும் ஒருவகையான உணவினை (புளிப்புச் சுவையுடைய ஓர் வகை உணவு, தயிர், நன்கு அரைக்கப்பட்ட சீரகம் மற்றும் வெள்ளர் அல்லது வெள்ளைப்பூசணி, வறுத்த கடுகு மற்றும் கறிவேப்பிலை சேர்த்து தயாரிக்கப்படுவது) இந்த உணவினை ஏழைகளுக்குத் தனமும் அளித்து வருகின்றனர்.

கறிவேளை அன்னதான சத்திரம். இது பீராமணர் சமுதாயத்திற்கு மதிய உணவு, இரவு உணவு என இரு வேளை உணவினை இலவசமாக வழங்கி வருகின்றது. கௌடியா மஷன், கொதோல்யா வர்த்தக சந்தைக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது. இங்கு இலவச தங்குமிட வசதியுடன் கூடிய சுத்தமான சைவ உணவும் பக்தர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது. ஸ்ரீகாசி காயத்ரி ஆசிரமம், தசவசுவமேதகாட் சாலையில் உள்ளது. ஆன்மீக யாத்ரிகர்களுக்கு வசதியான தங்குமிடத்தையும், சைவ உணவையும் இலவசமாக வழங்குகின்றது. ஸ்ரீராம தாரக ஆசிரமம், கங்கா மஹால் காட் அருகே உள்ளது. 24 மணிநேர சேவையைப் பக்தர்களுக்கு வழங்குகின்றது. இங்கு சாத்வீக உணவியையும், தங்குமிடங்களையும் இலவசமாக வழங்கி வருகிறார்கள்.

பாபா கீனாரம் ஆசிரமம் பாண்டே காடில் உள்ள இவ்ஆசிரமம், சாதுக்கள் மற்றும் யாத்ரீகர்கள் தங்குவதற்கும், மூன்று வேளை உணவருந்தவும் இலவசமாக சேவைகளை வழங்கி வருகின்றது. மாத்திரம் ஆசிரமம், ஷ்வாலா காட் இல் உள்ள ஆசிரமமாகும். சேவை, எளிமை மற்றும் பக்தியை வலியுறுத்தும் அநேகவேளை இலவச உணவினை தன்னலம் கருதாது வழங்கி வருகிறது. ஸ்ரீ ஆனந்தமயி ஆசிரமம், காளிகா கலியில் உள்ளது. இவர்கள் யாத்ரீகர்களுக்கும் பக்தர்களுக்கும் இலவசமாக சாத்வீக உணவினை வழங்கி சேவை புரிகின்றனர். ஸ்ரீகாச் ஆர்ய வைஸ்ய வாசவி ந்த்யானின் சத்திரம் ஸாஹ்ராயீர் அருகே யாத்ரீகர்கள் மற்றும் பயன்களுக்கு தினமும் இலவச உணவினை 24 மணி நேர சேவையாக வழங்கி வருகிறது. சாண்டம் அனுவாய் ஆசிரமம், லோஹாப்டியாவில் உள்ள இவ் ஆசிரமம் இலவசமாக சாத்வீக உணவினை அடியவர்களுக்கு முழுநேர சேவையாக செய்து வருகின்றது. சாய் விஸ்வநாத் அன்புரீணா சேவா சமீத, கங்கா மஹால் காட் அருகில் அமைந்துள்ளது. யாத்ரீகர்களுக்கு வசதியான தங்குமிடம் மற்றும் உணவு வசதிகளை வழங்குவதுடன் ஏழைக் குழந்தைகள் மற்றும் முதியோர்களுக்குத் தினமும் இலவச உணவினை வழங்கி வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீமாதா அன்புரீணா ஆந்திர ஆசிரமம் தசவசுவமேத காட் அருகே அமைந்துள்ளது. யாத்ரீகர்கள் மற்றும் பயன்களுக்கு தங்குமிடம் மற்றும் சைவ உணவினை முற்றிலும் இலவசமாக வழங்கி வருகின்றது. ஸ்ரீசுருங்கேரீ சங்கர் மடம், காச் ஆந்துப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் இந்த மடம் அமைந்துள்ளது. ஆசிரமத்தில் தீனசரீ சடங்குகள், பூஜைகள் மற்றும் ஆன்மீக சொற் பொழிவுகளும், அத்வைத வேதாந்த தத்துவத்தையும் போத்தித் பீர்பாடு தம்மாயினர் உணவினை வருகை தந்தவர்களுக்கு வழங்குகின்றனர். சத்திர கபீர் பாக் ஆசிரமம் லஹர்தாராவில் உள்ளது. சத்திர கபீரரைப் பீன்புறப்பவர்களுக்கு தங்குமிடங்களையும் உணவினையும் இலவசமாக வழங்கி வருகின்றது. பாரத்சேவா ஆசிரம சங்கம் விஷேஷவர்களுச் சாலையில் அமைந்துள்ளது. மருத்துவம், கல்வி மற்றும் சமூகநல நடவடிக்கைகள் மூலமும் இலவச உணவினை மக்களுக்குத் தினமும் வழங்குவது மூலமும் மக்கள் சேவையை மகேசன் சேவையாய் கொண்டு தொண்டாற்றுகிறது.

மகரீஷ் சடபாஸ்டியோ ஆசிரமம், பேலுபூரில் அமைந்துள்ளது. பக்தர்களுக்கு சாத்வீக உணவினை தினமும் வழங்கி வருகிறது. மொறார் பாபு ராம் கதா அஸ்தல் பதாயினியில், லஸ்ரீராயீரில் அமைந்துள்ளது. ஆண்டுக்குப் பலமுறை 9 நாள் ராம் கதா அமர்வுகளை நடாத்துகிறது. இதில் பங்கேற்பவர்களுக்கு இலவச உணவினையும், தங்குமிடத்தையும் வழங்குகின்றது.

அவதுத் பகவான் ராம் குஸ்த்சேவா ஆசிரமம் மாண்டு வறடி - பீந்த்ரா சாலையோறம் அமைந்துள்ளது. தொழுநோயாளிகளுக்கு இலவசமாக முழுமையான சிக்ச்சையை வழங்குவதோடு பக்தர்கள் தன்னார்வலர்களுக்கான அடிப்படை தங்குமிடம், உணவு வசதிகளையும் இலவசமாக வழங்கி வருகின்றது.

மற்றும் கௌரீ சங்கர் ஆசிரமம், மாத்திரம் ஆசிரமம், சாந்த்மாதா அனுவாய் ஆசிரமம், சைக்கிள் சுவாமி ஆசிரமம், ஸ்ரீகர்வா காட் ஆசிரமம், சந்த் நீரங்காரீ சத்தசங்கவன் ஆசிரமங்களும் ஏழைகளுக்கும், பக்தர்களுக்கும் அங்கு வருகை தருகின்ற யாத்ரீகர்களுக்கும் அன்னத்தை இலவசமாக வழங்கி ஆந்து தருமத்தைக் கடைப்பிடிப்பதென்பது மகிழ்விற்குரியதாகும்.

காச் சுவனுக்குரிய நகரம், முத்திக்கு பேர்போன தேசம். உலகெங்கும் வாழும் இந்துக்களின் அடிமனதில் ஓர் அவா இருக்கும் அறப்பதற்குள் ஒருமுறை காச்சுக்குச் சென்று விட வேண்டுமென்று. இப்படிப்பட்ட காசியில் அதிக மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களின் வயிற்றுப் பசியையும், இங்கு புண்ணியம் தேடி வருகின்ற பக்தர்கள் யாத்ரீகர்களினுடைய வயிற்றுப் பசியையும் இப்படிப்பட்ட தொண்டு நிறுவனங்களும், ஆசிரமங்களும் மட்டுமன்றி அன்னும் பல தன் நபர்களும் போக்கீ வருவது, வார்த்தைகளுக்குள் வர்ந்து வரையறுத்துவிட முடியாது.

“பசுத்தோர் முகம் பார்
பறமனவன் உன்முகம் பார்ப்பான்”

செல்வி. வர்ணி சச்ச்தானந்தம்,
11ம் வருட மாணவி (முதுகலைமாணி),
இந்துக் கற்கைகள்,
பாரத் அத்தியாயன் கேந்திரா,
காச் இந்துப் பல்கலைக்கழகம்,
வாரணாசி, வடஇந்தியா.

கல்வியின் நோக்கமும் சமுதாயத் தொண்டும்

நமது வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவது கல்வி. கல்லுதல் என்பது அகமுதல் என்ற பொருளில் அமைகிறது. உள்ளத்தில் உள்ள மாசுகளை நீக்கித் தூய்மையாக்குவதற்குத் துணைபுரவதே கல்வி.

“சென்ற ஆத்தால் செலவிடா தீ தொர் இ

நன்றின் பால் உய்ப்ப தறிவு”

என்றார் வள்ளுவர். தீயதன் தீமையும், நல்லதன் நலனையும் பகுத்துரை வைப்பதற்குத் தூண்டுவது கல்வி. அதன் பயன் இறைவனுடைய திருவடியில் நம்மைச் சேர்த்ததில் முடிகிறது. வள்ளுவரும் இதனை விளக்கவே

“கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல் வால் அறிவன்

நல் தாள் தொழார் என்ன”

என்றார். கல்வியின் பயன் கற்றலில் தொடங்கி நின்றலில் முடிய வேண்டும். இடையிலே கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல் என்ற மூன்று படிகளும் அமைந்திருக்கின்றன. இத்தெளிவு தான் சமய வாழ்வுக்கும், சமூக சேவைக்கும் எம்மைத் தூண்டுக்கின்றது. சமுதாயத் தொண்டு என்பது இறைவாழ்பாட்டை ஒட்டி நிற்பது தான். தெய்வநம்பிக்கையில்லாத உள்ளத்தில் மனச்சாட்சி வேலை செய்யாது. நீதி உயிர் அற்றுப் போகும். பண்பாடு புதைந்து விடும். எனவே வாழ்பாட்டிற் சிறந்தது சமுதாய நலனைச் சந்தித்துச் செயலாற்றுவதே.

இரண்டு வகையிற் கல்வியை நாம் பெறுகின்றோம். உலக அனுபவம் மூலமும் நூல்களின் வாயிலாகவும் பெறுவது ஒரு வகை. உள்ளுணர்வின் மூலம் சிந்தித்து அறிவைத் தேடிக் காண்பது இரண்டாவது வகை. இவ்விருண்டும் சேர்ந்தால் பிறர் நலத்தையே சிந்தனை செய்யத் தூண்டும். முடிவில் இறைநலத்திற்கு ஆளாகும். “தக்கது இன்னது தகாதன இன்னதென் றொக்க உன்னலராயின் உயர்ந்துள மக்களும் விலங்கே” என்றார் கம்பர். தக்கனவற்றைச் சிந்திப்பவன் எல்லோரும் இன்புற்று இருக்கவே நினைப்பான். “அனைத்துயரும் ஒன்றென்றெண்ணி அரும் பச் எவர்க்கு ஆற்றி மனதுள்ளே பேதாபேதம், பொய், லஞ்சம், களவு, சூது, சினத்தையும் தவிர்ப்பாரா- னாகல் செய்தவம் வேறொன்றுண்டோ” என்றார் ஒரு பெரியவர். நீடிய பணியால் வருந்துவோரைக் கண்டு உள்ளம் நெகிழ்ந்தேன் என்றார் இராமலிங்க வள்ளலார்.

மக்களுக்குப் பயனுள்ள பணியைச் செய்வதே சமயத்தின் கடமை என்றார் காந்தியடிகள். அவர்களின் கருத்துப்படி இந்து சமயம் என்பது சத்தியத்தைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கு அமைந்த ஒரு மார்க்கமாகும். புத்தரின் அறத்தையும், சைனரின் அகிம்சையையும், யேசுவின் தியாகத்தையும், முகமதுவின் புனிதத்தையும் அடக்க இருப்பது இந்து மதம். கல்வியின் உண்மைப் பயன் பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துதலில் தங்கியுள்ளது. அன்பினாலே உலகை ஆட்சி செய்யலாம் என்பதை நாம் எமது சிந்தையிலே கொள்ள வேண்டும்.

பாரதியார்

“உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும் தெய்வம்
உண்மையென்று தானந்தல் வேண்டும்
வைரமுடைய நெஞ்சு வேண்டும் - இது
வாழும் முறையடி பாப்பா”

என வாழும் முறையை பாப்பாவுக்கு (சிறார்கள்ளுக்கு) எடுத்துக் காட்டினார்.

நம் முன்னோர்கள் பரந்த சொல்லும், பரந்த செயலும், பரந்த எண்ணமும் உடையவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். பிற்கை நிலை முனியாது கற்றல் வேண்டும் என்ற கொள்கை அன்று இருந்தது. அறிவுடை ஒருவனை அரசனும் வீரும்பினான் சங்க காலத்தில் ஐந் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட புலவர்களை வள்ளல்கள் ஆதரித்தனர். புலவர் பாடும் புகழையே பெரும் புகழாகக் கொண்டார்கள். புலவர்கள் வேண்டிய நேரங்களில் அறிவுரை நல்கியும் நீதியை எடுத்துரைத்தும் அரசருக்கு அறிவுரை வழங்கினார். கல்வி என்பது நீதி, சத்தியம், அறம் என்பவற்றின் சார்பிலே வளர்வதாகும். இன்று கற்றார் மத்தியிலே எத்தனையோ ஊழல்களை நாம் காண்கின்றோம். அதற்கு மாறாக கல்வி அறிவல்லாதவர்களே மிக நல்லவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிலும் பலர் வாழ்கின்றனர்.

“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப் பொருள்
மையப்பொருள் காண்பதறிவு”

என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கமைய கற்பன எல்லாவற்றையும் கேட்பன எல்லாவற்றையும் உண்மை அறிவுக்கு உரியன என்று நாம் கருதிவிடக் கூடாது. நல்லனவற்றையும், நல்லன அல்லாதவற்றையும் பிரித்து உணர வைப்பதே உண்மையறிவு ஆகும். இத்தகைய அறிவைக் கொண்டு நாம் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் யாவை? முதலில் எமது குற்றத்தை நாம் உணர்ந்து திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்து தன்னலமற்ற முறையில் சமுதாயத்துக்கு பணிபுரிய வேண்டும். இச் சண்மய வாழ்வு தான் இன்றைய காலத்தின் தேவை, இளம் பெருவழுதி என்ற அரசன் சொல்வதை “உண்பால் அம்ம இவ்வுலகம் அந்தீரர்” என வரும் பாடலில் அழகாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது உலகம் அன்று தொட்டு இன்று வரை வாழ்ந்து கொண்டு வருகின்றதென்றால் அதற்குக் காரணம் தனக்கு என வாழாப் பிறர்க்குரியாளர் ஒரு சீலராவது வாழ்வதனால் தான். இன்றை இளைஞர்களே வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டியவர்கள். அவர்களுக்கு “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற மனப்பாங்கு உண்பாக வேண்டும். “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற உயர்ந்த நோக்கு ஏற்பட வேண்டும். “நமருக்கும் நாடு நமது” என்ற அபிமானம் இடம் பெற வேண்டும். எவ்வயிரும் தன்னுயிர் போல எண்ணியிரங்கும் அருள் நெறி தோன்ற வேண்டும்.

காலத்துக்குக் காலம் நாயன்மார்களும், அடியார்களும் தோன்றிச் சமூகப் பணியாற்றினர். பல்லவர் காலத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைப் போக்க மக்களை யுடனியின்னும் காத்தவர்கள் அப்பரும் சம்பந்தரும் ஆவர். உடற்பினியையும் உயிர்பினியையும் போக்கும் வைத்தியர்களாக அவர்கள் விளங்கினார்கள். இவ்வாறு சமய குரவர்கள் அனைவரும் பொதுப்பணி செய்து உயிர்களின் நல்வாழ்வுக்காக இறைவன் அருளை வேண்டிப் படினர். திருமருகலிலே ஞான சம்பந்தர் வணிகப் பெண்ணின் துயர் கண்டு இறைவனை நோக்கிப் பாடி பாம்பு தீண்டி உயிர் துறந்த வணிகனை உயிர்ப்பித்தார்.

“சடையாய் எனுமால் சரணி எனுமால்
வீடையாய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தருமோ இவளுண் ணவ்வே”

பெருமானே அவள் இவ்வாறு புலம்பி அழுவது உனக்குச் சித்தமா? உமது திருவருளுக்கு இது தகுமா? என்று கேட்டார். உலக சேமமே அடியார் கண்ட இன்பமாகும்.

பெண்மையைப் போற்றிய நாகரிகம் தமிழ் நாகரிகம். சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் பெருந்தொண்டு ஆற்றிய மகளிர் பலரை சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரியபுராணத்தில் காணமுடிகிறது. அவர் பெண்களுக்கு பெருஞ்சிறப்பு அளித்தும் பழையுள்ளார். காரைக்கால் அம்மையார், மங்கையற்கரசியார், தலைவதியார் எனப் பட்டியலிட்டுக் காட்டலாம். இவர்கள் ஆற்றிய திருத்தொண்டுகள் சைவத் தமிழ் உலகத்தால் மறக்கமுடியாதவை. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பெண்மக்களை அடைக்காலச் சமுதாயம் போதிய அளவில் போற்றவில்லை. இதனால் பெண்மக்கள் ஆழ்ந்தவையமைந்தமையோடு நாளும் ஆழ்ந்தவையடைந்துவிட்டது. இதனைப் போக்குவதற்குத் துடித்தவர் பாரதியார்.

“பெண்மை வாழ்க என்று கூத்தடுலோம்பா” என்று உரத்துக் குரல் கொடுத்தவர். தமது கவிதைப் படைப்புக்களான புதுமைப் பெண், பெண்கள் விடுதலை, பாஞ்சாள் சபதம் என்பவற்றில் பெண்ணின் பெருமை பற்றி எடுத்துக் காட்டினார்.

“ஆனும் பெண்ணும் நகரெனக் கொள்வதால்
அறிவிலோங்கு இவ் வையகம் தழைக்குமாம்
புணு நல்லறத்தோடிங்கு வொண்ணுருப்
போந்து நற்பது தாய் சீவ சக்தியாம்
நாணு மச்சமு நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குழிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
பெண்மை தெய்வத்தின் பேச்சுக்கள் கேட்டிரோ !”

சங்கத்துப் பழமையும், பாரதியின் புதுமையும் ஒன்றாக மிளரக்கூடிய பெண் சமுதாயம் உருவாக வேண்டும்.

ஏழைகளின் இருதயங்களே எம் பெருமானின் திருக்கோயில்களாக விளங்குகின்றன. சிறுவர்களாயினும் பெரியவர்களாயினும் பெருநோக்குடையவர்களாக வாழப்பழக்கக் கொள்ள வேண்டும். கற்பன கற்று நல்வழி நிற்க வேண்டும். சான்றோரை போற்றி மதிக்க வேண்டும். அறிவிலே, கல்வியிலே தெளிவும், நெஞ்சிலே உறுதியும், அகத்திலே அன்பும், சமுதாய நலனும் குழிகொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கை வளம் எல்லோர்க்கும் சமமாக வாய்க்க வாழ் அமைக்க வேண்டும்.

“எல்லோரும் ஒன்புற்றருக்க நனைப்பதுவே
அல்லமால் வேறொன்றறியேன் பராபரமே”

தாயுமானவர்கள் சுவாமிகள் வழி நடப்போம்.

—தருமத் சாந்தி நாவுக்கரசர்
முன்னாள் செயலாளர்
புனர்வாழ்வு மீள்குடியேற்றம்
இராஜாங்க அமைச்சு

சாந்த் நிகேதனம்

உலகில் பெரியோர் வரலாற்றை அலசிப்பார்ப்போமானால், ஒரு மாபெரும் உண்மையைக் காணலாம். அவர்கள் யாவரும் இலட்சிய வாழ்வனை நடத்தினர். தமக்கென கொள்கை ஒன்றினைத் தெரிந்து உயிர்போக்கும் அக்கொள்கையை மட்டும் கைவிடாது நின்ற சான்றான்மையை நாம் உணரக்கூடியதாக உள்ளது. திருநீலகண்டர், சிறுத்தொண்டர் போன்ற சமயப் பெரியோரும் அரிச்சந்தரன் போன்ற புராண நாயகர்களும் தத்தம் வாழ்க்கையை ஓர் அரிய பெரிய கொள்கைக்காக அர்ப்பணித்தமை நாம் அறிந்ததே. பல்வேறு துறையிலும் பல்வேறு விதமாகக் கொள்கைகள் விரியும். எனினும் சில அடிப்படைக் கொள்கைகளையேனும் அனுசரித்து வாழ்ந்து வரப்பழக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்மாதன் அகிய உயிர்நிலை எனப் போற்றப்பெறும் முப்பாலிலே ஒருவருக்கு அன்னைப்பேசப்படுவது பன்வுடைமையும் இன்சொல்லும் ஆகும். எமக்குக் கடும் சொற்களால் கடுகளவு இன்பமும் கிடைக்காமையைக் கண்டும், பிறன் மாட்டு நாம் கடுமையாக நடந்து கொள்ளும் பேதமை தான் என்னே? அன்பும் அறமும் தழைக்க வேண்டிய பூமியிலே இன்சொல், பன்வு ஆகிய பயிர்கள் வளர்க்கப்படல் வேண்டும். இல்லையேல் பொறாமைபும் பூசலும் நெருஞ்சி முட்களாக ஓங்கி வளர்ந்து, மறம் பெருகி புவி மூதேவியின் இருப்பிடமாகிவிடும்.

வளர்ந்து வரும் இளஞ்சந்ததியினரின் நெஞ்சங்களில் பசுமையாகப் பதிய வேண்டிய இன்னோர் மகத்தான இலட்சியம் குரு பக்த் தம் இலக்கியச் சோலையில் சிறிது உலவி வந்தேமாமனால் கர்ணன், ஏகலைவன் என்ற இருவரைச் சந்திப்போம். குந்த் தேவிக்கு சரோஷ்ட புத்திரனாகப் பிறந்த கர்ணனுக்குக் குலம் தெரியாது வளரவேண்டிய துரப்பாக்கியம் ஏற்படுகின்றது. தேரோட்டி மகனாக வளர்கிறான். பரசுராமர் என்ற அந்தணப் பெரியோரிடம் கல்வி கற்று வரும் போது ஒருநாள் ஆசிரியர் அவன் மாடிமேல் தூயில் கொள்கிறார். அவன் காலை நச்சுப்படி ஒன்று குடைகின்றது. அரத்தம் பெருக்கெடுத்தோடுகின்றது. அந்நிலையிலும் தன் குருவின் நித்திரைக்குப் பங்கம் வரக்கூடாது என்று வேதனையைப் பொறுத்து அசைவற்று இருக்கின்றான் கர்ணன். அவன் குருபக்த் தான் என்னே? ஏகலைவன் என்றவன் வேடன் என்ற காரணத்தினால் துரோணனால் சீடனாக ஏற்கப்பட முடியாதென மறுக்கப்பட்டவன். அவரது சீலையையே குருவாகப்பாவித்து வித்தை கற்கின்றான். பின் துரோணரின் விருப்பத்தைப் புர்த்த செய்ய தன் பெருவிரலைத் தறித்துக் குரு தட்சணையாகக் கொடுக்கின்றான். இங்ஙனமாகக் குருபக்தியில் உயர்ந்தோர் வரலாறுகள் அளப்பரியன.

உயர்ச்சி என்பது உள்ளத்தால் உயர்வதைக் குறிக்கும். மனித குலத்தின் தேவைகளைக் கூறுகிறார் புலவர்.

“உண்பது நாழ் உடுப்பது நான்கு முழம்”

இத்தேவைகளைப்பெற்று அறவழி நின்று “A Simple Living and High Thinking” என்பதற்கு இணங்க வாழவேண்டியவன் மனிதன். “மனி” என்ற சமஸ்கிருத வினையடிக்குச் சந்திப்பவன் என்று பொருள்.

முப்பத்து முக்கேழு உயிர்களுள்ளும் பகுத்தறியும் திறன் பெற்றவன் மனிதன். ஆனால் படாபேய-
மும் வீண்செருக்கும் கொண்டு பட்டம், பதவிகளில் மோகம் கொண்டு அறனல்லா வழிகளிலே நின்று
தன் கெடிய மனத்தால் எத்துணை இம்சைகளைப் புரியவும்
தயங்காமல் நிற்பவனை விலங்கெனல் மிகையாகாது.

“பிறர்க்கன்னா முற்பகல் செய்யின்
தமமக்கன்னா பிற்பகல் தாமே வரும்”

என்கிறது வள்ளுவன். “பல்லாவுள் உய்த்து விடினும் வல்லதாம் குடிக்கன்று தாய் நமடிக் கேடலை
பழவினையும் அன்னதனகத்தே” என்ற நாலடியார் கருத்துக்கணங்க
பழவினையும் செய்தோரை நமடிப் பலன்கொடுக்க வல்லன். வித்தமிழ் விர்விய
சீலப்பத்காரம் கூறிய உண்மையும் இதுவே. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான
புறநானூற்றில் கணியன் பூங்குன்றனாருடைய செய்யுளில் “பேரியாற்று நீர் வழிப்படு உம் ஆருயிர்
முறை வழிப்படு உம்” என்று உயிர் ஊழின் வசப்பட்டது எனக்
கூறப்படுகின்றது. எமது கருமங்களின் பலனே ஊழாக் எம் உயிரின் வழியை நீர்ணயிக்கும் என்பதை
உணர்ந்து, நல்லவை நாழி அல்பவை ஒதுக்க வாழ்தல் தலையான அறமாம்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

செய்நன்றி மறவாமையும் ஒரு சிறந்த அறமாகும். கங்கையாற்றைக் கடக்கும் போது உதவிய பட-
கோட்டியான குகனைப் பார்த்து நன்றி தெரிவிக்கின்றார் சக்கரவர்த்தித்
தருமகன். “இன்று நாம் ஐவரானோம்” என்று அவனுடன் சமத்துவம் பேசுகிறார்.
வேடனாகிய குகனிடத்தே சமத்துவம் பேசுவைக்கின்றது செய்நன்றிக் கடப்பாடு.
அறத்துக்கு மாறுபட்ட செயலைச் செய்த தமையனிடம் கும்பகர்ணன் தன் கடப்பாடு கருத் உயிர்
கொடுத்துப் போர் செய்கின்றேன் என உறுத கூறுகின்றான். நீராடு துறையில்
குறிப்பறிந்து திரௌபதியாற் கொடுக்கப்பட்ட சிறு துணிக்காக் பின்பு துச்சாதனன் என்ற கயவனால்
அவள் துக்னூர்யப்பட்ட போது அவளுக்குக் குறையாத துக்கல் அளித்தார்
பார்த்த சாரத். ஆதரவளித்த நன்றிக்காகத் தருமர் தன் தம்பி என்று தெரிய வந்த போதும், துறே-
யாதனனுக்காக உயிர்கொடுத்துப் புகழ் பெற்றான் கர்ணன். பெற்ற நன்றிக்காக உயிர் கொடுத்தே-
தாரின் வாழ்க்கை எமக்கோர் உன்னத இலட்சியத்தைப் போதக்கின்றது.

“போதாம் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” தருப்தி என்பதை வாழ்வின்
உயிர்நாடியாக மதிக்க வேண்டும். “பாலுக்குச் சக்கரை இல்லை என்பார்க்கும்” எனத் தொடங்கும்
பழம் பாடல் எல்லோர்க்கும் விசனம் ஒன்றே எனத் தெரிவிக்கின்றது. மாட மாளிகையில் வசப்பே-
ரைப் பார்த்து குடிசைவாசீ ஏங்க வேண்டியதில்லை. எல்லோர்க்கும் வேண்டப்பாலதாம் தருப்தி
மாணவ உலகிற்கு உரியதன்று.

“தம்மின் மெய்யோரை நோக்கித் - தமதுடமை
அம்மா பெரியதென்று அகமகழ்க தம்மினும்
கற்றாரை நோக்கி் கருத்துழிக கற்றதெல்லாம்
எற்றே இவற்கு நாம் என்று”

தம்மினும் கல்வியால் மேம்பட்டோரைக் கண்டு அவரையை கல்வியைப் பெற எத்தனிக்க வேண்டும்.

“கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே, பிற்கை நிலை முனியாது கற்கை நன்றே” என்பது சங்கப்பாடல். சமண முனிவர்கள் ஆக்கியளித்த இலக்கியப்படைப்பும் நாலடியாரில் “குஞ்சியழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்” என்ற பாடல் கல்வியின் சிறப்பைக் கூறுகின்றது. ஆதலாற் தேவையற்ற பொருள்களை நமக்குவித்து வைத்திருப்பதிலும் கல்வியாகிய பெருந்தீயைத் தேடி வைத்திருத்தல் சிறப்பிடையதாகும். எழுமைப் பிறப்பும் தெய்வந்நு வரும் பேறாம் கல்வியறிவை ஈடுவதிலும் சிறந்த குறிக்கோள் தான் யாது? அறிவாற் சாதிக்க முடியாதது எது?

இவ்வுலகில் வேற்றுமைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. சாதமத வேற்றுமைகள் ஒருபுறம், நினைப்பிலே, கருத்திலே, செயலிலே உள்ள வேற்றுமைகள் ஒருபுறம், இறைவன் படைப்பிலே எத்தனை விதம்! வண்ண வண்ணக் களஞ்சியமாக உலகை ஆக்கிய இறைவன் வேற்றுமையுள் ஒற்றுமையைக் கற்பிப்பது உணரப்பாலது. உடையிலும் உணவிலும் வேறுபாடு இருக்கின்றது. ஏழைக்கும் கனவானுக்கும் உண்ணும் போது சகலரும் வாயாற தானே உண்ண வேண்டும்? நான் ஆயிரம் கூலியாட்களுக்குப் படியளப்பவன். அவர்களைப் போல் கேவலம் வாயால் உண்ணலாமா என நினைத்து மூக்கினால் உண்டால்? சந்திர ஒளியும் தென்றற்காற்றும் கௌரவத்தையும், குலத்தையும் மதித்துத் தன்மை தருகின்றனவா? இறைவனும் ஆயுறகையும் காட்டும் நெறியை விடுத்து, வேற்றுமைகளை வளர்ப்பது மடமையல்லவா? கருத்து வேற்றுமைகள் இருக்கலாம். ஆனால் மற்றவர் கருத்தையல்ல, கருத்துநிமையப் பெருந்தன்மையுடன் ஏற்க வேண்டும்.

வோல்ரயர் ஓர்டித்தல்,

“I disapprove of everything you say, but I will defend to death your right to say it.” என்கிறார். யாவர்க்கும் ஒப்ப, மன்தாய்மானத்துடன் உரிமைகளை மதித்து நடந்தால் சிக்கல் ஏது? மனச்சஞ்சலம் தான் ஏது?

புகத்துண்ணும் பழக்கமுடைய காகத்தையும், நன்றி மறவா நாயையும், இணையை நீங்கில் உயிர் தரீயாத அன்றலையும் பார்த்து நாம் கற்க வேண்டியன பலவுள. தமக்கெனக் கொள்கை ஒன்றை வகுத்து “எத்தனை வருடம் வாழ்ந்தோமல்ல, எப்படி வாழ்ந்தோம்” என்பதே கருத்தாக வாழ்வதே சிறப்பு. கொள்கையால் மனக்கோணல் நீங்கும். மனம் சீரானால் யாவும் சீராகும். மனம் தன்னறிவு ஆழந்த பின்னும் கோடாது நிற்பதைப் பரிச்சித்த அப்பைய தீட்சதரின் வரலாறு சிறந்த ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். அவர் பைத்தியமான நிலையிற் பறடிய “உன்மத்த பஞ்சசத” என்ற நூலில் ஆத்மார்த்த துதியாக அமைந்த பாடல்களின் சிறப்பைக் காண மெய்சிவர்க்க வைக்கின்றது. சத்திய சோதனை செய்து வாழ்ந்த காந்தியடிகளின் நாவில் உயிர் பீரியும் தறுவாயில் வந்த “ஹரே ராம்” என்ற வார்த்தைகள் நமக்குக் காட்டுவன யாது? அவரது வாழ்க்கையே சத்தியம். சத்தியமே வாழ்க்கை நேரிய சந்தனை இரண்டுமாக வாழ்ந்தார் என்பதையல்லவா? மனம் ஆசை அகற்ற உயரிய சந்தனை வேண்டும். கௌடிய மனத்தாற் தேடிய பாவங்கள் அனைத்தும். விவங்குகளைப் போல் உண்டு களித்து உறங்குவது வாழ்க்கையாகாது. தனக்கும், பிறர்க்கும் பயனுடைத்தாக வாழ்வது தான் உலகியல். எம்மதமும் சம்மதமாகத் தன்னலம், பேராசையாகிய களைகளை நீக்க அறமும் அன்பும் செழித்தோங்கப் பயிர் செய்வதற்குரியது உலகமாகிய களம்.

காந்தமகானும், புத்தர் பரானும், கீர்த்து நாதரும் போத்த அகம்சையும், அன்பும் எமக்கெல்லாம் பொருத்தமான நெறியாகும். இந்நெறி சென்றால் அகலமல்லாம் “சாந்த நிகேதனம்” ஆகுமென்பது தின்னம்.

பிறரைத் திருத்தக் கீளும்பு சீர்திருத்தம், பிறர் துன்பம் கண்டு சீர்த்து மகிழும் அகம்பாவம், தன்னலத்தையே குறிவைத்து எவ்வேளையிலும் தந்திரமாக இருக்கும் சந்தர்ப்பவாதம், நனைத்ததைச் சாதிக்காவிடற் கௌரவமல்லலை எனத் துடிக்கம் பிடிவாதம் ஆகிய சமூகத்தின் மூடக்கு வாதங்கள் அகலவேண்டும். தானே புத்திசால் என்றும் தன்புகழே எவர் புகழையும் விஞ்ச வேண்டும் என்றும் கண்ணாயிருக்கும் எண்ணம் தாழ வேண்டும். யாவரும் ஒன்புற்றிருக்க வேண்டுமெனத் தக்க செந்நெறி கண்டு வாழவேண்டும்.

தருமத். ம. செல்வரத்தனம்
B.A.(Lond.)

திருநீற்றின் பெரும்பயன் - சமய நூல்களில் ஓர் பார்வை

சீவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாக கொண்டது சைவ சமயம். சீவனை பிரதிபலிப்பதாய் கருதப்பட்டு, “சீவ சின்னங்கள்” என்றும் பெயரால் வழங்கப்படுவன திருநீறும் உருத்திராக்கமும் ஆகும். இவற்றை அணிவது சைவசமயத்தவர்களின் சைவ ஒழுக்கமாக கொள்ளப்படுகிறது. இவை அஞ்ஞானத்தை போக்குவன, தீமைகளிலிருந்து எம்மை பாதுகாப்பன, இறைவனின் பெருங்கருணையை நினைவுப்டும் சாதனங்களாவன, நாள்தோறும் பக்த சீர்த்தையுடன் தரிக்கப்பட வேண்டியன ஆகும்.

சைவ சமய சின்னங்களில் திருநீறு முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. திருநீறு என்பது “தரு” (புன்தம்) “நீறு” (சாம்பல்) என்ற இரு சொற்களால் ஆனது. திருநீறு என்பது ஆன்மீக புன்தத்தை, தூய்மையை, மற்றும் வாழ்க்கையின் தற்காலிகத்தை உணர்த்தும் முக்கியச் சின்னமாகும். திருநீற்றுக்கு விபூதி, பசுதம், பசுமம், இரட்சை, ஷாரம் என்ற பெயர்களும் உண்டு. தன்னைத் தரித்தவர்களுக்கு மேலான செல்வத்தைக் கொடுத்தலினால் “விபூதி” எனவும், ஒளியைக் கொடுப்பதினால் “பசுதம்” எனவும், பாவங்களை எரித்து நிராக்குவதனால் “பசுமம்” எனவும், தன்னைத் தரித்த ஆன்மாக்கள் எல்லாவற்றையும் இரட்சிப்பதனால் “இரட்சை” எனவும் உயிர்களது மலத்தை நீக்குதலால் “ஷாரம்” எனவும் பெயர் பெறுகின்றது. திருநீறு வெறும் சாம்பல் அல்ல, மாறாக அது உயிரின் தற்காலிகத்தை, அஞ்ஞானத்தின் அழிவை, மற்றும் ஞானத்தின் மேலான நிலையை உணர்த்துவது. சீவபெருமான் தனை வழிபடுபவர்கள் தமது நெற்றி, நாவு, கைகள், மாற்பு மற்றும் பிற பாகங்களில் திருநீற்றை அணிந்து தங்கள் பக்த மனோபாவத்தைக் காட்டுகிறார்கள்.

திருநீற்றின் ஆதாரம், அதன் தெய்வீகத் தன்மை மற்றும் ஆன்மீக முக்கியத்துவத்தை விளக்குகின்றது. இது தொடர்பாக எமது நாயன்மார்கள் தமது பதிகங்களில் கூற மறக்கவில்லை. உதாரணமாக சீவபெருமான் திருநீற்று அணிந்திருந்தலை பற்றி பல பாடல்களில் பாடியுள்ளனர்.

தேவாரமுதலிகளில் முதலாம் நாயன்மாறான திருஞான சம்பந்தர் தனது தேவாரங்களில் திருநீற்றின் மகிமையை ஓர் பதிகமாக திருநீற்றுப் பதிகத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்.

“மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு

செந்துவர்வாயுமை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே”

இப்பதிகத்தில் “வானவன் மேலது நீறு” என்னும் வர் மூலம் தேவர்கள் விபூதி தரித்துள்ளனர் என கூறியுள்ளார். “சுந்தர மாவது நீறு” மூலம் விபூதி தூய்மையும் அழகும் கொண்டது, உடல் மனம் ஆன்மீக தூய்மையை வளர்க்கிறது என விளக்குகிறார்.

மேலும் “தோடுடைய செவியன் விடையேற் றூர் தூவெண்மத் சூழிக் காடுடைய கூலைப்பெரு
பூசியன் உள்ளம் கவர்களவன்” என்று பரு சீவபெருமான் திருநீறு அணிந்திருத்தலைக்
கூற்றார். “காடுடைய கூலைப் பெருபூசு” என்பது சாணியினால் உண்டாக்கப்பட்ட எருக்கட்டிகள்,
சூடுகாட்டில் அடுக்கப்பெற்ற எரிந்த சாம்பலேயாகும். திருநாவுக்கரசர் “பவளம் போல் மேனியில்
பால் வெண்ணீறு” என்று பரு சீவபெருமான் திருநீறு அணிந்திருந்ததை உணர்த்தினார். மாணிக்க
வாசகப் பெருமான் திருவாசகப்பதிகத்தில் “வெண்ணீற்றான்” என்று சீவனைக்குறிப்பிடுகிறார்.
சீவனும், தேவர்களும் தங்கள் உடம்பில் எப்போதும் வெண்ணீறு பூசியவர்களாய்
விளங்குகிறார்கள். திருமந்திரத்தில் விபூதியின் மகிமை திருமூலர் மூலம் ஆழமாகவும் சிறப்பாகவும்
விளக்கப்பட்டுள்ளது. சீவபெருமானின் பரமபாதத்தை அடைய வழிகாட்டும் தெய்வீக சின்னம் விபூதி
என விளக்கும் திருமந்திரம், விபூதியின் ஆன்மீக ஆற்றலை பாராட்டும் பல பாடல்களை
வழங்குகிறது.
உதாரணங்களாக,

“தூய்மையுடனே கூற்றன் போல் திருநீறு
நீயும் அணிவாய் நனைவாய் சீவமே”

இதன் மூலம் திருமூலர், திருநீறு உடல், மனம் மற்றும் ஆன்மாவிற்கு தூய்மையைக் கொடுக்கும்
ஒரு சாதனமாக செயல்படுகிறது என்று விளக்குகிறார்.

“திருநீறு சேர் நெற்றி மாந்தர்தாம் செல்வரும்
மருநீறு மாற்றிக் கடைவாழ்வார் மாயமே”

திருநீற்றைப் பூசும் மனிதர்கள் சுகமான வாழ்க்கையைக் காணலாம். இறுதியில் அவர்கள்
மாயத்திலிருந்து விடுபட்டு சீவபெருமானை அடையலாம். அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில்
திருநீறானது, சீவனின் திருவடையாளம் என்பதுடன் பாவ நாசனாயும் உடல் மற்றும் ஆன்ம
சுத்திக்கு வழிவரும் எனவும் என பரமபுள்ளார்.

“விபூதி யெனும் சீவபெருமானின் திருநீறு
பாவங்கள் தீர்க்கும் பரமருக்கு அடையாளமே.”

என்னும் வர்கள் மூலம் அறியலாம்.

இவற்றைத் தவிர இந்து சமய நூல்களான வேதம், உபநிடதம், புராணம், சைவசந்தாந்தம்
ஆகியனவும் விபூதியின் மகத்துவத்தை கூற தவறவில்லை. வேதங்களில் திருநீற்றின் ஆதாரம்
பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. கிருஷ்ண யசர்வேதத்தில் திருநீற்றின் தெய்வீகதன்மை
பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது: “பசுபதி அவசேதஸீதி பசுனம் பதியே நமோ நம” இது
சீவபெருமான் உலகத்தினரின் குருவாகவும், அவர்களை வழிநடத்துபவராகவும் இருப்பதை
குறிப்பிடுகிறது. அதர்வண வேதத்தில், “பஸ்மா தேஹ” என புனித சாம்பலின் தூய்மையை
பரார்த்திக்கின்றது.

உபநிடதங்களில், முக்கியமாக ஸ்வேதாஸ்வதர உபநிடதத்தில், “பஸ்மத்வம் இதம் சரீரம்” என்னும்
கூற்றானது பஸ்மம் (திருநீறு) வாழ்க்கையின் அழிவையும் ஆன்மீகப் புனிதத்தையும் குறிப்பதாக
அமைந்துள்ளது.

புராணங்களில், குறிப்பாக சீவபுராணத்தில் விபுதியின் தோற்ற வரலாறு மற்றும் மந்திரமய தன்மை பற்றி விபுரங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சீவபெருமான் தீர்ப்பாசுரத்தை அழித்தபோது, அதன் சாம்பல் திருநீறாக மாறியது. இதை சீவபெருமான் தம் மீது பூசு, பக்தர்களுக்கும் அருளாக வழங்கினார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், திருநீற்றின் மூன்று கோடுகள் (அஸ்டிகை, மத்தி, அகோரம்) சீவபெருமானின் தீரையடைந்த மூன்று சித்தாந்தங்களை குறிப்பிடுகின்றன. பக்தர்களை மும்மலங்களின்றி விடுவிக்கவும் (ஆணவம், கன்மம், மாயை) உதவுகிறது என சீவபுராணம் விபரிக்கிறது. இதைத் தவிர லிங்கபுராணம், ஸ்கந்தபுராணம் போன்ற நூல்களும் விபுதி மகிமை பற்றி உரைக்கின்றன.

மேலும் சைவசித்தாந்தங்களிலும் தெய்வீக மரபுகளிலும் அதன் மகிமை எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளதோடு, இவ்வுலகில் வாழ்ந்து மறைந்த ஞானிகளும் கூறத்தவறவில்லை என்பது நிதர்சனமே. எனவே திருநீறு என்பது வெறும் சாம்பல் அல்ல என்பதும் அதன் முக்கியத்துவம் நமது சமய பாரம்பரியத்தில் தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் அறிய முடியும். நீறு அணியா முகம் சுடுகாட்டிற்கு சமம் ஆகும். “நீறல்லா நெற்றி பாழ்” என்பதும் இதனை ஒட்டியே தெரிவிக்கப்பட்டதும் ஆகும். சுருக்க கூறின், திருநீறு அணிவது ஒருவனது உடல் மனம் என்பவற்றை சுத்திகரிப்பதோடு வாழ்க்கையை இனிதே பக்தபூர்வமாக கழித்து பேராசுரந்தமான முக்தியை அடைய வழிகாட்டும் ஒரு உத்த ஆகும். பாவம் ஒழிந்தால் அடுத்தநிலை புகழையேயாகும். மண்ணுலகவாழ்வு முடிந்துவிட்டால் அதன் பின்னர் விண்ணுலக வாழ்விற்குச் செல்லவேண்டும் என்பது ஆண்டவன் நியதி என உணர்ந்து சைவ ஒழுக்கம் காப்போம்.

த.நரேஷ்கர்
மருத்துவ பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

மார்கழி மாதத்தின் உடைய சிறப்புகள்

மார்கழி தங்கனில் சிறந்த மாதம் “ மார்கழி ” என்று சிறப்பாக விசேஷிக்கப்படுகின்ற மாதமாக இது விளங்குகின்றது. மார்கழி மாதத்தினை தேவர்களினுடைய மாதம் என்றும் கூறுவார்கள். சூரிய பகவான் வியாழ பகவான் வீட்டில் சஞ்சரிக்கின்ற மாதமாக இம் மார்கழி மாதம் திகழ்கின்றது. மார்கழி மாதம் முழுவதும் அந்து கோயில்கள் தோறும் பூஜைகள், வழிபாடுகள், புனஸ்காரங்கள் என்பன ஆடம்பறம். இம் மார்கழி மாதத்தில் இறைவனை வழிபட்டால் ஒரு வருடம் இறைவனை வழிபட்டதற்கான புண்ணிய பலன்கள் கிடைப்பதனால் மார்கழி மாதம் முழுவதும் பூஜைகள், புனஸ்காரங்கள் என்பன ஆடம்பறுகின்றன. மார்கழி என்றாலே பனி, மழை, குளிர் என்று நிறைந்த காலப்பகுதி அக்காலப் பகுதியில் இது போன்ற ஆட்களினைக் கருத்தில் கொள்ளாது அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி பூஜை புனஸ்காரங்களில் ஈடுபட்டால் சிறந்த பலனை பெற்றுக் கொள்ளலாம். மார்கழி மாதம் என்றாலே ஆண்கள் பஜனைகள், பாடல்கள் பாடி வீதி உலா வருவார்கள். பெண்கள் வண்ணக்கோலங்கள் அடுவார்கள். சாணியில் பிள்ளையார் பிடித்து வைப்பார்கள். இவ்வாறு கோலம் அடுவதனால் எறும்பு போன்ற சிறுபிரான்களுக்கு உணவு கிடைக்கின்றது. இது எமக்கு நல்ல பலனை பெற்றுத்தரும் என்பது அந்துக்களின் நம்பிக்கையாகும்.

கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனிடம் “ மாதங்களில் நான் மார்கழி ” என்று கூறியுள்ளார். இதனால் மார்கழி மாதத்தில் பாவை நோன்பு என்பது சிறப்பிடக்கது. விரும்பிய கணவனை அடைவதற்கு பெண்கள் விடியற்காலையில் நீராடி திருப்பாவை பாடல் பாடி இறைவனை வழிபடுவார்கள். ஆண்பாள் மார்கழி மாதம் வீரதம் இருந்தே கண்ணனை அடைந்ததாக கூறப்படுகின்றது. அந்த வகையில் கன்னிப்பெண்கள் மார்கழி மாதத்தில் தமக்கு விரும்பிய கணவன் கிடைக்க வேண்டும் என்று வீரதம் இருப்பார்கள். அடுத்து மார்கழி மாதத்தின் சிறப்பாக திகழ்வது வைகுண்ட ஏகாதசியாகும் அந்துக்கள் ஒவ்வொரு ஏகாதாச தினத்திலும் உணவு உண்ணாது வீரதம் இருந்து இறைவனை வழிபடுவதினால் தங்களினுடைய பாவச் செயல்கள் மன்னிக்கப்பட்டு சங்கடம் தீரும் என்று நம்புகின்றார்கள். அனைத்து ஏகாதாச தினத்திலும் வீரதம் இருந்து வரும் பலனை வைகுண்ட ஏகாதாச அன்று ஒரு நாள் வீரதம் இருப்பதினால் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று விசுஷ்ணு புராணம் கூறுகின்றது. அதன் பயனாக இவ் வைகுண்ட ஏகாதாச ஆனது மிகவும் சிறப்பு மிக்கது. “காயத்திற்கு மஞ்சிய மந்திரம் இல்லை, ஏகாதாசுக்கு மஞ்சிய வீரதமும் இல்லை.” என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. இவ் வைகுண்டஏகாதாச அன்று துளசி நீர்னை மட்டும் உட்கொண்டு பகல் மற்றும் இரவு விழி திறந்து திருமாலனை துதித்து வீரதம் இருந்தால் வைகுண்ட பதவி எனும் மேட்சத்துக்கு இது வழி வகுக்கும்.

அதே போன்றுதான் மார்கழி மாதத்தில் சிவனுக்கு விசேடமான திருவாதிரை தருவீழா நோன்பும் வருகின்றது. இது மார்கழி மாதத்தில் வருகின்ற திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. அத்தினத்தன்று அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி கோயிலுக்கு சென்று வழிபடுவார்கள். பெரும்பாலும் விரதத்தினை கன்னிப்பெண்களே அனுஷ்டிப்பார்கள். ஆடல் அரசனான நடராஜப் பெருமானுடைய ஆருத்ரா தர்சனத்தை காண்பதற்கு பல கோடி கண்கள் வேண்டும் என்பார்கள். அவ்வாறு சிறப்புமிக்க தர்சனமும் மார்கழி தினத்திலேயே ஆடல் பெறுகின்றது. “திருவாதிரைக்கு ஒரு வாய் களி” என்று இவ் விரதம் பற்றி சிறப்புக்கப்படுகின்றது. இவ்விரத தினத்தை கடைபிடிப்பவர்கள் நடனக் கலையில் சிறந்து விளங்கலாம் என்பது ஐதீகமாகும்.

மார்கழி மாதத்தில் மூல நட்சத்திரத்தோடு கூடிய அமாவாசை தினத்தன்று அனும ஜெயந்தி கொண்டாடப்படுகின்றது. அனும ஜெயந்தி தினத்தன்று விரதம் மேற்கொண்டால் மன உறுதி, ஆற்றல், தைரியம் என்பன கிடைக்கும் என்று நம்பப்படுகின்றது. அத்தினத்தன்று அனுமனுக்கு சிறப்பு வழிபாடுகள், ஆராதனைகள் என்பன ஆடல்பெறும். பெரும்பாலும் அனுமன் கோயில்களில் அத்தினத்தன்று தேர்த்திருவிழா ஆடல்பெறும். இவ்வாறு பல்வேறு விரதங்களை கொண்ட சிறப்புமிக்க மாதமாக மார்கழி மாதம் திகழ்வதோடு அதிகாச புராண ரீதியாகவும் ஒரு முக்கியத்துவம் மிகுந்த மாதமாக திகழ்கின்றது. அந்த வகையில் மகாபாரத யுத்தம் மார்கழி மாதத்திலேயே ஆடல் பெற்றுள்ளது. திருப்பாற்கடல் கடையப்பட்டபோது முதலில் விஷ்ணு எழுந்தது அதனை சிவபெருமான் தான் உண்டு அனைவரையும் காப்பாற்றியது அம்மாதத்தில் தான் நிகழ்ந்தது. இந்திரனினால் பெருமழை வெள்ளம் உருவாக்கப்பட்டு கோகுலத்தில் அனைவரும் துன்பப்பட்ட போது கோவர்த்தனகீர் மலையினை கிருஷ்ணர் ஒரு கையால் குடையாக பிடித்து மக்களை காப்பாற்றியதும் அம்மாதத்தில் தான் ஆடல் பெற்றது. இவ்வாறு வரலாற்று ரீதியாகவும் சிறப்பு மிக்க மாதமாக அம்மாதம் திகழ்கின்றது.

இவ்வாறு சிறப்புமிக்க மாதத்தில் செய்யக்கூடாத சில விடயங்களும் காணப்படுகின்றன. அந்த வகையில் திருமணம் போன்ற சுபகாரியங்கள், புதிய முயற்சிகள் என்பன இக்காலப் பகுதியில் தொடங்கக்கூடாது அதற்கு காரணம் உயிர் சக்தியானது மந்தமாக இருப்பதால் இக்காலகட்டத்தில் தான் நம் உடம்பின் ஆற்றலை பெருக்கிக் கொள்ளவும் ஸ்திரமாக் குவதற்கும் தேவையான சக்தியினை சேர்த்து கொள்ளவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றார்கள் முன்னோர்கள். மார்கழி மாதத்தில் சூரியன் உள்ள ஓசோனின் அளவு அதிகமாக இருப்பதால் தான் மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலையில் எழுந்து குளித்துவிட்டு இறைவழிபாட்டில் ஈடுபட்டால் பலனை பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்கின்றார்கள். இவ்வாறு மாதங்களில் சிறந்த மாதமாகிய மார்கழி மாதத்தில் நாமும் அதிகாலையில் எழுந்து இறை வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு நல்ல பல பலன்களை பெற்றுக் கொள்வோமாக.

ஆரண் குகதாசன்
கலைப் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

அன்பு வழியில் தளைத்த சைவநெறி

“அன்பே சீவம்” என அடித்துரைப்பதே எம் சைவசமயம். இதனால் தான் “எவ்வுயிரும் நீங்காது உறையும் இறை சீவனென்று” எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு எனப்பகர்ந்தனர் ஆன்றோர். இதனாலன்றோ திருமூலநாயனார் இதற்கும் ஒரு மடி மேலே சென்று, “அன்பும் சீவமும் இரண்டன்று - அன்பே சீவம்” எனக் கூறினார். இந்த அன்பு என்பது வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத உயிர்ப்பண்பு, உயிர்ப்பண்பாய் அமைதலின், கல்லார்க்கும், கற்றவர்க்கும், மற்றவர்க்கும் பயன்படும் நெறியாக இதனைக் கூறலாம். இவ் அன்பு என்பது இயல்பாகவே உற்றொடுக்கக்கூடிய தொரு பண்பாடும், இதனிருந்து பரிவு, இரக்கம், தயவு, கருணை, அருள், காதல் எனும் பல்வகை நுண்ணுணர்வுகளும் தோன்றுவதற்கான அடிக்கோடாய் அமைவது என்றும் கூறுதல் ஒரு போதும் மிகையாகாது.

சைவநெறி கண்ட நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால் அவர்தம் செயலனைத்தும் அன்பு நெறியினூடு அமைந்திருந்தமை கண்கூடு. இவ்வன்பினாலே இவ்வன்பர்கள் யாவரும் இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்து இறையன்பினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டனரென்றால் ஆச்சரியந்தான் என்ன? அவர்கள் இறைவனோடு கொண்ட அன்பு மட்டுமே வாழ்வின் இலட்சியமாகக் கொண்டனர். இறையன்பின் முன்னால் அவர்களிடம் ஏனைய யாவும் தோற்றுவிட்டன. மேலும் இவ்வன்புநெறி பூண்டோரே, எம்பிரான் திருவடிக்கு ஆட்படும் தகைமையுள் என்பதை அடியார் புகழ் கூறும் பெரியபுராணம் தன் சாரம்சமாய்க் கொண்டமைந்ததென்பால், அச்செந்நெறியின் பயன் தான் என்னே?

எம் பெருமானின் திருவருள் அன்பு வழியில் எல்லா உயிர்களிடத்தும் நிலை பெற்றிருக்கின்றது எனவுணர்த்திய நாயன்மார்களுந் சிலரை நோக்குவோம். உயிர்ல் அன்பின் வளர்ச்சியே சீவத்தின் வளர்ச்சி என்பதனை “அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே” என்றார் மணிவாசகர். செந்தமிழ் ஆகமம் சொன்ன திருமூலனார் பலரறிய முழங்கி இறைதொண்டு புரீவோர்ஹும், யாருக்கும் தெரியாமல் அகத்திலே அன்பு பூண்டோரையும், புறத்திலே பிறரறியாவகை அன்பு செய்வோரையும் ஈசன் நன்கு அறிவானென “இகழ்ததும் பெற்றதும் ஈசன் அறியும்...கொழுந்து அன்பு செய்து அருள் கூறவல்லார்க்கு, மகிழ்ந்து அன்பு செய்யும் அருள் அதுவாமே” இவ்விதம் உரைக்கின்றார். தமிழ் வல்ல சம்மந்தப் பெருமான் அன்பினாற் கண்ட இன்ப உணர்வானவர் எம்பிரான் அன்பு வழி உயிர்கட்குப் பண் செய்யும் தன்மை கொண்டவர்களே, இறையனுபவமாகிய சுகானுபவத்தைப் பெறமுடியும் என “அன்புறு சிந்தையர் ஆக அடியவர்” இவ்வாறு சொல்கிறார். அச்சல உதாரணங்கள் திருமுறைப்பதிகங்களிடையே பொதிந்து கிடக்கும் நெகிழ்வுணர்ச்சியை, இறைமட்டும் அன்பர் மாட்டும் பொங்கிப்பீரவாகித்த அன்புநெறியை வெள்ளிடைமலையாக காட்டும் என்பதில் ஐயம் ஏதுமில்லை.

திருமுறைகளை விடுத்துத் தமிழ் இலக்கியச் சோலையில் வலம் வருவோமேயானால் பக்தியின் மொழியாகிய தமிழ் பக்தியின் அச்சாண் அன்பென அறுதியிடும் “ஆரேனும் அன்பு செய்யின், அங்கே தலைப்படும் கான் ஆரேனும் காணாத அரண்” என்கிறது திருக்களிற்றுப்படியார்.

எம்பிரானுக்கு மகோன்னதமான பூசை வழிபாடுகளைச் செய்வீராயினும் அன்பெனும் உயிர்நாடி அங்கு இல்லையெனில், அது வினாவினது என அது ஆயம்பும். ஈழத்தின் பிற்காலச் சமய முன்னோடிகளில் ஒருவரான சுவாமி விபுலானந்த அடிகளும் உள்ளத்தை அன்பினால் ஒப்புவிக்காவிடின், எவ்வகை வழிபாடுகளும் பலனற்றது என்கிறார். “உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது”, “கண்ணுக்கீயன கண்டு...உள்ளத்தில் உள்ளாண்டு அதை உணர வேண்டுமடி” என்ற அடிகளாருடைய கூற்றுக்கள் நோக்கற்பாலது. இதைவிடவும் சைவ வாழ்வியலோடு இணைந்த கம்ப இராமாயணம் மற்றும் பாரதத்திலே வருகின்ற கதாபாத்திரங்களனைத்தும் அன்பு நெறியிலே நடைபோடுகின்றன. உலகப் பொது மறையாம் முப்பாலும் “அன்பின் வழியது உயிர்நலை” என்று அன்பு வழியின் உச்சத்தைப் புடம் போட்டுக் காட்டும். இவ்விலக்கியச் சான்றுகளைத்தாம் சைவநெற் தந்த அன்புநெற் வாழ்வியலின் பயன்களே எனப்பகர்வது சாலப் பொருத்தமுடையதாகவிருக்கும்.

அன்புநெற் பற்றி சமய இலக்கியங்களும், சமூக இலக்கியங்களும் நிறையவே எடுத்துக்கூறியிருக்கின்றன. அவையனைத்தும் உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்தாதவர், இறைவனிடத்தும் அன்பு செலுத்தவொண்ணாதவர் என்ற உண்மையைத் துல்லியமாகக் காட்டியிருக்கின்றன. அந்த வகையில் சைவர்களாகப் பிறப்பெடுத்த நாம், வாழ வாய் விடு என்ற தாம் நெறியைப்பின் பற்றி உலகனைத்தும் செந்நெறியாம் அன்பு நெறியைப்பாய்ச்சி வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து பேரன்புப் பெருவாழ்வு பெற்றுப்போவோமாக.

“அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எத்தாம் சிறப்பு”

ச.சக்திதரன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

திருவெம்பாவை வீரதம்

திருவெம்பாவை வீரதம் சைவ சமயத்தில் மிக முக்கியமானது. இது மார்கழி மாதத்தில் சிவபெருமானை வழிபட்டு , ஆன்மிக முன்னேற்றத்தை அடைவதற்கான பக்திப் பரயத்தனமாகும். இந்த வீரதம் மணிக்கவாசகர் எழுதிய திருவெம்பாவைப் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

திருவெம்பாவை வீரதத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

1. நேரம் மற்றும் காலம்:

மார்கழி மாதம் (டிசம்பர்-ஜனவரி) தமிழ் மாதத்தின் பரிகாரக் காலமாகக் கருதப்படுகிறது. அதிகாலை நேரங்களில் திருவெம்பாவை வீரதம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இது தேவார வழிபாடுகளுக்கு சிறந்த காலமாகும்.

2. வீரதத்தின் நோக்கம்:

ஆன்மிக சுத்திகரிப்பு, சிவபெருமானின் அருளைப் பெறுவது, மானசிக அமைதியை அடைந்து இறைவன் மீது முழு சமர்ப்பணத்தை உணர்தல்.

3. வழிபாட்டுப் பாசுரங்கள்:

வீரதத்தின் போது திருவெம்பாவை பாடல்களை பாராயணம் செய்வது கட்டாயம். இவை சிவபெருமானின் பரமாத்மத் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள்.

4. வழிபாட்டு முறைகள்:

அதிகாலை 4-6 மணி நேரத்தில் எழுந்து குளித்து சுத்தமான உடையணிய வேண்டும். கோவிலுக்கு சென்று சிவபெருமானை வழிபடுவது சிறந்தது. வீட்டிலிருந்தே திருவெம்பாவை பாடல்களை பாடியும் வழிபாடு செய்யலாம். பூஜையின் போது பூ, விளக்கு, நீர் மற்றும் பசு நெய் கொண்டு தீபாராதனை செய்ய வேண்டும்.

5. உணவுப் பொருத்தம்:

வீரத காலத்தில் சைவ உணவையே உட்கொள்ள வேண்டும். மாலை நேர உணவை தவிர்ப்பது வழக்கம்.

6. சமூகம் மற்றும் பக்தி உறவு:

பெண்கள் ஒருசேர திருவெம்பாவைப் பாடல்களை பாடி வழிபாடு செய்வார்கள். இதன் மூலம் பக்தி, உறவு வலுப்படும்.

7. அருளைப் பெறும் பலன்கள்:

சீவபெருமானின் கருணை, செய்த பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு ஆன்மீக நிறைவை அடைதல், திருமணத் தடைகள் , குழந்தைப்பேறு இன்மை மற்றும் பல்வேறுபட்ட வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகள் அகலும். இறைவன் மீது உள்ள நம்பிக்கை மற்றும் நெருக்கம் அதிகரிக்கும். திருவெம்பாவை வீரத்தின் முக்கிய பாடல்களான திருவெம்பாவை: இது பெண்கள் தங்கள் தோழிகளை அழைத்து இறைவனை வணங்கச் சொல்கின்ற தருணங்களைக் கொண்ட பாடல்களாக அமைந்துள்ளது. இறைவன் வழிபாடு மட்டுமல்லாமல், மக்களிடையே ஆன்மீக உணர்வை வளர்ப்பது இதன் முக்கிய நோக்கம்.

பலன்கள்:

திருவெம்பாவை வீரத்தை உண்மையான பக்தியுடன் அனுசுஷ்டிக்கின்றவர்கள்:

1. இறை அருள் பெறுவார்கள்.
2. மன அமைதி மற்றும் ஆன்மீக சிறப்பை அடைவார்கள்.
3. தங்கள் வாழ்க்கையில் நல்ல மாற்றங்களை அனுபவிப்பார்கள்.

இதன் மூலம் மார்கழி மாதத்துக்கு ஏற்ப சிறப்பான ஆன்மீக முறையில் பக்தியை வளர்த்துக்கொள்வது சாத்தியமாகிறது.

மார்கழி மாதத்தில் கோவிலுக்கு செல்பவர்கள் திருப்பாவை, திருவெம்பாவை பாடல்களை பாடினால், அளவற்ற புண்ணியத்தையும், தடைகள் அனைத்தும் நீங்கி விரைவில் திருமண யோகமும் கைகூடிவரும். மேலும், மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலை பிறம்ம முகூர்த்த நேரத்தில் வாயு சக்தியான தூய்மையான காற்று பூமியெங்கும் பரவி இருக்கும். அந்த தூய்மையான காற்றை சுவாத்தால் இரத்த ஓட்டம் சீராக உயர்ப்பில் புத்துணர்ச்சி கிடைக்கும் என்பது அறிவியல் ரீதியான உண்மையாகும். மற்ற நாட்களில் கோவிலுக்கு சென்று வழிபாடு செய்தால் தான் உரிய பலனும் புண்ணியமும் கிடைக்கும். ஆனால், மார்கழி மாதத்தில் வெறுமனே கோவிலுக்கு சென்று சுவாமியை தரிசனம் செய்து வந்தாலே புண்ணியம் கிடைக்கும் என்பது ஐதீகம். இதற்கு காரணம் இந்த மாதத்தில் தான் பிரபஞ்சத்தை காக்கும் விஷ்ணு பகவானுக்கு உரித்தான வைகுண்ட ஏகாதசு திருநாளும் முழுமுதற் கடவுளாகிய சீவபெருமானுக்கு உரித்தான ஆருத்ரா தரிசன திருநாளும் வருவதால் தான்.

மார்கழி மாதத்தில் வீரதம் இருப்பவர்கள், அதிகாலையில் குளிரந்த நீரில் குளித்துவிட்டு, கோவிலுக்கு சென்று திருப்பாவை மற்றும் திருவெம்பாவை பாடல்களை பாடி சுவாம் தரிசனம் செய்து வருவார்கள். இதில் திருப்பாவை பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒருவரான ஆண்பாள் அருள-
“த் தந்தது. திருவெம்பாவை சைவ சமயக்குறவர்களில் ஒருவரான மானிக்கவாசகர் அருளியது. திருவெம்பாவை பாடலை மானிக்கவாசகர் பஞ்சபூத தலங்களில் ஒன்றான திருவண்ணாமலையில் அருளியதாகும். அதேபோல், திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடல்கள் திருப்பெருந்துறையில் அருளியது. கன்னிப் பெண்கள் தோழியரை தூக்கத்தில் இருந்து எழுப்பி, அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து நீர்நிலைகளுக்கு சென்று கூட்டமாக குளித்துவிட்டு தாங்கள் வழிபடும் தெய்வத்தீபம், தங்களின் வாழ்வு வளமோடு இருக்கவேண்டும் என்றும், தங்களுக்கு கண் நிறைந்த கணவன் வேண்டும் என்றும் வேண்டிக்கொள்வதாக அமைந்த பாடல்கள் இவை.

தீருவெம்பாவை பாடல்கள் இருபதும், திருவண்ணாமலையில் இருந்தபோது, அங்கிருந்த கன்னிப்பெண்களும் சிறும்களும் பாவை நோன்பு இருப்பதைக் கண்டு, தன்னையும் ஒரு கன்னிப்பெண்ணாக கற்பனை செய்துகொண்டு பாடிய பதிகங்களாகும். திருவெம்பாவை பதிகத்தில், முதல் வரும் எட்டு பாடல்களும் கன்னிப்பெண்கள் ஒருவரை ஒருவர் எழுப்பிக்கொண்டு, அனைவரும் எம்பெருமான் ஈசனின் புகழைப் பாடிக்கொண்டே, குளத்திற்கு நீராட்ச்செல்வதையும், ஒன்பதாவது பாடல் தங்களின் ப்ரார்த்தனையை இறைவன்மேல் வைப்பதாகவும், பத்தாவது பாடல் இறைவனை புகழ்ந்து பாடும் தன்மையை கேட்பதையும் உணர்த்துகின்றன. அடுத்து வரும் பத்து பாடல்களும், அனைவரும் சேர்ந்து நீராடுவதை உணர்த்துவதாகவும் அமைந்துள்ளன. இவ்விரண்டு பதிகங்களும், கன்னிப்பெண்களுக்கு இடையில் நடைபெறும் உரையாடல்களாக அமைந்துள்ளதையும், ஒரே வயதனர் பேசும்போது, அவர்களுக்குள்ளே எழும் கேலியும், கண்டலும், பரிகாசமும் ஆங்காங்கே வெளிப்படுவதையும் நாம் காணமுடியும். இவ்விரண்டு பதிகங் களிலும் பல தத்துவக் கருத்துக்கள் புதைந்து கிடக்கின்றன.

ஆகவே தான், இந்துக்கள் மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலையில் எழுந்து குளிரந்த நீரில் குளித்து, வீரதம் இருப்பதும், கோவில்களுக்கு சென்று இறைவனை தரிசித்தும் வருகின்றனர். மேலும், மற்ற நாட்களில் கோவிலுக்கு சென்று வழிபடுவதற்கும், மார்கழி மாதத்தில் வழிபடுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு.

மற்ற மாதங்களில் கோவிலுக்கு சென்று வழிபாடு செய்தால் தான் அதற்குரிய பலன் கீட்டும். ஆனால், மார்கழி மாதத்தில் வெறுமனே தரிசித்தாலே இறைவனின் பூரண ஆசி கிடைத்தும். மேலும், மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலை ப்ரம்ம முகூர்த்த நேரத்தில் வாயு சக்தியான தூய்மையான காற்று பூர்வியங்கும் பரவி இருக்கும். அந்த தூய்மையான காற்றை சுவாதித்தால் இரத்த ஓட்டம் சீராக உடம்பில் புத்துணர்ச்சி கிடைக்கும் என்பது அறிவியல் ரீதியான உண்மையாகும். சைவ சமயத்தை சேர்ந்தவர்கள் அனைவரும், மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவெம்பாவையில் உள்ள இருபது பாடல்களையும், திருப்பள்ளியெழுச்சியில் உள்ள பத்து பாடல்களையும் மார்கழி மாதத்தில் பாடுவது 900 ஆண்டுகளாகக் கடைபிடித்து வரும் மரபாகும்.

இராசலிங்கம் விதூர்சனன்
விவசாய பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

எல்லாம் சீவமயம்

என்ன தவம் செய்தேனோ சைவனாய்ப் பிறக்க, அதை விட என்ன தவம் செய்தேனோ, இந்த திருவெம்பாவையாளின் திருவாதிரையை பற்றி எழுதுவதற்கு. சீறுவயதில் இருந்தே பேர்நீபம் இந்த மார்கழி மாதத் திருவாதிரையை அனுபவிப்பதற்கு. சீல வேளை வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் சொல்வதே போல தகழலாம் இக் கட்டுரையில் ஏனெனில் அவ்வளவு பேர்நீபம் எனக்கு இக் கட்டுரையை எழுதுவதில்.

ஆத் அண்டம் யாரால் உருவானது என்பதற்கு இப்பொழுது தேடியும் பதில் இல்லை விஞ்ஞான உலகில். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமான கருத்தை கூறுகின்றனர். விஞ்ஞானம் சொல்கிறது, பிறபஞ்ச வடிவப்புகொள்கை, ஆதக்கூழ் பின் மூலமுதற்கலம் உருவாக் என்று ஏதோ சொல்கிறது. நாம் படித்த அறிவியலின் படி ஒரு கலத்தல் கரு உருவாக வேறு ஒரு கரு இருக்க வேண்டும். அப்படியெனில் மூலமுதற்கலத்திற்கு கருவை வழங்கியது எந்தக்கலம்? மீண்டும் கேள்விக்குறியாக் நிற்கிறது அறிவியல்.

சர் நாம் தலைப்புக்கு வருவோம். திருவெம்பாவை இது மானிக்கவாசகன் எனும் நாற்பெரும் முதல்களில் இறுதி குரவரால் எம் சைவர்களுக்கென அருளிச் செய்யப்பட்ட பாடல் தொகுப்பாகும். இது பொதுவாக சைவர்கள் மார்கழி மாதத்தல் பாடுவார்கள். எனது குழந்தைப்பருவத்தில் இது மட்டற்ற மகிழ்ச்சி, அதிகாலையில் எழும்பி அந்த குளிருலும் குளித்து கோயிலுக்க செல்வேன். ஏதோ பெரிதாக சாத்திது விட்டது போல் இருக்கும் வீடு வரும் வேளையில்.

அவ் வேளையில் அந் நடராஜ பெருமானுக்கு நடைபெறும் அபிஷேக பூஜைகள் கண்ணுக்கு அவ்வளவு குளிர்ச்சி தரும். அந்த அறிவியலில் சொல்வார்கள் தானே நேர் சக்தி என்று, அதை ஏதோ அனுபவித்தது போல் தோன்றும் நடராஜனும் சீவகன் உடனான கோலத்தை காண அத்தனை உணர்ச்சி பெறங்கும். இந்த காலத்தல் கூட பெரும்பாலான இளைஞர் யுவதிகள் தவறான வழியில் செல்ல காரணம் சமய ஒழுக்க விழுமியங்கள் பற்றி போதிய விழிப்புணர்ச்சியின்மை. விழிப்புணர்வின்மையை இல்லாது செய்ய பெரியார்கள் முன்னொரு காலத்தல் இருந்தார்கள் இப்போது இல்லை. கேட்டால் இது விஞ்ஞான உலகம் எல்லாம் மாறிவிட்டது எனும் கதை. அதை விட இப்போது புதிய கலாசாரம் ஐயப்பன் வீரதம். எல்லோரையும் தப்பு கூறவில்லை சீலர் ஏதோ ஒரு பொழுதுபோக்கிற்காக கடைப்பிடிக்கின்றனர். எனது நண்பர்கள் கூட மாலையை மரத்தல் தொங்க விட்டு. வேண்டாம் அது போகட்டும். அது போலவே இந்த மார்கழி மாத திருவாதிரையின் திருவெம்பாவை எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியையும் சந்தோசத்தையும் தரும் என கூறி இக் கட்டுரையை செவ்வனே நிறைவு செய்கிறேன்.

ஜெ.சஞ்ஜயன்
விஞ்ஞான பீடம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

இந்து சமயமும் தருமமும்

தருமம் அல்லது அறம் என்பது இந்துசமயம் வாழ்க்கைக்கான சரியான வழிமுறையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் நீதி நெறி அல்லது போதனைகள் ஆகும். இது கொடை, கருணை, தயை போன்ற பல்வேறு பொருள் தரும் சொல்லாகவும் உள்ளது. இந்து சமயத்தை ‘சனாதன தருமம்’ என்று அழைப்பர். பொதுவாக கொடையாளர்கள் அல்லது யாசிப்பவர்கள் தருமம் என்ற சொல்லை பயன்படுத்துவர். மனிதர்களைப் பொறுத்தவரை தருமம் என்றால் சரியான செயல்களைச் செய்வது, சரியான பாதையில் நடப்பது ஆகும். உலகத்திலுள்ள மனிதர்கள் இவ்வாறு நீதி நெறியில் வாழ்வது மட்டுமல்லாமல், வான் வெளியில் உலகம் உழல்வதும், அண்ட சராசரங்கள் ஓர் ஒழுங்கில் ஆயங்குவதும் தருமம் எனப்படும் இறைவனின் விதிகளித்தான் என்கிறது இந்து சமயம். வேதாந்த சாத்திரங்களின்படி “எது தாங்குகின்றதோ அதுவே தர்மம்” என்று வரையறுத்துக் கூறுகிறது. தன் மனித தருமம், சமூக தருமம், இராஷ்டிர தருமம் அல்லது தேசிய தருமம் மற்றும் மனித சமூகத்திற்கான தருமம் என்று ஐந்து தருமங்கள் உள்ளன. இந்து சமய தத்துவத்தில் தர்மம் என்பது நான்கு புருஷார்த்தங்களில் முதன்மையானதாகும்.

தன் மனித தருமங்களை கடைப்பிடிப்பவர்கள் இணைந்த கூட்டமே சமூகம் ஆகும். இத்தகைய சமூகம் சீரிய முறையில் செயல்படும். அதுவே சமூக தர்மம் எனப்படும் சமூக தருமம் ஆகும். ஒரு சமூகம் பல்வேறு வகைப்பட்ட தியாகங்களைச் செய்வது என்பது மனித சமுதாய தர்மத்தின் அடிக்கல்லாக அமைகிறது. ஒரு சமூகம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தருமங்கள்

1. அனைவரிடமும் அன்புகாட்டுதல்
2. நுகையை கடைப்பிடித்தல்.
3. வாய்மையை கடைப்பிடித்தல்.
4. விருந்தோம்பல்
5. கீழ்த்தரமான உணர்வுகளை அடக்குதல்.
6. பிறர்க்குத் துன்பத்தை தரவல்ல உண்மையத் தவிர்த்தல்

இந்து சமயத்திற்கு ‘சனாதன தர்மம்’ என்ற பெயரும் உண்டு. இதன் பொருள் ‘என்றுமுள்ள வாழ்க்கை நெறி’ என்பதாகும். அதாவது எந்த வழியில் அணுகினாலும் இறைவனை அடையலாம். மேற்கண்ட அனைத்தும் ஒருங்கிணையும் போது அது ஒரு சிறந்த ஆளுமையை வளர்க்கும். இந்து சமயத்தின் இந்த ஒருங்கிணைந்த பயிற்சியைப் பெறும் போது மனிதன் வாழ்க்கையில் லபம் இல்லாத மேம்பாட்டை எட்ட முடியும். பொதுவாக இறைவனை அடைவதற்கான இறை தரிசனத்தை கர்மயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம், ராஜயோகம் ஆகிய நான்கு வழிகள் மூலம் பெறலாம்.

சீவஹரன் தக்சரன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

10

Religion: How Tolerance Enhances Human Life

Introduction

Religion has been an integral part of human civilization, shaping cultures, guiding moral principles, and offering a sense of purpose. At its core, religion often teaches values such as compassion, understanding, and respect for others. Tolerance, especially religious tolerance, is one of the most significant virtues promoted by many faiths. It encourages peaceful coexistence and mutual respect among individuals and communities, even when their beliefs differ. In an increasingly globalized world, religious tolerance is crucial for maintaining harmony and fostering human development. This article explores how tolerance within the framework of religion enhances human life on individual, societal, and global levels.

Religious Teachings on Tolerance

Most major religions advocate tolerance as a cornerstone of their teachings. For instance, Islam emphasizes understanding and respect, with verses in the Qur'an urging believers to “let there be no compulsion in religion” (Qur'an 2:256). Similarly, Christianity promotes love and acceptance, with Jesus Christ's teachings urging followers to “love your neighbor as yourself” (Mark 12:31). Hinduism encourages a pluralistic view, embracing the idea that multiple paths lead to the same truth, as reflected in the Rig Veda: “Truth is one; sages call it by various names.” Buddhism advocates compassion and the elimination of hatred, essential for achieving inner peace and harmony with others. These teachings underline the importance of respecting diverse beliefs and recognizing the shared humanity that connects us all. They form a foundation for tolerance, showing that peaceful coexistence is not only desirable but also a moral and spiritual obligation.

The Role of Tolerance in Individual Growth

Religious tolerance fosters personal growth by encouraging empathy and broadening perspectives. When individuals practice tolerance, they learn to appreciate diverse viewpoints and experiences. This, in turn, enhances emotional intelligence and interpersonal skills. A tolerant person is less likely to harbor prejudice and more likely to form meaningful connections with others. Moreover, tolerance promotes inner peace. Resentment and hatred often lead to stress and emotional turmoil, whereas acceptance and understanding pave the way for a more fulfilling life.

For example, Buddhist mindfulness practices emphasize letting go of anger and embracing compassion, leading to mental clarity and emotional balance

Religious Tolerance and Social Harmony

At the societal level, religious tolerance is a key ingredient for harmony and stability. In diverse communities, tolerance ensures that people of different faiths can coexist peacefully. It reduces the likelihood of conflict and fosters a sense of unity despite differences. One prominent example is India, a country known for its religious diversity. While challenges exist, the nation's history reflects periods of peaceful coexistence among Hindus, Muslims, Christians, Sikhs, and others. This coexistence has enriched India's cultural fabric, showcasing how tolerance can lead to a vibrant, inclusive society.

Interfaith dialogues are another avenue through which tolerance strengthens societal bonds. These dialogues provide a platform for individuals from different religions to share their beliefs, address misconceptions, and find common ground. Such initiatives are instrumental in building trust and mutual respect.

Challenges to Religious Tolerance

Despite its importance, religious tolerance faces significant challenges. Misunderstandings, stereotypes, and historical grievances often fuel intolerance. Extremism, fueled by misinterpretations of religious texts, has led to conflicts that undermine the principles of tolerance.

Additionally, political manipulation of religion can exacerbate divisions. Leaders may exploit religious sentiments to gain power, creating rifts between communities. Media portrayal of certain groups can also perpetuate negative stereotypes, further hindering tolerance.

Overcoming Barriers to Tolerance

Education plays a crucial role in overcoming these barriers. By teaching children about different religions and promoting respect for diversity, schools can cultivate a generation that values tolerance. Exposure to different cultures and traditions through travel, literature, and art also helps in breaking down prejudices. Technology, too, can be a powerful tool. Social media platforms, when used responsibly, can facilitate interfaith conversations and spread messages of acceptance. However, it is essential to address the spread of misinformation and hate speech online.

Global Impact of Religious Tolerance

On a global scale, religious tolerance is vital for peace and development. It fosters international cooperation, enabling nations to address shared challenges such as climate change, poverty, and public health crises. The United Nations, through initiatives like World Interfaith Harmony Week, highlights the importance of religious tolerance in achieving global harmony.

One notable example is the post-apartheid reconciliation process in South Africa. Religious leaders, including Archbishop Desmond Tutu, played a pivotal role in promoting forgiveness and tolerance, paving the way for national healing. Such examples demonstrate the transformative power of tolerance in addressing deep-seated conflicts.

Examples of Tolerance in Practice

Numerous examples highlight the positive impact of religious tolerance. In Oman, a predominantly Muslim country, people of various faiths coexist peacefully, with the government actively promoting interfaith understanding. The Sultan Qaboos Grand Mosque, for instance, welcomes visitors of all religions, fostering a spirit of inclusivity.

Another example is the Neve Shalom/Wahat al-Salam village in Israel, where Jews and Palestinians live together in a community built on mutual respect and understanding. This initiative shows how tolerance can transcend historical conflicts and create a model for peaceful coexistence.

The Future of Religious Tolerance

As the world becomes more interconnected, the need for religious tolerance will only grow. Efforts to promote tolerance must be sustained through education, policymaking, and community initiatives. Religious leaders have a particularly important role to play in guiding their followers toward acceptance and understanding. Moreover, addressing economic inequalities and social injustices can reduce tensions that often manifest as religious intolerance. When people's basic needs are met, they are more likely to embrace tolerance and cooperation.

Conclusion

Religious tolerance is not just a moral imperative but also a practical necessity for enhancing human life. It fosters individual growth, strengthens social bonds, and contributes to global peace. While challenges persist, they can be addressed through education, dialogue, and collective action.

By embracing tolerance, we can build a world that celebrates diversity and upholds the dignity of every individual, regardless of their beliefs.

References

Al-Qur'an, Surah Al-Baqarah 2:256.

The Holy Bible, Mark 12:31.

The Rig Veda (Translation by Griffith, R.T.H.).

Armstrong, K. (2014). Fields of Blood: Religion and the History of Violence. Knopf.

Tutu, D. (1999). No Future Without Forgiveness. Doubleday.

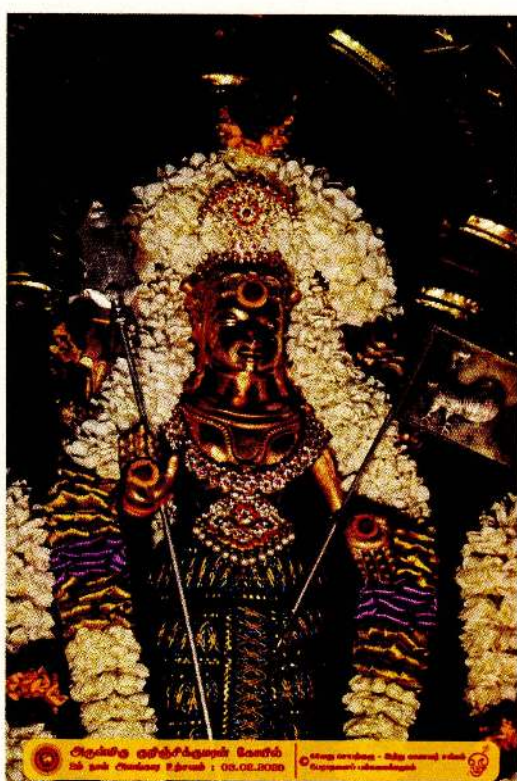
United Nations. (2020). World Interfaith Harmony Week. Retrieved from <https://www.un.org>

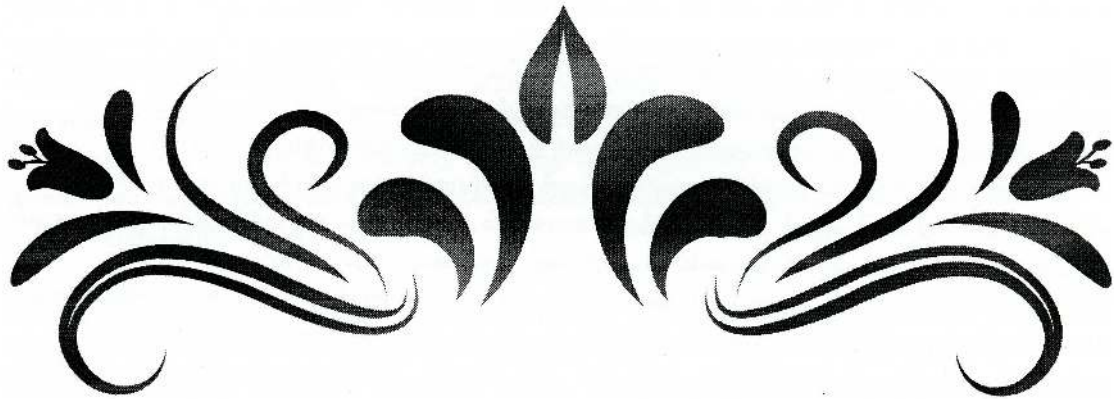
Dalai Lama. (2001). Ethics for the New Millennium. Riverhead Books.

Pew Research Center. (2017). Religious Diversity Index. Retrieved from <https://www.pewresearch.org>

Smith, H. (2009). The World's Religions. HarperOne.

Hanan Hamsan
Faculty of Arts
University Of Peradeniya

தத்துவவியல்

தருக்களிற்றுப்படியார் சுவறும் மெல்வினை, வல்வினையின் சிறப்பு

எவசமய குரவர்களாலும், அவர்களின் அருள்வழி வந்த அருளாளர்களாலும் தருமுறைகள், சை-வசத்தாந்தப்பெருநூல்கள், புராணங்கள், பிறபந்தங்கள் முதலியவை அருள்ச் செய்யப் பெற்றுள்ளன. அவைகள் மெய்யுணர்வையும் பக்தி நலத்தையும் விளைவிப்பனவாய் அமைந்துள்ளன. அந்தவகையில், சைவசத்தாந்தக் கேட்பாடுகளை விளக்கும் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்கினுள் தருக்களிற்றுப்படியாரும் ஒன்றாகும். சைவசத்தாந்த நூல்களுள் இரண்டாவதான நூலாகும். இந்நூலை ஆயற்றியவர் தருக்கடவுரைச் சேர்ந்த உய்யவந்த தேவநாயனார் ஆவார். இந்நூல் 100 வெண்பாக்களை கொண்டமைந்ததாகும். சைவசத்தாந்த நூல்களுக்குள் தலை சிறந்த சிவஞானபோதத்துக்கு முற்பட்ட தருக்களிற்றுப்படியார் நூலானது சைவசமய நாயன்மார் வரலாற்றை எடுத்துக் காட்டுவதன் ஊடாக சைவசத்தாந்த கருத்தை தெளிவுப்படுத்தி நிற்கிறது.

அதன்படி, தருக்களிற்றுப்படியாரில் சைவசத்தாந்த கருத்துக்களில் சிவதன்மை பற்றி குறிப்பிடுகின்றது. “சொல்லில் வரும்ராண்டு சிவதன்மை ஆம்” என சிவதன்மை தருக்களிற்றுப்படியாரில் தொடக்கத்திலே வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. இறைவனை வந்தடையும் வழியை விளக்கும் சிவதன்மை இரு பீர்வுகளை உடையது. மெல்வினை மற்றும் வல்வினை ஆகும். மெல்வினை என்பது கொலைத் தொழில் அல்லாமல் சரியை, கீரியை ஆ யோகம், ஞானம் முதலியவற்றால் இறைவனை வழிபடுதலாகும். ஆகமங்களில் கூறப்பட்ட மலர், நீர், தருவமுது படைத்தும் பஞ்ச சுத்தி செய்தும் இறைவனை வழிபடுதலே மெல்வினை ஆகும். மெல்வினை ஆகிய சிவதன்மை செய்தோர் சம்பந்தர், அப்பர், மாணிக்கவாசகர் முதலியோர்களை அந்நூல் விளக்குகிறது. தருக்களிற்றுப்படியாரில் குறிப்பாக 17 ஆம் பாடலில் மெல்வினை தொடர்பாக விளங்குகிறது.

“ஆதயை யர்ச்சித்தற் கங்கமும் அங்கங்கே
நீதில் திறம்பலவும் செய்வனவும் - வேதியனே!
நல்வினையா மென்றே நமக்குமென் தானவற்றை
மெல்வினையே என்றது நாம் வேறு”

அதாவது வேதங்களைப் பயின்ற மாணவனே ஆகமங்களில் வித்த வண்ணம் இறைவனை அர்ச்சித்து வழிபாடு செய்வதற்குரிய உறுப்புக்களும் அவற்றைக் கொண்டு தீமையை ஒழிக்கும் பஞ்சசுத்தி முதலிய கூறுபாடுகளும் அவ்விடத்துச் செய்வதற்குரிய கீரியைகளும் நல்வினையே என்றும் அதன்மூலம் சைவசமய குரவர்கள் நின்றனர் எனவும் அப்பாடல் விளக்கி நிற்பதை எடுத்துக்காட்டமுடிகிறது. குறிப்பாக, சரியை என்பது அன்பின் துணைக்கொண்டு சவாலயத்திற்கும் சிவனடியார்களுக்கும் தொண்டு செய்வதாகும். அப்பர் சுவாமிகள் சரியை நெறி நின்றே இறைவனை வழிப்பார்.

அப்பரது பாடல்களும் உழவாரப்பணிகளும் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது. உதாரணமாக திருத்தாண்டகத்தில் “நிலைபெறுமா றெண்ணுதியே னெஞ்சே நீவா.” எனும் பாடலை எடுத்துக் காட்ட முடியும். அவ்வாறே கீரியை நெறியும் மெல்வினையின் உட்படும். சீவன்ங்கப்பெருமானை அகத்திலும் புறத்திலும் பூசத்தலே கீரியையாகும். இதில் திருமலர்கள், திருமஞ்சனம் முதலியவற்றால் ஒப்பனை, தீயம், தூயம், தோத்திரம் செய்து வேண்டிப் பரார்த்தனை செய்து வழிபடும் தொண்டே கீரியை ஆகும். கீரியை நெறியில் சம்பந்தந் பெருமான் எடுத்துக்காட்டாகும். உதாரணமாக, “மறை மன் தரு மலவொடு முகை தருமலா” என வரும் பதிகத்தில் இறைவனுக்கும் செய்து நிற்கும் கீரியைத் தொண்டு பற்றிப் பரிந் நிற்குநார் ஆளுடையிள்ளை. அவ்வாறே யோக நெறியில் அகத்தின் வழியில் நின்று சுந்தரமூர்த்த நாயன்மாரும், ஞானநூல்களை கேட்டு சிந்தித்து தெளிந்துநீட்டை கைவரக்கூடும் ஞானநெறியில் மாணிக்கவாசகரும் இறைவனை வழிபட்டதனை பல்லவர்காலத்தில் எழுந்த தேவாரப்பாடல்கள் உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

தருக்களிற்றுப்படியார் அவ்வாறு சீவதன்மபகுதியில் மெல்வினையை வழிமொழிந்து நிற்பதுடன் வல்வினையினையும் தெளிவுப்படுத்தி விளக்குகிறது. குறிப்பாக 18, 19, 20 ஆம் பாடல்கள் விளக்கி நிற்கின்றது. அதன்படி, வல்வினை என்பது கொடுந்தொழிலான கொலைத்தொழில் செய்து இறைவனை வழிபடுதலாகும். தன்முனைப்பற்று எல்லாம் இறைவன் காரியம் என்று கருதி சீவன் பொருட்டுச் செய்யப்படும் கொடுந்தொழிலே வல்வினையாகும். அவ்வாறு இறைவன் காரியமென்று கருதி, வல்வினையின் ஈடுபட்டோராக, சிறுதொண்டர், சண்டேஸ்வரர் மற்றும் அர்வாட்டநாயனார் ஆகியோர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். 18 ஆம் பாடல் குறிப்பாக சிறுத்தொண்ட நாயனாரது வல்வினை ப்ரதபலிக்கப்படுகிறது. அதாவது, சீவதொண்டராக விளங்கும் சிறுத்தொண்டர் அக்காலத்தில் சீவனடியார்களுக்கு உணவளித்தார் ஆவார், ஒருவேளை சீவபெருமான், சிறுதொண்ட நாயனாரின் உண்மை அன்பை வெளிப்படுத்தும் வகையில் வைரவராக வேடந்தாங்கி திருவமுது உண்பதற்கு தொண்டரின் வீட்டை அடைந்தார். வைரவர் உண்ணும் உணவாக மனித இறைச்சி கேட்க, தொண்டரும் அவரது மனைவியும் தன் ஒரே மகனான சீராளனை கற்சமைத்து கொடுத்தனர். அவ்வாறு, அக்காலத்தில் சீவனடியார் மீது கொண்ட பேரன்பினால் செய்த இச் செயல்கள் உலகநடைக்கு பொருந்த வாழும் மக்கட்குலத்தாரால் நனைப்பினும் நெஞ்சுகடும் கொடுமையுடையது என்பர். இத்தகைய கொடுமையான அருஞ்செயல்களே “வல்வினை” சீவதன்ம வகையினுள் உள்ளடங்குகிறது. இதனை கீழ்வரும் பாடல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

“வரங்கள் தருமசெய்ய வயிர்வர்க்குத் தங்கள்
கரங்களினால் அன்றுகற் யாக்க - இரங்காதே
கொல்வினையே செய்யும் கொடுவினையே ஆனவற்றை
வல்வினையே என்றது நாம் மற்றும்”

மேலும் 19 ஆம் பாடல், தன் புகைக்குத் தடையாக அமைந்திருந்த தன் தந்தையான எச்சத்தனின் பாதத்தை வெட்டிய சண்டேசரின் செயலை விளக்குகிறது.

பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்றான கொலைத் தொழிலை சீர்தும் எண்ணிப்பாராமல், பூசைக்குரிய பாற்குடத்தை உதைத்த பாதத்தனை சண்டேஸ்வரர் வெட்டி வீழ்த்திய செயல், வல்வினைக்கு சான்றாக அமைகிறது. இதனை கீழ்வரும் பாடல் எடுத்துகாட்டி விளக்குவதை நோக்கலாம்.

“பாதகமென்றும் பழியென்றும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டும் - சேதீப்பக்
கண்டசர் தாமாம் பர்சளித்தார் கண்டாயே
கண்டசர் தன்செயலால் தான்”

இறுதியாக நம் கண்ணோட்டப்பார்வையில் அமையும் அர்வாட்ட நாயனார் பற்றித் திருக்களிறுப்படியார் 20 ஆம் பாடல் விளக்கி நிற்கிறது. அதாவது தொண்டனார் (அர்வாட்ட நாயனார்) இறைவர்க்கு ஊட்ட உணவு எடுத்துச் சென்ற வேளை, செல்லும் பொழுது உணவு சந்திவிடவும் “ஓன் எங்கனம் செல்வது” என கேட்டு தன் கழுத்தையே அறுக்கத் துணிந்த அர்வாட்டாயர் செயல் குறித்து கீழ்வரும் பாடல் விளங்குகிறது.

“செய்யில் உகுத்த திருப்படி மாற்றதனை
ஐய இதுஅமுது செய்கென்று பையன்குந்
தூட்டி அறுத்தவர்க்கே ஊட்டி யறுத்தவரை
நாட்டியுரை செய்வதென்னோ நாம்”

மெல்வினை மற்றும் வல்வினை தொடர்பாக சீவதன்மப்பகுதி 15 வரையில் சிறப்பாகவும் திறன்படவும் தெளிவுப்படுத்தி நிற்கிறது. குறிப்பாக அதன்வழியில் நின்றோர் சிறப்பையும் விளக்கி நிற்கிறது. இவ்வாறு சீவதன்ம கருத்துக்களை இழையோடச் செய்து, அடுத்த கட்ட வளர்ச்சிக்கு துணை சேர்ப்பதிலும் மானிட வாழ்வு திறன்பட எடுத்துச் செல்வதற்கும் “கைவசத்தாந்தம்” கைவமரையில் முதன்மையாக விளங்குகிறது.

ரவீந்தரன் அபிராம்
கலைப் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

கீதையல் மனித மனம்

அரஜுனனிற்கு பரந்தமன் உபதேசித்தது பகவத்கீதை. உலகின் மிக முக்கியமான ஆன்மீக நூல்களில் ஒன்று. வெறுமனே வேதாந்த விளக்கங்களோ அல்லது மதக்கருத்துக்களோ அல்லாது, மனித மனம், அதன் உணர்வுகள் மற்றும் அவற்றின் மீது ஏற்படும் அதிர்வுகளை சர் செய்யும் வழிகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. சகல காரியங்களுக்கும் – இன்பத்திற்கும் துன்பத்திற்கும், நன்மைக்கும், தீமைக்கும், இருளுக்கும், வெளிச்சத்திற்கும், பாவத்திற்கும், புண்ணியத்திற்கும், அன்பிற்கும் வெறுப்பிற்கும் மூல காரணம் வேறொன்றும் இல்லை மனமே. மனதின் அலைகளே உடம்பைச் செலுத்துகின்றன.

பகுத்தறிவையும் மனம் ஆக்கிற்றித்துக் கொண்டு வழி நடக்கிறது. கருணையாளனைக் கொடை-லகாரணாக்குவதும் மனம் தான் கொலைகாரனை ஞானியாக்குவதும் மனம் தான். அது நோக்கிச் செல்லும் தடங்களின் அனுபவத்தைப் பெற்று பேதலிக்கிறது. அப்போது அங்கு அறிவு வேலை செய்யும் எந்த அனுபவங்களையும் கொண்டு வருவது மனம் தான். இது சர் இது தவறு என்று எடைபோடக்கூடிய அறிவை மனதின் இராகங்கள் அழித்துவிடுகின்றன. உடம்பையும் அறிவையும் மனமே ஆக்கிற்றித்துக் கொள்வதால் மனதின் ஆதிக்கத்தாலேயே மனதின் போகின்றான்.

காலையில் துடித்து மதியத்தில் சீர்த்து மாலையில் ஏங்கி இரவில் அழும் மனம் ஒரே சீரான உணர்ச்சிகளோடு இருப்பதில்லை. எவ்வளவு பக்குவப்பட்டாலும் மனதின் அலைகளாலேயே சஞ்சலிக்கின்றான் மனிதன். அவ்வாறு அரஜுனன் சஞ்சலிக்கும் போது கண்ணன் சொல்கிறான் “அரஜுனா எவன் தன்னையே உதாரணமாக கொண்டு இன்பதுன்பங்களை சமமாக பார்க்கிறானோ அந்த யோகி தான் சிறந்தவன். மனம் அடக்க முடியாதது, சலனமடைவது இதல் ஐயமில்லை. ஆனால் பழக்கத்தால் அதை அடக்க முடியும் குந்தியின் மகனே. வைராக்கியத்தால் முடியும்”

அது என்ன வைராக்கியம்? உள்ளத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது, எந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அசைந்து கொடுக்காமல் இருப்பது, பற்றறுப்பது, சுற்றுச் சூழ்நிலைகள் வெறும் விதயின் விளையாட்டுக்களே என்று முடிவு கட்டிவிடுவது, துன்பத்தை தரக்கூடிய விஷயங்களை அலட்சியப்படுத்துவது, இன்பமான விஷயங்களை சந்தேகமில்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வது, பிறர் தனக்கழைத்த துன்பங்களை மறந்து விடுவது, மன்னித்து விடுவது, முயற்சிகள் தோல்வியுறும் போது ‘அதற்கு இறைவன் சம்மதிக்கவில்லை’ என்று ஆறுதல் கொள்வது, ‘ஆத்மா எனும் மாடப்பறா அமரும் மாடங்களில்லாம் நம்முடைய மாடங்களே’ என்ற சம நோக்கத்தோடு பார்வையை செலுத்துவது.

மனித மனம் சலனமடைவது அதனை பக்குவப்படுத்தி ஸௌகீக வாழ்க்கையிலும் நம்மை
அமைதிப்படுத்தி வாழ்க்கையை செப்பனிடுவதே பகவத்கீதை.

கஸ்தூர் லிங்கநாதன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

மும்மலங்கள் : முன்னேற்றத்தின் தடைக்கற்கள்

சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் மும்மலங்கள் என்பது மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். ஆன்மாவின் முக்தி நிலையை அடைவதற்குத் தடையாக அமையும் மூன்று அடிப்படை மலங்களை இது குறிக்கிறது. திருமூலர், மெய்கண்டார் போன்ற சித்தர்களும் ஞானிகளும் அம்மும்மலங்களின் தன்மை, அவற்றின் செயல்பாடு, மற்றும் அவற்றின்ருந்து விடுபடும் வழிமுறைகளை தங்கள் நூல்களில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர். மாயைகளால் நம்மிய இந்த உலக வாழ்க்கையில் அம்மலங்களின் உண்மையான நிலையை அடைவது கடினமானது என்றாலும் முடியாதது அல்ல.

முதல் மலமாக கருதப்படும் ஆணவம் அல்லது அனாத் மலம் என்பது ஆன்மாவின் அடிப்படை தடையாகும். இது பிறவி தோறும் ஆன்மாவுடன் தொடர்ந்து வரும் முதன்மை மலமாக கருதப்படுகிறது. மெய்கண்டார் தமது சிவஞான போதத்தில் இதனை ஆன்மாவை மறைக்கும் இருளாக வர்ணிக்கிறார். திருமூலர் திருமந்திரத்தில், “ஆணவ மலத்தனை அறுக்க வல்லார்க்கு, காணும் பிறப்பிறப் பில்லை கண்டி” என்று குறிப்பிடுவது இதன் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆணவத்தின் அடிப்படைப் பண்பு “நான்” என்ற அகந்தை உணர்வாகும். இந்த அகந்தை உணர்வு ஒருவரை தன்னை மையமாகக் கொண்டு சிந்திக்கவும், செயல்படவும் தூண்டுகிறது. அரண்பாவது மலமான கன்மம் என்பது செய்வினை மற்றும் அதன் பயன்களின் தொடர்ச்சியான சுழற்சியாகும். இது சஞ்சிதம், பிராரப்தம், மற்றும் ஆகம்யம் என மூன்று வகைகளாக பிரிக்கப்படுகிறது. சஞ்சிதம் என்பது முந்தைய பிறவிகளில் சேகரித்த வினைகளையும், பிராரப்தம் என்பது அப்பிறவியில் அனுபவிக்க வேண்டிய வினைகளையும், ஆகம்யம் என்பது தற்போது செய்யும் வினைகளால் எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் பயன்களையும் குறிக்கிறது. திருவள்ளுவர் இதனை, “செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க, செய்யாமை யானும் கெடும்” என்று சுருக்கமாக விளக்குகிறார்.

மூன்றாவதாக, மாயை என்பது உண்மைப் பொருளை மறைத்து, மாயப் பொருளை உண்மை போல் காட்டும் சக்தியாகும். சைவ சித்தாந்தத்தில் இது சிவபெருமானின் பஞ்சக்ருத்தியங்களில் ஒன்றான திரோபவத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. மெய்கண்டார் இதனை, “மாயையே உலகம் ஆக்கும் காரணம், மாயையே உயிரை மயக்கும் வண்ணமும்” என விளக்குகிறார். மாயை நம்மை தற்காலிக அன்பங்களில் ஈடுபடுத்தி, நிலையான பேரின்பத்தை அடைவதில்லுந்து தடுக்கிறது. அம்மும்மலங்களில்லுந்து விடுதலை பெற சைவ சித்தாந்தம் பல வழிமுறைகளை காட்டுகிறது. சரியை, கீரையை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு மார்க்கங்களைப் பின்பற்றுதல், குருவின் வழிகாட்டுதலைப் பெறுதல், சிவபெருமானின் திருவருளை நாடுதல், மற்றும் தொண்டு மனப்பான்மையுடன் வாழ்தல் ஆகியவை அவற்றில் முக்கியமானவை. இவற்றை நடைமுறை வாழ்வில் கடைபிடிப்பது நம்மில் பலருக்கு முடியாத காரியம் எனினும், ஒன்றையாவது கடைபிடிக்க ஆரம்பிப்பது மாற்றத்திற்கு வழி வகுக்கும்.

ஆணவத்தை சமாளிக்க, “நான்” என்ற எண்ணத்தின் ஆயல்பை புரந்துகொண்டு, பிறரின் உணர்வுகளை மதித்து, தன்னைக்கத்தூடன் செயல்பட வேண்டும். கன்மத்தை நீர்வக்க, நம் செயல்களின் விளைவுகளை முன்கூட்டியே சிந்தித்து, நல்வினைகளை செய்ய முயற்சித்து, பொறுப்புணர்வுடன் செயல்பட வேண்டும். மாயையின் பிடியிலிருந்து விடுபட, நிலையான மகிழ்ச்சிக்கும் தற்காலிக இன்பத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை புரந்துகொண்டு, விழிப்புணர்வுடன் முடிவுகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

இவ்வாறு, மும்மலங்கள் புற்றிய இந்த ஆழமான புர்தல் நமக்கு வெறும் தத்துவ ஞானமாக மட்டுமல்லாமல், நம் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் வாழ்காபடியாகவும் அமைகிறது. இக்கோட்பாடுகளை அன்றாட வாழ்வின் அங்கமாகக் கருதி செயல்படும்போது, நமது ஆன்மீக மற்றும் சமூக வாழ்க்கை மேம்பட்ட நிலையை அடைகிறது. இது சமய அறிவை வாழ்வியல் அறிவாக மாற்றும் அரிய முயற்சியாகும்.

சீவகுலசங்கம் திருமேனன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

ஆசைப்படுவது தவறா?

இக்காலத்தில் இவ்வுலகை நடத்தச்செல்வதில் ஆசைக்கு ஒரு பெரும் பங்கு உண்டு என்றே சொல்லலாம். எல்லோரும் அவரவர்களின் ஆசைகளின் பின்னாலே ஒடுக்கின்றனர். ஆசைகள் நிறைவேற “வேண்டும்” என்றே எண்ணுகின்றனர் தவிர “போதும்” என்று எண்ணுவதில்லை. தன் மனிதன் ஒருவனின் பெரும்பாலான தவறுகளை உற்று நோக்கினால் அதன் பின்னால் அவனின் ஆசையே இருக்கும். எல்லாவற்றையும் துறந்து சந்தியாசியாகு என்று ஆந்து மதம் சொல்லவில்லை. போதும் என்று எண்ணு அப்போதே மனிதன் புனிதன் ஆகிறான் என்கிறது. ஆந்து மதம் ஆசையை சமார் நான்கு பவுருஷார்த்தங்களில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுகிறது: தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம். ஆசையை உணர்வதற்கு அர்த்தம், தர்மம், காமம், மோட்சம் ஆகிய நான்கு பவுருஷார்த்தங்களையும் நம் வாழ்வில் கொண்டாடி, அதிக ஆசை இல்லாமல் மனசான்தைய அடைவேண்டும். ஆச்சரியம், அன்பு, புகழ், சந்தோஷம் மற்றும் பற்றுகை, ஆசையின் அடிப்படைகளாகும். ஆச்சரியம் : ஒருவரின் வாழ்க்கையில் புதிய விஷயங்களை கண்டு ரீடிக்கும் ஆசை அன்பு: மற்றவர்களை நேசிக்க விரும்பும் ஆசை. புகழ்: புகழ்னை நாடும் ஆசை. சந்தோஷம்: மகிழ்ச்சியை நாடும் ஆசை. பற்றுகை: பொருள், மனிதர்கள் மற்றும் அனுபவங்களின் மேல் பற்றுகையை கொண்ட ஆசை.

ஆசை நிறைந்த வாழ்க்கை ஒருவர் தன்னிச்சையாக அடைய விரும்பும் செயல்கள் மற்றும் முடிவுகளை நகர்த்துகிறது. ஆரோக்கியமான ஆசைகள் நலமுடைய வாழ்க்கையையும் மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்துகிறது. அதிக ஆசை ஒருவர் மன நிறைவையும் சந்தனை திறனையும் குறைக்கின்றது. பேராசை ஒருவரை தவறான வழிகளில் செலுத்துகின்றது, மற்றவர்களுடன் முரண்படும் நிலைகளையும் ஏற்படுத்துகின்றது. புராணங்களில் சித்தர்கள் ஆசையை தியாகம் செய்து, சாந்தி மற்றும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை அடைந்தார்கள் எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது ஆசையை கட்டுப்படுத்தி மன அமைதியை அடைவது எப்படி என்பதை விளக்குகிறது. இவ்வாறு எல்லோராலும் ஆசையை துறக்க முடியாது. ஆனால் நிச்சயமாக பற்றற்று இருக்க முடியும். பற்றற்று இருப்பதென்றால் கடைப்பது கடைக்கட்டும், போவது போகட்டும், இருப்பதே போதும் என எண்ணுவதாகும். தீமைக்கு அடிப்படையாக அமையாத ஆசை கொள்வதில் எந்த தவறும் இல்லை. ஆசையை முற்றாக துறந்து விட்டால் வாழ்க்கையில் என்ன சுவாரசியம் இருக்க போகின்றது. நேர் வழியில் ஆசை கொள்ளலாம். எதிர்பார்ப்பைக்குறைக்கும் போது ஆசை அடங்கிவிடுகின்றது. போதும் என்ற எண்ணமும் வந்து விடுகின்றது. ஆசையின் பல அம்சங்களையும், அதன் விளைவுகளையும் ஆராய்ந்து, நம் வாழ்க்கையில் நன்மைகளை அணுக முடியும். இதற்கான சிறந்த வழியே ஆன்மீகம் ஆகும். ஆசையைத் தக்க முறையில் கட்டுப்படுத்தி, அதனால் மட்டுமே ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை அடைவது நமது லட்சியம் ஆக இருக்க வேண்டும்.

ஹர்ஷ்ராஜ் தம்பிராஜா
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

The Rig Veda: A Timeless Symphony of Truth and Cosmic Order

The Rig Veda, the most ancient and revered scripture of Indian thought, is far more than a collection of hymns and rituals. It stands as a profound testament to humanity's eternal quest for truth, harmony, and spiritual awakening. Composed thousands of years ago, its verses transcend time and culture, resonating deeply with the universal human spirit. Each mantra serves as a portal to the sublime, urging humanity to pierce through the veils of illusion and awaken to the eternal truths that govern existence. At the heart of the Rig Veda lies the concept of Rta—the eternal cosmic order. Rta is not an abstract doctrine but the rhythm of existence itself, a silent harmony orchestrating the vast cosmic symphony. It binds the stars in their orbits, guides rivers in their flow, and sustains life in all forms. To live in alignment with Rta is to transcend chaos and merge with the universal cadence. The Rig Veda invites humanity to see itself not as separate from the cosmos but as an integral note in this grand symphony, calling us to harmonize our lives with the sacred order pervading all creation.

The Rig Veda intricately intertwines ethics and metaphysics, presenting Dharma as the guiding force of human existence. Far from being a rigid moral code, Dharma is a dynamic principle that evolves with time, aligning individual actions with the greater cosmic order. It upholds justice, nurtures societal well-being, and fosters harmony. A life rooted in Dharma is a life of integrity, righteousness, and spiritual fulfillment. Through Dharma, individuals align their inner being with the divine rhythm of Rta, contributing to the world's stability while progressing on the path to liberation.

Central to this philosophy is the pursuit of Satya, the absolute and unchanging truth. Satya transcends mere honesty or factual correctness; it represents the eternal reality beyond the transient illusions of the material world. The Rig Veda exalts truth as the highest virtue, the very foundation of existence. It calls on individuals to embody truth in thought, word, and deed, shedding the layers of falsehood that obscure their perception of reality. By living in alignment with Satya, one steps into the light of spiritual awakening and harmony with existence's eternal essence.

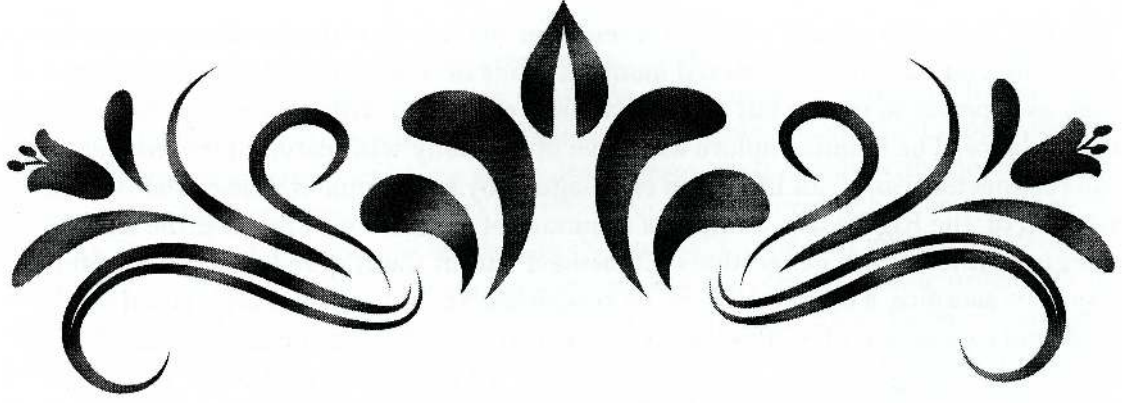
The principle of Karma, as articulated in the Rig Veda, offers profound insights into the interconnectedness of all actions and their consequences. Karma is not a simplistic system of rewards and punishments but a natural law governing the intricate web of existence.

no matter how small, sends ripples through the cosmos, shaping both the present and the future. The Rig Veda encourages mindfulness and intentionality, reminding us of the sacred responsibility that accompanies free will. By understanding Karma, individuals can cultivate a purposeful life where every action contributes to the cosmic harmony.

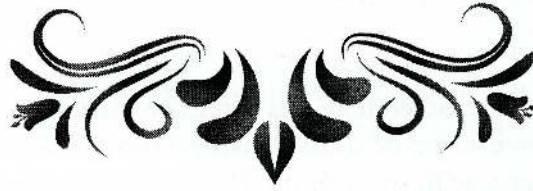
The Rig Veda also reveals a deep reverence for nature, viewing the elements—earth, water, fire, air, and space—as sacred manifestations of the divine. Humanity is not seen as superior to nature but as its custodian, entrusted with preserving its delicate balance. The hymns implore us to live in harmony with nature, recognizing the interconnectedness of all life. In an era plagued by environmental degradation, the wisdom of the Rig Veda is a timeless reminder of nature’s sanctity and the need to safeguard it for future generations. Embedded within the Rig Veda is the concept of Yajna, or sacrifice, a cornerstone of its teachings. Yajna is not merely a ritual but a profound expression of selflessness and unity. It embodies the understanding that life thrives through acts of giving and sharing. To give is to grow, while to withhold is to stagnate. This spirit of selflessness extends to the vision of Vasudhaiva Kutumbakam—the world as one family. The Rig Veda reminds us that divisions based on religion, race, or nationality are illusions, urging us to recognize the oneness of existence. In today’s world, where material pursuits often overshadow spiritual growth, the teachings of the Rig Veda shine as a beacon of wisdom. They call upon humanity to return to the essentials, to seek a deeper understanding of existence, and to live in alignment with eternal truths. The Rig Veda transcends the constraints of time and geography, speaking to the human condition in all its complexity.

The Rig Veda is not merely a sacred text; it is a guide to navigating the mysteries of life and the cosmos. Its hymns invite us to transcend superficial existence, delve into profound truths, and merge with the infinite. Through its teachings, humanity is urged to rise above the illusions of separateness and recognize the divine essence within and around us. It is a timeless symphony of truth, a hymn to the eternal, and a reminder of the infinite potential that lies within every soul. In embracing the Rig Veda’s teachings, we do not simply look to the past; we step into the eternal present, guided by ancient wisdom toward a life of purpose, harmony, and transcendence.

Vasuki vijayathaas
Faculty of Arts
University of Peradeniya

ஆய்நியல்

தாயுமானவர் பாடல்களில் இலக்கிய நயம்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

“நயம்” என்னும் சொல்லுக்கு ‘அழகு’ என பொருள் கொள்வர். நயம்பாராட்டுதல் என்பது பாடலிமைந்துள்ள அழகை சுட்டிக்காட்டுதலாகும். தமிழ்க்கவிதை மரபின் பிரதான புறமாணங்களில் ஒன்றாக பக்தி இலக்கியம் விளங்குகின்றது. தம்முடைய பக்தி அனுபவங்களை தெய்வீகத்தன்மை பொருந்திய பாடல்கள் வடிவில் பக்தி இலக்கியச்சான்றோர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அவர்களுள் தாயுமானசுவாமிகளுக்கு சிறப்பான இடமுண்டு. தமிழ்க்கவிதைப் பாரம்பரியத்தை, பக்திஇலக்கியம் எவ்வாறு வளப்படுத்தியுள்ளது என்பதை அறிவதற்கு தாயுமானவர் பாடல்கள் சான்றாக விளங்குகின்றன. தாயுமானவர் பாடல்கள் எளிமையாக இறைவனைப் புரியவைக்கின்றன. அந்த எளிமைக்குக் காரணமாக அவர் பாடல்களில் உள்ள இலக்கியநயம் விளங்குகின்றது. தாயுமானவர் பாடல்கள் தத்துவ கருத்துக்கள் பொதிந்தவை. சமயம்சார்ந்த உண்மைகளை விளக்குபவை. சமயம் தெளிப்பான உண்மைகளை கூறும் போது வெற்றினைக் கூறினால் சலிப்பு உண்டாகும். அவற்றை இலக்கியநயம் பொருந்தக் கூறினால் சுவையுண்டாக மனதில் பதியும். இவ்வகை உத்தியை தாயுமானவரும் கையாண்டுள்ளார். தாயுமானவர் பாடல்களில் வெளிப்பட்டு நிற்கும் இலக்கிய நயம் குறித்து ஆராய்வதாக இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது.

குறிச்சொற்கள் - இலக்கிய நயம், தாயுமானவர்

முன்னுரை

பக்தி அனுபவங்களை அழகிய கவிதைகள் வாயிலாக பக்தமணிகள் வெளிப்படுத்தி உள்ளார்கள். இவர்களில் தாயுமான சுவாமிகளுக்கு ஒரு சிறப்பான இடமுண்டு. இவர் திருமறைக் காட்டில் வாழ்ந்த கேடிலியப்பள்ளையின் இரண்டாவது புதல்வராவார். கேடிலியப்பள்ளை தம் முதற் குழந்தையை சகோதரனுக்கு தத்துப் புத்திரனாகக் கொடுத்த பின் பிறந்தவர் தாயுமானவர். தாயுமானவர், தாயுமானார் என இரு நிலைகளில் இவர் அழைக்கப்படுகின்றார். திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்கோட்டையில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவன் பெயரை இவருக்கு ஆற்றப்பெயராக பெற்றோர் அமைத்ததாகக் கூறுவர். தாயுமானவர் சிறுவயதிலேயே துற்தி, வடமொழி ஆகிய இரு மொழிப் புலமையும் பெற்றிருந்தார். தன் தந்தைக்குப் பின் விஜயநாயக சாகக்கநாதர் காலத்தில் அமைச்சர் போன்ற நிலையில் தலைமைக் கணக்கராகப் பணிபுரிந்தார். அந்நிலையில் இவருக்கு மெய்ப்பொருள் நாட்டம் ஏற்பட்டது. இவர் திருமூலர் மரபில் வந்த மௌனகுருவை தனது குருவாகக் கொண்டார்.

‘எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நனைப்பதுவே அல்லமால் வேறொன்றும் அறக்கேன் பறாபறமே’ (பறாபரக்கண்ணி) என்பதே தாயுமானவரின் அடிப்படை நோக்கமாக அமைந்தது.

“யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என நம் முன்னோர்கள் நனைத்தனர்.

அவ்வழியே தாயுமானவரும் தான் பெறுகின்ற இன்பம் பற்றி மட்டும் நனைக்காமல் உலக உயிர்கள் அனைத்தும் இன்பமாக வாழ்தல் வேண்டும் அதனைத் தவிர வேறொன்றும் அறியேன் எனப் பேசுகின்றார். இவருடைய தன்னலமற்ற பொதுநலத் தன்மையை இவ் வர்கள் காட்டுகின்றன. உலக உயிர்கள் அனைத்தும் ஒன்று என்பது அவர் கண்ட உண்மை. இதனால் எல்லா உயி-
ரையும் தன்னுயிரைப் போல பாராட்டி விளைந்தார். இதனை, ‘எவ்வுயிரும் என்னுயிர் போல் என்னி-
ராகவும் நன் தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே’ (பராபரக்கண்ணி) என்ற வர்கள் உணர்த்துகின்றன. அவர் இவ்வாறு கருதத் துணையாக நின்றது அவர் எவ்வுயிரினும் இறைவனைக் கண்டமையே எனலாம். இத்தகைய உயர்ந்த நோக்கு கொண்ட தாயுமானவரின் தாயுமானவர் பாடல்களில் உள்ள இலக்கிய நயம் குறித்து ஆராய்வதாக இவ் ஆய்வு அமைந்துள்ளது. இலக்கியத்திற்கு பல கூறுகள் உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமாக நயம் தருவனவாக சொல்லப்படுவன, உவமை, கற்பனை, ஓசைநயம், முரண் முதலிய சொல்லாட்சி, பழமொழி வழக்குப் போன்றன ஆகும். இவ் நயங்கள் தாயுமானவர் பாடல்களில் மிகுதியாக வழங்கி வருகின்றன. அவற்றைப் பின்வரும் உப தலைப்புகளில் நோக்கலாம்.

உவமை

உவமையோடு இணைந்து வரும் கற்பனைகள் தாயுமானவர் கவியாற்றலுக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. இலக்கியத்திற்கு மிக இன்றியமையாதது உவமை. உவமையில் இருந்துதான் ஏனைய அனிகளெல்லாம் தோன்றுகின்றன. அதனால்தான் தொல்காப்பியம் தமிழரின் இலக்கியக் கொள்கை கூறும் பொருளதிகாரத்தில் உவமவியலை வைத்துள்ளது. நுண்மையான செய்திகளை தெளிவுபடுத்த உவமைகள் பயன்படுகின்றன. தன்ம தோறும் காண்கின்ற பொருட்களை வைத்து தெரிப்படுத்த காட்டும் போது நயம் எளிதில் கருத்துக்களை புரிந்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறு சிறப்புமிக்க உவமையணியை தாயுமானவர் தனது பாடல்களில் பல இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, இவர் மனதில் நிலையல்லாத தன்மையை விவரிக்கும்போது,
‘பொறியிற் செறி ஜம்புலக் கனியைப் புந்திக் கவறாற் புகுந்தழுத்து மறுகிச் சூழலும் மனக்குரங்கு
மாள வாளாவிருப்பேனோ”

(தாயுமானவர், பி.ஸ்ரீ, 2003:-11) என குரங்கின் நிலையல்லாத தாவலுக்கும், அது தன் நிலையிழந்து செய்யும் அட்டுழியங்களுக்கும் ஒத்தமைவது மனத்தின் பண்புகள் எனக் குறிப்பிடுவதைக் கூறலாம். மேலும், நெஞ்சம் இறைத் தொடர்பு கொள்ளும்போது மனம் நெஞ்சம் ஆகவிடும் பக்குவநிலையை அளவில் கூட்ட மெழுக்கு ஒப்பிடுகின்றார். இதனை, “நியுண்டு நன்னை சரண் புக நானுண்டென் நெஞ்சமையா தியுண்டிருந்த மெழுகைல்லவோ கதி சேர்வதற்கே” ‘தாயினும் நல்ல தயாமுவே நன்னையுன்னித் தீயின் மெழு கெத்துருகுஞ் சீந்தை வரக் காண்பனோ” (தாயுமானவர், பி.ஸ்ரீ, 2003:-11) என்ற வர்கள் ஊடாக நோக்கலாம். இவ்வுள் பக்குவ நிலையில் தன்னைத் தலைவியாகப் பாவித்து பரிவுக்கஞ்சும் பேதையாக தாயுமானவர் பரிவு நேர்ந்தால் நெஞ்சம் எவ்வாறு வருந்துமோ என உரைப்பதற்கும் இவ்வுவமையைப் பயன்படுத்துகின்றார். இதனை, ‘ஓகோ வுனைப் பரிந்தாருள்ளம் கனவில் வைத்த பாகோ மெழுகோ பகராய் பராபரமே” (பராபரக்கண்ணி) என்ற வர்களால் காணலாம்.

பழமொழிகள்

உலகில் வழங்குகின்ற பல பழமொழிகளையும் இணைத்து நயம்பட தன் கருத்தை விளக்குவது தாயுமானவர் பாடல்களில் காணப்படும் மற்றொரு பண்பாகும். அத்துடன் உவமையையும் பழமொழியையும் இணைத்து பழமொழியையே உவமையாகக் கையாண்டு கருத்துக்களைத் தெளிவுறுத்தும் வண்மையையும் இவர் பாடல்களில் காண முடியும். “குரங்கு கைப் பூமாலை”, “பாம்பின் வாய்த் தேரை”, “யானை வாய்க் கரும்பு” போன்றன நாம் பயன்படுத்தும் உவமை நிலைக்களத்தில் தோன்றிய பழமொழிகள் ஆகும். இது போன்றே தாயுமானவரும் தன் பாடல்களில் உவமை நிலைக்களத்துத் தோன்றிய பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதனை, “மனமான வானரசுக் கைம்மாலை யாக்காமல் எனையான் அடிகள் அடிஎய்து நாளெந் நாளோ” ‘புத்தியெனும் துத்திப் பொறியரவின் வாய்த்தேரை ஒத்துவிடாது எந்தையருள் ஓங்குநாள் எந்நாளோ’ , “ஆங்காரமென்னு மதயானையின் வாய்க்கரும்பாய் ஏங்காமல் எந்தையருள் எய்துநாள் எந்நாளோ” (ஈரமகிருஸ்ன தபோவனம், ஸ்ரீ, 1980:-25) போன்ற வர்களால் அறியலாம். இவ்வாறு மனத்தின் பல நிலைகள், பழமொழி உவமையால் விளக்கம் பெறும்போது நயமிக்கதாகவும், புதுமை பயப்பதாகவும் அமைகின்றன. மேலும் தாயுமானவர், இயலாத காரியத்தைச் செய்து விடுவோம் என மரத்தட்டுவோரை ஒரு பழமொழிகளால் இணைத்து, ‘கல்லிற் பசிய நாரூரித்துக் கடுகிற் பெரிய கடலடைக்கும் அல்லிற்கரிய அந்தகனார்’ என நயம்படக் கூறுகிறார்.

ஓசை நயம்

பாடலுக்கு கற்பனை, உவமை, பழமொழிகள் அழகளிப்பது போன்றே ஓசை நயமும் அமைகின்றது. பாவுக்கு தன் ஓசை உண்டு. இது செவிக்கு இனிமை பயக்கிறது. இந் நிலையைத் தாயுமானவர் பாடல்களிலும் காணலாம். பாடல்கள் அனைத்திலும் ஓசை நயமே நம் உள்ளத்தை ஈர்த்துப் பொருள் ஆழத்தையும் உணரச் செய்கின்றது. வெறும் ஓசையோடு மாத் தம் தாயுமானவர் பாடல்கள் அமைந்துவிடவில்லை. சொற்கள் மீண்டும் மீண்டும் வருவதால் பொருள் அழுத்தமும், எண்ண விரிவும், இசையின்பமும் கிடைக்கின்றன. இத்தகு ஓசை நயத்தை தாயுமானவரின் பின்வரும் பாடலில் காணலாம்.

“ஆழாழ் கரையின்றி நிற்கவில்லையே கெடிய ஆவம் அமுதாக வில்லையோ அக் கடன் மீது வடவனல் நிற்கவில்லையோ அந்தரத் தகல் கெடி தாழாமல் நிலை நிற்கவில்லையா மேருவும் தனுவாக வழையிலையோ” (ஈரமகிருஸ்ன தபோவனம், ஸ்ரீ, 1980:-25)

இப்பாடலில் தாயுமானவர் தன் நெஞ்சில் எழும் வினாக்களை ஓசை நயம் பட வெளிப்படுத்தியுள்ளமையைக் காணலாம். மேலும் ஓசைக்கு அடிப்படையாகவுள்ள எதுகை, மோனைகளும் தாயுமானவர் பாடல்களில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இதனை,

“வித்யையும் வித்து என்னை வித்திட்ட மதியையும் வித்தம் மதி மாயையில் பதிய வைத்த பசுபதி நின்னருள் கதியை எப்படி கண்டு களிப்பதே” (ஈரமகிருஸ்ன தபோவனம், ஸ்ரீ, 1980:-27) என்ற பாடல் மூலம் எடுத்துக் காட்டலாம்.

மேலும் பாடலுக்குள் அமையும் அந்தாதியும் ஒருவித ஓசை இனிமை பயப்பதால் செவிக்கீழ் அளிக்கிறது. இதனை, “ஒளியே ஒளியினுனரவே யுனர்வில் உவகை பொங்குங் களியே கழிக்குங் கருத்தே” எனவரும் பாடல் மூலம் நோக்கலாம். அத்துடன் ஒரு சொல் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படும் போதும் நயம் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. இதனை, பொய்யுலகும் பொய்யுறவும் பொய்யுடலும் பொய்யெனவே மெய்ய நனை மெய்யெனவே மெய்யுடனே காண்பேனோ” என்ற பாடலால் நோக்கலாம்.

முரண்

முரணுடைய சொற்களை பாடல்களில் பயன்படுத்தும் போதும் நயம் கீட்டுகின்றது. இன்று சமுதாயத்தில் இயல்பாகவே மாற்றத்தில் இப்பத்தை காண்பதைப் பார்க்கின்றோம். இவ்வகையில் தாயுமானவர் பாடல்களிலும் முரணின் பயல்நலையைக் காணமுடிகிறது. ஒரே பாடலில் மிகுதியானவிடத்தும் முரணை அடுக்கிப் பேசுகிறார் தாயுமானவர். இதனை ‘சுத்தமும் அசுத்தமும் துக்க சுகபேதமும் தொந்தமுடன் நீர்தொந்தமும் ஸ்தூலமொடு சூட்சுமமும்” என வரும் பாடல் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். மேலும், முரண் தொடரமைப்பு போன்ற பலவகை தொடர் அமைப்புகளும் இவர் பாடலில் நயம் பொருந்த வருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ‘ஒளிகண்டு ஒளிக்கின்ற இருள் அறிவை அறிவின் அறிகலேன்” போன்ற தொடர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இலக்கிய மரபுகள்

தாயுமானவர் பாடல்களில் இலக்கிய மரபுகளும் பின்பற்றப்படுகின்றன. இவர் பாடல்களில் இறை தலைவனைக் கொண்டமையும் நாயகன் நாயகி பாவமும், தூது இலக்கிய மரபுகளும் பேசப்படுகின்றன. தாயுமானவர் தன்னை நாயகியாகப் பாவித்து கள்ளையைத் தூது அனுப்புவதை, ‘அகமேவும் அண்ணலுக்கென் அல்லலெல்லாம் சொல்லிச் சுகமான நீ போய் சுகம் கொண்டு வா பைங்களியே” என வரும் பாடல் மூலம் காணலாம். இதில் சுகம் என்ற பெயருடைய கீளையை இறைவனான நாயகனை நோக்கி தூதனுப்பும் பாங்கைக் காணமுடிகிறது. மேலும் தாயுமானவர் பாடல்களில் அவர் தம்நீ மீது கொண்ட பற்றும் தெற்றெனப் புலனாகின்றது. தம்நீசையே இறைவன். தம்நீசைக்கு இறைவன் தலைவனாங்குக்கின்றான் என்பதை,

‘உண்டவர்கன்ற உப்பிச் ஓயுமோ கண்டவர்க்கன்ற காதலடங்குமோ தொண்டருக் கெளியானென்று தோன்றுவான் வண்டமிழ்க் கிசைவாக மதிக்கவே” (தாயுமானவர், பி.ஸி, 2003:-11)

என்ற பாடலால் இயம்புகின்றார்.

அத்துடன் இறைவன் சுந்தரரின் தம்நீசை பாடினற்கு ஏங்கியே பரவைபாற் தூது சென்றார் எனப் பாடுகிறார். இதனை,

‘அடியிட்ட செந்தமிழின் அருமையிட்டு அருரில் அறிவையோர் பரவை வாயில் அம்மட்டும் அடியிட்டு நடை நடந்தருள்” (தாயுமானவர், பி.ஸி, 2003:-14)

என்ற பாடலால் கூறுகின்றார்.

தொகுத்து நோக்கின் சமயம் தொடர்பான உண்மைகளைக் கூறும் போது இலக்கியநயம் பொருந்தக் கூறினால் சுவையுண்டாக மனதில் பதியும்.

ஓவ் உத்தியை தாயுமானவரும் கையாண்டுள்ளார். ஓவ்வகையில் தாயுமானவர் பாடல்களில் பக்திச் சுவைசெய்தும் ஓலக்கிய நயங்களைக் காணலாம்.

துணைநூற் பட்டியல்

1. சுப்ரமணியன், ச.வே (1997) தாயுமானவர், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம்.
2. தாயுமானவர், பி.ஸ்ரீ (2003) வாசன் பதிப்பகம்.
3. ராமகிருஷ்ண தபோவணம்

சுகன்யா சீவசுப்ரமணியம்
கலைப்பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பக்த் இயக்கச் செயற்பாடுகளில் பெண்கள்

1. பக்த் இயக்கம்

சங்ககாலத்து இயற்கைநெற் வாழ்வின் காதலாலும் வீரத்தினாலும் சலிப்புற்றிருந்த மக்கள் அறவாழ்வனை பெரிதும் விரும்பினர். இதனால் சங்க கால வாழ்க்கை முறையினை நோய் எனக்கருத் அதற்கு மருந்தாக அறக்கருத்துக்களை வலியுறுத்திய சமண, பௌத்த மதங்களின் சிந்தனைகள் மக்களை வெகுவாக ஈர்த்தன. அது மாத்திரமன்றி சங்கமருவிய காலத்தில் களப்பிரர் ஆட்சியின் விளைவாக தொன்மைச் சமயங்களான சைவ சமயமும் வைணவ சமயமும் அழிவடையும் அபாயத்தினை எதிர்த்தோக்கின. எனவே, அந்நிலையிலிருந்து சைவ, வைணவத்தை பாதுகாக்க வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது. இதனால் பக்தியை ஆயுதமாகக் கொண்டு பக்த் இயக்கம் தோற்றம் பெற்றது.

பல்லவர் காலத்தில் பெருக்கெடுத்துச் சென்ற பக்திமார்க்கமானது சங்கமருவிய கால பிற்பகுதியில் உறுதிபெற்றுக்கத் தொடங்கியது. அவ்வகையில் பக்த் இயக்கம் களப்பிரர் ஆட்சிக்காலத்தில் கி.பி 6 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தோன்றியது. பக்தியால் முக்த் எளிதாகும், பக்தியினால் இம்மை மறுமைப் பயன்களை எளிதாகப் பெறலாம் என்பதே பக்த் இயக்கத்தின் அறைகூவலாக இருந்தது. இந்த இயக்கம் நாளடைவில், பௌத்த சமண சமயங்களை வீழ்த்துவதற்கும், சைவ, வைணவம் ஆகியவற்றை வளர்ப்பதற்கும் ஏற்றதோர் கருவியாக அமைந்தது.

2. பக்த் இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள்

பக்த் இயக்கத்தினர் தமது சிந்தனைகளினையும், சமய உண்மைகளினையும் நிலைநிறுத்துவதற்காக பக்த் இயக்கத்தின் வழி செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செயற்பட்டனர். தமிழ்சைப் படல்களை ஊடகமாகக் கொண்டு தாம் கூற வந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியமை, வாதங்கள் பல புரிந்தமை, பதகங்கள், பிரபந்தங்கள் போன்றவற்றின் மூலம் இறைவனுக்கு உருவம் கற்பித்தமை, கிராமம் கிராமமாகச் சென்று அங்குள்ள இயற்கை எழிலையும், அங்குள்ள கோயில்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் சிறப்பினையும் பரிசுயமை, அற்புதங்கள் பல செய்து இறைவன் மீது நம்பிக்கையையும் பக்தியையும் ஏற்படுத்தியமை, சமூக சமரசம் பேசியமை, இயற்கையில் இறைவனைக் காண விளைந்தமை, அதிகாச புராணங்கள் கூறும் தத்துவார்த்த கருத்துகளை தேவாரங்களிலும், பாசுரங்களிலும் வெளிப்படுத்தியமை, பல்வேறு உறவுமுறைகளுக்கு ஊடகஆன்மாக்களுக்கும் இறைவனுக்கும்டையிலான நெருக்கமான தொடர்புகளை வெளிப்படுத்தியமை, கலைகளை பக்தியோடு இணைத்து அவற்றை முதன்மைப்படுத்தியமை போன்றவற்றை பக்த் இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள் எனலாம்.

3. பக்த் இயக்கச் செயற்பாடுகளில் பெண்கள்

அவ்வகையில், சைவ நாயன்மார்களும், வைணவ ஆழ்வார்களும் தோன்றி முன்னெடுத்துச் சென்ற இவ்வினக்க வரலாற்றில் பெண்களின் பங்களிப்பு குறைவானதாகவே இருந்துள்ளது. இருப்பினும் பக்த் இயக்கத்தின் தோற்றுவாய் தொட்டு அதன் வளர்ச்சிப்பாதையிலும் சைவம் மற்றும் வைணவம் சார்ந்த பெண்கள் நிலைபெற்றுள்ளனர்.

அதன்படி, பக்த, இயக்கச் செயற்பாடுகளில் தம்மை அர்ப்பணித்து பக்தச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்த பெண்களான இவர்களை எடுத்துரைக்கலாம்.

1. காரைக்காலம்மையார் - சங்கமருவிய காலம் - சைவம்
2. மங்கயற்கரசியார் - பல்லவர் காலம் - சைவம்
3. தலகவதியார் - பல்லவர் காலம் - சைவம்
4. திருநீலகண்டரின் மனைவி - பல்லவர் காலம் - சைவம்
(ரத்னாசலை)
5. இசைஞானியார் - பல்லவர் காலம் - சைவம்
6. ஆண்டாளர் - பல்லவர் காலம் - வைணவம்

3.1 காரைக்காலம்மையார்

தமிழர் வரலாற்றில், அந்து சமய மரபில் ஒரு திருப்புமுனையாகக் காரைக்காலம்மையார் விளங்கினார். சிவனடியார்களுக்கு உபசரிக்கும் பணிபுனைக் கொண்ட இவர், இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அந்துசமய மறுமலர்ச்சிக்காக பணியாற்றியவர். சமணமும், பௌத்தமும் மேலோங்கி ஆதிக்கம் செலுத்திய அறநெறிக்காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த சைவ சமய விழுமியங்களைப் புத்தியார் பெறவைத்த பெருமை அம்மையாருக்குரியது. புனிதவதியார் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் பெண்ணாக இருந்து கொண்டு, ஆதிக்க நிலையில்லாத வணிக மேலாண்மைச் சமூகத்தின் கட்டுப்பாடுகளைத் தகர்த்துக் கொண்டு இல்லற வாழ்வின்மீதும், துறந்து அந்து சமய தத்துவங்களையும், அறக்கருத்துக்களையும், இறைவனது பெருமைகளையும், சமய வாழ்வியல் நெறியினையும் உலகறியச் செய்வதற்காகவும், அந்து சமய தத்துவங்களையும் அறக்கருத்துக்களையும், இறைவனது பெருமைகளையும், சமய வாழ்வியல் நெறியினையும் உலகறியச் செய்வதற்காகவும், அந்துசமய மறுமலர்ச்சிக்காகவும் உழைத்த பெண் பக்த இயக்கவாதியாகத் திகழ்கின்றார். பக்த இயக்கத் தோற்றுவாயின் விடிவெள்ளியாக, காரைக்காலம்மையார் திகழ்கின்றார்.

“அடர்களையா ரேனும் எங்கு இரங்காரேனும்
படரும் நெற்பண்ணா ரேனும் - சுடருருவில்
என்பு அறாக் கோலத்து எரியாடும் எம்மனார்க்கு
அன்பு அறாது என் நெஞ்சு அவர்க்கு”

என காரைக்காலம்மையார் தொடக்க வைத்த அன்பு நெற் பல்லவர் காலத்தில் நாயன்மார்களாலும், ஆழ்வார்களாலும் பக்த இயக்கமாக உருப்பெற்றது. செல்வவளம் நிறைந்த வணிகர் குடியில் ஒரே மகளாய் பிறந்த புனிதவதியாருக்கு திருத்தொண்டர்களுக்குத் தொண்டு புரிவதற்குரிய மனமும் செல்வ வளமும் வாய்த்திருந்தது. தொண்டர் வாழ்பாட்டில் புனிதவதியாருக்கு இருந்த ஈடுபாடே பின்னர் அவர் வாழ்க்கையில் ஒரு திசைமாற்றமாக அமைந்தது இல்லகப் பருவமடைந்த புனிதவதியாருக்கு தருமணமானதும், சிவனடியார் தம் வீடுநோக்கி வந்தால் அவர்களுக்கு தருவமுளவரித்தலும், அவர்களது வயது, தருமேன் ஆகியவற்றின் தகுதியறிந்து பொன், நவமணி, செழுந்துகல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பறிந்து அன்போடு உதவியும், சிவபெருமானின் திருவடியிடுத்து உள்ளன்பு மேலும் வளர்ந்து வர இல்லறம் நடபத்தி வந்தார். இவ்வாறாக, இறைவன் மீதான நம்பிக்கையையும், பக்தியையும் காரைக்காலம்மையார் வெளிப்படுத்தினார்.

காரைக்காலம்மையாரின் பக்தியை உலகறியச் செய்தும் வகையிலான நிகழ்வும் அவரது வாழ்வில்
 ஆடம்பெற்று அவரது பக்தி நெற வாழ்க்கைக்கு வித்திட்டது. சீவனடியார் பசியினால் உணவில் மக்க
 வேட்கையுடன் புனிதவதியாரின் இல்லம் புக, பரமதத்தன் அனுப்பி வைத்த
 இருமடங்கன்களில் ஒன்றை திருவமுதோடு வழங்க சீவனடியார் வாழ்த்திச் சென்றார். பின்
 உணவருந்த வந்த பரமதத்தன் மற்றைய மடங்கன்களைய உண்டுவிட்டு மற்றைய மடங்கன்களைய கேட்கவே,
 இறையருளால் கன்கையப் பெற்று உண்ணக்கொடுக்கிறார். அதனது அரிய சுவையறிந்த
 பரமதத்தன் இந்தக்கன் கடைத்தது எப்படி? என வினவவே, புனிதவதியார் நடந்தவற்றை
 எடுத்துரைக்கிறார் தன் கன் முன் அதனை மீண்டும் நிகழ்த்த கேட்கவே, புனிதவதியாரும் மீண்டும்
 இறையருளால் கன்கையப் பெற்றுக்கொடுக்க பரமதத்தனோ ‘புனிதவதியார்’ மானிடப் பெண் அல்ல
 தெய்வப்பெண் என்று விட்டு நீங்குககிறார். வேறு மணம் புரிந்து புனிதவதியாரை தெய்வமொன
 வணங்குகிறார். புனிதவதியார் ‘இவன் கொள்கையது. இனிமேல் இவனுக்காக தாங்கிநின்ற அழகு
 தங்கிய தகைச்சகையனை இங்கு நீக்க, உன் திருவடிகளைப் போற்றும் பேய் வடிவம்
 அடியேனுக்கு வேண்டும்’ என வேண்டி, சீவனை சந்தித்து மணம் ஒன்றி, சீவகனை வடிவம் பெற்றார்.

இத்தோடு கட்டுற்ற வாழ்வியலில் இருந்து கட்டுப்பாடான வாழ்வியலை நோக்க நகர்ந்த
 மக்களுக்கு அதித கட்டுப்பாடு மனதில் வீரத்தையத் தேற்றுவதித தருணத்தல்
 காரைக்காலம்மையாரால் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. ‘இறைவன் திருவடியைப்போற்றும்
 நற்கணத்தல் ஒன்றானேன் நான்’ என அற்புத திருவந்தாத், திருவீரட்டை மணிமாலை,
 திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்புகம் போன்றவற்றை பாடினார். ஆத்தோடு கயிலையல்
 இறைவனைக் காணச்சென்ற அவர் காலால் நடக்காமல் தலையால் நடந்து செல்லவே,
 இறைவனால் அம்மையே என அழைக்கப்பட்டதோடு, இறைவனது திருநடனமும் காணும் பேறு
 பெற்றார். இவ்வாறு பதிகங்கள் பாடியமை, அற்புதங்கள் செய்து இறைபக்தியைத்
 தோற்றுவித்தமை என்று பக்திச் செயற்பாடுகளில் முன்னின்றார்.

மேலும், பக்தி இயக்கச் செயற்பாட்டில் காரைக்காலம்மையார் முதன்மை வகித்தமை குறித்து,
 சுந்தரர், நம்பியாண்டார்நம்பி ஆகிய இருவரது குறிப்புக்கள், சேக்கிழார் பாடல்கள்,
 காரைக்காலம்மையார் பாடிய பாடல்கள் ஆகியவற்றின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

“காரைக்காற் பேய் செப்பிய செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார்
 சீவகத் சேர்ந்தன்பு மெய்துவாரே”
 “பேயாய நற்கணத்தல்லொன்றாய நம்”
 “காரைக்காற் பேய் தன் பாடல் பத்தும்
 பாடியாடப் பாவ நாசமே”

இவ்வாறாக, காரைக்காலம்மையார் பக்தி இயக்கத் தோற்றத்திற்கு, முன்னோடியாகத் திகழ்ந்து,
 தமிழ்நாடு பாடல் வழி, பதிகங்கள் வழி பக்தியை வெளிப்படுத்தியமை அற்புதங்கள் செய்து
 இறைபக்தி மற்றும் இறைநம்பிக்கையை தோற்றுவித்தமை, ஆன்மாவக்கும்
 இறைவனுக்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்பினை வெளிப்படுத்தியமை என்றவாறாக, பக்தி
 இயக்கச் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டார்.

“மறித்து மடநெஞ்சே வாயாலும் சொல்லிக்
 குறித்து தொழுதொண்டர் பாதம்”

3.2 இசைஞானியார்

இசைஞானியார் என்பர் கைவ சமயத்தில் நாயன்மார்கள் எனப்போற்றப்பெறும் அறுபத்து மூவரில் உள்ள மூன்று பெண்மணிகளுள் ஒருவராவார். சடையனாருடைய மனைவியார் இசைஞானியா-
ரென்பவர். எம்பிரான் தோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பெற்றமைக்காகவும், கைவநெறியில் நின்றமைக்காகவும் பக்தி நெறியில் இற்றை வரையிலும் பேசப்படுபவராவார்.

“இசைஞானி காதலன் அடியார்க்கும் அடியேன்”

சோழவள நாட்டில், கமலாபுரத்தில் (திருவாரூர்) கௌதம கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஞான சுவாசாரியாருக்கு இசைஞானியார் மகளாகப் பிறந்தார். சிறு வயது முதல் சிவபெருமானின் மீது மிகுந்த அன்பும், பக்தியும் கொண்டு சிறந்த சிவபக்தையாக வாழ்ந்தும், வளர்ந்தும் வந்தார். திருவாரூரில் உள்ள தயாகராஜர் மீதும் பெரும் பக்தி கொண்டவராக இவர் இருந்தார். குழந்தைப்பருவம் முடிந்து, திருமணப்பருவத்தை அடைந்ததும், திருமுனைப்பாடி நாட்டிலுள்ள திருநாவலூரில் ஆதி கைவ மரபில் வந்த சிறந்த சிவபக்தரான சடையனார் என்பவரை திருமணம் செய்துகொண்டார். சடையனாரிடம் பதிபக்தியுடனும், சிவபெருமானிடம் சிவபக்தியுடனும் எவ்விதமான குறைகளுமின்றி வாழ்ந்து வந்தார். தனக்கு பிறக்கும் குழந்தை தம் வாயில் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக குழந்தையை கருவில் சுமக்கும் போதே சிவநாமங்கள், மற்றும் சிவஸ்துதிகளை கற்பித்தார். இசைஞானியாரின் பக்தியில் மகிழ்ந்த சிவபெருமான், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை புத்திரனாகப் பெறும் பேற்றை இசைஞானியாருக்கு அருளினார்.

“கமலாபுரத்திலும் சிவ கௌதம கோத்திரத்தில் ஞான சுவாசாரியார் மரபில் அவதரித்தவர்” எனக்கூறும் சாசனத்தாலும், “ஆரூர்ப் புனித அரன் திருத்தாள் தன் உள்ளத்து நயந்தாள்” எனும் திருத்தொண்டர் திருவந்தாத் உண்மையாலும் திருவாரூர்ச் சிவனிடத்தே வெகு ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவராக அறியப்படும் இசைஞானியார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் அன்னை என்பதிலிருந்து “ஆரூர்த் திருமலைத்தானத்தே அடிப்பேரன் ஆரூரன் ” என்பதற்கணங்க, நம்பியாரூரர் பெயர் வழக்கு கொண்டமையும், சுந்தரரின் அதிசயங்களுக்கு, வாழ்வியல் அற்புதச் சிறப்புகளுக்கு திருவாரூர் கேந்திர நிலையமாக அமைந்தமையும் கொடுங்கோளூரில் சேரமாளோடு நப்புறவு கலந்தமையும் என்றவாறான தலப்பற்று முதிர்வுக்கு நேரடிக்க காரணம் சுந்தரர் இசைஞானியாரின் பக்தியும் அதன் வழியேயான செயல்களும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

“நலம் விளங்குந் திருநாவலூர் தன்னில் ”

-திருத்தொண்டர் திருவந்தாத்.

“ஆரூரர் அவதரிக்க அருந்தவங்கள் புரிந்தார்
யாவர்க்கும் எட்டாத இசைந்த இன்ப இசைஞானி
என ஞானம் எளிதாம் அன்றே”

-திருத்தொண்டர் புராணம்

என்பவை இசைஞானியார்பக்தி நெறிக்கு சான்று பகிர்கின்றன.

பெயர் - இசைஞானியார் நாயனார்
குருபுகை நாள் - சித்திரைச்சதயம்

அவதாரத்தலம் - ஆரூர் (கமலாபுரம்)
முகத்தலம் - திருநாவலூர்

3.3 ரத்னாசலை (திருநீலகண்டர் மனைவி)

காலங்காலமாக, கற்பென்பது பெண்ணுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்ட எழுதப்படாத விதியாக இருக்கிறது. அது ஆணுக்கும் உண்டு என்பதை உலகிற்கு வலியுறுத்தி, தம் கணவர் தவறழைத்த போது சட்டிக்காட்டி நல்வழிப்படுத்திய சான்றாண்மையோடு விளங்கியவர் திருநீலகண்டர் மனைவி ரத்னாசலை.

நடராஜப் பெருமான் பொன்மீட்பலத்தல் நடமாடும் சீதம்பரத்தில், மட்பாண்டங்கள் செய்யும் தெருவில் செய்து வாழ்ந்து வந்தவரே, மிகுந்த சீவக்த் கொண்ட சீவன் நாமத்தைத் தாங்கிய திருநீலகண்டராவார். அவரது மனைவியே ரத்னாசலை. இத்தம்பதிகள் கருத்தொருமித்து இனிய இல்லறத்தை நடத்தி வந்தனர். இந்நிலையில், ஆண்களுக்கேயுரிய சபல புத்தியில் ஒரு நாள் விலைமகள் வீட்டிற்குச் சென்று வந்தார் நீலகண்டர். கற்புக்கரசியான ரத்னாசலை, இதை உள்ளுணர்வால் அறிந்து “பிற பெண்களை தீண்டிய நீர் இனி எம்மை தீண்டக்கூடாது. இது திருநீலகண்டம் மீது ஆணை” எனச் சொல்ல, அதைச் கேட்டு நீலகண்டர் அதிர்ந்து விட்டார். மனைவி கூறியதைக் கேட்ட அவர், அன்றிலிருந்து எந்தப் பெண்ணையும் தொடாது, சீவப்பணியை மட்டுமே செய்து வந்தார். ஆண்டுகள் பல கடந்து முதுமை நிலையினை அடைந்தனர்.

இத்தம்பதியினரின் பெருமையை உலகறியச்செய்ய நனைத்த சீவன், துறவி வாழவும் பூண்டு நீலகண்டர் வீட்டிற்கு வந்து, விலைமதிப்பற்ற ஓட்டினை வழங்கி பாதுகாக்கச் சொன்னார். மீள ஒரு நாள் வந்து ஓட்டினைக் கேட்கவே அதைக் காணவில்லை. வழக்கு மன்றத்தில் விசாரனை நடைபெற, தனக்கு எதுவும் தெரியாது என நீலகண்டர் எடுத்துரைக்கின்றார். ஆகவே மனைவி கரம் பற்றி புலிஸ்வரத்திலுள்ள பொற்றாமரை குளத்தில் மூழ்க் சத்தியம் செய்யுமாறு துறவியொருவர் கூறினார்.

தன் மனைவியைத் தான் தொடுவதில்லை என்பதையுரைத்து அதற்குப் பதில் ஒரு தடியை ஆளுக்கு ஆள் முனையில் வீசித் தூண்டுபவதாகக் கூறி, மூழ்க் எழுகையில் இருவரும் இளமையைப் பெற்றிருந்தனர். அப்போது சீவபார்வதி காட்சியளித்து, சத்தியத்திற்கு கட்டுப்பட்டு வாழ்ந்த அவர்களை வாழ்த்தவே, பின் நீண்ட காலம் சீவத்தொண்டு செய்த பின், சீவனின் தருவடியை எய்தினர்.

“விடம் உண்டாரைத் தான் கொல்லும், ஆனால் காமம் கண்டாரையே கொல்லும்” என்பர். அதற்கமைவாக, நீலகண்டர் காமம் கடந்து சீவத் தொண்டு செய்திட, அவரைப்போலவே அவரது மனைவியாரும் இளமை துறந்து வாழ்ந்தார். ஆதலால் “ஆசையை விடுத்து கொள்கை வாழ்வு வாழ்ந்தால் பேரீன்யம் பெறலாம்” என்ற கருத்து ரத்னாசலையின் பக்தவழி வெளிப்படுகிறது. அத்தோடு ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கொள்கையுடன் வாழ்பவர்களே, இறைவனின் அருளுக்கு பாத்திரமாக முடியும். இத்தன்மையும் நீலகண்டர் தம்பதிகளின் வாயிலாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறாக, தவறினை எடுத்துரைத்து நல்வழிப்படுத்தியமை, திருத்தொண்டு புரிந்தமை, சீவனை நனைத்து வழிபட்டமை என்றவாறான செயற்பாடுகள் நீலகண்டர் மனைவி பக்தி உயக்கத்தில் நின்று நிலைத்தமை பற்றி பறைசாற்றுகின்றது.

“மெல்லியலாளுடன் மூழ்க் எய்தி
விளைங்கு புலிச்சரத்தானை மேவினாரே.”

3.4 தலகவதியார்

“தவமொன்று பாய்க்குக்கத் தலைபறித்து நின்றுண்ணும்
அவமொன்று நெற் வீழ்வான் வீழாமே அருளுமெனச்
சீவமொன்று நெறிநின்ற தலகவதி யார் பரவப்
பவமொன்றும் வினைதீர்ப்பர் தருவுள்ளம் பற்றுவர்”

தருமுனைப்பாடி நாட்டிலே தருவாழர் என்ற ஊரிலே புகழ்முனாருக்கும், மாதீனியாருக்கும் புதல்வியாக அவதரித்தவர் தலகவதியார். இவரையடுத்து பிறந்த மகனுக்கு மருள்நீக்கியார் எனப்பெயரிட்டனர். தலகவதிக்கு, பல்லவ மன்னனின் சேனாதிபதியாக இருந்த கல்ப்பகையாரை தருமணம் செய்து வைப்பதென முடிவு செய்தனர். அந்நிலையில் புகழ்முனாரும், மாதீனியாரும் அடுத்தடுத்து மறைய, போருக்குச் சென்ற கல்ப்பகையாரும் வீரமரணம் எய்தினார். இதனையறிந்த தலகவதியார் கணவராக மனதில் நினைத்தவர் மறைந்தால், தானும் உயிர் நீக்க எண்ண, மருள்நீக்கியார் “தாயும் தந்தையும் நம்மை விட்டு சென்ற பின் நான் உன்னையே அவர்களாக எண்ணி வாழ்கிறேன். அப்போது நீயும் உலகைவிட்டு செல்லத்துணிந்தால், உனக்கு முன் நானே இவ்வுயிரை நீப்பேன்” எனச்சொல்லக்கேட்டதும் தலகவதியார் தன் முடிவை மாற்றிக்கொண்டார். நகைகளையும் பிட்டாடைகளையும் தவிர்த்து, உலக பற்றற்றது, எல்லோரிடத்தும் அன்பு கொண்டு மனத்தவம் புரிந்ததும் பெண்மணியாகத் திகழ்ந்தார்.

அந்நிலையில், இவ்வுலகில் உடல், பொருள், செல்வம் எதுவும் நிரந்தரமில்லை என்பதை உணர்ந்த மருள்நீக்கியார், சமண சமயத்தைப் பின்பற்றி சமண நூல்கள் அனைத்தையும் கற்றுத்தேர்ந்து, சமண சமய தலைவராக விளங்கினார். அதே சமகாலத்தில் தலகவதியார் தருவதிகையில் தருமடம் அமைத்து தருவதிகை வீராட்டானேஸ்வரரை வணங்கி தொண்டுகள் பல புரிந்து வந்தார். வீராட்டானேஸ்வரரடம் சமண சமயத்தை பின்பற்றும் தம்முடைய சகோதரர் மீண்டும் சைவத்திற்கு வரஅருள வேண்டும் என்பதை வேண்டுகோளாகக் கொண்டு வழிபட்டார் தலகவதியார். இதனால் தருமசேனருக்கு சூலைநோய் தாக்கியது. கடுமையான வயிற்றுவுலையில் அவதிப்பட்டார். சமண மத வைத்தியர்களும், சமண மதப் பெரியோர்களும் எவ்வளவோ முயன்றும் தருமசேனரின் வயிற்றுவுலையை போக்கமுடியவில்லை. தருமசேனர் இறுதியாக தமது தமக்கையிடம் செல்ல, தலகவதியார் சீவபெருமானின் பாதத்தில் வைத்து பூஜை செய்த திருநீற்றை கொண்டு சென்று தருமசேனருக்குப் பூசினார். தருமசேனரும், “கூற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்” எனும் பதகத்தைப் பாடவே வயிற்றுவுலை காணாமல் போனது. தருமசேனரும் சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாறினார். இது, தலகவதியாரின் பக்தியின் வழியே சாத்தியமானது.

இவ்வாறாக தருவதிகை மடத்திலேபக்தியோடு செயற்பட்டு பல தொண்டுகளையும் தலகவதியார் ஆற்றினார். திருத்தொண்டு புரிந்த இவர் தை உத்தர நாளில் முக்த் எய்தினார். தலகவதியார், சீவனை மனதார வணங்கி சைவ சமயத்தில் நின்று பிறழாது, சீவத்தொண்டு ஆற்றியதோடு அவரது காலத்தில் தழைத்தோங்கி நின்ற சமணத்தை தன் பக்தியால் தன் சகோதரரை இறை துணைகொண்டு சைவத்திற்கு வந்தடையச் செய்ததோடு, திருநீற்றின் பெருமையையும் உலகறியச்செய்த பெண்டிற்குள்ள குறிப்பிட்டு சொல்லத்தக்கவர் தலகவதியார்.

3.5 மங்கயர்க்கரசியார்

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களிலுள்ள மூன்று பெண் நாயன்மார்களில் மங்கயர்க்கரசியார் நாயனாரும் ஒருவராவார். இவரை, திருத்தொண்டர் திருத்தொகையில் “வரவளையாள் மானீக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்” என அழகுற சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சோழ இளவரசியாக அவதரித்து, இளமை முதற்கொண்டே சீவபெருமானின் திருவடிகளில்மிகுந்த பற்றுடையவராக வாழ்ந்து வந்ததோடு, மங்கயர்க்கரசர் தம்முடைய சிந்தனைகள் மற்றும் எண்ணத்தை செலுத்தி சீவபெருமான்களுக்குத் தேவையான திருத்தொண்டுகள் புரிவதில் ஆர்வத்தடனும், மிகுந்த ஈடுபாட்டுடனும், உண்மையுடனும் விளங்கினார்.

இந்நிலையில், உறையூர்ப்பகுதியைப் பாண்டியன் நின்றசீர் நெடுமாறன் பிடித்துக்கொண்டதும், பாண்டியருக்கும் சோழருக்கும் நட்புறவு வளர்ந்ததன் காரணமாக மணிமுடிச் சோழனின் மகளான மங்கயர்க்கரசியை நின்றசீர் நெடுமாறன் தருமணம் செய்து கொண்டான். பாண்டியன் அப்போது அலை அலையாக வந்த அயல் ஷழக்குகளில் மயங்கினான்; செந்தமிழ் சூழக்குகளின் மரபுகளை மறந்தான். மங்கயர்க்கரசியாரின் மணம் பதறியது. ஷழ் ஷழ்யாக வளர்ந்து வந்த வாழ்வியல் என்னாவது? என சிந்தனை செய்தாள்; பாண்டியப் பேரரசின் அமைச்சர் குலைச்சிறையாருடன் கலந்து ஆலோசனை செய்தாள். “ஞாலமுய்ய நாமுய்ய” தருஞான சம்பந்தரை அழைக்க ஒருப்பட்டாள்.

தருஞான சம்பந்தரரும் பாண்டிய நாட்டுக்கு எழுந்தருளுகின்றார். பாண்டிய அரசை சூழ்ச்சியால் கையகப்படுத்திய அயல்வழக்கினர் ஞான சம்பந்தரை எதிர்க்கின்றனர். அவர் தங்கியிருந்த மடத்திற்கு தீயிடவே, இது பாண்டிய மன்னனின் வயிற்றுச் சூலைநோயாய் தாக்கின்றது. பாண்டியனைச் சூலை நோயிலிருந்து மீட்டு, ஞானசம்பந்தரின் மந்திரத்தன்மை நிறைந்த திருநீற்றுப் பூச்சு வெற்றி கொண்டது. அனல்வாதம், புனல்வாதம் என்றெல்லாம் தொடர, எல்லாவற்றிலும் ஞானசம்பந்தரே வெற்றி கொள்கிறார். பாண்டிய நாடுற்ற துயர் நீங்கியது. செந்தமிழ் பிழைத்தது, செந்தமிழ் பயனாகிய சீவநெற் விளக்கமுற்றது, திருநீறு பிழைத்தது. இதனால் பாண்டியமாதேவி மங்கயர்க்கரசர் தம்மிக வரலாற்றில், சைவ நெறியை காப்பாற்றி தந்த தெய்வமாகிறாள்.

இதனை சேக்கிழார், “மங்கயர்க்குத் தனியரசு எங்கள் தெய்வம்” என்றும், சம்பந்தர், “பன்னலம் புணரும் பாண்டியமாதேவி.” என்றும் பாராட்டிப் படியுள்ளனர். இவ்வாறாக, மங்கயர்க்கரசியார் அயல் ஷழக்குத் தழைத்தோங்கிய போதும் சிற்தும் பிறழாமல் சைவ நெறியில் நின்றதோடு, தன் கணவன் சமணத்திற்கு மாறியதும் அவரை நல்வழிப்படுத்த சம்பந்தரை அழைத்து சைவ நெறியின் வளர்ச்சிக்குத் துணைநின்றமையும் பக்தி ஆயக்கத்தின் செயற்பாடுகளில் எடுத்துரைக்கத்தக்கனவாகும். தமிழ்சை பாடி மகிழும் வாய்ப்புக்கு வெற்றி பெற்றுத் தந்த பெருமை குல தெய்வமான மங்கயர்க்கரசியையே சாரும்.

“மங்கயர்க்குத் தனி அரசு எங்கள் தெய்வம்
வளவர் திருக் குலக்கொழுந்து வளக்கை மானி
செங்கமலத் தருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை.”

3.6 ஆண்டாள்

தமிழ் பக்த் ஆயக்க வரலாற்றில் பெண்களின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவாகவே இருந்தது. அந்நிலையில் தம் பக்த் ஆயக்கத்தில் பெண்களின் பங்களிப்புக்கு முன்னேறியாகவும், முதன்மையானவராகவும் திகழ்ந்தவர் ஆண்டாள். ஆண்டாளின் பக்த் நெறி அவர் காலத்திய ஆழ்வார்களின் பக்த் நெறியனை விட ஆழமான காதலாக வெளிப்பட்டது. உலகியல்லுள்ள காதல் உணர்வுகளை வெவ்வேறு வகையில் சித்தரித்துள்ளார். ஆண்டாள் வைணவம் போற்றும் பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒரு பெண்ணாகத் திகழ்ந்தவராவார். அவர் தாம் பாடிய பாசுரங்கள் வாய்லாக இறைவன் மேல் கொண்ட பக்தியை எடுத்துரைக்கின்றார்.

பெரியாழ்வார் என்கின்ற விஷ்ணு சித்தர் நந்தவனத்திலே துளசிச் செடியின் கீழே கடைத்த ஒரு அழகிய பெண்குழந்தையை கோதை எனப்பெயரிட்டு வளர்த்து வந்தார். அத்தோடு அவரே அக்குழந்தைக்கு ஆசானாகவும் விளங்கினார். கண்ணன் கதையோடு, உயர்ந்த தத்துவ ஞானக்கொள்கைகளையும் கற்பித்தார். பெரியாழ்வாரோடு திருமாலடிகள் பலரும் கூடி உரையாடுவதையும் பக்தியுடன் அவர்கள் பாடுவதையும், மனமுருகும் அப்பாடல்களுக்கு ஏற்ப ஆனந்தக் கூத்தாடுவதையும் குழந்தைப்பருவம் முதல் பார்த்து வளர்ந்ததால் திருமாலடியவர்களின் பக்தர்கள் குழுவில் இணைந்து இறைவனை மனமுருகிப் பாடினார் ஆண்டாள்.

“கோல் தேடி ஓடும்பொழுந்தே போன்றதே
மால் தேடி ஓடும் மனம்”

என்ற நம்மாழ்வாரின் அனுபவம் ஆண்டாளுக்கு ஏற்பட்டது. கண்ணன் மீது காதல் பெருக வளர்ந்தது. பெரியாழ்வாரின் பணித்தனன் படி திருமாலுக்கு மலர் பறித்து மாலைகட்டி தினமும் சூட்டி வருவதே ஆண்டாளின் பணியாக இருந்தது. திருமாலுக்குச் சேவை செய்யும் பணிப்பெண்ணாகத் திகழ்ந்த ஆண்டாள் இறைவனாகிய திருமாலை காதலனாகவும் கணவனாக நினைத்துப் பாடியவையே திருப்பாவையும், நாச்சியார் திருமொழியும் ஆகும். இவ்விரு படைப்புகளும் ஆண்டாளின் காதலைத் தலைவி கூற்றாக வெளிப்படுத்துபவை ஆகும். பக்திக் காதலின் உச்சத்தை ஆண்டாளின் பாடல்களில் காணலாம். வைணவ ஆழ்வார்களுள் ஆண்டாள் தவிர ஏனையவர்கள் அனைவரும் நாயகன் - நாயகி பாவத்தில் தம்மை காதலியாகவும், இறைவனைக் காதலனாகவும் கொண்டு பக்திக் காதலை வெளிப்படுத்தினர். ஆண்டாளின் பாவனைக் காதல் காதலன்று. உண்மையிலேயே ஒரு பெண்ணின் பக்திக்காதலைப் பெண்ணுக்குரிய உணர்வுகளுடன் வெளிப்படுத்தியவை ஆண்டாளின் பக்திப் பாசுரங்களாகும். இவ்வகையில் பக்த் ஆயக்கத்தில் தனித்திறன் கொண்டவராக ஆண்டாளை அனம்காணலாம்.

உண் மறந்து, உறக்கம் மறந்து கண்களில் நீர்பெருக கண்ணினையே நினைந்து நினைந்து தைந்து உருகியவர் ஆண்டாள். கண்ணன் மீது கொண்டகாதலின் உச்சத்தில் “மானிடர்கென்று பேச்சுப்படில் வாழ்கிலேன்” என்ற மனநிலைக்குச் சென்று விட்டார். என்றால் அவரது காதலை எண்ணி வியக்கமால் இருக்க முடியாது. அக்காதலே ஆண்டாள் வாழ் வெளிப்படுகின்ற பக்த் நெறி மரபாகும்.

அத்தோடு திருமலைத் திருமணம் செய்வதாகக் கண்ட கனவினைக்கூறும் “வாரணமாயிரம்” பாடல்கள் தமிழ் பக்தி இலக்கிய மரபில் புதுமையானவை ஆகும். பிற ஆழ்வார்களின் காதலை விட ஆண்டாளின் காதலே உயர்வாகக் காணப்படுகிறது. தமிழ் பக்தி இயக்கத்தில் ஆண்டு வந்த பாடல்களாக ஆண்டாளின் பாடல்களே காணப்பட்டன. பெண்களை வெறுக்கும் சமயங்களுக்கு மத்தியில், வைணவம் ஆண்டாளுக்கு உயரிய இடம் கொடுத்து பக்தி இயக்க வளர்ச்சியில் முதன்மை பெற வைத்தது.

“வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலம் செய்து
நாரண நம்பி நடக்கின்றான் என்ஹேநீர்
பூரண பொற்குடம் வைத்து புறமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் களாக் கண்டேன் தேழ் நான்”

மேலும் ஆண்டாளுடைய பெருமை அளவு கடந்ததாகும். இறைவனுக்கே பணிபுண்ட ஆழ்வார்களில் ஒருவராயும், இறைவனுடைய தேவீமார்களில் ஒருத்தியாகவும் இருக்கும் இருப்பு இவளுக்கே உரித்தென்பது ஆண்டாளின் பக்தியின் வெளிப்பாடாகும். நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தமிழால் இசைபாடி, இறைவனை வணங்கினார்கள் ஆண்டாளும் இவர்களில் ஒருவரே. அதன்படி, ஆண்டாள் இறைவன்பால் கொண்ட ஆழ்ந்த அன்பையும், அறிவுத்திறத்தையும் திருப்பாவை எடுத்துரைக்கின்றது. திருப்பாவை சமய உலகில் மட்டுமன்றி, இலக்கிய உலகிலும் ஈடும் இணையுமற்றுத் திகழ்கிறது. அத்தோடு நாச்சியார் திருமொழியும் பக்தியின் உயர்நிலையை தொட்டுச் செல்கிறது.

இத்தகையதாக ஆண்டாள், மன வயதையடைந்தும் அவளுக்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட திருமண ஏற்பாடுகளை மறுத்து, திருவரங்க இறைவனை மணப்படுத்தன்று ரிடிவாதமாக இருந்தார். என்னசெய்வதென்று அறியாது கவலையுடனிருந்த விஷ்ணு சித்தருடைய கனவில் தோன்றிய இறைவன், ஆண்டாளை மணப்பெண்ணாக அலங்கரித்து திருவரங்கம் கோயிலுக்கு அழைத்து வருமாறு பணித்தார். குறித்த நாளன்று கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, கோயில் கருவறைக்குள் சென்றுஇறைவனுடன் கலந்து விட்டாள் என்பது ஆண்டாளின் வரலாறாகும். ஆண்டாள் இற்றை வரையிலும் அவளது பக்திக்காக நின்று பேசப்படுபவளாவாள். இறைவனான கண்ணனை காதலனாக, கணவனாக வர்த்துக் கொண்டமையும், தன்மும் பூமாலையாக கட்டி சூட்டிக் கொடுத்தமையும், பாசுரங்கள், பாடல்கள் தொடுத்தமையும் என திருத்தொண்டுகள் புரிந்து செயற்பாடுகளை வலியுறுத்தி பக்தி இயக்கத்தில் நிலைபெற்ற பெருந்தகையாவாள்.

“பெரியாழ்வார் பெண்பள்ளையாய் ஆண்டாள் பிறந்த
திருவாழிப் பூரத்தின் சீரமை ஒரு நானைக்
குண்டோ மனமே யுணர்ந்துபார் ஆண்டாளுக்
குண்டாக் லொப்பிதற்கு முண்டு”
—உபதேசரத்தினமலை

4. பெண்கள் வகுத்த நெறி ஒரு பார்வை

பக்த் இயக்கத்தை தோற்றுவித்து நாயன்மார்களுக்கும் ஏனைய பக்த் நெறியாளர்களுக்கும் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்த காரைக்காலம்மையார், சைவநெறி தளர்ச்சியுறுகையில் அதனைக் காக்க வழிவகுக்க மங்கையர்க்கரசி சமணம் ஆதக்கம் செலுத்துகையில் தன்னிலை மாறாது சிவப்பணி ஆற்றிய தலகவதியார், தவற்து என எடுத்துரைத்து கணவனை நல்வழிப்படுத்திச் சிவத்தொண்டாற்றிய ரதனாசலை, சைவம் போற்றும் சுந்தரரை பெற்றெடுத்த அசைஞானியார், வைணவத்தின் உயர் பக்தியை பேசிய ஆண்பாள் என அவர்களனைவரும் பக்த் இயக்கச் செயற்பாடுகளில் முன்னின்ற பெண்களான விதந்துரைக்கப்படுபவர்களாவர்.

“தற்காத்துத் தற்கொண்பாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்”

பெண்ணின் கற்பு வன்மையும், அவள் ஒரு ஆணைச் சார்ந்து அவனுடைய பாதுகாப்பினிலே வாழ வேண்டியவளல்ல என்பதையும் வலியுறுத்தும் வள்ளுவம். கற்பு நெறியில் தன்னையும், தன் கணவரையும் காத்துக்கொண்டு பெருமை சேர்க்கும் புகழையும் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் உறுதி குலையாமல் இருப்பவள் பெண் எனக் கூறியதற்கமைவாக இயற்கை நெறிக்காலம் தொட்டே பெண்மையானது வணக்கத்திற்குரியதொன்றாக பார்க்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறாக இதற்குப் பிற்பட்ட காலகட்டங்களில் சைவமும், வைணவமும் தழைத்தோங்க பெண்கள் துறவிகளாக, கன்னிமார்களாக, அடியார்களாக, குடும்ப பெண்களாக இருந்து சமயப்பணிகளை ஆற்றி வந்தனர். சங்கமருவிய காலத்திற்கு பிற்பட்ட பக்த் இயக்க காலத்தில் பெண்கள் ஒளிரும் விளக்காக பக்த் நெறியிலும், சமயத் தொண்டிலும், சமூகத் தொண்டாற்றுவதிலும் முன்னின்றார்களானவாம். இவ்வாறாக பக்த் இயக்கச் செயற்பாடுகளில் பெண்கள் முன்னின்று, செயலாற்றி, நிலைபெற்று உயர்பக்த் நெறிதனை வகுத்துச்சென்றுள்ளார்கள்.

“பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள்”

கஜன் சீவராஜா
கலைப் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பண்டைத்தமிழரின் இயற்கை வழிபாடுகள்

சங்க இலக்கியங்களை முன்வைத்து சில அறிமுகக் குறிப்புகள்

தென்னகத்தின் இந்து சமயத் தோற்றுவாய்களை ஆராய முற்படும் முயற்சிகள் சங்க காலத்திலிருந்தே தொடக்கம் கொள்வது மரபார்ந்த பார்வையாக உள்ளது. ஆதாரப்பூர்வமான இலக்கியச் சான்றுகள், கல்வெட்டாவணங்கள் உள்ளிட்டவை இதற்கு காரணங்கள் எனலாம். நிலைபேறடைந்த சங்க சமுதாயத்தில் நிலவியல் ரீதியாக வாழ்ந்த அக்கால மக்களின் வழிபாடுகளும் நிலத்தின் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருந்தன. இவ்வகை நிலவியல் சார் வழிபாடுகளின் தோற்றத்திற்கான அடிப்படைகளை மேலும் ஆராயுமிடத்து அவை ஒருவீத மாணுபவியல் சார்ந்த படிமுறை ஒழுங்கில் அமைந்திருப்பதனை ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. ஒப்பியல் ரீதியில் நோக்குமிடத்து வடபுலத்து வழிபாட்டு மரபுகளும் இதே ‘பொதுத்தன்மையினைக் கொண்டுள்ளன’

இயற்கைச் சக்திகளுக்கு அஞ்சிய மனிதர்கள் அவ்வாறு அச்சம் தரவல்ல இடி, மின்னல் உள்ளிட்டவற்றை வணங்கினர். காலவோட்டத்தில் இவ்வாறான இயற்கை வடிவங்களுக்கு ஒவ்வொரு தெய்வங்களைத் தொடர்புபடுத்தி வழிபாடுகளை மேற்கொண்டனர். இதன் தொடர்வளர்ச்சியாகவே குறித்த ஒவ்வொரு புலம் சார்ந்த வழிபாட்டு நெறிமுறைகள் தோன்றி நிலைபேறாக, கலப்புற்று இன்றைய நிலையில் தொடர்கின்றன. இக்கட்டுரையானது சங்ககாலத்தில் நிலைபெற்ற நிலவியல் சார் வழிபாட்டு முறைகள் தோன்றுதற்கு முன் நிலவிய பண்டைத்தமிழரின் இயற்கை வழிபாடுகளை இலக்கிய ஆதாரங்களுடன் அறிமுகப்படுத்துகின்றது. பண்டைத் தமிழர்தம் வாழ்வில் சமயங்கள் தோன்று முன்னர் அல்லது சமய வடிவில் இல்லாத இனக்குழுச் சமூக வழிபாட்டிலிருந்தும் சமய வடிவிலான பொது வழிபாடு வரையலானப் பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. உணவுத் தேடல் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட மனிதர்களின் வாழ்வியல் அடிப்படைத்தேவையாக இருந்தது. உணவைத் தரும் இயற்கையை அவர்கள் வழிபட்டிருக்கின்றனர். இருப்பினும் பண்டைக்கால மனிதர்களுக்குச் சூழவில் ற்றப்படும் மாற்றங்களை அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் இன்மையால் இயற்கையின் பேரீடர்கள் நிகழும் போது அவற்றின் மீது அச்சம் கொண்டிருக்கின்றனர். மழை, புயல், மின்னல், இடி போன்றவை மனிதர்களை அச்சுறுத்தியக் காரணிகளாகத் தொடக்கத்தில் இருந்திருக்கின்றன.

தொடக்க காலத்தில் அறியாதமயில் இருந்தவர்களுக்கு இயற்கையின் புதிர்கள் அச்சத்தை விளைவித்ததில் வியப்பில்லை. உலகெங்கும் உள்ள சமூகக் குழுக்கள் இயற்கை மீது கொண்ட அச்சத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே வழிபாடுகளைக் கொண்டு இருந்திருக்கின்றன. தொல்குடி மக்கள் ஆறம்ப காலத்தில் விலங்காண்டி (Savagery) காட்டாண்டி (Barbarism) வாழ்வு முறைகளைத் தொடங்கிய கால கட்டங்களில் மலையுச்சிகளிலும் கானகங்களிலும் அங்கிருந்த நீர் நிலைகளை ஒட்டியும் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் அங்கிருந்து இயற்கையின் அதித ஆற்றல்களைக் கண்டு அஞ்சி அவற்றை வழிபட்டார்கள்.

சங்ககாலத்தில் இத்தகைய அச்சத்தில் காரணமாகத் தோன்றிய ஷூபாப்டு முறைகளே மலை, கடல், காற்று, வானம், ஆடி, மின்னல் ஆகியவற்றை வணங்குவதற்குத் தூண்டுதலாக அமைக்கின்றன. பின்னாளில் அவர்கள் அவற்றைத் தீமை விளைவிக்கும் ஆற்றலாக அல்லாமல் நன்மை விளைவிக்கும் ஆற்றலாகவும் கருத் வணங்கி ஷூபாப்டுருக்கின்றனர், பின்னர் சூர், அணங்கு, சூன், பாகம், கூள், வாலுவன் என்ற பெயர்களால் ஆயற்கைப் பொருள்களை அழைத்திருக்கின்றனர். ஆயற்கையைச் சாந்தப்படுத்தும் முயற்சிகளே ஆயற்கை ஷூபாப்டுகளாகத் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றை விர்வாக நோக்கலாம்.

சங்க சமுதாயத்தில் மரங்கள் தனிப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்டு ஷூபாப்டுக்குரியனவாக இருந்திருக்கின்றன. திணை சார்ந்த மக்கள் வாழ்வில் மரங்களை ஷூபாப்டுத் என்பது ஆயற்கையை வணங்குதலாகவே வெளிப்படுகின்றது. மரங்களைத் தெய்வமாக ஷூபாப்டு வந்த நிலைமையையும் மரங்களில் தெய்வங்கள் உறைவதாக நம்பி ஷூபாப்டமையையும் காணமுடிகின்றது.

மரங்களைக் காவல் மரமாக ஒவ்வொரு அரசனும் கொண்டிருந்ததைச் சங்க இலக்கியம் காட்டிநிற்கின்றது. ‘ஒவ்வோரச் சார்பும் ஒவ்வொரு மரத்தைத் தன் குலமரபுச்சின்னமாகக் கொண்டிருந்தது. அது கடியமரம், காவல் மரம் என்று வழங்கிற்று அது தம் குலத்தைக் காக்கக் கூடியது என்று நம்பிவர், பகைவர் அதை நெருங்காதவாறுக் காத்தனர் காவல் மரத்தை வெட்டுவது பகையரசின் மரபாக இருந்தது அதனை வெட்டி முரசு செய்து கொள்வது பகைவரை ஒழிப்படுத்துவதாகக் கருதப்பட்டது’

(தட்சணாமூர்த்தி., அ 1973)

சங்க காலத்தில் மரங்கள் குலங்களைக் காக்கும் என்று வணங்கப்பட்டதும் அது காவல் மரம் என்று அரசர்களால் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டதும் தெரிய வருகின்றது. மரங்களை தெய்வமாகக் கருதும் பாடல்கள் பல சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. ஊரன் நுழைவாயில் உள்ள பழைய மரத்தில் பெருங்கடவுள் தங்கியிருப்பதாகப் பின்வரும் நற்றிணைப்பாடல் குறிப்பிட்டுகின்றது. அம்மரத்தில் உறையும் தெய்வம் குறித்த செய்தி இதன் வழி புலப்படுத்தப்படுகின்றது.

எம் ஊர் வாயில் உண்துறைத் தடையு
கடவுள் முது மரத்து உடன் உறை பழகிய
தேயா வளை வாய் தெண் கண் கூர் உகீர்
வாய்ப் பறை அசாஅம் வன் முந்து கூகை! (நற்.83)

இளைஞர்கள் நீர்த்துறை ஆலமரத்தின் கீழும், வலுவான மரங்களின் கீழும் உறையும் தெய்வங்களை வணங்கிப் பின் தொழுவீனாள் காளையடக்கப் பாய்ந்தனர் என்று குறிப்பிடுவதை

‘துறையு மாலமுந் தொல்வன் மராஅமும்
முறையுள் பராஅப்ப் பாய்ந்தனர் தொழுஉ’ (கல் 101:13-14)

என்னும் பாடலவர்கள் கட்டுகின்றன.

ஆல மரம் இருந்த இடத்தையே ஆலமுற்றம் என்று அழைக்கப்படுவது போன்று கடவுள் வாகை என்று குறிப்பிப்படும் இடம் கடவுள் இருந்த வாகை மரம் என்பதை.

‘கடவுள் வாகைத் தூய்ள் பேய்ப்பு
புந்த முல்லைப் புத்சூழ் பறவை’ (பதிற்றுப்பத்து. 66)

பதிறுப்பத்தின் மேற்கண்ட பாடல்வரிகள் உணர்த்துகின்றன. வாகைமரம் கொற்றவை வாழ்தற்குரிய மரமாகச் சுட்டப்படுகின்றது இயற்கையை வழிபடுதல் என்னும் வகையில், மரங்களில் தெய்வங்கள் உறைவதாகக் கருதி வழிபட்ட மரங்களைச் சங்கப் பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது. வேங்கை மரத்தில் கடவுள் உறைவதாகக் கூறும் பாடலில் வேங்கை மரத்தை வழிப்பால் வயல்கள் விளையும் என்பதை “எராமரன் வேங்கைக் கடவுள் காக்கும்” (நற்.216) பாடல் சுட்டுகின்றது. இம்மரத்தில் மரத்தில் கடவுள் உறைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் வேங்கை மரத்தில் அமரானுஷ்டிய சக்திகள் குடியிருந்ததாகக் கூறுவதனை.

பூதம் தந்த பொரியரை வேங்கை

தண்கமழ் புதுமலர் நாளும் (அகம்.68)

என்னும் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

இயற்கை குறித்த அச்சத்தின் காரணமாக அவற்றை வணங்கினர் என்பதிலிருந்து வேங்கை மரத்தில் வாழும் தெய்வம் தீமை செய்வோரைக் கொல்லும் தன்மையுடையது என்பதும் வெளிப்படுகின்றது. ஆன் வழிபாட்டோடு மரவழிபாடு ஒன்றினையாது இருப்பினும் தெய்வம் அடிமரத்தில் உறைவதாகக் கூறப்படுகின்றது. அச்செயல் மரத்தின் உயிர் தங்க இருப்பதாக நம்புவதற்கு ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதாக அமைகின்றது. இது பிற்காலத்தில் கந்து வழிபாடாக மாற்றம் அடைந்தது. இத்துடன் உரப்பெயராவில் இருக்கும் மரங்கள் அனைத்தும் வழிபடு மரங்களாக இருந்திருக்கின்றன. அம்மரங்கள் ஆலமரமாக இருந்தாலும், பனைமரமாக இருந்தாலும், வழிபடும் இடத்தனை மன்றம் என்றும் அழைத்திருக்கின்றனர். இன்றும் பிரதான ஆலயங்களில் தல விருட்சங்களாக மரங்கள் சிறப்புப் பெறுகின்றன. சூழலியல் நோக்கில் அனுகூலம் மீசுதல் மரங்களின் காப்புக்கு இத்தகைய வழிபாடுகள் காரணமாக அமைவதனையும் விதந்துக் கூற இயலும். ஆலயங்களின் தோற்றத்திற்கும் அடிப்படைகள் மரத்தடியிலிருந்து ஆரம்பமாகுவதனை பல ஆலய வரலாறுகள் காட்டுகின்றன.

சங்ககால பண்டைத்தமிழர்கள் குறிஞ்சி நிலத்தவர்கள் மலை சார்ந்த இடங்களைத் தம் வாழ்மடமாகக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் வழிபாட்டுக்குரிய கடவுள் முருகன் என்றாலும் முருகன் உறையும் மலையினை அவர்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரம் சார்ந்தே வணங்கியிருக்கின்றனர். மலையினைக் கடவுளாகக் கருதி வழிபடும் தன்மையினை பல சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் தருகின்றன. ‘மலைகள், இல்லங்கள், ஆற்றங்கரை, குளத்தங்கரை முதலிய இடங்களில் எல்லாம் தாங்கள் வழிபடுகின்ற தெய்வத்தை இருப்புச் செய்து வழிபட்டனர். அயிரை மலையின் உறையும் தெய்வமாகக் கருதப்படும் கொற்றவையினை வழிபாடு செய்ததை.

‘அயிரை பரைகு ஆற்றல்சால் முன்போடு’ (பதிற் பதகம்.3)

என்னும் பாடல்வர் வெளிப்படுத்துகின்றது. அயிரை மலையின் வீற்றிருக்கும் கொற்றவையைக் குலமுறைப்படி வழிபாடு செய்து அவளின் அருளின் அரசன் வாழ்ந்தான் என்பதை பின்வரும் பாடல்வரிச் சுட்டுகின்றது.

‘கடவுள் அயிரையின் நிலைகு’ (பதிற். 79)

இன்றும் நட்டுப்புற தெய்வங்களின் இருப்பிடமாக மலைகள் தொடர்வது கவனங்கொள்ளத்தக்கது.

ஆயற்கைப் பொருட்களை அவற்றின் தேவை கருதியும் வழ்படும் வழக்கம் தமிழர்களிடம் இருந்திருக்கின்றது. இவ்வாறு பயன்கருத் வழிப்படுத்தப் பொருள்களில் சூரியனும் ஒன்றாகின்றது. சங்க இலக்கியத்தில் ஞாயிறானது ‘கதிரவன், பகலவன், பல்கதிர்ச் செல்வன் என்றும் அழைக்கப் பெறும் பெருமைக்குரியதாகச் சிறப்பிக்கப் பெறுகின்றது. ஞாயிற்றனை வழ்படும் வழக்கம் உலகெங்கும் பரவியிருந்தத் தொன்மையான வழிப்பட்டு நிலையாகும். பழந்தமிழர் ஞாயிற்றனை ஆண் தெய்வமாகவே கருத் வழிப்பட்டுள்ளனர். என்றாலும் அது குறித்த பதிவுகள் சங்க இலக்கியத்தில் அறதாகவே காணப்படுகின்றன.

இன்னை ஆகுதல் தகுமோ ஓங்குதரை
முந்நீர் மீம்சைப் பலர்தொழத் தோன்ற
ஏழுற விளங்கிய சுடர்னும்
வாய்மை சான்றநன் சொல்நயந் தோர்க்கே (நற்.283)

இந்நற்றினைப் பாடல்வரிகள் கடலின் மீது தோன்றும் சூரியனை அனைவரும் கை தொழுது வணங்கினர் என்று குறிப்பிடுகின்றன. ஞாயிறை வணங்குதல் தமிழரின் மரபாகக் காணப்படுகின்றது. அச்சம் தரும் கிரணங்களை விரிக்கும் சூரியனானது உலகோர் தொழுமாறு அலைகள் அசையும் கடலில் தோன்றியது என்பதை.

‘தயங்குதரப் பெருங்கடல் உலகுதொழத் தோன்ற
வயங்குதீர் விரிந்த உருகெழு மண்டிலம்’ (அகம்: 263)

மேற்கண்ட பாடல்வரிகள் உணர்த்துகின்றன. சூரியன் வருத்தும் தன்மையுடையதாக இருப்பதால் அது வணங்கத்தக்கது என்பதை அக்காலத்து மக்கள் உணர்ந்தனர். சூரியன் வெப்பத்தைப் பொழிந்து மக்களை துன்புறுத்தும் வகையில் வெளிப்படுவதாக அமைந்ததை.

‘உறைதுறந்து இருந்த புறவில் தனாது
செங்கதீர்ச் செல்லன் தெறுதலின் மண்பக
உலகம்க வருந்த அயாவறு காவைச்
சென்றவர் ஆயினும் நன்றுசெய் தடை (நற்றினை. 164)

என்னும் பாடல்வரிகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பாலை நிலத்தில் ஆட்சி செலுத்தும் செங்கதீர்களையுடைய சூரியன் வெப்பத்தால் நிலம் பிளவுப்படுகிறது; இவ்வெப்பத்தால் உலகோர் வருந்துவர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு சூரியன் வருத்தத்தைத் தருவதால் மக்கள் அதன் மேல் அச்சம் கொண்டு வணங்கத் தலைப்பட்டனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. அச்சூரிய வணக்கம் பின்னாளில் அறுவகைச் சமயங்களில் செளர நெறியாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளமையினைக் காணலாம்.

பழங்காலத் தமிழர்கள் நீரித் துறைகளில் தெய்வம் தங்கியிருப்பதாகக் கருத் வழிப்பட்டு வந்தமையைக் குறிக்கும் பல சங்க பாடல்களில் கடல், சுனை போன்றவை இடம்பெறுகின்றன. வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத நீரினை வழங்கும் கடல், ஆறு முதலியவற்றை வழ்படும் மரபு அக்காலத்தில் இருந்திருக்கின்றது.

நெய்தல் நில மக்கள் கடல் தெய்வத்தையும் மருத நிலமக்கள் நீர்த்துறையின் கண்ணமைந்த தெய்வத்தையும் வழிபட்டனர். தமிழர்களிடம் நீர் வழிபாடு இருந்தமையை

**‘புகழ்மன் சிறப்பிற் கொற்கை முத்துறை
அவர்கதீர் முத்தமொடு வலம்புர்
சொரிந்து தழையணிப் பொலிந்த கோடேந்து அல்குல்
பழையா மகளீர் பனித்துறைப் பரவ’ (அகம் 201)**

என்னும் பாடல்வரிகள் காட்டுகின்றன. நெய்தல் நிலப் பெண்கள் நீர்த்துறையில் உறையும் தெய்வத்தினைச் சங்கினைச் சொரிந்து வழிபட்டனர் என்று குறிப்பிடுகின்றது. தொடக்ககால மனிதர்களிடம் காணப்பட்ட வழிபாடுகளில் ஆவ்களின் மேல் கொண்ட நம்பிக்கையும் ஒன்று. அறந்தவர் மீண்டும் உலகிலேயே உலவுவதாகக் கருத அவர்களை நனைத்து வழிபடுவதே ஆவ் வழிபாடாகும். இயற்கையில் நடக்கும் நிகழ்வுகளுக்கும் அறந்தவர்களின் ஆவிக்கும் தொடர்பு இருப்பதாகக் கருதும் மக்கள் இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திற்கும் ஆவ்களே காரணமென்று கருதினர்.

கனவுகள் தோன்றுவது ஆவ் புற்றிய நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தும் நிகழ்வாக அமைக்கிறது. கனவின் போது நம்மோடு பிறர் கலந்துரையாடவும் செயல்களில் ஈடுபடவும் கண்டதால், இரவில் ஆவ் வெளியேறிச் சென்று பிறகுடன் தொடர்பாயிருக்கின்றது என்று இவர்கள் நம்பினர். பண்டையத் தமிழர்கள் ஆவ் என்ற கருத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்ட பின்னர் அதற்கு அடுத்த கட்டத்தில் உலவும் ஆவ் (free soul) உடல் ஆவ் (body soul) என்ற இரண்டு ஆவ்கள் உடலில் உள்ளன என்று நம்பினர். உலவும் ஆவ் உடலிலிருந்து வெளியே சென்று அன்றாட செயல்களோடு தொடர்புபுற்றுப் பின்னர் மீண்டும் உலுக்குள் வந்து உறைகிறது. ஆனால் உடல் ஆவ் எப்போதும் உலுக்குள்ளேயே உறைந்துள்ளது. அது எப்போது உடலை விட்டு வெளிப்படுகிறதோ அப்போதே இறப்பு நிகழ்கிறது என நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தனர். இந்த ஆவ் வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியினை சங்க இலக்கியத் தில் குறிப்பிப்பிடும் பெண் தெய்வங்களான சூர், அணங்கு போன்றவற்றைப் போற்றுவதில் காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

பழந்தமிழர் இயற்கையைக் கண்டு அஞ்சிய மனநிலையிலிருந்து கொஞ்சம் தெளிந்து தேர் இயற்கைப் பொருட்களான காடும், மலையும், மரங்களும், நீர்நிலைகளும் அச்சந் தரத்தக்கன அல்ல என்றும், இயங்கும் இயக்கம் அச்சம் தரவில்ல ஏதோ ஒன்று அதில் உறைக்கிறது, அதுவே நாம் அஞ்சத்தக்கது என்றும் கருதினர். இவ்வாறு அச்சம் தரும் இயற்கை ஆற்றலைச் சூர் என்றும் அணங்கு என்றும் குறிப்பிட்டனர்.

பண்டையத் தமிழகத்தில் அணங்கு வருத்தம் தெய்வம் என்று வழிபடப்பட்டது. ‘அணங்குதல்’ உன்பது புற்றுதல் பிடித்துக் கொள்ளுதல் என்னும் பொருளைத் தருகின்றது. அணங்கு என்பதை “அச்சம், அணங்கென்னேவல், அழகு, பராசக்தி, ஆசை, கொலை, தெய்வப் பெண், தெய்வம், தேவர்க்காடுங் கூத்து. நோய் பெண்மகள், பேய் மகள், ரோகம், வருத்தம், வருத்துத் தெய்வம்” என்று தமிழ்மொழி அகராதி கூறுகிறது. இப்பொருண்மை அடிப்படையில் தெய்வப் பெண் என்பதும் வருத்தம் தெய்வம் என்பதும் தெய்வ நிலையில் அணங்கினைக் கூறுவதற்கு ஒப்பாகின்றது. பண்டைத் தமிழ் மக்கள் அதற்கு சடங்குகள் செய்து வழிபட்டனர்.

“சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் தீமர்
நழல்காண தோறு வநடிய வைக” (நற்றிணை. 09)

என்றும் நற்றிணை வரிகளில் அணங்கு என்ற தெய்வத்தை நேரில் கண்டது போலத் தலைவியின் மேன் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதற்கொப்ப பெண்ணின் உருவம் கடல் தெய்வம் போலக் காட்சியளிப்பதாகக் கூறுவதை

“கண்டோர் தாண்டா நலத்தை தென்புரைப்
பெருங்கடல் புரப்பின் அமாந்துறை அணங்கோ” (நற்றிணை155)

என்றும் பாடல்வரிகள் காட்டுகின்றன.

மேற்குறித்த ஆழற்கைசார் வழிபாடுகள் பெரும்பாலும் தொல்பழங்காலத்தில் தொடங்கப்பெற்று பின்னாளில் மானிடவியல் வளர்ச்சிப்படிநிலைகளின் ஒழுங்கில் மேல்நிலையாக்கம் அடைந்தன. அவற்றின் தொடர்ச்சியாகவே நிலவியல் வழிபாடு பண்டையத்தமிழரடம் தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்:-

இராமகிருஷ்ணன், எஸ்., (1971) ‘ஆந்தியப் பண்பாடும் தமிழரும்’

மதுரை : மீனாட்சி புத்தக நிலையம்

கைலாசபதி, க., (1966) ‘பண்டைத்தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்’ சென்னை : பார் நிலையம்

சாந், பி. எஸ்., (1976) ‘சங்க இலக்கியத்தில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு’ சென்னை : நியு செஞ்சர் புக் ஹவுஸ்

சுப்ரமணியன், ந., (2010) ‘சங்க கால வாழ்வியல்’

சென்னை : நியு செஞ்சர் புக் ஹவுஸ்

பாலசுந்தரன், ஆதி., (1981) ‘சங்க இலக்கியத்தில் சமயக்கருத்துக்கள்’

சென்னை : சக்தி புதிப்பகம்

தட்சிணாமூர்த்தி, ஆ., (1980) ‘தமிழக நாகரிகமும் பண்பாடும்’

தஞ்சாவூர் : வெற்றிச்செல்வி வெளியீடகம்

Battacharyya, N.N., (1975) ‘Ancient Indian Rituals and their Social Contents’ Madras : Manohar Book Service

தங்கராஜ் ஜெயர்

உதவி விரவுரையாளர்,

தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இந்துப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் குப்தர்களின் வக்பாகம் - ஒரு நோக்கு

இந்துப் பாரம்பரியத்தினுடைய வளர்ச்சியில் பாரிய பங்காற்றிய காலமாக குப்தர்காலம் விளங்குகின்றது. கி.பி 320 - கி.பி 550 வரையான காலப்பகுதியை ஆட்சிக்காலமாகக் கொண்டு குப்தர்களினுடைய காலம் “பொற்காலம்” என சிறப்பிக்கப்படுமளவிற்கு பல்துறை வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. குஷாணர் ஆட்சியின் பின் நவீனமடைந்திருந்த இந்து மதம் இவர்களின் எழுச்சியால் மீண்டும் செல்வாக்குப் பெற்று வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. இதனால் “இந்து சமய மறுமலர்ச்சிக்காலம்” என்று இக் காலம் அழைக்கப்பட்டிருந்தமை சிறப்பிற்குரியதாகும்.

அதனடிப்படையில் இக் காலத்தில் எழுச்சி பெற்ற இந்துமத சார்புடைய நூல்கள் (பக்திப்பாடல்கள், நாடக நூல்கள், சிற்றலக்கியங்கள், தத்துவ சார்பான அடிப்படை நூல்கள்) இந்துப் பண்பாட்டை வளர்த்த முக்கியமான அம்சங்களாக விளங்குகின்றன. அவை இறைவன், ஆன்மா, அருள், வீடுபேறு, பக்தி புராதன மரபுகள், ரீசுகளின் வரலாறு, வழிபாடுகள் பற்றியும் பல தகவல்களை உள்ளடக்கியதாக விளங்கியதோடு இந்து சமயம்சார் பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு உலகியல் நூல்களும் இராமாடயணம், மகாபாரதம் போன்றனவும் வாயுபுராணம், மத்சய புராணம், ஞாக்ஞவல்லியரின் ஸ்மருத், கார்த்திகாயனர் ஸ்மருத், விஸ்ணுஸ்மருத் போல பல ஸ்மருத்களும் எழுச்சி பெற்று மக்கள் மத்தியில் இந்துப் பண்பாட்டை வளர்த்தெடுக்க துணை நின்றன.

பாரவி, பாணர், காளிதாசர், ஸ்ரீகர்ஷாதேவர் பவபுத், தண்டி போன்றவர்கள் இந்து சமயப் பண்பாட்டை வளர்க்கும் முகமாக பல இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். “கவிஞான சாகுந்தலம், மாளவிகாக்னிமீத்தரம், விக்கிரம உஜ்ஜயினம் மற்றும் இருதுசம்ஹாரம், மேகதூதம், குமாரசம்பவம், இரகுவம்சம் போன்ற காவியங்களையும் படைத்து காளிதாசர் இந்துப் பண்பாட்டை வளர்க்க முன்னின்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் சுபத்துவின் வாசவந்த, பட்டியின் இராவணவதம், பாரவியின் கிரதார் ஜினியம் விசாகதத்தரின் முத்திராராட்சம், தேவி சந்திர குப்தம், சூத்திரர்களின் மிருச்சகடிகம், தண்டியின் தசகுமாரசரிதம், வாத்ஸல்யாயனரின் காமசூத்திரம், மாகனின் சகபாலவதம், ஸ்ரீகர்ஷாதேவரின் நைஷதம், ஜெயபாலதேவரின் கீதகோவிந்தம் போன்ற நூல்கள் இந்துப் பண்பாட்டை வளர்த்தெடுக்க பெருந்துணையாய் இருந்துள்ளன.

வடஇந்தியா முழுவதும் குப்தர்காலத்தில் இந்து பண்பாட்டு எழுச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு புதிய யுகத்தின் தோற்றத்திற்கு குப்த அரசர்கள் பங்காற்றியுள்ளனர். குறிப்பாக வம்ச முதல்வனாக கருதப்படும் ஸ்ரீகுப்தன் மற்றும் அவனைத் தொடர்ந்து வந்த கடோற்கஜன், சந்திரகுப்தன், சமுத்திரகுப்தன், இரண்டாம் சந்திரகுப்தன், குமாரகுப்தன், ஸ்கந்தகுப்தன், புதகுப்தன் போன்றோர் இந்துமத வளர்ச்சிக்கு ஆதரவை நல்கனர் எனக்குறிப்பிடப்படுகிறது. சந்திரகுப்தனின் ஆட்சிக்காலத்தில் எழுச்சி பெற்ற கோவில்கள், அரச சின்னங்கள், நாணயங்கள், சமயக் கொள்கைகள் அக்கால சமய மறுமலர்ச்சிக்கு சிறந்த சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

இந்தமாத மறுமலர்ச்சிக்கு உள்ளத பங்காற்றிய இவர் அறந்தீர்க்கு முதன்மை கொடுத்து செயற்பட்டதை அறியமுடியும். அதேபோல சமுத்திரகுப்தனது ஆட்சிக்காலப்பகுதியில் இந்தமாத அடிப்படை ஷற்பாடு அதிகாசப் புராணத் தொகுப்பு இடம்பெறுவதோடு அஸ்வமேத யாகத்தை சிறப்பாக நடத்தினான். அதமட்டுமன்றி கலைகளினூடாக இந்தப் பண்பாட்டை வளர்க்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்து இலக்கியங்களுக்கு ஆதரவளித்துள்ளதோடு, பிராமணர்களுக்கு தானங்களை வழங்கியதோடு வைதீகக் கல்விக்கு முதன்மையும் கொடுத்துள்ளான்.

சமயநிறுவனங்கள், கோவில்கள் ஆகியவற்றை ஆதரித்த அரசர்கள் பொறித்த சின்னங்கள் இந்துசமய வளர்ச்சிக்கு அரசர்கள் வழங்கிய ஆதரவின்மையே புலப்படுத்துகின்றன. குறிப்பிட்டுக் கூறினால் குப்தர்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களிலும் இலட்சணைகளிலும் இந்து தெய்வங்களினது உருவங்களும் குறியீடுகளும் சிறப்புப் பெயர்களும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தமையைக் காணலாம். முருகன், தருமால், கஜலட்சுமி, வேல், தீர்க்குலம், கருடன் ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளமை இந்து சமயத்தின் செல்வாக்கை பேணிய விதத்தை எடுத்துரைக்கின்றன. உதாரணமாக: சந்திரகுப்தனது பொற்காசுகளில் ஒருபுறம் அரசியன் பெயர் மற்றும் உருவமும் மற்றைய புறத்தில் சிங்கவாகனத்தில் அமர்ந்த அம்மனின் உருவும், ‘ஸ்ச்சனி’ உருவும் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததோடு சமுத்திர குப்தனது நாணயங்களில் வீஸ்ணு, கருடன் போன்றவை பொறிக்கப்பட்டிருந்தமையையும் காணலாம். அதமட்டுமன்றி சாசனங்களில் மகேஸ்வர, பரமேஸ்வர, பரம்பாகவத என்ற சிறப்புப் பெயர்கள் இடம்பெற்றிருந்தமையும் இந்து பண்பாட்டுச் செல்வாக்கின் மேன்மை நிலையை எடுத்துரைக்கின்றது. அப்பரத்தன் என்ற விருதுப் பெயரை சந்திரகுப்தன், இரண்டாம் சந்திரகுப்தன் ஆகியோர் தரித்திருந்தனர் என விஸ்வீர நாணயங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதோடு சமுத்திரகுப்தன் நாணயங்களில் தன்னை விணாதர கோலத்தில் பொறித்துள்ளான். மற்றும் “அஸ்வமேதம் புரிந்த ராஜாதிராஜன் அவனியை காத்தருள் அமரர் உலகனை வெல்கிறான்.” எனும் வாக்கியத்தை நாணயமொன்றில் பொறித்துள்ளமை அங்கு இந்துப் பாரம்பரியத்தை பின்பற்றிய தன்மையை எடுத்துரைக்கின்றது. குமார குப்த மன்னன் தனது நாணயங்களில் மயின்ன் மேன்ருந்து செல்லும் குமாரக் கடவுளின் உருவமும் ஒரு புறத்தில் மயிலுக்கு உணவளிக்கும் பேரரசனது உருவும் பொறித்துள்ளதோடு வெள்ளி நாணயங்களில் கருடனுக்குப் பதிலாக இவன் மயின்ன் உருவும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தமையும் முருகக்கடவுளின் முதன்மையை காட்டுவதாகவும் மற்றொரு நாணயத்தில் தன்னை “நரசிம்ம அவதாரம்” என்றும் பொறித்திருந்தமையை காணமுடிகின்றது. ஸ்கந்த குப்தனது நாணயங்களில் கையில் வீல் மற்றும் அம்பை ஏந்த ஸ்கந்த குப்தன் கருட இலட்சணையின் முன் நிற்கும் உருவும் மற்றும் தாமரை மலரை ஏந்தியதாக மன்னவனை எதிர்கொள்ளும் கோலம் கொண்ட தருமனின் உருவமும் பொறிக்கப்பட்டமையும் இக்கால இந்துப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கை காட்டுகின்றது.

இவ்வாறு குப்தர்கால அரசர்கள் தமது ஆதாரங்கள் அனைத்தையும் இந்துப் பண்பாட்டிணைப்பையில் உருவாக்கி அதனை செல்வாக்குப் பெற வைத்துள்ளனர். அத்தோடு பக்தி மார்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமய எதிரிகளின் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட சமய வளர்ச்சிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டதாகவே பிற்கால புதிய சமய கலாசாரம் கட்டி-வெழுப்பப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட இந்துசமயச் சிந்தனைகளின் பூரண வளர்ச்சி இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளிலும் குறிப்பாக தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் பரவி வலுப்பெறத் தொடங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. குபேரன், யமன், இந்திரன், வருணன் ஆகிய வையர்களைக் கொண்டு சமுத்திர குப்தனை அலகபாத் சாசனங்கள் வருணக்கின்றமை ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். மேலும் விஸ்ணுவை முதன்மையாகக் கொண்டு இம்மன்னர்கள் கருடவாகனத்தை அரசசின்மமாகவும் விஸ்ணு மற்றும் லக்ஷ்மியையும் வழிபட்டு வந்தமையை அறியமுடிகின்றது. உதாரணமாக: ஸ்கந்தகுப்தனது ஜீனாகாத்ஸாசனம் விஸ்ணுவின் துதிப்பாடலுடன் ஆரம்பமாகியதனையும் தன்னை பரமபாகவதர் எனக் குறிப்பிட்டமையையும் காணலாம். விஸ்ணுவின் தசாவதாரங்கள் முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டதனை அங்கு கிருஸ்ணர், அராமர், வராக அவதாரங்கள் சிறப்பங்களாகப் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததன் மூலமும் விஸ்ணுவிற்கு தியோகர் என்னும் இடத்தில் தசாவதாரக் கோயில் அமைக்கப்பட்டிருந்தமையையும் அங்கு சீவன், பார்வதி, விநாயகர், சூரியன், விஸ்ணு (மூலஸ்தான மூர்த்தி) போன்ற தெய்வ சிறப்பங்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தமையை கொண்டு அறியமுடிகின்றது.

அதூமட்டுமன்றி பல்வேறு இந்துக் கோயில்களை அமைத்து இந்து சமயம் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தி அவை பிற்காலத்திலும் நிலைத்திருக்கும் வண்ணம் செய்திருந்தனர். குறிப்பாக, சீவனுக்கு புமார என்னுமிடத்திலும் பார்வதிக்கு நச்சனகுபார என்னுமிடத்திலும் அமைக்கப்பட்டிருந்ததோடு மகாசேனசுவாமிக்கு கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்ததனையும் (மடம், தர்மசத்திரங்களும்) வாரணாசி, அலகபாத் என்பன இந்துக்களின் புனித தலங்களாகக் கருதப்பட்டதாகவும் சாசனங்கள் குறிப்பிடுவதோடு மதுரா என்னுமிடத்தில் இந்துசமய பாசுபதபிரீஷு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமையையும் அர்த்தநாரீஸ்வரர், ஏகமுக மற்றும் சதுர்முக லிங்கங்கள் போன்ற சிறப்பங்கள் காணப்பட்டமையையும் சிறப்பாக கூறமுடியும். அத்தோடு மண்கள்களினாலும் மண்தட்டுக்களினாலும் மரங்களினாலும் பிற்காலத்தில் செங்கல், கருங்கல் போன்றவற்றைக் கொண்டும் சீவன், விஸ்ணு, குமரக் கடவுள்களுக்கு கோயில்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்ததோடு குகைக் கோயில்களும் அமைக்கப்பட்டு இந்துப் பண்பாடு பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தது. . குப்தர்காலத்திலே நாகரம், வேசரம், திராவிடம் ஆகிய முறைக் கோயில்கள் எழுச்சி பெற்றிருந்தமையுடன் சாஞ்சி, தவாகா, ஏரான், கர்வா பத்திரகோன், கோ, தக்கணம் (லாட்காண்) ஆகிய இடங்களிலும் பல்வேறு கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தமை இந்துப் பண்பாட்டை வளர்த்த பலமான அம்சமாக கருதப்படுகின்றது.

இக்காலத்தில் சக்தி வழிபாடும், சூரிய வழிபாடும் முதன்மை வாய்ந்ததாக இருந்ததோடு பசு, துளசி, நதிகள் (கங்கை, யமுனை), இமயமலை என்பன இந்துப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரிய அம்சங்களாக மதிக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் அரசர்கள், வணிகர்கள், வீரதானிகள் போன்ற பெரும்பாலானவர்கள் இந்துசமயத்தைப் பின்பற்றி விருத்திக்கு வழிவகுத்துள்ளனர். வட இந்தியாவில் வேதகாலத்தின் பின் நவ்வடைந்த இந்துப் பண்பாடு வளர்ச்சி பெற்ற காலமாக குப்தர் காலம் விளங்குகின்றது. இதனை சாசனங்கள், கட்டிட நிர்மானங்கள், அலக்கியங்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் என பல ஆதாரங்கள் விளக்குகின்றன. குறிப்பாக கங்கை நதிப் பள்ளத்தாக்கில் சமயக் கீரையகளோடு தெய்வப்படிமங்களும், திருவுலாக்களும், நாணயங்களும் இடம்பெற்றன என பாஹியன் (சீன யாத்திரி) குறிப்பிட்டுள்ளதோடு, குப்தர் காலத்தில் மகாமக தீர்த்த விழாவை நேரில் பார்த்து அதன் மகிமையினையும் ஒருமைப்பாட்டினையும் புகழ்ந்து ஹிவான்சன் (சீன யாத்திரி) குறிப்பிட்டிருந்தமையும் குப்தர்காலத்தில் இந்துப் பண்பாட்டுவளர்ச்சிக்காக பல்வேறு நடைமுறைகள் காணப்பட்டதனை எடுத்துரைக்கின்றது.

தத்துவார்த்த ரீதியிலும் அக்காலம் அந்துப் பண்பாட்டின் மேன்மையை காண்பதற்காக காலமாக காணப்பட்டிருந்தது. அங்கு எழுந்த பக்தி இலக்கியங்கள், பாடல்கள், உபநித சிந்தனைகள் என்பன அக்காலத்திற்குரிய தத்துவ சிந்தனைகளாக காணப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, அக்காலத்தில் எழுந்த அறுவகைத் தரிசனங்களின் சிறு நூல்களின் விருத்த உறையில் பல தத்துவங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக : சாங்கியத்தில் வேதங்கள் காட்டும் மூலப்பொருள் இரண்டு எனக் கூறப்பட்டுள்ளன.

அவையாவன,

1. நிலையானதும் அறிவே சொருபமானதும், மாற்றமடையாததுமான புருடன்.
2. அறிவுற்ற மாற்றம் அடையும் பொருளாகிய அசேதனம் அல்லது பிருக்ருத்.

அத்துடன் யோகமானது, நான் என்னும் அறிவு ஒழிதலைக் குறித்தும் ஆயமம், நியமம், தாரணை, ஆசனத்யானம், பிரத்தியாகாரம், பிரணாயாமம், சமாதி என்ற எட்டு யுகமுறைகளையும் குறித்து நிற்கின்றது. அதேபோல வைஷ்ணவமானது, இறைவன் அணுக்களைக் கொண்டு உலகனை உற்பத்தி செய்கிறான் எனக்கூறுவதோடு நியாயமும், உலகன் தோற்றத்திற்கு அணுக்களே காரணம் என்றும் ஆன்மா உணர்வு கெட்டு நிற்கும் நிலையே முத்தி என்பும் எனவும் கூறுகின்றது. மீமாம்சகர், மூலப்பொருள் பல எனவும், உயிர்கள் பல எனவும், கடவுள் உண்டு எனவும் கூறுவதோடு கன்மமே உலக பந்தத்திற்கு காரணம் எனவும் கூறுகின்றது. இவ்வாறான தத்துவார்த்த சிந்தனைகள் ஊடாக குப்தர்கள் அந்து மதத்தை அறிவுள்ள ஒருமதமாகவும் வளர்த்து வந்துள்ளமையை காணமுடிகின்றது. எனவே மேற்கூறப்பட்டவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும் போது அந்துப் பண்பாட்டினை நவீன நிலையிலிருந்து மீட்டெடுக்க வேண்டிய பல நடைமுறைகளை மேற்கொண்டு தமது காலத்தில் அரச ஆதரவுடன் அந்துப் பண்பாட்டை வளர்த்தெடுத்துள்ளதோடு பிற்கால உலக சமுதாயத்தில் அந்துப் பண்பாடு நிலைபெற்று விளங்க வேண்டிய முன்னெடுப்புக்களையும் குப்த அரசர்கள் மேற்கொண்டுள்ளமையை சான்றாதாரங்களின் அடிப்படையில் அறியமுடிவதனால் குப்தர் காலம் அந்துப் பண்பாட்டை வளர்த்த முக்கிய காலமென்பதை உறுதிப்படுத்த முடிகின்றது. இது அந்துப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஒரு பொற்காலமாக விளங்குவதனைக் காணமுடிகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சி. சோதன்ங்கம், அந்து நாகரிகம்.
2. அந்து நாகரிகம், அகில இலங்கை அந்துமாமன்ற வெளியீடு- 2017.
3. ப. ஜோதீஸ்வரன், மௌரியர் - குப்தர் காலம்.
4. கோ. தங்கவேல், இந்திய வரலாறு- 1
5. கே. வரதராஜன், இந்திய தத்துவ தரிசனம்.
6. செ. தனபாலசங்கன் உபநிதச் சிந்தனைகள்.

வ. தலக்ஷணா
கலைப்பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

எனது கண்ணோட்டம்

கடவுள் எனும் கருத்தியல் பரவலாக காலம் கடந்து விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது குறித்து பலருக்கு பல வேறுபட்ட பார்வைகள் இருக்கிறது. அதனால் இது சரி, இது தவறு என்று எந்த கருத்தும் பிரித்துவைக்கப்படவில்லை. அவை யாவும் தனிப்பட்ட நபர் அல்லது சமூகம் சார்ந்தது. அதில் எனது பார்வைகுறித்த பகீர்வாக இக்கட்டுரையினை நான் எழுதுகிறேன்.

“கடவுள்” என்ற பொருளின் தேவை வரலாறு நெடுங்கிலும் வெவ்வேறாக அமைந்து இருக்கிறது. மக்கள் அதனை பயன்படுத்தி கொண்டு முறைகளும் சூழல், சூழ்நிலைகள் பொறுத்து வேறுபடுகிறது. தமிழர் பிரதேசத்தில் இக்கடவுள் எனும் கருத்து இவ்வாறு வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது என்பதனை அறியும் பொழுது, இப்பிரதேச மக்களின் வரலாறு பல அர்த்தங்களை அச்சொல்லிற்கு வழங்குகிறது.

வரலாற்றின் ஆரம்ப காலங்களில் மனிதன் பாதுகாப்பிற்காக மலைகளில் குகைகளில் வாழ்ந்துவந்ததாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுவார்கள். அவ்வாறு வளர்ந்து வந்த மனிதன் கூட்டமாக வாழ்ந்து வந்திருக்கிறான். தன்னை விட வலிமையானதை குறித்த இயற்கையான பயம் அவனுக்கு இருந்து இருக்கிறது. அதில் இருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள அவன் இவ்வாறான ஒரு இருப்பிதத்தை நோக்கி நகர்ந்து உள்ளான். அவனது அன்றாட உணவு தேவையினை பூர்த்தி செய்யவேண்டிய கடமை அந்த கூட்டத்திற்கு இருந்து இருக்கும் அதனால் கூட்டத்தில் ஆண்கள் வேட்டைக்கு செல்லும் பொழுது குகையில் இருக்கும் சிறுவர்கள், பெரியவர்களை பார்த்து கொள்ளும் பொறுப்பு பெண்களுடையதாக இருந்து இருக்கும். இவ்வாறு தங்களை பாதுகாக்கும் தாய்மாரை பிள்ளைகள் கடவுளாகவும், வழிகாட்டுபவராகவும் கருதி இருப்பார்கள். அவர்கள் வளர்ந்து வரும் பொழுது தாய் தெய்வமாக உருமாறியிருப்பர். இவ்வாறு தோற்றம் பெற்று தமிழர் குறிப்புகளில் இருக்கும் முதல் தெய்வமாக “கொற்றவை” திகழ்கிறார்.

கொற்றம் என்றால் வெற்றி என்று பொருள். அவ்வை என்றால், அம்மை என்று பொருள். கொற்றவை என்றால் வெற்றியை அருளும் தாய் என்று பொருள் கொள்ளலாம். தற்காலத்தில் வீரத்தில் வெற்றிக்கு காள், துர்க்கை, கல்வியில் வெற்றிக்கு சரஸ்வதி, செல்வத்தில் வெற்றிக்கு இலட்சுமி என்று பல பெண் தெய்வங்கள் கொற்றவையின் சாயலுடனேயே காணப்படுகிறார்கள். காலத்தால் மூலையும் குறிஞ்சியும் முறை தீர்ந்து கதிர்வன் வெம்மையாலே எங்கும் வளமை தீய்ந்து போக பாலையாக் கொற்றவை பாலை நிலக்கடவுளாகவும் பின்னர் போர் கடவுளாகவும் போற்றப்பட்டிருக்கிறாள். வேட்டைக்கு சென்ற கூட்டத்தினை வழிநடத்தி சென்ற தலைவனையும் மக்கள் போற்றியிருப்பார்கள். அவர் கொற்றவையின் மகனாக கருதப்பட்டு “சேயோன்” என்று அழைக்கப்பட்டு பிற்காலத்தில் குறிஞ்சித் திணைக்கே உரித்தான இறையாக உருமாறியிருக்கலாம். இன்று “முருகன்” என்று அழைக்கப்படும் தெய்வமாக “குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் குமரன் இருக்கும் இடம்” என்று இங்கு எமது பல்கலைக்கழகத்திலும் குன்றில் கோவில் கொண்டிருக்கிறார்.

வேளாண்மையும், மீன்பிடியும் மனித வாழ்க்கை முறையினுள் உள்ளடக்கப்பட அது சார்ந்த மக்கள் திணைகளாக பிர்ந்து குடியேற்றினார்கள். அவர் அவர் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் இயற்கை காரணியினை பிற்காலத்தில் நினைக்க உரித்தான கடவுளாக போற்றிக் கொண்டனர். தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவது போல்.

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

காட்டினை சூழ்ந்த இருளினில் இருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள இருளினை வணங்க “மாயோன்” (பிற்காலத்தில் திருமால், மால்: கருமை) என்றும், வயலினில் விளைச்சலுக்காக மழை வேண்டி கருமேகங்களினை “வேந்தன்” (பிற்காலத்தில் இந்திரன்) என்றும், கடல் சார்ந்த மீனவ மக்கள் யகேநடவும், அவ்விடம் சூழ்ந்த காற்றினை “வருணன்” என்றும் வணங்க துணை இருப்பதாக நம்பினார்கள்.

மேலும் பிற்காலத்தில் தமிழர் கலாசாரத்தில் தலைவர்களையும், வழிகாட்டிகளையும், பெரியவர்களையும் போற்றும் பழக்கம் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இதன் ஆரம்ப நிலையாக ஊற்றாக போர்டு மரணித்த வீரர்களுக்காக “நடுகல்” வைத்து வணங்கும் முறை காணப்பட்டது. இவ்வழக்கம் பின்னர் அரசர்களின் நினைவாக பள்ளிப்படைகள் அமைப்பதாக மாற்றமடைந்து. பின்னர் கோவில் வழிபாட்டு முறையாக வளர்ந்து இருக்கலாம்.

இவ்வாறு பயத்தினை போக்க நம்பிக்கைக்காகவும், தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய துணையாகவும் கடவுள் எனும் கருத்து உருப்பெற்று காலம் கடந்து வந்திருக்கிறது. இவற்றுடன் மேலும் நிலம் சார்ந்த மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள் காலநிலை சார்ந்த கொண்டாட்டங்கள் அனைத்தும் இணைந்து சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களாக உருப்பெற்று ஓர் கட்டமைக்கப்பட்ட சமயமாக வளர்ந்து நீக்கிறது. எனது பார்வை தமிழர் மெய்யியல் (கடவுள் கொள்கை) அம்மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் தனித்துவமானது. தமிழர் வாழ்வுடன் வரலாற்றின் வளர்ச்சியில் தொடர்புடையது. இது ஓர் இறைவன், நமக்கு மேல் இருப்பவர் என்பதை தாண்டி நம்மோடு இருக்கும் மக்களை ஒன்றிணைத்து வாழ்வதை முன்னிலைபடுத்துகிறது. எனவே அக்கண்ணோட்டத்தில் இவற்றினை அணுகுதல் சாலச்சிறந்தது என்பது என் கருத்து.

சீ.கணாதீபன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

சைவமும் தமழும்

ஐறாவனை அடைவதற்கு வகுக்கப்பட்ட பாதையே சமயம் எனப்படும். ஆத்யம் அந்தமும் இல்லாத சுவபெருமானை வழிபடும் சமயமே சைவசமயமாகும். இதேபோல் கல்தோன்ற மண்தோன்றாக்காலத்தில் தோன்றியது தான் தமழ். எம்பெருமான் முருகனும், அகத்தியரும் கட்டிக்காத்த தமழ் இன்று உலகமெங்கும் வீறுநடை போடுகிறதென்றால் சைவமும் தமழும் ஒரு மன்தனுக்கு இருகண்கள் போன்றவை. பண்டைக் காலத்திலே தமழ் மொழியை வளர்த்தவர் அகத்தியர். இவர் சுவபெருமானிடத்திலேயே முத்தம்மழைக் கற்றுணர்ந்து “அகத்தியம்” என்ற முத்தமழ் இலக்கண நூலை இயற்றினார். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சீவனுக்கும் உமைக்கும் கைலாயில் தருமணம் நடக்க, சர்வலோக ஜீவராசிகளின் பாரம் தாங்காமல் தென்பகுதி சரிந்தது. அதை சமப்படுத்த அகத்தியரை தென்பகுதிக்குப் போகச் செய்தார்.

சங்க காலத்துப் புலவர்கள் கடவுளைப் பற்றி பழைய பாடல்கள் அக்காலத்தில் சைவம் எந்த நிலையில் இருந்தது என்பதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. சங்கம் மருவிய காலத்தில் சீடநூலாக, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் வகையினை எடுத்துக்காட்டும் நூலாக திருக்குறள் உள்ளது. பல்லவர் காலத்து பக்த இலக்கியங்கள் தமழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே குறிப்பிடத் தக்கவை. பண்டைக்காலத்தில் தாழ்சை, துறை, வீருத்தம். யாப்பு வகைகள் இருந்தாலும் அவை குறைந்து வெண்பா யாப்பு பக்திப் பெருக்கை புலப்படுத்துவதற்குக் காரணங்கள் ஆயின. இக்காலப் பாடல்கள் பதிக ஷடவில் இருந்தன. அப்பரும், சம்பந்தரும், சுந்தரரும் பழைய பதிகங்கள் பக்த இலக்கியங்களாக மீள்கின்றன. “தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன்” என்னும் பதிகத்தைப் பார்த்தால் சைவமும் தமழும் சேர்ந்த நிலை எப்படி என்று தெரிகிறதல்லவா?

சோழர் காலம் ஒரு காவிய உற்பத்திக் காலம் எனலாம். ஏன் தெரியுமா? அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு பொருளையும் எடுத்துக்காட்டும் இலக்கியம், காவியம் எனப்படும். இக்காலத்தில் தான் நம்பியாண்பார் நம்பியால் சைவத் தருமுறைகள் வகுக்கப்பட்டன. பேரிலக்கியங்கள் வளர்ந்த காலம். ஆற்றல் மிக்க தமழ் மொழியின் பெருமையை இராமாயணம் மூலமாகக் கம்பன் காட்டியுள்ளார். “இட்ட அடிநோக எடுத்த அடி கொப்பளிக்க வட்டில் சாந்து வரும்” என்று அம்பிகாபதி அமராவதியைப்பார்த்துப் பாடல் காவியம் எழுதிய நாயகனான கம்பரைக் களிப்பாற்ற சரஸ்வதி தேவியே உதவிபுரிகின்றார். இங்கு சைவமும். தமழும் பின்னிப்பிணைத்த நிலையை பார்க்கிறோமல்லவா?

பக்தச்சுவை நளி் சொட்டச்சொட்ட பழைய கவிவல்லவன் என்று பாராட்டப்பட்ட சேக்கிழார் சைவநெறி தழைக்க வந்த 63 நாயன்மாரின் சிறப்பைக் கூறிய பெரியபுராணம் சைவ சமயத்தோருக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கம் போன்றது. அதுமட்டுமா? கந்தபுராணமும் ஒரு பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றாகும்.

பத், பசு, பாசம் என்ற மூப்பொருளின் உண்மை அவற்றின் இலக்கணம் வீடுபேற்றிற்குரிய நெற்களை எடுத்துக் காட்டுகிறது. சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரம் 14 ஆகும். அதுமட்டுமா. வாக்கிற்கு அருணகிரி, உன்னைப் போல் மெய்யா ஒரு சொல் விளம்பின் யார்? என்று பாராட்டப்பட்டவர். முருகப்பெருமானை நினைத்து திருப்புகழ் பாடியுள்ளார். இவைகளிலிருந்து சைவமும், தம்மும் தழைத்தோங்கியநிலை எப்படி என்று தெரிகிறது அல்லவா?

ஐரோப்பிய காலம், 20ம் நூற்றாண்டில் பிற காப்பியங்களால் சைவத்திற்கும், தம்முக்கும் பங்கம் வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சி அதில் கூடிய கவணம் செலுத்தலானார். ஆறுமுகநாவலரின் அரியசேகரவாயில் சைவமும் தம்மும் மீண்டும் வளர்ந்தன. பாரதியார், பாரத்தாசன், தேசிக விநாயகம் பிள்ளை போன்றவர்கள் தம்முக்கு தொண்டு ஆற்றினார்கள். சீந்து, தெம்மாவங்கு யாப்பு வகைகளைக் கையாண்டனர். பின் எழுந்த உரைநடை சிறுகதை இலக்கியங்களிலும் சைவத்தின் சிறப்பினைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

அம்மை, அப்பர் தான் உலகம் என்ற ஐங்கரனிடம், ஒளவைப் பாட்டி பாலும், தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் தருகிறேன் நீ எனக்கு சங்கத் தமிழாகிய இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தம்மைத் தா என்று எவ்வளவு அழகாக கேட்கின்றார்.

அன்று பாண்டியன் கேள்விக்கு விடை பகன்ற எம்பெருமானைப் பார்த்து தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரான நக்கீரர் வந்திருப்பது இறை என்று அறிந்தும் தமிழின் மேல் பற்று வைத்திருந்ததால் அதற்கு பங்கம் வரக்கூடாது என்பதற்காக நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தாலும் குற்றம் குற்றமே என்று வாதாடுகிறார். இதிலிருந்து சைவமும் தம்மும் எவ்வளவு தூரம் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து வளர்ந்திருக்கின்றன என்பது தெரிகிறது அல்லவா?

தயானேசன் சஜீவன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

சங்க இலக்கியங்களில் முருகனின் வீரம்

**மொய்தார் அன்குழல் வள்ளியை வேட்டவனாகிய முருகன் தொல்தமிழரின் அகப்புறவாழ்வ-
யலை பகரும் சங்கஇலக்கியங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளான் பழையோள் குழவியாயும்
புறமன் சிறுவனாயும் போற்றப்பட்ட குமரவேல் ஷுட்பாடு தொல்தமிழரின் பரவலாக காணப்பட்டதை**

“காடுங் காவுங் கன்னிபெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதியினும் கந்துடை நிலையினும்”

(திருமுருகு:223-226) திருமுருகாற்றுப்படை வாய்லாக அறிய முடிகிறது.

இயற்கைநெற்க்காலமான சங்ககாலத்தில் எழுந்த பத்துப்பாட்டு, எடுத்தொகை இலக்கியங்கள்
முருகனை காத்தற்கடவுளாக, மாவீரனாக, இளமை பொருந்தியவனாக
அடையாளப்படுத்துகின்றன. பதினெண்மேற்கணக்கு நூல்கள் முருகன் சூரபத்மன், அவுணர்
கூபத்தை வதைத்தமை, கீரவுஞ்சம் எனும் மலையை முருகன் பிளந்தமை, மழலைப்பிரயத்தல்
முருகன் தேவர்களை போரில் வெற்றி கொண்டமை போன்ற வீரச்செயல்களை கூறுவதன்
வாய்லாகவும் வீரர்களின் புகழை எடுத்தியம்ப முருகனை உவமையாக கூறுவதன் வாய்லாகவும்
முருகனை வெற்றிச்சிறப்பு மிக்கவனாக கூறுவதன் வாய்லாகவும் சங்க இலக்கியங்கள்
அவனுடைய வீரத்தை வெளிப்படுத்துவதால் இக்கட்டுரையானது அவ்வீரம் முருகனுடைய வீரத்தை
ஆராயவுள்ளது.

சூரபத்மன், அவுணர்களை வதைத்தமை

அசுரர் குலத்தலைவனான சூரபத்மனை குமரவேல் வதம் புரிந்தமையானது சங்ககால
இலக்கியங்களில் பரவலாக குறிப்பிப்பட்டுள்ளது. திருமுருகாற்றுப்படையானது சூரன், பதுமன்
எனும் இருவர் ஒருவராக மாமறமாகிய போது முருகனால் வதைத்ததை

“இருபே ருருள் ணொருபே ரியாக்கை
அறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழ்ணர்
மாமுதல் தடிந்த மறுவில் கொற்றத்து”

(திருமுருகு:57-60) என குறிப்பதுடன் கடலினுள் மாமறமாக உருமாறி நின்ற சூரனை

“பார்முதர் பன்க்கடல் கலங்கவுள் புகுச்சு
சூர்முதல் தடித்த கூர்லை நெடுவேல்”

(திருமுருகு:45-46) கடல் நிலைகுலையும் வண்ணம் வதைத்த வேவனை உடைய முருகன் என
கூறுவதுடன்

“செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை” (திருமுருகு:5)

“சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவன்” (திருமுருகு:275)

போன்ற திருமுருகாற்றுப்படை அடிகளும் முருகன் சூரபத்மன், அவுணர்களை அளித்த செய்தியை எடுத்தியம்பியுள்ளன. கடம்பமலர் மாலையணிந்த செவ்வேள் சூரபத்மனை வதைத்ததை புறநானூறு

“கார்நறுங் கடம்பின் பாச்மைத் தெரியல்

சூர்நவை முருகன்”

(புறம்:23) சுட்டுவதுடன் அகவொழுக்கமுரைக்கும் அகநானூறும் அவுணர்களோடு, மாமரமாக நின்ற சூரபத்மனை முருகக்கடவுள் சங்கரித்ததை

“சூர்மருங்கு அறுத்த சுடர்குலை நெடுவேல்”

(அகம்:59) இயம்பிநிற்கிறது. பதிற்றுப்பத்து சூரனை வதைத்த செவ்வேளை

“அணங்குடை அவுணர் ஞம் புணர்க்கும்

குருடை முழுமுதல் தடிந்த பேர்சைக்

கடுஞ்சன விறல்வேள்”

(பதிற்றுப்பத்து:11) என காட்டி நிற்பதுடன் சூரபத்மன் முதலிய அவுணர் வதிந்த மூதூர் எனும் ஊரை “முருகுடன்று கறுத்த கலியாழ் மூதூர்” (பதிற்றுப்பத்து:26) முருகன் அழிவடையச்செய்தமையை எடுத்துரைக்கிறது.

கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலித்தொகையும் முருகன் வீரத்தை விளம்பும் வண்ணம்

“உரவுநீர் மாகொன்ற வென்வேலான்” (கல்:26)

“சூர்க்கொன்ற செவ்வேலான்” (கல்:93)

“மாகடல் மாகொன்ற மடங்கப்போர் வேல்வல்லான்” (கல்:104)

ஓதத்தல் மாமரமாய் ஒளிந்து நின்ற சூரனை வதைத்ததை எடுத்துரைக்கிறது. பரிபாடலும் மாயப்போர் புர்வதில் சமர்த்தரான அசுரகுல கேமமானாம் சூரபத்மன் குமரனுக்கு அஞ்சி ஆழ்கடலில் ஒளிந்த போது அவனை வதைக்கும் வண்ணம் பின்முகம் எனும் களிற்றுயானையிலேறி கடல்புகுந்து கடும்போராற்றியதையும்

“நோயுடை நூடங்கு சூர் மாமுதல் தடிந்து” (புர்:5:4)

“நீர்நீர்ந்து ஏற்ற நிலம்தரங்கு அழுவத்துச்

“சூர் நீர்ந்து சுற்றிய மாதபுத்த வேலோய்” (புர்:18:3-4)

“கடுஞ்சூர் மாமுதல் தடித்தறுத்தவேல்” (புர்:9:70)

“சூர் மருங்கறுத்த சுடர்ப் படையோயே” (புர்:14:18)

“எவ்வத்து ஒவ்வா மாமுதல் தடிந்து” (புர்:19:101)

“கையதை கொள்ளாத் தெவ்வர்கொள் மாமுதல் தடிந்து” (புர்:21:8)

கடல்நடுவில் மாமரமாய் ஒழிந்த சுரபத்மனையும் பழிபாவங்கட்கு அஞ்சாத அவுணர்சகையையும் அவர்களின் ஆணவமும் வெற்றிச்சிறப்பும் வன்மையும் தவிடுபொடியாகும்வண்ணம் வதைத்தமையை அழகுற சட்டியுள்ளது.

கீரௌஞ்ச மலையை ப்ளந்தமை

சங்க இலக்கியங்கள் முருகவேல் கீரௌஞ்சம் எனப்படும் பறவைபின் பேர்லமைந்த மாயம் நிறைந்த மலையை ஞாலநலனுக்காய் ப்ளந்தமையை சங்கஇலக்கியங்கள் பகீர்வதும் முருகனின் வீரத்துக்கு சான்றாகும். பர்பாடல் நாவலந்தீவின் வடபாலமைந்த கீரௌஞ்சவரையை உடைத்து அதனுடாக முருகன் வழியை உருவாக்கியதை

“நாவலந் தண்பொழில் வடபொழில் ஆய்கடைக்
குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை உடைத்து” (புரீ:5:8-9)

எடுத்துரைப்பதுடன் மேலும்

“குருகு எற வேலோய்” (புரீ:19:36)

“தெவ்வுக் குன்றத்துத் திருந்துவேல் அழுத்த” (புரீ:19:102)

“புள்ளொடு பெயர்ய பொருப்புகை திறந்தவேல்” (புரீ:21:9)

என்ற அடிகளின் வாய்லாகவும் முருகன் கீரௌஞ்ச மலையை ப்ளந்தமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. குறுந்தொகையில் முருகனை பாடினும் கடவுள்வாழ்த்தலும்

“குன்றின் நெஞ்சு பக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேர்”

என கீரௌஞ்ச மலை சீதறும்படி மாயோன் மருகன் வேலெறிந்து ப்ளந்தமை சட்டப்பட்டுள்ளது திருமுருகாற்றுப்படையும் “குன்றங் கொன்ற” (திருமுருகு:266) குன்றம் ப்ளந்த குமரனை ஏத்திநிற்கிறது.

தேவர்களை வென்றமை

கந்தக்கடவுள் பாலப்பருவத்தில் தேவர்களுடன் எவ்வித ஆயுதமும் ஏந்தாது கைகளால் போர் இயற்றி அவர்களை வென்றமையால் முருகனுக்கு திறை செலுத்தும் வண்ணம் தேவர்கள் தம் உடலின் ஒருகூற்றை பிய்த்து ஊர்த், படைக்கலன்களாக மாற்றி கானிக்கை வழங்கியுள்ளனர் குறிப்பாக அக்கினிதேவன் தன் உடலின்மீறும் பீர்த்த கூற்றை சேவற்கொடியாகவும் இந்திரன் தன் உடலின்கூற்றை தோகைமயலாகவும், த்ரமதேவனான இயமன் அவ்விதம் வெள்ளாட்டுக்குட்டியையும் அளித்ததை. பர்பாடலானது

“ஆரா உடம்பின் நீ அமர்ந்து விளையாடிய
போரால் வறுங் கைக்குப் புரந்தரன் உடைய,
அல்லல் இல் அனலன் தன் மைய்யின் பீர்த்து,
செல்வ வாரணம் கொடுத்தோன் னு வானத்து
வளம் கெழு செல்வன் தன் மைய்யின் பீர்த்து,
தகழ் பொறப் பீல் அணி மயில் கொடுத்தோன் னு
திருந்து கோல் ஞமன் தன் மைய்யின் பீர்வித்து,

இருங் கண் வெள் யாட்டு எழில் மற் கொடுத்தோன்” (புரீ:5:55-62)

எடுத்துரைப்பதுடன்

எடுத்துரைப்பதுடன் இவ்விதம் இதர தேவர்கள் தம் உடனினின்றும் பிரித்தெடுத்த கூற்றை ஆயுதங்களாகக் ஆறுமுகச்செவ்வேளிடம் சமர்ப்பிக்க அவற்றையெல்லாம் தன் பன்னிரு திருக்கரங்களில் தாங்கி கரட்சி நல்கியதை பர்பாடல் போற்றுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“பொற் வரச் சாபமும், மரனும், வாளும,
செந் இலை ஸ்டியும், குடாரியும், கனிச்சீயும்,
தெறு கதீரக் கனலியும், மாலையும், மணியும்,
வேறு வேறு உருவின் இவ் ஆறு இரு கைக் கொண்டு” (பரி:5:65-69)

பாலப்பருவ ஆறுமுகக்கடவுளின் அபர்மத ஆற்றல்கண்டு இந்தரன் முதனிய பிற தேவர்கள் அஞ்சுவதை “பிறந்த ஞானிறே நன்னை உட்கீச் சிறந்தோர் அஞ்சிய சீருடை யோயே” (பரி:14:25-26) பர்பாடல் பகர்வதும் முருகக்கடவுளின் வீரத்தை பறைசாற்றுகிறது.

வீரர்கட்கு உவமையாகியமை

பதினெண்மேற்கணக்கு பதுவல்கள் வலமையும், வீரமும், நெஞ்சுரமுமுடைய மாவீரர்கட்கு முருகனை உவமை சொல்லுவதும் அவன் வீரத்தையே விதந்துரைக்கிறது. மதுரைக்காஞ்சியல் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுடைய பேராற்றலை புகழ்

“முருகு உறழப் பகைத்தலை சென்று” (மதுரைக்காஞ்சி:181)

முருகன் உவமையாவதுடன் பொருநராற்றுபடையிலும் கரிகால் பெருவளத்தான்

“முருகன் சீற்றத்து உருகெழு குர்சீல்” (பொருநர்:131)

புகழ்ப்பாடுவதை எடுத்துரைக்கிறது. அகநானூற்றிலும்

“முருகன் நற்போர் நெடுவேள் ஆன்” (அகம்:1)

“முருகன் அன்ன சீற்றத்துக் கடுந்திறல்”

“அடுபோர் மனின் செருவேல் கடைஇ” (அகம் : 158)

“முருகுறழ் முன்பொடு பொருதுகளம் சீவப்ப” (அகம் : 181)

அம்மரபு நிலைபெற்றுள்ளதான் புறநானூற்றும் அவ்வாறியிலே மன்னர் புகழ்

“செரும்கு சே ஸ்ம் ...” (புறம்:14)

“முருகன் சீற்றத்து உருகெழு குர்சீல்” (புறம்:17)

முருகனை உவமையாக கூறுவதன் வாயிலாக பகரப்படுமாற்றை அறிவதுடன் இவ்வாறான உவமை எடுத்துக்காட்டுகள் முருகனின் வீரத்தையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன,

வெற்றிச்சிறப்பினனாக திகழ்கின்றமை

முருகக்கடவுள் பகைவருடன் போரிட்டு வெல்லத்தக்கவனாக, வெற்றிகளால்

அணிசெய்யப்படுபவனாக, பகைவர்களை போர்க்களத்தில் அஞ்சிநடுங்கச்செய்பவனாகசங்க இலக்கியம் சிறப்பிப்பதானது அவன் வெற்றிச்சிறப்பை விளம்புவதாகவே அமைகிறது.

மலைபடுகடாம்

“வெல் போர்ச் சேய்....” (மலைபடுகடாம்:493) எனவும் திருமுருகாற்றுப்படையானது “செருவில் ஒருவ பொரு விறல் மள்ள” (திருமுருகு:262) எனவும் பர்ப்படலில்

“வெல் போர் இறைவ” (புர:17:49)

“மாறமர் அட்டவை மறவேல் செல்வ” (புர:21:17)

முருகக்கடவுள் வாகைசூடும் வெற்றிச்செல்வனாக விதந்துரைப்பதை காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

இவ்வாறாக சங்கஇலக்கியங்களில் முருகனுடைய வீரம் சூரபத்மன், அவுணர் கூட்டத்தை வதைத்தமை, கீரவுஞ்சம் எனும் மலையை முருகன் பள்ளத்தமை, மழலைப்பிராயத்தில் முருகன் தேவர்களை போரில் வெற்றி கொண்டமை, வீரர்களின் புகழை எடுத்தியம்ப முருகனை உவமையாதல், வெற்றிச்சிறப்பினதாக திகழ்தல் போன்றவற்றின் வாயிலாக பீரவாகத்திருப்பதை அறியமுடிவதுடன் அப்பீரவாகம் பிற்காலத்தில் எழுந்த முருகனை பாடுபொருளாக கொண்ட இலக்கியங்கள் முருகனுடைய வீரப்பீரதாயத்திற்கு பெருமளவு முக்கியத்துவமளித்து படைக்கப்படுவதற்கு மூலாதாரமாக அமைந்ததையும் காணமுடிகிறது.

உசாத்துணைகள்

- 1.சோதிமலர்.ர(2007), சங்க காலச் சமயச்சாரங்களும், நம்பிக்கைகளும், சங்க இலக்கியமும் சமூகமும், கொழும்பு : இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
- 2.நாச்சியார்.செ(2007), பர்ப்படலில் வைதீகநெறி, சங்க இலக்கியமும் சமூகமும், கொழும்பு : இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
- 3.சொக்கலிங்கம்.க(1999), பழையறிற் பழையனம் பரமன் சீறுவன், நல்லைகுமரன் மலர் 1999, கொழும்பு : யாழ் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக்குழு.
- 4.மனோன்மணி.ச(2018), சேயோன் மேய மைவரை உலகு, நல்லைகுமரன் மலர் 2018, யாழ்ப்பாணம் : யாழ் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக்குழு.
- 5.பத்மன்(2007), பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பாலன், தீக்கெட்டும் திருமுருகன், சென்னை : வி-கடன் பிரசுரம்.
- 6.புலோகசங்கம்.பொ(2018), முருகவழிப்பாட்டின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும், முருகு, கொழும்பு : இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
- 7.மாணிக்கவாசகன்.ஞா(2012), புறநானூறு மூலமும் உரையும், சென்னை: உமா பதிப்பகம்.
- 8.நாராயணவேலுப்பள்ளை.ம(2009), பத்துப்பாட்டு, பாகம் 1.2 சென்னை : பார்த்தலையம்.
- 9.புலியூர்க்கேசிகன்(2003), பதிற்றுப்பத்து, சென்னை : பார்த்தலையம்.
- 10.புலியூர்க்கேசிகன்(2010), கலித்தொகை, சென்னை : ராம் பிரசுரம்.
- 11.மாணிக்கவாசகன்.ஞா(2009), பர்ப்படல் விளக்கஉரை, சென்னை : உமா பதிப்பகம்
- 12.பிரசாந்தன்.ஸ்ரீ(2014), திருமுருகாற்றுப்படை, கொழும்பு : இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

த.அபிநாத்

கலைப் பீடம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

கடையிற்சுவாமிகளின் தொடரும் சீஷ்யப்பரம்பரை

கடையிற்சுவாமிகளின் தொடரும் சீஷ்யப்பரம்பரை- பலரும் அறியாத “வேதாந்த மடம்”
பற்றிய வரலாற்று தொகுப்பு

மூலத்தில் சைவ சமயத்தை பின்பற்றும் பலரும் கடையிற்சுவாமிகள், செல்லப்பா சுவாமிகள் மற்றும் யோகர் சுவாமிகள் ஆகியோரது வரலாற்றை கேட்டும், வாசித்தும் அறிந்திருப்பார்கள். ஆனால் கடையிற் சுவாமிகளின் சீஷ்ய பரம்பரை செல்லப்பா சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகளுடன் முடிவடைந்த ஒன்றல்ல. இன்று வரை கடையிற்சுவாமிகளின் தொடரும் சீஷ்ய பரம்பரையாக யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடம் குமாரசாமி வீதியில் அமைந்துள்ள வேதாந்த மடம் திகழ்கின்றது. வேதாந்த மடத்தில் தொடரும் இந்த குரு-சீஷ்ய முறையிலான, துறவறம் பூண்ட சுவாமிகளின் வரலாற்று சுருக்கமாக இந்த கட்டுரை அமைகிறது.

1) ஸ்ரீமத் கடையிற் சுவாமிகள்

இந்தியாவில் நீதிபதியாகக் கடமையாற்றிய இவர், ஒரு குற்றவாளிக்கு மரண தண்டனை விதிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படவே, “ஒரு மனிதனுக்கு மரணதண்டனை விதிப்பதற்கு நான் யார்?” என்று கூறித் தனது வேலையை இராஜினாமா செய்து விட்டு நாட்டினை விட்டு வெளியேறி “நான் யார்?” எனத் தேடலானார். மைசூர் சீருங்கேர் மடத்தின் சங்கராச்சாரிய பிடத்தின் 32 ஆவது தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ நரசிம்மபாரதி சுவாமிகளைக் குருவாக ஏற்று தீட்சை பெற்றார். துறவியாக வாழ்ந்து வரும் போது, உற்சாவவற்றுகைத் துறைமுகத்தினூடாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். யாழ்ப்பாணத்தை அணர்ந்த பெரியகடை என்று அழைக்கப்பட்ட பகுதியில் சுற்றித் திரிந்து பல சித்துக்களைச் செய்ததுடன் பலரை ஆசீர்வதித்து தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டார். அவரை யாழ்ப்பாண மக்கள் “கடையிற் சுவாமிகள்” என அழைத்தனர். இவரது நடவடிக்கைகள் இவரை “விசரன்” எனக் கூறக் கூடிய வகையில் இருந்தது. இதனால் அவரை மனநோயாளர் வைத்திய சாலைக்கு அனுப்புவதற்காக யாழ்ப்பாண சிறைச்சாலையில் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள். மறுநாள் கொழும்புக்கு கொண்டு செல்வதற்காக சிறைக்கதவு திறக்கப்பட்ட போது, கதவு பூட்டிய நிலையில் இருக்க, காவலாளிகள் கடமையில் இருக்க, சிறைவைக்கப்பட்டவரைக் காணவில்லை. அவர் பெரிய கடைப் பகுதிக்கு வந்து நடமாடித்திரிந்து கொண்டிருந்தார். இது போன்ற சித்து வேலைகள் செய்து மக்கள் மனதில் சித்தராக போற்றப்பட்டார்.

2) ஸ்ரீமத் சார்ஜன்ட் சுவாமிகள்

சின்னத்தம்பி என்ற பெயர்பெயர் கொண்ட இவர் யாழ்ப்பாண நீதிமன்றில் சார்ஜனாகக் கடமையாற்றினார். இக் காலத்தில் சிறையில் காவல் வைக்கப்பட்ட கடையிற் சுவாமிகள், பெரிய கடைப் பகுதிக்கு வந்து நடமாடித்திரிந்த சம்பவம், சார்ஜன்ட் சின்னத்தம்பியின் மனதில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அன்று முதல் இல்லறக் கடமைகளுடன் கடையிற் சுவாமிகளிடம் ஏற்பட்ட பக்தியுடன் ஆன்மீகக் கடமைகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். கடையிற் சுவாமிகளினால் சார்ஜன் சுவாமிகள் ஆன்மீகத்தில் ஈடுபட்டாலும் இவரது குரு இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்திருந்த சிம்மயானந்த சுவாமிகளே எனக் கூறப்படுகின்றது.

சார்ஜனாகக் கடமையாற்றியதனால் அவரின் உத்தியோகப் பெயரை அடிப்படையாகக் கொண்டு “சார்ஜன்ட் சுவாமிகள்” என அழைக்கப்பட்டார்.

3) ஸ்ரீமத் கனகரத்தினம் சுவாமிகள்

யாழ்ப்பாணத்தில் திருநெல்வேலி என்ற ஊரை பிறப்பிடமாக கொண்ட இவர் சிறுவயதில் தந்தையை இழந்தார். தாயார் மூத்த சகோதரியின் திருமணத்திற்குப் பணம் இல்லாத கஷ்டத்தினை இவரது சகோதரர்களும் கூறியதை அறிந்த கனகரத்தினம் தேர்ப்பட்டத்தில் மரவள்ளி பயிரிட்டு கிடைத்த அதிகளவு பணத்தினைத் தாயாரிடம் கொடுத்தார். மகனின் செயலால் மனமகிழ்ந்த தாயார், “மகனே இது எனக்குப் போதும் இனி நீ உனக்குத் தேடிக்கொள்” எனக் கூறியதைத் தாயார் தனக்கு அளித்த சம்மதமாகக் கருதி “ஆம் எனக்காகத் தேடிக்கொள்ளப் போகின்றேன்.” என்று 16 வயதில் விட்டைவிட்டு வெளியேறி துறவறத்தினை மேற்கொண்டார்.

கனகரத்தினத்திற்கு, கடையிற் சுவாமிகளின் ஆசீர்வற்று இல்லறத்திலிருந்து கொண்டு ஆன்மிக விடயங்களில் ஈடுபட்டு வந்த சன்னத்தம்ப் என்ற சார்ஜன்ட் சுவாமிகளின் தொடர்பு கிடைத்தது. அவருடன் சேர்ந்து அவருடைய விடயப் புத்தகங்கள் எடுத்துப் படிக்கத் தொடங்கினார். இளம் துறவியான கனகரத்தினத்திற்கு “இல்லறத்திலிருந்து சார்ஜன்ட் சுவாமிகளைக் குருவாக ஏற்கலாமா?” என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டது. எனவே கப்பல் மூலம் இந்தியா சென்று தனது குருவைத் தேடி முயற்சித்தார். இந்தியாவில் பல கோயில்களைத் தரிசித்தார். திருப்பெருந்துறை தீர்த்தக் கரையில் ஒரு இரவு தூங்கி கொண்டிருந்த போது, இறைவன் காட்சி கொடுத்து ஆசீர்வசித்து “நீ யாழ்ப்பாணம் போ அங்கே உன் குரு காத்திருப்பார்” எனக் கூறியதாகக் கூறப்படுகின்றது. இறைவனே நேரில் காட்சி அளித்து குருவைக் காட்டிய ஆனந்த அனுபவத்துடன் யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்து தனது குருநாதர் சார்ஜன்ட் சுவாமிகளைப் பணிந்தார். சார்ஜன்ட் சுவாமியும் “எனக்குத் தெரியும்-நீ திரும்ப வருவாய் என்று” எனக்கூறி ஆசீர்வசித்து தனது பிரதம சீடராக ஏற்றுக் கொண்டார். பின் “சுவகுருநாதபீடம் -வேதாந்த மடம்” இன் 3ஆவது குருப்பாதபதியாக இருந்து பல சமயப்பணிகளை ஆற்றினார்.

1920 ஆம் ஆண்டுகளில் தனது இறுதிக் காலம் நெருங்குவதை உணர்ந்த இவர் தனது சீஷியனான தம்பையாவுடன் இந்தியாவிற்குத் தலயாத்திரை சென்றார். அங்கு பல கோயில்களை வணங்கி மாணிக்கவாசகருக்கு இறைவன் குருவாகக் காட்சி கொடுத்த திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்றனர். அத்தலத்திலே தம்பையாவுக்கு “மகாதேவ சுவாமிகள்” என்ற தீட்சாநாமத்தை வழங்கினார். 1922 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் மிருகசீர்ட் நட்சத்திரத்தில் பெரிய சுவாமி என்று அழைக்கப்பட்ட கனகரத்தினம் சுவாமிகள் சமாதியடைந்தார். சுவாமிகள் சமாதியடையும் செப்த் அடியார்களால் யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் பரப்பப்பட்டது. 14.09.1922 இல் பல அடியார்கள் கூடியருக்க கனகரத்தினம் சுவாமிகள் சமாதியடைந்தார்கள். 15.09..1922 இல் வேதாந்த மடத்திலேயே இவரது சமாதி வைக்கப்பட்டது. அன்று முதல் மகாதேவ சுவாமிகள் மடத்தின் நிர்வாகத்தினை ஏற்று நடத்திவந்தார்கள்.

4) ஸ்ரீமத் மகாதேவா சுவாமிகள்

தம்பையா என்ற ஆயுற்பெயர் கொண்ட இவர் சிறுவயதில் கல்வியில் சிறப்புற்று விளங்கியதால், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஆங்கிலக் கல்வி கற்பதற்காக பெற்றோர் அனுப்பி வைத்தனர். அங்கு சைவசமயத்தினர் மதம் மாற்றப்படுவதனை அவதானித்து பாடசாலையில் தொடர்ந்து கற்க முடியாத மனநிலை ஏற்பட்டமையால் கல்லூரியில் இருந்து வெளியேறி சொந்த ஊரான கறம்பொன் கிராமத்திற்கே வந்து சேர்ந்தார். அதன் பின் இவர் தனது சொந்த முயற்சியால் ஆறுமுகநாவலருடைய நூல்களையும், வேறு சைவ சமய அறிஞர்கள் எழுதிப் பதிப்பித்த நூல்களையும் வாசித்து வந்தார். கடவுளுக்கும், கோவிலுக்கும் தொண்டு செய்வதனைத் தனது மதமாகக் கருதினார். “மனித சமுதாயம் எல்லாம் ஒரே குலம் - உலகமெல்லாம் ஒரே வீடு. அனைத்திற்கும் ஒரே கடவுள். அன்பும் அருட்பணியுமே இறைவனை அடையும் வழி” என்பது இவரது கொள்கையாக இருந்தது. ஒரு முறை கீரிமலையில் மடம் ஒன்றை அமைக்கும் பணியின் மேற்பார்வையை இவரிடம் வழங்கப்பட்டது. அந்த நேரம் கீரிமலைக்கு வந்த ஸ்ரீமத் கனகரத்தினம் சுவாமிகளிடம் சீடனாக சேர்ந்து கொண்டார். ஏனைய சுவாமிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மகாதேவ சுவாமிகள் ஆற்றிய சமய, இலக்கிய பணிகள் அளப்பரியன.

5) ஸ்ரீமத் இராமலிங்கம் சுவாமிகள்

மகாதேவ சுவாமிகளின் பின் வேதாந்தமடம் சீவகருநாத குரு பீடத்தின் 5ம் பீடாதிபதியாக இராமலிங்கம் சுவாமிகள் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்தார். இளமைக் காலத்திலேயே புராண இதிகாசங்கள், சமய நூல்களை ஆர்வமாக வாசித்து வந்தார். வாழ்வதற்கு ஒரு தொழில் வேண்டும் என்ற நிலையில் சுருட்டுக் கொட்டில் ஒன்றில் சாதாரண தொழிலாளியாகச் சேர்ந்து கொண்டார். இக்காலத்தில் இவர் ஒரு கனவு கண்டதாகக் குறிப்பிப்படுகின்றது. ஒரு பெரியவர் தன்முன்னே வந்து “வாடா தம்பி வாழ்காட்டுகின்றேன்” என்று கூறி தெருவழியே அழைத்துச் சென்று ஒரு கட்டத்தை அடைந்தார். இது தானா உனக்குரிய இடம் எனக் கூறி மறைந்து விட்டார். இவர் கனவில் கண்ட இடம் தொடர்பாகச் சிந்தித்து வந்தார். கந்தர்மடத்தில் வேதாந்த மடம் என்ற இடம் ஒன்று இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு அங்கு சென்றார். அவ்விடம் தான் கனவில் கண்ட இடம் என்று உணர்ந்து மகிழ்ச்சியடைந்தார். அன்று தொடக்கம் நாள்தோறும் மடத்திற்கு வந்து ஞான நூல்களைப் படிப்பதில் மகிழ்ந்து வந்தார். இவரது உள்பு பக்குவத்தையும், பண்புப் பொன்மையும் கண்ட மகாதேவ சுவாமிகள் அவரை மடத்தில் தங்கும் படி கேட்டுக் கொண்டார். காலப்போக்கில் மடத்தின் தலைவராக மகாதேவ சுவாமிகளால் நியமிக்கப்பட்டார்.

6) ஸ்ரீமத் நமச்சுவாய சுவாமிகள்

இவர் திருமணம் செய்து மூன்று வருடத்தில் இவரது மனைவி நோய்வாய்ப்பட்டு காலமானார். அதன் பின் தன்மையில் வாழ தொடங்கினார். அந்த காலப்பகுதியில் சைவ சமயத்தின் பால் அத்தி ஈடுபாடு கொண்டார். இவர் மகாதேவ சுவாமிகள் காலத்திலிருந்தே வேதாந்த மடத்துடன் ஈடுபட்டு மடத்திற்குத் தொடர்புபற்றி வந்தார். 1944 இல் மடத்துடன் இணைந்து இராமலிங்க சுவாமிகளுக்கு பணிவிடை புரிந்து வந்ததுடன் இராமலிங்க சுவாமிகளின் ஆன்மீக வகுப்புக்களிலும் பங்கு பற்றியிருந்தார். விளைவேன் மடம், தென்னை வளவு, வயல்கள் போன்ற குருபீடத்தின் ஆதனங்களைப் புறமறிப்பதில் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தி வந்தார். 1968 இல் இராமலிங்க சுவாமிகள் சமாதியானதும் அவர் தனக்குப் பின் மடத்தின் நிர்வாகம் தொடர்பாக எதுவும் கூறாத காரணத்தினால் அடியார்களின் விருப்பத்தின் படி நீண்ட நாள் சீடனான நமச்சுவாய சுவாமிகள் குருபீடாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

1977 ஆம் ஆண்டு தனது வாழ்வின் நிலையாமையை உணர்ந்து தனக்குப் பின் மடத்தின் பொறுப்பை மடத்தின் நீண்ட நாள் தொண்டான சோமாஸ்கந்தவேள் சுவாமிகளுக்கு மரணசாசனம் எழுதி வைத்தார். 1983 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாத ரோகன் நட்சத்திரத்தன்று நமச்சுவாய் சுவாமிகள் சமாதியடைந்தார்.

7) ஸ்ரீஸ்ரீமத் சோமாஸ்கந்தவேள் சுவாமிகள்

இவரது தந்தையார் மகாதேவ சுவாமிகளது காலத்திலேயே வேதாந்த மடத்திற்குச் சென்று அங்கு நடைபெறுகின்ற வேதாந்த வகுப்புகள், நகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியதுடன் மகாதேவ சுவாமிகளின் ஆசிரியரும் பெற்றவராவார். அவர் இராமலிங்க சுவாமிகளிடமும் ஆசிரியற்றவர் ஆவார். தந்தையுடன் சிறுவன் சோமாஸ்கந்தவேளும் மடத்திற்குச் சென்று வந்தார். இளைஞனானதும் தானாகவே வேதாந்த மடத்திற்குச் சென்று ஆசிரவாதம் பெற்றுவருவதனை வழக்கமாகக்கொண்டிருந்தார். அக்காலத்திலேயே இராமலிங்க சுவாமிகளால் உருத்திராட்சம் அணிவித்து ஆஸ்மிக வாழ்விற்கு வழிகாட்டி பெற்றவராவார்.

1977 ஆம் ஆண்டில் நமச்சுவாய் சுவாமிகள் மடத்தின் பொறுப்புக்களை மரணசாசனம் மூலம் சோமாஸ்கந்தவேளிடம் ஒப்படைத்ததனைத் தொடர்ந்து தனது குடும்பத்தை விட்டு நீங்கி புரண துறவியாக வேதாந்தமடத்திலேயே தங்கினார். நமச்சுவாய் சுவாமிகள் சமாதியடைந்த பின் குருபீடத்தின் பீடாதிபதியாக வேதாந்த மடத்தின் வளர்ச்சிக்கு அயராது பாடுபட்டார். 2006 ஆம் ஆண்டு ஆடி அமாவாசை தினத்தன்று வில்லுமன்ற ஆலய தீர்த்தக்கரையில் நீராடி சுவாமிக்கு அலங்காரம் செய்து தனது கடமையினை முடித்து அன்று இரவு 25ம் திகதி ஆடிமாத பூச நட்சத்திரத்தில் சமாதியடைந்தார். அவரது இறுதிக் கீரியைகள் சுவாமிகளின் சீடரும் வேதாந்தமடம் சீவகுருநாத குருபீடத்தின் எட்டாவது பீடாதிபதியுமாகிய ஸ்ரீமத் வேத வித்தியாசாகர சுவாமிகளினால் செய்யப்பட்டது.

8) ஸ்ரீமத் வேதவித்தியாசாகரர் சுவாமிகள்

செந்தூரன் என்ற அயற்பெயர் கொண்டிருந்த இன்றைய குருபீடாதிபதி அவர்களுக்கு 2003 ஆண்டு மூன்றாம் மாதம் (2003.03.30) மடத்தில் நடைபெற்ற சார்க்கன் சுவாமிகளின் குருபூசையைத் தொடர்ந்து “ஸ்ரீ வேதவித்தியாசாகரர் சுவாமிகள்” என தீட்சாநாமம் வழங்கப்பெற்று, உருத்திராட்ச மாலை அணிவிக்கப்பட்டார். வேதாந்தமடம் சீவகுருநாத குருபீடத்தின் எட்டாவது பீடாதிபதியாகிய அவரது குருநாதரான சோமாஸ்கந்தவேள் சுவாமிகளால் நியமிக்கப்பட்டார். இள வயதிலேயே சோமாஸ்கந்தவேள் சுவாமிகளின் சிஷ்யன் ஆகி துறவறம் புண்டதால் இவரது கல்வி நடவடிக்கைகள் இடை நடுவே தடைபட்டு இருந்தது. இருப்பினும் குருபீடத்தின் 8வது பீடாதிபதி ஆகிய பின்னர் கற்றலில் உள்ள ஆர்வத்தால் இளங்கலையாணி கற்கையை நிறைவு செய்து சைவ சித்தாந்தம், வேதாந்தம் என்ற வேறுபாடின்றி சைவசித்தாந்த முதுமானி கற்கையை பூர்த்தி செய்தார்.

வேதவீதியாசாகரர் சுவாமிகளுடனும் வேதாந்த மடத்துடனுமான நேரடி அனுபவ பகீர்வு

எனக்கும் வேதாந்த மடத்திற்குமான தொடர்பு மூன்று-நான்கு வயதில் எனது தாத்தா என்னை அழைத்து செல்லும்போதே ஏறியுண்டு இருந்தாலும், ஸ்ரீமத் சோமாஸ்கந்தவேள் சுவாமிகளை சந்தித்த நனைவுகள் ஞாபகத்தில் இல்லை. நானும் எனது தலைமுறையினரும் நேராக கண்ட வேதாந்த மடத்தின் சுவாமிகள் என்றால் அது வேதவீதியாசாகரர் சுவாமிகள் தான். குருபீடத்திற்கு செல்லும் அன்பர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்பதும் அவர்களுடன் இன்சொல் பேசு ஆசீர்வதிப்பதும் அவரது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சங்களாகும். பொதுவாகவே கோயில்களுக்கு செல்வதும், வேதாந்தம் ஸித்தாந்தம் பால் ஈர்க்கப்படுவதும் வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கான பொழுது போக்கு என்றவாறு மாற வரும் தற்கால சமுதாயத்தில், இளம்சமுதாயத்தினரை குருபீடத்தின் பால் ஈர்த்து நல்வழிப்படுத்தி, குருபீடத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் சமய, சமூக பணிகளில் ஈடுபடுத்துவது அவரது தனித்திறமை எனக்கூறலாம். குருபீடத்தின் குருமார்களின் வருடாந்த குருபூசைகள், திருவாசக முற்றோதல், தைப்பொங்கல், வருடப்பிறப்பு போன்ற ஏனைய சமய நிகழ்வுகள் தற்போது இங்கு நேர்த்தியாகவும் வெகுவிறைவையாகவும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவரது வழிகாட்டுதல், நெறிப்படுத்தல் கீழ் குருபீடத்தின் அன்பர்களின் பங்கு-ளிப்புடன் பல சமூக பணிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. தைப்பொங்கலை முன்னுண்டு வறியகுடும்பங்களை தெரிவு செய்து பொங்கல் பொதீ வழங்குவது, இயற்கை அனர்த்தங்களின் போது மக்களுக்கு உலர் உணவு வழங்குவது, போன்றன சில உதாரணங்களாகும். குருபீடத்துடன் நீண்ட காலமாக தொடர்பில் உள்ள அன்பர்கள், தம் செய்யும் சமூக பணிகளை தன் நபர்களாக செய்யாமல், வேதவீதியாசாகர சுவாமிகளின் தலைமையில், அவரது வழிகாட்டுதலுடன், ஏனைய அன்பர்களின் ஒத்துழைப்புடன் செய்ய விரும்புவதை பல சந்தர்ப்பங்களில் அவதானித்திருக்கின்றேன். மக்கள் குருபீடத்தின் மீதும், சுவாமிகள் மீதும் வைத்திருக்கும் பக்திக்கும் மரியாதைக்கும் இவை எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

அதே போல் யோசாசன பயிற்சி வழங்குதல், தபம் மாறும் இளைஞர்கள் மற்றும் மன ரீதியான பாதிப்புற்றவர்களை ஆற்றுப்படுத்தல் போன்ற பணிகளும் சுவாமிகளால் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இத்தகைய சமய சமூக பணிகளை காலம் காலமாக கொண்டு நடத்துவதில் கடையிற் சுவாமிகள் வழி வந்து, வேதாந்த மடத்தை நீர்வகிக்கும் சுவாமிகளின் பங்கு அளப்பரியது என்றால் மிகையாகாது.

“எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்று அறியேன் பராபரமே”

-தாயுமான சுவாமிகள்-

கே.கார்த்தியன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இந்துசமய வளர்ச்சியில் அச்ச ஊடகங்களின் வகீபாகம்

பொதுவாக ஊடகம் என்பது தமிழிலே கடத்துவது அல்லது காவுவது எனப்பொருள் கொள்ளப்படும். ஒருவர் பேசும் பேச்சை மற்றவர் கேட்பதற்கு அதை ஒலி அலைகளாக சமந்து செல்லும் காற்று ஊடகமாகத் தொழிற்படுகின்றது. ஊடகவியல் என்கின்ற போது மனிதர்களுக்கு இடையில் கருத்துக்களை, தகவல்களை காவீச் செல்கின்ற வேலையைச் செய்யும் தொடர்புடைய சம்பந்தப்பட்ட துறையைக் குறிக்கின்றது என்று சாதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இது அச்ச ஊடகம், ஒலத்திரனியல் ஊடகம் என இருவகைப்படும். அச்ச ஊடகம் எனும் போது பிரதானமாக பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும் குறிப்பிடலாம். ஈழத்திலே ஐரோப்பியர்கள் வருகையுடனேயே அச்சியந்திரங்களினதும் அச்ச ஊடகங்களினதும் அறிமுகம் இடம்பெறுகின்றது. இவ்வாறு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டளவில் ஈழத்தில் அறிமுகமாகிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் போன்ற அச்ச ஊடகங்கள் இந்து சமயப் பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கும் இந்துக்கல்விப் பாரம்பரியத்தை பேணுவதற்கும் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன என்றால் அது மிகையாகாது.

இலங்கையில் இந்து சமயம் சார்பான முதலாவது பத்திரிகை “இலங்கைநேசன்” என அறியப்படுகின்றது. அடுத்து நாவலர் மரபின் குரலாக வெளிவந்த பத்திரிகையாக “சைவ உதயபாணி” அமைகின்றது. இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி என்பது முறையான சமயக் கல்வியினூடாக உறுதி செய்யப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு கட்டுரைகளையும் ஆசிரியர் தலையங்கங்களையும் இப்பத்திரிகை வெளியிட்டு வந்தது. இலங்கை வாழ் இந்துக்களின் சமயச் சார்பான பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சியின் கொடுமுடியாகத் திகழ்வது இந்து சாதனப் பத்திரிகையாகும். சைவபர்பாலன சபையினரின் வெளியீடாக 11.09.1889 முதல் இப்பத்திரிகை வெளியானது. அதே போல சைவசம்போதனி, விஞ்ஞான வர்த்தனி, சைவ அம்மானி, சுதேசநாட்டியம், விவேகானந்தன், கலியுக வரதன், சண்முகநாதன், பாலபாஸ்கரன், விச்சுவர்தன், ஆத்திராவிடன், ஆனந்தசாகரம், தேசாய்மான், தமிழர் போதனி, தமிழன், மஹாவியயலட்சுமி, ஞானசித்தி, ஆத்மபோதனி, ஈழகேசரி போன்ற பத்திரிகைகள் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கின.

இந்துக்களின் அரசியல், சமூக, சமய, பொருளாதாரக் கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கான சிந்தனை நூற்று மேடையாகவே இந்துசாதனம் தொழிற்பட்டது எனலாம். அந்நூர் “பே.சு. மன்” அவர்கள் “இந்துசாதனம் இந்துப்பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியின் குரலாகவே ஒலித்தது” என்று கூறியது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இந்துப்பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதில் பிரசங்கங்களினதும் புராணபடனம் செய்வோரினதும் பங்கு இன்றியமையாத இடத்தை வகுத்ததென்று கூறலாம். ஏனெனில் சமூகத்தில் அனைத்து வகுப்பினரையும் ஈர்க்க வல்ல சாதனங்களாக கதாபிரசங்கமும் புராணபடனமும் திகழ்ந்திருக்கின்றன. எனவே இவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் வகையிலான கட்டுரைகளை இந்துசாதனம் தாங்கி வந்திருக்கின்றது. இதற்கு உதாரணமாக “விசயப்பிரசங்கம் செய்வோர் கதாப்பிரசங்கஞ் செய்வோன் எனப்படும் இந்த மாத்நந்தாரையும் அருகிவிடவென்னாது இவர்களே சமயப்பண்பாட்டை வளர்ப்பவராவார்கள்.

ஆலயங்களிலும் உற்சவ காலங்களிலும் இவர்களைக் கொண்டு பிரசங்கம் செய்வதில் வேண்டும் இங்ஙனம் செய்தாற்றான் நமது சமயமும் பண்பாடும் விருத்தியடைந்து வரும் “புலால் புசித்தல் மதுபானம் முதலான தீமைகள் குன்றும்” எனத் தொடங்குகின்ற செய்திக்கட்டுரை ஒன்றைச் சட்டிக்காட்டுதல் பொருத்தமானதாகும்.

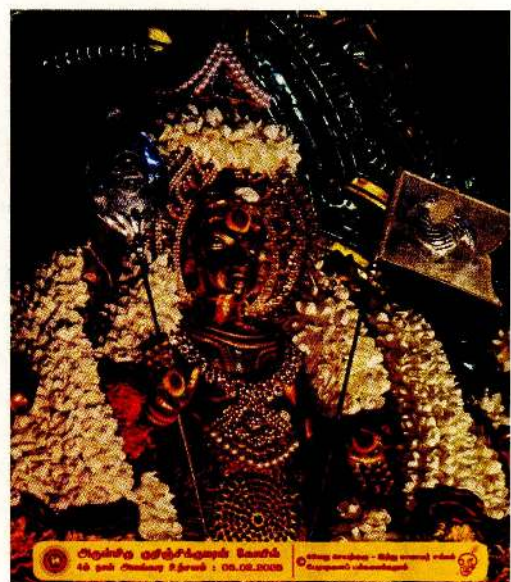
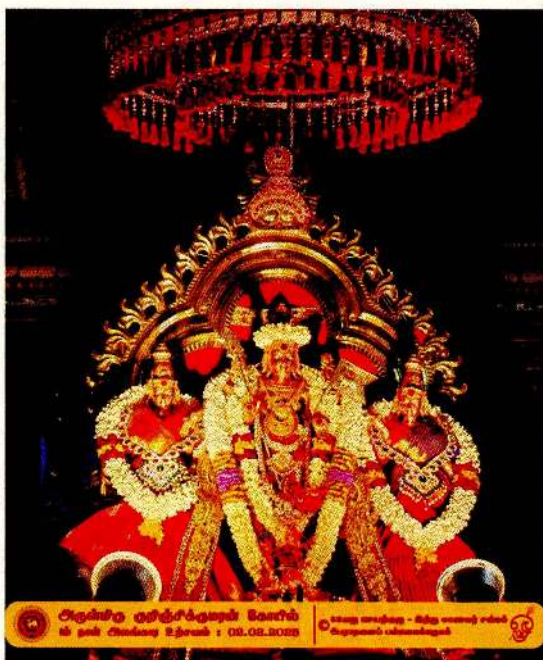
இந்துப் பண்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்களாகத் திகழ்வன திருக்கோயில்கள் எனலாம். இந்து மதத்திற்கு நெருக்கடிகள் ஏற்படுகின்ற காலகட்டங்களில் எல்லாம் திருக்கோயில்களை மையப்படுத்தி இந்துப் பண்பாடு நம்நீவுற்றதை அவதானிக்கலாம். இன்றைய ஊகத்துறையின் அத்த வளர்ச்சியின் காரணமாக பாரிய வளர்ச்சி கண்ட ஆலயங்கள் முதல் சிறிய ஆலயங்கள் வரை ஆலய கும்பாபிசேக வளியீடு வாராந்த, மாதாந்த, வருடாந்த இதழ்வளியீடுகள் என மேற்கொள்கின்றன. உதாரணமாக “நல்லூராள்” எனப்படும் நல்லூர் ஆலய கும்பாபிசேக சிறப்பு மலர், தெல்லிப்பறை துர்க்காதேவி ஆலயத்தினரால் வளியிடப்படும் மாதாந்த சஞ்சிகையான அருள்ஒளி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான இதழ்களிலே ஆலயங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி, ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய ஐதீகக் கதைகள், பூசை வழிபாடுகள் பற்றிய விபரங்கள், ஆலய புனர்நீர்மாணம் பற்றிய செய்திகள் போன்றன இடம்பெறுகின்றன. இவ்வாறு வளிவருதல் காரணமாக ஒவ்வொரு ஆலயங்களின் சிறப்புகள் பற்றி ஏனையோரும் அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக அமைவதோடு அறிவிருத்திகள் மென்மேலும் இடம் பெற்று ஆலயம் பிரசித்தி பெறுகின்றது.

மேலும் பாடசாலைகளிலே திருமுறைகள், சிவபுராணம் பாடப்பட வேண்டும், நாயன்மார்களின் குருபூசை தீனங்கள், நவராத்திரி போன்ற சமயவழிாக்கள் கொண்டாடப்பட வேண்டும், இந்துக் கல்வி நிறுவனங்களை செயற்படுத்த வேண்டும் போன்ற கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்டு பத்திரிகைகள் வளிவந்தன. அத்தோடு அறநெறிப் பாடசாலைகள் ஆலயந்தோறும் உருவாக்கப்பட வேண்டும் எனும் கருத்தானது பத்திரிகைகளில் வலுப்பெற்று வருவதை அவதானிக்கலாம். உதாரணமாக “சமூகம் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியவர்கள் கூடுகின்ற இடம் திருக்கோவில்களும் பாடசாலைகளுமாகும். ஒவ்வொரு திருக்கோவில்களும் அறநெறிப் பாடசாலைகளைத் தோற்றுவித்துச் சிறார்களை ஆற்றிப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். கோவில்களை அடித்து அடித்துப் பலகேடி செலவு செய்யும் பக்தர்கள் பண்புள்ள சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு திட்டமிடவேண்டும்” என அருள்ஒளி சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் கருத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்துப் பண்பாட்டினைப் பின்பற்றும் மக்கள் தற்காலத்திலே ஐரோப்பியர் காலத்தில் ஏற்பட்டதனைப் போன்று மத மாற்றுதல்களிற்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். இந்தியா, இலங்கை மட்டுமல்லாது புலம்பெயர்ந்து நம்மவர் வாழும் மேலைத் தேசங்களில் குறிப்பாக ஜேர்மனி, சுவிஸ் போன்ற நாடுகளிலும் மதமாற்றம் இடம்பெற்றது. இது தொடர்பாக சைவ நிறுவன அமைப்புக்கள், இந்து சமயப் பிரதிநிதிகள், ஆர்வலர்கள் போன்றோர் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பதனை இவ் இதழ்கள் குறிப்பிட்டன. உதாரணமாக அருள்ஒளி சஞ்சிகையிலே “இந்துக்களே விழிப்பாக இருங்கள்” என்ற தலைப்பிலே அமைந்த கட்டுரையிலே “அறிவுலகத்தாலும் ஆத்மீகவுலகத்தாலும் போற்றப்பட்ட இந்து மதத்தை சமீபகாலமாக சீலர் தமது சுயநலத்துக்காக சமயச் சடங்குகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கேள் செய்வது வேதனை தருகிறது” என இடம்பெற்ற கருத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு அன்றுதொட்டு இன்று வரை இந்துசமய பண்பாட்டு வளர்ச்சியைப் பேணுவதிலே அச்சு
ஊடகங்கள் பெருமளவு பங்களிப்புச் செய்திருப்பதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

கார்த்திகா அரசுகுமார்
கலைப் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இந்து இலக்கியங்களில் மகப்பேற்று சந்தனை

அறிமுகம்

இந்து மதம் இன்றைக்கு பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்ற இருப்பினும் அதன் மகத்துவம் என்றும் சற்றும் குறைவடையாமல் காணப்படுகின்றது. இந்து சமயம் வெறுமனே ஷுபாபு, நம்பிக்கை, கலாச்சாரம், விழுமியம் ஆகியவற்றை மாத்திரம் ஈர்க்க தந்து விடவில்லை அறிவியல், விஞ்ஞானம், கலைகள், வானியல், சோதபம், மருத்துவம் என பலதரப்பட்ட அறிவியல் விடயங்களையும் ஈர்க்கத் தந்துள்ளது. “அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது அதனிலும் அரிது கூன் குருடு செவிடு நீங்கிப் பிறத்தல் அரிது” என்றார் தமழ் முதாபி ஒளவை மானிட பிறன் என்பது மகத்தான பிறவி. உயிர்களை உலகிற்கு கொண்டுவரும் செயற்பாடு மகப்பேறு ஆகும். இன்றைய அறிவியலுக்கு எட்டாத வகையில் அன்றைய மகப்பேறு காணப்பட்டுள்ளது. இவை தொடர்பாக ஆராய்வதாக இக் கட்டுரை அமைக்கின்றது.

சீந்து வெளி காலம்

இந்து மதத்தின் ஊற்றுக் கண்ணாக விளங்கும் சீந்துவெளி காலத்தில் கி.பி. 1922- 1930 வரையிலான காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற அகழ்வு ஆராய்ச்சிகளில் கிடைக்கப்பெற்ற சிற்பம் ஒன்று குழந்தை பேற்றின் மதிப்பையும், அக்கால பெண்களின் நிலையையும் ஈர்க்கும் படம் வீழ்த்துக் காட்டுகின்றது ஒரு பெண்ணின் தொப்பிள் கொடியில் இருந்து ஒரு சைவ வளர்வதைப் போன்றது அச்சிற்பம் மகப்பேற்றின் மகத்துவத்தைக் காண்பிக்கின்றது

சங்க இலக்கியங்கள்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்களின் மணவாழ்வையொட்டி நிகழும் முக்கிய உடலியல் மாற்றமான கருவுறுதலையும், அதனையொட்டி நிகழும் மகப்பேறு தொடர்பாகவும், நுணுக்கமான பல்வேறு குறிப்புகள் உள்ளன. கருவுற்ற பெண்ணுக்கு சில உணர்வுகள் மீது ஏற்படும் அதித விருப்பம், வாந்தி உணர்வைக் கட்டுப்படுத்த உட்கொண்டவை பற்றியும் கூட குறிப்புகள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ளன. சூலுற்ற பெண்ணுக்கு புளிப்புச்சுவை மீது மட்டுமன்றி, மண்ணை ருசிக்கவும் பெருவிருப்பு இருக்கும் என்பதை,

“வயவறு மகளிர்வேட்டு உணின் அல்லது பகைவர் உண்ணா அருமண்ணினையே”

என்ற புறநானூறு (20-14,15) அடிகள் உணர்த்துகின்றன. கர்ப்பகாலத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் இவ்வகை வேட்கை, சுவயா என அழைக்கப்பட்டதையும் இதன் மூலம் அறியலாம். சுவயா எனும் சொல்லுக்கு மிகு விருப்பம், கர்ப்ப காலத்து மயற்கை (மசக்கை) நோய், கர்ப்பம் எனவும் பொருள் உண்டு. இத்தகைய வயா (மசக்கை) நோயால் பாதிக்கப்பட்ட கர்ப்பினிப் பெண்கள் வாந்தி உணர்வைக் கட்டுப்படுத்த புளிப்புச் சுவையுடைய நெல்லிக்காயை விரும்பி உண்பர் என்பதை,

“புளிங்காய் வேட்கைத்து அன்றுநன் மலர்ந்த மாற்புகுவள் வயாஅ நோய்க்கே”

என்ற ஐங்குறுநூறு (51-3,4) அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

**‘தூயர் நறியர்நன் பெண்டிர்
பேய் அனையம்யாம் சேய் பயந்தனமே’ (ஐங்குறுநூறு 70-4,5)**

என்று வசைபாடுவதன் மூலம், குழந்தை பெற்றவர் மேன் உருக்குலைந்து, தூய்மையின்றி, நல்மணமின்றி இருக்கும் என்ற குறிப்புகள் மறைமுகமாக வெளிப்படுகிறது. ப்ரசவமான பெண்ணையும் பிறந்த குழந்தையையும் செவின் புரமார்த்துள்ளாள். இதனை “புன்றுநூறுசெவின்” என்னும் நற்றினை (40-6) என்ற அடி உணர்த்துகிறது. புன்று எனும் சொல் ஈன்றணிமை, மகப்பேறு காரணமான தீட்டையும் குறிக்கும். பெண் ப்ரசவமாகியபோது அவளைத் தனியே படுக்க வைப்பதற்காக, தோல் வாரினால் கட்டப்பட்ட கட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டதையும், அதில் ஊச் கொண்டு வாரால் கட்டில் நினைக்கியவனை அழிச்சான் (அழிப்பாள்) (அழிப்பாள், புலையன்) என்று மதிப்பிற்கும் செய்யப்பட்டதையும்,

**“சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ஈற்று உற்றெனப் பட்டமார் ஞான்ற ஞாயிற்றுக்
கட்டில் நினைக்கும் அழிச்சான்”**

என்ற புறநானூறு (82 : 1-3) அடிகள் மூலம் அறியலாம். சங்ககாலத்தில் ப்ரசவத்தல் தீட்டோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டது. தீட்டுக்காலம் முடியும் வரை அவள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுக் காக்கப்பட்டாள். ப்ரசவத் தீட்டால் ஈர்க்கப்படும் பேய், தீயசக்திகள் அவளை நெருங்காமலிருக்க அவள் இருக்கும் இடத்தில் நெய் மற்றும் ஐயன் (வெண்கடுகு) கலந்து பரப்பியுள்ளனர். இதனை,

“ஐயன் அணிந்த நெய்யாட்டு ஈரணிப் பசுநெய் கூற்றந்த மென்மை யாக்கைச் சீர்கெழு மடந்தை ஈர்மை
பொருந்த” என்ற கூற்றினை (40 : 7-9)
அடிகள் உணர்த்துகிறது. ப்ரசவத்த பெண்ணின் புன்றிற்கு (தீட்டு) காலம் முடிந்தபின் சுற்றத்தாருடன் குளத்தில் நீராடியதை,

**“கணவர் உவப்ப, புதல்வர்ப் பயந்து,
பனைத்து ஏந்து இளமுலை அமுதம் ஊறப்
புலவுபுன்று தீர்ந்து, பொன்ந்த சுற்றமொடு,
வளமனை மகளிர் குழநீர் அயர்”**

என்ற மதுரைக்காஞ்சி (600-603) அடிகளில் அறியலாம்.

மருத்துவச்சிகள் - தமிழகத்தின் தொல் மருத்துவர்களாய் விளங்கிய மருத்துவர்களைப் பற்றி சங்க இலக்கியங்களிலும், அற இலக்கியங்களிலும் பரவலாகப் பதிவுகள் உள்ளன. இவற்றோடு ஒப்பீட்டால் மகப்பேற்றில் பேருதவி புரிந்த மருத்துவச்சிகள் என அழைக்கப்பட்ட பெண் மருத்துவர்களின் பங்களிப்பு போதிய கவனம் பெறவில்லை. சில சிற்றிலக்கியங்கள் அவர்களின் பங்களிப்பை மகச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றன. ‘கொங்கு மண்டலசதகம்’ குறிப்பித்தக்கது.

கர்ப்ப உபநிடதம்

இந்த உபநிடதம் தாயின் வயிற்றில் ஒரு குழந்தையின் கருத்தரித்தல் மற்றும் வளர்ச்சி பற்றி வீரவாக விளக்குகிறது. கருவில் வளரும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், குழந்தையின் உடல் நிலை மற்றும் மன நிலை மற்றும் ஜீவன் (ஆன்மா) ஆகியவற்றின் நிலை ஆகியவை இந்த வேதத்தில் வீரவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இன்றைய நவீன அறிவியலுக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் எந்த தடயமும் இல்லாத அந்த யுதாங்காலத்திலேயே நமது பண்டைய ரிஷிகள் (சக்தியம் பார்ப்பவர்கள்) உடலையும் ஆன்மாவையும் பற்றி இவ்வளவு தீவிரமான ரகசியங்களை கிரகித்து கம்பீரப்படுத்த முடிந்தது என்பது பெரிய ஆச்சரியம். ஒரு யூ மேலே செல்ல, இந்த உபநிடதத்தின் பகுதிகள் இன்றும் நவீன விஞ்ஞானிகளால் உடல் ரீதியாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை என்றும், அதுவரை அறிவியல் உலகிற்கு தெரியாமல் இருக்கும் என்றும் சொல்லலாம். இந்த உபநிடதம் கருஷ்ண யசூர் வேதத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

ஒரு சரியான நாளில் ஆண் மற்றும் பெண் இனப்பெருக்க தீர்வங்களை ஒன்றிணைக்கும் போது, ஒரு இரவு கழிந்த பிறகு, கரு ஒரு கலவையான (அரை தீர்வு) நிலையில் உள்ளது. அதிலிருந்து ஏழு இரவுகளுக்குப் பிறகு, அது தண்ணீரிலிருந்து உருவான குமிழியின் ஷடவத்தைப் பெறுகிறது. பதினைந்து நாட்களின் முடிவில், அது ஒரு திடமான கட்டியின் ஷடவத்தை எடுக்கும். இது ஒரு மாத குறுதியில் கெட்டியாகக் கெட்டியாகின்றும். அரண்டு மாதங்களில், தலை ஷடவம் எடுக்கும். மூன்று மாதங்களின் முடிவில், கால்களும் கால்களும் உருவாகின்றன. மேலும் நான்காவது மாதத்தில், மனக்கட்டு, வாய் மற்றும் இடுப்பு, இடுப்பு போன்றவை உருவாகின்றன. ஐந்தாவது மாதத்தில், முதுகெலும்பு மற்றும் அதை ஒட்டிய எலும்புகள் ஷடவம் பெறுகின்றன. வாய், மூக்கு, கண்கள் மற்றும் காதுகள் அனைத்தும் ஆறாவது மாதத்தில் உருவாகின்றன. ஏழாவது மாதத்தில், ஜீவன் அல்லது ஜீவன் அதுவரை ஷடவமைக்கப்பட்ட உடலில் நுழைகிறது. எட்டாவது மாதத்தில், அது முழு ஷடவத்தை அடைந்து, மற்ற எல்லா பாகங்களுடனும் நிறைவு பெறுகிறது. தந்தையின் (ஆண்) ஆற்றல் தாயை விட வலுவாக இருந்தால், அது ஒரு ஆணாக மாறும். தந்தை மற்றும் தாய் இருவரின் ஆற்றலும் சமமாக இருந்தால், எந்த ஒரு இழுக்கும் சக்தியும் இல்லாமல், அது நபுச்சகாவாக மாறும். (ஆணோ பெண்ணோ அல்ல) கர்ப்ப காலத்தில் ஏதேனும் மனக் குழப்பம் காரணமாக இது குருடாகவோ அல்லது செஷ்டாகவோ, ஊமையாகவோ அல்லது குட்டையாகவோ அல்லது பிற குறைபாடுகளுடன் பிறக்கிறது. உடலில் சுற்றும் காற்று காரணமாக ஆண் இனப்பெருக்க தீர்வம் பிளவுபட்டால், இரட்டை குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. ஐந்து இயற்கை சக்திகளைக் கொண்ட உடல் ஜீவன் (அல்லது ஆன்மா) உட்செலுத்துவதன் மூலம் புத்திசாலித்தனத்தைப் பெறும்போது, அது ஐந்து அறிவுசார் உறுப்புகளையும் மூளையையும் பெறுகிறது. இது பல்வேறு வகையான பொருள்கள் மற்றும் சுவைகளை வேறுபடுத்தி அறிய உதவுகிறது.

இந்த நுண்ணறிவைப் பெற்ற பிறகு, ஜீவன் உடனடியாக “மூஆ” என்ற நித்திய எழுத்தைப் பற்றி சிந்திக்கும் தொடங்குகிறார். அதன் சாராம்சத்தை அவர் ஜீரணித்தவுடன், எட்டு அடிப்படை சக்திகளும் (ஐந்து புலன்கள், மனம், புத்தி மற்றும் அகங்காரம்) மற்றும் அவற்றின் பதினாறு வகைகளும் ஆன்மா அல்லது உடலில் வசிக்கும் ஜீவனுக்கு சொந்தமானது என்ற உண்மையை அவர் புரிந்துகொள்கிறார். தாய் எதை உட்கொண்டாலும் அல்லது குடித்தாலும் அது குழந்தையின் நற்புகள் வழியாக ஜீவனுக்கு செல்கிறது, அது அத்தகைய ஊட்டத்தில் திருப்தி அடைகிறது.

ஒன்பதாம் மாதத்தில் தான் அனைத்து புலன்களும் புத்தி உறுப்புகளும் முழுமை அடையும். இந்த நேரத்தில், ஜீவன் தனது முந்தைய பிறப்பை நினைவுபடுத்துகிறது, மேலும் அது முந்தைய பிறப்பின் போது செய்த அனைத்து நல்ல மற்றும் கெட்ட செயல்களையும் உணர்கிறது. ஜீவன் அவ்வாறு நினைக்கிறார்: “என்னால் ஆயிரக்கணக்கான பிறப்பு புள்ளிகள் (யோனிகள்) காணப்பட்டன. பல்வேறு உணவுகள் சுவைக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றும் எண்ணற்ற முறை தாயின் பால் அருந்தப்பட்டுள்ளது. (ஜீவனுக்கு முந்தைய பிறப்பின் போது பல்வேறு தாய்மார்கள் இருந்தனர் என்பதை தெரிவிக்க). மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து இறந்தேன். (மூலத்திலிருந்து (யோனி) வெளியே வந்தவுடன், எல்லா பாவங்களையும் அழிப்பவனிடமும், முக்தி வழங்குபவனுமான மகேசுவரனிடம் என்னை சரணடையப் போகிறேன், நாராயணா (அல்லது பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படும் பரமாத்மா) என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். எனது முற்பிறவியில் இருந்து சமந்த அனைத்து பாவங்களையும் அழிக்க நான் அவருடைய நாமத்தையும் மற்ற மந்திரங்களையும் ஜபிக்கப் போகிறேன்.

நான் இந்தப் பிறவியில் இருந்து வெளியே வந்ததும், எனது எல்லா பாவங்களையும் அழித்து, இந்த ஐடிலாக் உள்ள அனைத்து செயல்களின் பிணைப்புகளிலிருந்தும் என்னை விடுவிப்பதற்காக நான் ஞான யோகத்தை (அறிவைத் தேடுவது) கண்டிப்பாகப் பயிற்சி செய்யப் போகிறேன். நான் இந்தப் பிறவி மூலத்திலிருந்து வெளியே வந்தவுடன், இந்த உயர்ந்த தெய்வீக பிறம்மத்தைப் பற்றி சிந்திக்கப் போகிறேன். அவை கருவறையில் இருக்கும் காலத்தில் ஜீவனின் எண்ணங்கள்.

இத்காசங்கள் நவீன காலத்து மகப்பேறு

கௌரவர்களின் தாயார் காந்தார், எப்படி 100 குழந்தைகளைப் பெற்றிருக்க முடியும்? இது சாத்தியம் தானா என்று எல்லோரும் கேள்வி கேட்கின்றனர். இது சாத்தியம்தான் என்பதை, ஒன்றைய சோதனைக் குழாய் தொழில்நுட்பம் நிரூபித்திருக்கிறது. மகா பாரதத்தில், கருவுள்ள 100 முட்டைகள், 100 மண்பாண்டங்களில் போடப்படுகின்றன என்றால், அந்த மண்பாண்டங்கள் சோதனைக் குழாய்கள் அல்லாமல் வேறு என்னவாக இருந்திருக்கும். 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே ஸ்டெம்செல் ஆராய்ச்சியும், டெஸ்ட் டியூப் தொழில்நுட்பமும் இருந்திருக்கிறது” என்று உரையாற்றியுள்ளார் ஆந்திரா பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் நாகேஸ்வர ராவ். காந்தார் பத்து மாதம் சமந்த பின்னரும் பிரசவ நேரம் வரவில்லை. இடுப்பு வலி வராத கோபத்தில் வயிற்றில் ஓங்கிக் குத்தினாள். நூறு துண்டுகள் வெளியே வந்தன. வியாசர் வந்து அவளைத் தீட்டினார். இருந்த போதிலும் நூறு துண்டுகளையும் நெய் ஜாடியில் பதியம் வைக்கச் சொல்லி நூறு குழந்தைகளை உருவாக்கினார் என்பது கதை. இது மந்திரத்தில் மாங்காய் உண்பாக்கியது போல் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது மேல் நாட்டில் ‘ஸ்டெம் செல்’ என்னும் மூல ‘செல்’- லை வைத்தே ஒரு உறுப்பு அல்லது ஒரு உயிரை உருவாக்க முடியும் என்று கண்டு பிடித்து விட்டனர். ஆக 100 துர்யோதனாத்களும் சோதனைக் குழாய் குழந்தைகளாகவோ, ஸ்டெம் செல் டெக்னிக் மூலம் பிறந்தவர்களாகவோ இருக்கலாம். காலம் செல்லச் செல்ல மேலும் விளக்கம் கிடைக்கலாம்.

திருமந்திரத்தில் மகப்பேறு

கைவ சமயத்தின் இரு கண்களாக போற்றப்படும் 12 பன்னிரு திருமுறைகளும் பண்ணிடு சாஸ்திரங்களும் ஆகும். பன்னிரு திருமுறைகளில் திருமூலர் ஆயற்றிய திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாக அமைந்துள்ளது. இவர் ஆயற்றிய நூலில் கர்ப்ப கர்யா எனும் தலைப்பில் கரு உருவாகும் முறை கரு வளர்ச்சி ஆண், பெண் வேறுபாடு போன்ற பல அறிவியல் செய்துகளை மிக நுட்பமாக கூறியுள்ளார். அவரது அறிவியல் சிந்தனைகள் வியக்கத்தக்கவை 41 பாடல்கள் இதன் கண் பரடியுள்ளார். “அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது அதனிலும் அரிது கூன் குருடு செவிடு நீங்கிப் பிறத்தல் அரிது” என்றார் தமிழ் மூதாட்டி ஓளவை இத்தகைய எல்லா நலத்தடனும் கூடிய குழந்தையை பெற்றெடுக்க சில வழிமுறைகளை பின்பற்றினாலே போதும் என்கிறார் திருமூலர்.

“உருவம் வளர்ந்தும் ஒண்டிங்கள் பத்தல்
பருவம் தாகவே பாரினில் வந்து” (திருமந்திரம் 485)

அதாவது குழந்தையின் உருவங்கள் 10 மாதங்களாக தாயின் வயிற்றில் கருவாக வளர்ந்து பூமியில் அவதரிக்கின்றது. என்று கூறப்படுகின்றது.

“ஆண் மகல் ஆண் ஆகும் பெண் மகல் பெண் ஆகும்
பூண்டு இரண்டு ஒத்துப் பொருந்தில் அல் ஆகும்” (திருமந்திரம் 478)

அதாவது கருவில் ஆண் பெண் மாற்றம் அடையும் விதம் பற்றி திருமூலர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். ஆண் பெண் கூடும்போது ஆண் பண்பு மிகுந்தால் அவ் உயிர் ஆண் ஆகும். பெண் பண்பு மிகுந்தால் அவ் உயிர் பெண்ணாகும். ஆண் பெண் பண்பு சமனானால் அவ் உயிர் அல்லாகும். ஆள் வினை முயற்சியில் கருத்து மிகுதியாய் இருந்தால் பிறக்கும் உயிர் சிறப்பாய் பிறக்கும் அது உலகை ஆளும். தாழ்ச்சி மனப்பான்மை இருக்குமானால் சுக்கலம்பாய்வது நின்றாவிடும் இவ்வாறாக திருமூலர் கூறுகின்றார்.

“மாதா உதரம் மலம்கின் மந்தனாம்
மாதா உதரம் சலம்கின் மூங்கையாம்
மாதா உதரம் இரண்டொக்கல் கண்ணில்லை
மாதா உதரத்தில் வந்த குழவிக்கே”

கரு வளரும் காலத்தில் தாயின் வயிறு இருக்க வேண்டிய நிலை பற்றி திருமூலர் பின்வரும் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். பெண்ணின் வயிற்றில் மலக்கழிவு அதிகமாக இருந்தால் பிறக்கும் குழந்தை மந்த புத்தியுடன் பிறக்கும். அவள் வயிற்றில் சிறுநீர் அதிகமாக இருந்தால் பிறக்கும் குழந்தை ஊமையாகப் பிறக்கும். மலக்கழிவும் சிறுநீரும் சமமான அளவு இருந்தால் பிறக்கும் குழந்தை குருடாகப் பிறக்கும். உடலுறவின் போது பெண்கள் தங்களின் வயிற்றில் மலக்கழிவோ சிறுநீரோ அதிகமாக இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வது ஆரோக்கியமான குழந்தைக்கு வழிவகுக்கும். ஒரு குழந்தை குறையுடன் பிறக்கிறது என்றால் அதற்கு காரணம் ஆண்கள் தான் என்கிறார் திருமூலர். தம்பதிய உறவன்போது மன அமைதி, தெளிவு, விவேகமற்று மருகத்தனமாக ஆண்கள் நடந்து கொண்டால் குறைபாடு உள்ள குழந்தைகள் தான் பிறக்கும் என்று கூறுகின்றார். அவர் கணவன் ஆனவன் தனது வாய் நிலையை அறிந்து பொறுமை காத்து மனைவியுடன் கூடிக் குழவி கலவி செய்தால் இதனை தவிர்க்கலாம் என்றும் கூறுகின்றார்.

மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம் சுவரும் கரு வளர் நிலைகள்:

இன்று உள்ள advance medical facility's வருவதற்கு முன்னரே எப்போதோ சொல்லிவிட்டார் மாணிக்கவாசகர். கரு உருவாவதில் இருந்து குழந்தையாகப் பிறக்கும் வரை இயற்கையாகவே பல அடையுறுகள் நேருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் எதிர்கொண்டு தாக்குதல்களில் இருந்து தப்பித்தால்தான் நிறைவான நலமான மகப்பேறு நிகழும். இதனை முன்னிதித் தம்முடைய மக்கள் நன்கறிந்திருந்தனர். மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தில் இறைவனைப் போற்றிப் பாடும்பொழுது அத்தகைய அடையுறுகளில் இருந்தெல்லாம் பிழைத்து வந்தமைக்காக நன்றிகூறிப் பாராட்டுகிறார்.

“மானாடப் பிறப்பினுள் மாதர் உதரத்து
எனம்இல் கரும்புச் செருவின் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்
இருமதி விளையின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
எஃரு திங்களில் பேர்குருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களில் ஊறுஅலர் பிழைத்தும்
ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
துக்க சாகரத் துயர்குடைப் பிழைத்தும்”

என்றும் பாடலடிகள் மூலம் கரு உருவாவதில் இருந்து மகப்பேறுவரை நேரும் அபாயங்களை எடுத்துரைக்கின்றார். விந்துயிர்மிகள் கோடிக்கணக்காய் இருப்பினும் அவற்றுள் போரடி இணைந்து கருவாவது ஒன்றுதான். எனவே, போராட்டத்தில் வெற்றி கண்டு கரு உருவாவதை முதலில் குறிப்பிடுகிறார். அவ்வாறு உருவான கரு முதல் திங்களில் இரண்டாகப் பிளவுபடுவதில் இருந்து தப்பிக்கிறது தனக்காகவென்று தன்வடிவெடுத்ததில் தவறின்றித் தேர்ச்சி பெறுகிறது. எனவே கவனக் குறைவாக இருந்தால் கரு உருவாமலேயே அழியும் வாய்ப்பு உள்ளமையை நன்கு அறிந்திருந்தனர். இரண்டாம் திங்களில் உயிர்வளி கருவிற்குச் சென்று கண், காது, மூக்கு, வாய் முதலான உறுப்புகளின் தொடக்க முளைகள் வெளி வருகின்றன. அல்லாவிடில் இவை உருவாகாமலேயே அழிந்து விடும். எனவே, இவை இரண்டாம் திங்களில் வன்மை பெறவேண்டும். வன்மை பெறாவிடில் மீண்டும் அழிவு வாய்ப்பு உருவாகும். எனவேதான் மருத்துவர்களும் அன்னையர்களும் சூல் கொண்ட மகளிரை முதல் மூன்று திங்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கும்படி அறிவுறுத்துகின்றனர். எனவே, கூடுதல் வன்மை பெறுவதால் அல்லது போதிய வன்மை பெறாமையால் ஏற்படும் அழிவில் இருந்து கரு பிழைக்கின்றது. மூன்றாவது திங்கள் கருப்பையில் பெருகும் கொழுப்பு நீரில் கரு அழிந்து விடும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. எனவே, அவ்விடில் இருந்தும் பிழைக்கின்றது.

இரண்டாம் திங்களில் ஏற்படும் கண் முளை நிலை, நான்காம் திங்களில்தான் கண் வளர்நிலை ஆகிறது. இல்லையேல் பார்வைப் புலன் பெறாத இருள்நிலை தோன்றலாம் எனவே நான்காம்திங்கள் கரு உருவம் பெறுகையில் கண்பெறா நிலைமை உண்டாகலாம். அத்தகைய அழிவிற்குந்தாம் கரு பிழைக்கிறது. ஐந்தாவது திங்களில் கருக்கலையும் வாய்ப்பு நேருக்கிறது. எனவே, விழிப்பாக இருக்கவேண்டும் அத்தகைய கருக்கலைவு வாய்ப்பிற்குந்தாம் பிழைக்கிறது. ஆறாம் திங்கள் அனைத்து உறுப்புகளும் நன்கு அமைய வேண்டும். அவ்வாறு ஏற்படாமல் போகிற அடையுறு வராமல் அதிர்நுந்தும் கரு தப்பிக்கின்றது. சிறப்பில் சீதனம் உறுப்பில் பிண்டமும் கூறும் குறளும் உணமும்செவிடும் மாவும் மருளும் இன்றிக் குழந்தை பிறக்க வேண்டும். அவ்வாறாயின் ஏழாம் திங்களில் நன்கு உரிய வளர்ச்சியைக் குழந்தை பெற்றிருக்க வேண்டும். ஏழாம் திங்கள் குறைபேறாய் குழந்தை வெளியேறி பூமிக்கு வர வாய்ப்பு உள்ளது. எனவே, அத்தகைய ஆடர்ப்பாடிநுந்தும் குழந்தை தப்பிக்கின்றது. 8ஆம் 9ஆம் திங்கள்களிலும் குறை பேறாவதற்கு வாய்ப்புகள் உள்ளன. அத்தகைய துன்பத்திற்குந்தும் குழந்தை பிழைக்கின்றது. 10 ஆவது திங்கள் குழந்தை பிறப்பதால் அல்லது தாய் பெறுவதால் இருவருக்குமே துன்பம் ஏற்படுகிறது. அத்தகைய துன்பங்களில் இருந்தும் குழந்தை பிழைக்கின்றது. அவ்வாறு மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார். திருவாசகம் ஓர் அறிவியல் நூலன்று இறைவனக்க நூலேயாகும். ஆனால் இதிலேயே வாய்நிறுள்ள கருவளர்ச்சி நிலையையும் வளர்ந்து உருவாகும் பொழுது அடையும் ஆடர்பாடுகளையும் மாணிக்க வாசகர் குறிப்பிடுகின்றார் என்ன மகப்பேறு அறிவியல் அனைவரும் அறியும் அளவிற்கு வளர்ந்த நிலையில் இருக்கின்றது என்று தான் பொருள்

தன்வந்திர் கூறும் மகப்பேற்று மருத்துவம்

இந்துப்பண்பாட்டு மரபில் மருத்துவத்தில் சித்தமருத்துவம் பாரம்பரிய தனித்துவமான வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது இவர் காலத்தில் காய்ச்சிக்கை போன்றே மகப்பேறு சத்திர சிக்ச்சை முறையும் பெருவளர்ச்சி நிலையில் காணப்பட்டதாக அக்கிவேஸ சம்ஹதை சான்று பகர்கின்றது. மகப்பேறு நோய்களுக்கும் அந்நோயைக் குணப்படுத்தும் சிக்ச்சை முறைகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1. அசாதாரண கர்ப்பம் காணப்படும் சந்தர்ப்பங்களிலும் தாயின் உயிருக்கு ஆபத்தேற்படும் சூழ்நிலையிலும் கருச்சிதைவு வைத்தியம் செய்தல்.
2. அபூரணமான கருவளர்ச்சி ஏற்படும் நேரங்களில் குணப்படுத்தல்.
3. உரிய காலத்தில் பிரசவம் நிகழாத சந்தர்ப்பத்தில் உடனடியாக நிகழ்த்தும் வைத்தியமுறை.
4. கர்ப்பத்தில் குழந்தை நோயுற்றிருந்தால் அதனைச் சரிப்படுத்தும் வைத்தியம்.
5. நஞ்சுக்கெழு தானாக வெளியேற சந்தர்ப்பத்தில் அதனை வெளியேற்றும் வைத்தியமுறை
6. கர்ப்பத்தில் குழந்தை இறந்தால் அதனை வெளியேற்றும் வைத்தியம்.

மேற்குறிப்பிட்ட மகப்பேற்று வைத்திய முறைகளும் மனிதக் கருவின் உருவாக்கம், வளர்ச்சி தொடர்பான கருத்துக்களும் தன்வந்திர் உருவாக்கிய முறைகளாகும். இக்கருத்துக்கள் அக்கிவேஸ சம்ஹதையின் மட்டுமல்லாமல் தன்வந்திர்யின் மாணவரான சுஸ்ருதரின் சுஸ்ருத சம்ஹதையிலும் இவ் வைத்திய முறைகள் தொடர்பான காணப்படுகின்றன.

கருப்பை அறுவை முறை (Caesarean)

காந்தபுரத்தை ஆண்டவேந்தன் மகள் பிரசவ வேதனையால் துடிப்பதைப் பார்த்த நறையூர் மருத்துவச்சி வயிற்றைக் கிழித்து, குழந்தையை எடுத்தாள். அவள்தன் மருத்துவத் திறமையால் குணப்படுத்தினாள் என்று கொங்குமண்டலச் சதகம் (92) கூறுகிறது.

**“குறைவறு தெண்ணீர் நதியனை காந்தபுரத் தொரு நல்
விறை மகளார் மக வீசப் பொறாதுட லேங்க வகர்
துறை வந் பேற்று மகிழ்வுட்டு மங்கல தோன்ற வளர்
மறைவந் நேர் நறையூர்நாடு சூழ் கொங்கு மண்டலமே”**

என்ற பரடல் ஷாழ் இந்நிகழ்ச்சியினை எடுத்துரைக்கிறது.

முடிவுரை

சிறந்த தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சி அடையாத காலத்திலும் ஒரு பெண்ணின் வயிற்றில் காணப்படும் கருவின் வளர்ச்சி, குழந்தையின் நிலை, மகப்பேற்றுக் காலம் என மிக சரியான முறையில் அதனை கண்டறிந்து அதற்குரிய வைத்திய முறைகள் காணப்படுவதனை நாம் அறிய முடிகின்றது பொதுவாக கூற வேண்டும் எனில் இன்றைய மருத்துவ தொழில்நுட்பங்கள் யாவும் அன்றைய மருத்துவத்தின் தொடர்ச்சியாகவே காணப்படுகின்றது. அன்று மகப்பேறு தொடர்பான சீந்தனைகள் யாவும் எக்காலத்திற்கும் பொருந்த வரும் அறிவியல் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. கிபி 16ஆம் நூற்றாண்டளவில் தமிழ்நாட்டில் இருந்த மகப்பேறு மருத்துவ முறைகளும், மகப்பேற்றின்போது தாய் அனுபவிக்கும் வலித்துன்பத்தையும் சிறப்பாக யம்மிடித்த கமிடியுள்ளனர். தாராசுரம் ஆலயத்தில் மகப்பேறு பற்றிய சிற்பங்கள் மிகத் ததரூபமான முறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இன்று வைத்தியசாலைகளில் மகப்பேறு நடைபெறும் விதத்தினை மறுத்து நின்ற நிலையல் குழந்தை பெறும் நிலை தரராசுரம் ஆலயத்தில் காணப்பட்டுள்ளது என்பதனை சிற்பத்தின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இன்றைய மருத்துவ முறையும் அதனையே சரியான மகப்பேற்று முறை எனக் கூறுகின்றனர்.

உசாத்துணை நூல்கள்

திருமழர்.,(1974), “ திருமந்திரம்”, தருமையாதீன வெளியீடு, தருமபுரம்
கதீர் முருகு.,(2011), “திருவாசகமும் ஹலமும் உரையும்”, சாரதா பதிப்பகம்.
தங்கவேலு.சு. (2017), “மகாபாரதம்”,மாணவர் பதிப்பகம், சென்னை.

உயசுள்ள துழாயசுகு (1998) “ னுாயவறவையசு”ஔாநயடகைய யசுவன்சநள்ள
ரவ்வள்ளஃஃஃறறற.ளகையாயகை.உழா சந்தரா சு., (2015) “தருவாசகத்தல் கருவ்யல்”
ரவ்வள்ளஃஃஃஃ.உழா மாதவன். ஆ., “பழந்தமிழ் ஔலக்கயங்களில் கருவறுதல் மற்றும் மகப்பேறு
மருத்துவச்சுகள்

**ச. கோடிகா
கலை கலாசார பீடம்
கீழக்குப் பல்கலைக்கழகம்**

The Timeless Wisdom of Lord Arumugan's Six Faces

Lord Murugan, also known as Arumugam, meaning “Six-Faced,” stands as one of the most revered deities in Hinduism. His six faces symbolize profound cosmic truths and divine functions, which enable him to perceive and protect all directions: East, West, North, South, the Sky, and the Earth. The concept of Arumugam transcends mere mythology, embodying deep philosophical and spiritual significance. Each of his faces represents aspects of the divine consciousness that guide humanity towards enlightenment, self-realization, and harmony with the universe.

The six faces of Lord Murugan are believed to be composed of the five faces of Lord Shiva (Panchavaktra Shiva) and the sixth face of Goddess Uma Devi, also known as Parvati. This unique combination signifies the union of Shiva's transcendental energy with Parvati's nurturing grace. While the five faces of Lord Shiva symbolize the cosmic principles and higher spiritual realms, the sixth face, represented by Goddess Parvati, embodies earthly love and compassion.

The sixth face holds a special esoteric meaning: it can only be perceived by the learned and enlightened. This represents the progression from the five senses—sight, sound, touch, taste, and smell—to the sixth sense, which is intuition or spiritual insight. In Tamil philosophy, this transcendental face is called “Atho Mugam,” indicating the ultimate realization of divine truth. Lord Arumugam, in his dual essence, offers blessings for both the material and spiritual realms. The five faces of Lord Shiva direct the devotee toward moksha (liberation), while the sixth face, representing Parvati, bestows blessings for worldly comforts and prosperity. Thus, Lord Murugan becomes a deity who bridges the gap between the temporal and the eternal, guiding humanity to balance the demands of earthly existence with the pursuit of spiritual enlightenment.

Murugan is often revered as the God of Nature, symbolizing the natural forces that sustain and protect all living beings. As the divine protector of creation, he ensures harmony within the ecosystem and safeguards humanity against destructive forces. This aspect of Murugan reflects his role as a guardian deity who nurtures and preserves life on Earth. Nakkirar, a poet of the Sangam Age, vividly describes the functions of Lord Murugan's six faces in his classic work, Tirumurugatruppada. These faces are not merely symbolic but carry profound meanings that resonate with the spiritual aspirations of devotees:

The first face removes ignorance and spiritual darkness. It is symbolic of the light of wisdom dispelling the shadows of delusion and ignorance that cloud human consciousness.

The second face bestows boons upon those who follow dharma, the path of righteousness. It rewards moral and ethical living, encouraging devotees to lead lives aligned with universal principles of justice and truth. The third face protects and watches over the pujas (rituals) and offerings made by devotees. It blesses those who perform worship with a pure and sincere heart, fostering a connection between the devotee and the divine. The fourth face aids those on the path of self-realization. It supports seekers investigating the ultimate truth symbolized by the sacred syllable “Om” or Pranavam. This face represents Murugan as the guru who leads disciples toward spiritual awakening. The fifth face annihilates those who practice adharma, the antithesis of righteousness. It signifies Murugan’s role as a divine warrior who protects the world from evil and injustice, ensuring the triumph of good over malevolence.

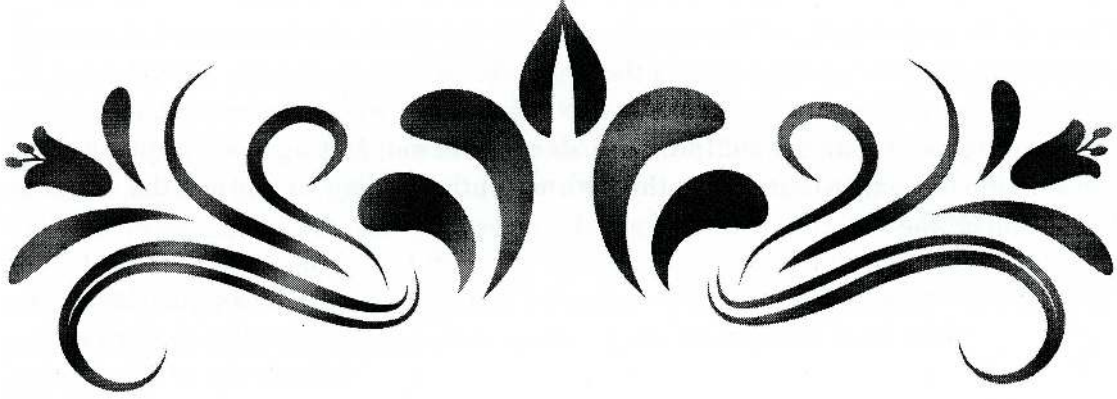
The sixth face gazes lovingly at his consorts, Valli and Devasena. It signifies the divine love and harmony between the divine and the devotee. This love extends to all of creation, symbolizing Murugan’s compassionate nature. The six faces of Lord Murugan also correspond to the six chakras or energy centers within the human body, as described in yogic traditions. Each face aligns with a specific chakra, guiding the practitioner on a journey of spiritual awakening. By meditating on Murugan’s six faces, devotees can transcend worldly attachments and attain inner peace and enlightenment. Moreover, the number six has a deeper significance in Tamil spirituality. It represents the six virtues required for a spiritual life: wisdom, patience, love, discipline, self-control, and faith. Lord Arumugam embodies all these virtues, making him a perfect role model for those seeking a balanced and fulfilling life. Lord Murugan holds a unique place in Tamil culture and literature. Nakkirar’s Tirumurugatruppadai celebrates Murugan’s divine qualities and highlights his role as a savior and guide. Tamil devotional hymns, such as those in the Thiruppugazh by Arunagirinathar, exalt Murugan as the supreme deity who embodies love, wisdom, and valor. These works not only glorify Murugan but also inspire devotees to emulate his virtues in their daily lives.

The festivals dedicated to Murugan, such as Thaipusam and Skanda Sashti, are celebrated with immense fervor. These occasions highlight the divine exploits of Lord Murugan and his role in defeating evil forces, symbolized by the demon Surapadman. The rituals and celebrations associated with these festivals reinforce Murugan’s status as a deity who protects, guides, and uplifts humanity.

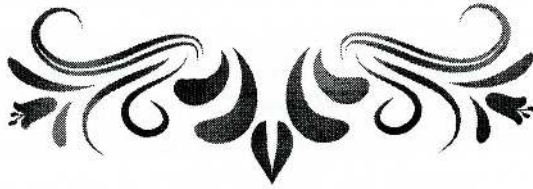
Lord Arumugam, with his six radiant faces, stands as a beacon of hope, wisdom, and divine love. His unique form encapsulates the union of cosmic and earthly energies, guiding devotees toward a harmonious existence. By meditating on the symbolism of his six faces, one can transcend the limitations of the material world and attain spiritual enlightenment.

Through his blessings, Lord Murugan teaches us to balance the demands of this world with the aspirations of the soul. As the protector of nature and the embodiment of divine virtues, he inspires humanity to live in harmony with the universe, upholding righteousness and compassion. In the words of Nakkirar, Murugan is not just a deity but a divine force that illuminates the path to truth, guiding us toward the ultimate realization of the self

Sivakumar Brunthan
Faculty of Agriculture
University of Peradeniya

வரலாற்றியல்

இலங்கையில் சைவ சமயம்

இலங்கையில் சைவ சமயம் தொன்மையான வரலாறும் பண்பாட்டுத் தொடர்பும் கொண்டது. பண்டைய காலத்திலிருந்து இக்கலைநாடு, சைவ சமயத்திற்கான ஒரு முக்கிய மையமாக விளங்கியுள்ளது. சைவம், தமிழர்களின் ஆழ்ந்த ஆன்மிக அனுபவங்களின் அடிப்படையில், இலங்கையில் பரவலாகும். இந்த சமயத்தின் தொன்மை, அதன் வளர்ச்சி மற்றும் இலங்கையில் அதன் ஆழ்ந்த தாக்கம் பல்வேறு தொல்லியல் சான்றுகளால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்துடன், தமிழர்களின் தருவிழாக்களும், சைவ வழிபாட்டு முறைமைகளும், இலங்கையின் கலை, இலக்கியம், கலாச்சாரம் மற்றும் சமூகம் மீது சைவ சமயத்தின் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை காட்டுகின்றன. இலங்கையில் சைவ சமயத்தின் வரலாற்று பின்புலம் பல்வேறு தொல்லியல் சான்றுகளால் வெளிப்படையாக உள்ளது. குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டில் உள்ள சைவ வழிபாட்டின் தொன்மையும் இலங்கையில் அதே நிலத்தில் தோன்றிய சைவ வழிபாட்டு முறைமைகளும் மிகுந்த பொருந்தல் மற்றும் தொடர்பைக் காட்டுகின்றன. இதில், தமிழ்நாட்டின் கீழடி, தென்டு கொடுமணல், அழகன்குளம், ஆதீச்சநல்லூர் போன்ற இடங்களில் மேற்கொண்ட தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகள், சைவ சமயத்தின் தொன்மையான அடையாளங்களைக் காட்டுகின்றன. இவை, சைவ சமயத்தின் இலங்கையிலான பரவலான தாக்கத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

சைவ சமயத்தின் தொன்மையுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு கல்வெட்டுகள், சைவ வழிபாட்டின் தொடக்கங்களையும், அதற்கான முக்கிய சின்னங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. பீரமர் கல்வெட்டுகள் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகள் மூலம், சைவ வழிபாடு பண்டைய காலங்களில் இலங்கையில் பரவலாக இருந்ததை நாம் காணமுடிகின்றது. சுமார் 3 ஆம் நூற்றாண்டின் பீரமர் கல்வெட்டுகளில், “சீவம்” மற்றும் “சீவகுடம்” போன்ற வார்த்தைகள் காணப்படுகின்றன, இது சைவ வழிபாட்டின் பரவலான அடையாளங்களைக் காட்டுகின்றது. இவை, சைவ சமயத்தின் இலங்கையில் ஒரு ஆழமான சமூக மற்றும் அரசியல் உறவினை வெளிப்படுத்துகின்றன. இலங்கையின் வடக்கு பகுதி, கட்டுக்கரை, நாகபடுவான் போன்ற பகுதிகளில், சைவ சமயத்தின் சின்னங்கள் மற்றும் கடவுள்களின் அர்த்தமுள்ள உருவகங்கள் பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, கட்டுக்கரை அகழ்வாய்வில் கிடைத்த சிவலிங்கம், நந்த உருவம் மற்றும் தீர்க்குலத்தின் அடையாளம், இலங்கையில் சைவ சமயத்தின் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை உணர்த்துகின்றன. இந்த கண்டுபிடிப்புகள் சைவ வழிபாட்டின் பண்டைய தன்மையை, அதன் சமூக மற்றும் ஆன்மிகப் பார்வையை வெளிப்படுத்துகின்றன. சைவ சமயத்தின் வரலாற்றில், இலங்கையில் பல முக்கிய சைவ கோவில்கள் இருந்துள்ளன. “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை” என்ற வரலாற்று நூலில் கூறப்படும் படி, இலங்கையின் முக்கிய பகுதிகளில் ஐந்து முக்கிய சைவகோவில்கள் இருந்தன. அவை:

1. தருக்கோணேச்சரம்-கீழக்கல்
2. தருக்கேதீச்சரம் மற்றும் (முன்னேச்சரம்)-மேற்கு பகுதியில்
3. தருத்தம்பலேச்சரம் (நகுலேச்சரம்) -வடக்கல்
4. சந்திரசேகரீச்சரம் -தெற்கல்

இந்த கோவில்கள், அந்தந்த பிரதேசங்களில் வழிபாட்டு மையங்களாக செயல்பட்டன. அவற்றின் உள்ளடக்கம் மற்றும் கோவில்களின் கட்டுமானம், இலங்கையின் பண்பாட்டை, சமய பாரம்பரியத்தை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இவை, இலங்கையின் கலாச்சார அடையாளத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன, மேலும் இவை சைவ சமயத்தின் பன்முக வரலாற்றின் அடிப் படைகளை உருவாக்கியுள்ளன.

இலங்கையில், சைவ சமயத்தின் ஆதரவாளர்கள், அதற்கான கோவில்கள் மற்றும் ஆலயங்களை உருவாக்கி, அந்தந்த சமூகங்களின் ஆன்மிக அடையாளங்களாகவும், கலைநாட்டின் மறைவான சமய விழாக்களாகவும் அதை புரப்பிளர். “மகாவம்சம்” மற்றும் பாளிகிரோணிக்களில், பல்வேறு அரசர்களின் ஆதரவையும், சீவ வழிபாட்டுக்கான முக்கிய கட்டிடங்களை உருவாக்கிய அரசர்களையும் குறிப்பிட்டுகின்றன. உதாரணமாக, அனுராதபுர மக்களாட்சியின் பிரதமர் பண்டுகபாயன், சீவ வழிபாட்டுக்கான ஆலயம் ஒன்றை உருவாக்கியதாக குறிப்பிட்டுகின்றார். இதன் மூலம், இலங்கையின் சமூக மற்றும் அரசியல் அமைப்பில் சைவ சமயத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட முக்கிய பங்கு காட்டப்படுகின்றது. சைவ சமயத்தின் இலங்கையில் உள்ள வரலாற்று பாதைகள், தமிழ்நாட்டில் உள்ள சைவ வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையவை. இதன் மூலம், இரு நாடுகளுக்கிடையிலான ஆன்மிகப் பிணைப்புகளை விளக்குகின்றது. இலங்கையில் உள்ள தொல்லியல் சான்றுகள், சைவ சமயத்தின் பெரும்பான்மையான அடையாளங்களைக் காட்டுகின்றன. இவை, தமிழ்நாட்டின் திருவிழாக்களும், கோவில்களின் உள்ளடக்கம், மற்றும் அவற்றின் ஆன்மிக செயல்பாடுகளுடன் தொடர்புடையவை. இந்த தொடர்புகள், சைவ சமயத்தின் இலங்கையில் வடிவமும் ஆன்மிகப் பாதையை உலகுவிக்கின்றன. சைவ சமயத்தின் வரலாற்றில், இலங்கையின் பாரம்பரியங்கள் மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சிகள் முக்கிய பங்குகளை வகிக்கின்றன. தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகள், கல்வெட்டுகள் மற்றும் கோவில்கள் அனைத்தும், சைவ சமயத்தின் இலங்கையில் பரவல் மற்றும் வளர்ச்சி பற்றி அரிய தகவல்களை வழங்குகின்றன. இந்த சான்றுகள், சைவ சமயத்தின் ஆழமான பரிணாமத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன, மேலும் அது தமிழ்நாட்டுடன் இணைந்து, ஒரு பெரிய ஆன்மிகப் பாரம்பரியத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

இன்றைய இலங்கையில், சைவ சமயம் மிகவும் பன்முகமான வரலாற்று சின்னங்களை கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் சைவ வழிபாடுகள், கோவில்கள், சைவ உறவுகள், மற்றும் சமய நிகழ்ச்சிகள் அப்போது பரந்த புரப்பை தாண்டி வளர்ந்துள்ளன. இலங்கையில் சைவ சமயத்தின் முக்கியத்துவம் இன்று மற்ற மதங்களுடன் இணைந்து, அதன் சமுதாயத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. இது, இலங்கையின் கலாச்சார அடையாளத்தை பலவிளப்படுத்தாமல், அதை செழுமையாகப் புராமரிக்க உதவுகிறது. சைவ சமயத்தின் வரலாற்று செழிப்பையும் அதன் அண்மைக் கால பன்முக வளர்ச்சியையும் ஒருங்கிணைக்கின்றது. இலங்கையின் சைவ சமயம், அதன் தனித்துவமான பாரம்பரியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. இன்று, இலங்கையில் சைவ சமயம் ஒரு முக்கிய ஆன்மிகப் பகுதியாகத் தொடர்ந்து அமைந்துள்ளது. அது இலங்கையின் சமூகத்தை, பண்பாட்டை மற்றும் ஆன்மிக அடையாளங்களை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்காக செயல்படுகின்றது.

Raguraam Abishigan

HND in Information Technology, Advanced Technological Institute
Trincoamlee

தெட்சணகைலாயம் திருக்கோணேஸ்வரம்

திருமூலரால் சீவபூம் எனபேற்றப்பட்ட இந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியில் அமைந்திருக்கும் ஈழத்திருநாட்டின் கிழக்குக்கரையில் தெட்சணகைலாயம் என பேற்றப்படும் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அனுதனமும் அலைகடல்கள் தாலாட்டி மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பன ஒருங்கே அமையப்பெற்றத்து தான் திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயம். புராதன பழமை வாய்ந்ததும் சம்பந்தராலும், அருணகிரிணாதராலும் பாடல்பெற்றதும், சீவ பக்தனான இராவணனாலும் பூஜிக்கப்பட்ட இராமாயண காலத்துக்கு முற்பட்ட தலமாகும். அத்தோடு வராய தேவர், குளக்கோட்டன், ஆடகசௌந்தர், கயவாகு நளச்சக்கரவர்த்தி, புவனேகபாகு, பரராசசேகரன், ஆர்யச்சக்கரவர்த்தி முதலான மாமன்னர்கள் வழிபட்ட தலமாக விளங்கும் இவ் ஆலயத்தில் எல்லாம் வல்ல பரம்பொருள் மாதுமை அம்பாள்சமேத திருக்கோணேஸ்வர பெருமானாக அருள்பாலிக்கின்றார்.

இவ் ஆலயத்தின் அமைவிடமானது தன்ச்சிறப்பு வாய்ந்தது. திருமூலரால் அடிக்கொரு சீவலங்கம் உண்டு என சொல்லப்பட்ட திருகோணமலை நகரில் சமுத்திரக்கரையில் அமையப்பெற்றிருக்கும் புள்ளிமாங்கள், மயின்னங்கள் கொஞ்சி விளையாடும் வனம்போல் அடர்ந்து நின்று நெடிய மரங்களையும் அதல் வாழும் அழகிய கடல் பறவைகளையும் தன்வென்றல் எந்நேரமும் வருடும் முக்கோண வடிவான மலையின் மீது இவ் ஆலயம் அமையப்பெற்றிருக்கின்றது. இந்த மலையின் அழகினை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க இயலாது, இத்தகைய பிரமாண்டத்தை வேறு எந்த ஆலயங்களிலும் காணவும் முடியாது.

வரலாற்று ரீதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இவ் ஆலயத்தின் வரலாற்றின் பக்கங்களை புரட்டும் போது சீவபக்தனான இராவணன் தன் தாயின் சீவபூஜைக்காக சீவலங்கத்தை வாங்கும் பொருட்டு கோணநாதர் எழுந்தருள் இருக்கும் ஆலயம் வந்து தோத்திரங்கள் சொல்லி பிரார்த்தனைகள் நெடுநேரம் செய்தும் லங்கம் கிடைக்காததால் கோபம் கொண்டு தன் வாள்ளால் கோணேச மலையை ஓங்கி வெட்டியதாக கூறப்படுகின்றது. பின் தன் 20 கரங்களால் மலையைப் பிளக்க முயன்ற போது கோணநாதர் தன் கால் பெருவிரலால் கைலாயமலையை உணர்ந்நார். இதனால் இரத்தம் கொப்பளிக்க சமுத்திரத்தில் ஆழ்ந்தான் இராவணன். பின் தன் தவறினை உணர்ந்து தன் தலை ஒன்றைத் திருக் அதை குடமாகவும் கையை முறித்து அதிலுள்ள எலும்புகளை தண்டியா-கவும் நரம்புகளை தந்தியாகவும் கொண்டு வீணை செய்து சாமகானம் இசைத்தான். இராவணன் இசைக்கு மயங்கிய பெருமான் அவனை மன்னித்து அவனுக்கு அருள் செய்தார். பின் இராவணன் ஆலயத்துக்கு திருப்பணிகள் பலவும் செய்தான். இத்தனை காலங்கள் கடந்தும் இராவணனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிளவு ‘இராவணன் வெட்டு’ என்ற பெயரில் இன்றும் நம்மால் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

தருக்கோணேஸ்வரத்தைப் பற்றி பேசும் போது குளக்கோட்ட மன்னனின் திருப்பணி பற்றி பேசாமல் இருக்க முடியாது. சேழநாட்டை பிறப்பிடமாக கொண்ட குளக்கோட்ட மன்னன் தருக்கோணேஸ்வரத்தின் பெருமைகள் அறிந்து அதை தர்ச்சிக்கும் பொருட்டு இலங்கை வந்தான். பின் தருக்கோணேஸ்வரரையும் மாதுமை அம்பாளையும் வணங்கி பின் ஆதி ஆகிய கோணேஸ்வரருக்கும் படியன்ன வமன்னடை அம்பாளுக்கும் எழுந்தருள் இருப்பதற்கு இந்தர லோகத்திலும் இல்லை என்று சொல்லும் அளவிற்கு கோவிலொன்றைக் கட்டுவித்து, வரிட்ட முன்வரை வரவழைத்து வேதவிதீபபடி கும்பாபிஷேகத்தையும் நடத்தி முடித்தான். இவை அனைத்தும் இன்றைக்கு 4480 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகும்.

கீ.பி ஐழாம் நூற்றாண்டில் தருஞானசம்பந்தரும் தருக்கோணேஸ்வர பெருமான் மீது “நீரைகடல் அரவம்...” எனத் தொடங்கும் 10 தேவாரப்பாடல்களைப் பாடினார். பின் சந்தரராலும் “மறைக்காட்டானே தருமாந்துறையால் மாகோணத்தானே...” என்று தருக் கோணேஸ்வரத்தை எண்ணி பாடியுள்ளார். தொடர்ந்து 12ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதரால் தருப்புகழ் பாடப்பட்டது சிறப்புக்குரிய விடயமாகும்.

இவ்வாறு சிறப்புகளையும் செல்வங்களால் கொளிக்கப்பெற்றதாமான தருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தின் மீது வெளிநாட்டவர் பார்வை தரும்படியது. கடைக்கப்பெற்ற தடையங்களின் அடிப்படையில் கீ. பி 1624 ஆம் ஆண்டளவில் போர்த்துக்கேயர்களால் இவ்வாலயம் தகர்க்கப்பட்டதையும் அதிர்நுந்து பெறப்பட்ட கருங்கற்களை கொண்டு “பிறற்றிக் கோட்டையை” கட்டி முடித்து கோவிலில் உள்ள செல்வங்களையும் சூறையாடியதை அறிய முடிகின்றது. இது பற்றி இக்கோவிலை அடித்து அழித்த போர்த்துக்கேய தளபதி ஆகிய கொன்ஸ்ரன் டைடிசா என்பவன் போர்த்துக்கல் அரசனுக்கு அனுப்பிய கடிதம் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளது. இதன் பிரதியானது இன்றும் இஸ்பன் நகரில் “அஜீடா” நூல் நிலையத்தில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு கோணேஸ்வரர் ஆலயம் அந்நியர்களால் அடிக்கப்பட்ட காலத்தில் ஆலயத்தின்ருந்த சீல முக்கியமான விக்கிரகங்கள் அந்நியர் கையில் அகப்படாமல் கிணறு குளங்களில் போட்டு மறைத்து வைத்தனர். பெருமானுடைய தருவருளால் 1950ஆம் ஆண்டுகளில் இடம்பெற்ற அகழ்வுகளின் போது பள்ளையார், கோணேசர், மாதுமை அம்பாள், போகசக்தி, சந்திரசேகரர், அன்னப்பேடை முதலிய ஐம்பொன் விக்கிரகங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. பின் இம் ழர்த்திகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு 1963ஆல் புனராவர்த்தன மகா கும்பாபிஷேகம் இடம்பெற்றது. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஆலயத்தில் இருந்த லிங்கம், நாராயண ழர்த்தி, மகாலட்சுமி, நந்தி போன்ற சிதைவடைந்த விக்கிரகங்கள் மலை அடிவாரத்திலுள்ள கடலில் இருந்து மீட்கப்பட்டது. இவை இன்றும் கோவிலில் வைத்து பாதுகாக்கப்படுகிறது.

கடலின் அடியில் ஆராய்ச்சி செய்த ஆதர்ச்சிகளாக, மைக்கல் வில்சன், டபிள்ஹெங்கல்லன் என்பவர்கள் மிகப்பழமையான ஆலயம் ஒன்று கடலின் அடியில் அமிழ்ந்து இருப்பதை கண்டார்கள். பிறமாண்டமான தூண்கள், விளக்குகள், தெய்வவிக்கிரகங்கள், நாணயங்கள் என்பன கடலின் அடியில் இருப்பதை அறிந்தார்கள்.

இது தொடர்பான புகைப்படங்கள், பத்திரிகைகள் செய்திகளில் வெளியானது. யுகங்கள் பல கடந்தும் இன்னும் சைவப்பெருமக்களால் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு கம்பீரமாக காட்சியளிக்கின்றது திருக்கோணேஸ்வரம். தற்போது கருவறையல் காட்சியளிக்கும் லிங்கம் காசியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதாகும். அன்று நில அகழ்வின் போது மீட்டெடுக்கப்பட்ட பழமைவாய்ந்த மாதுமை அம்பாள், கோணேஸ்வர் வீட்கீரகங்கள் தற்போது மகோற்சவகாலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

குளக்கோட்ட மன்னன் காலத்தில் நடைபெற்றதைப் போன்று பங்குன் உத்தரத்தில் கோடியேற்றத்தோடு 18 நாட்கள் மகோற்சவமும், மஞ்சம், சப்பரம் கைலாசவாகன பஞ்சரத பவன், பாவநாச தீர்த்தோற்சவம், தெப்பத்திருவிழா என்பனவும் சிறப்பாக ஆடம்பற்று வருகின்றது. அத்தோடு வருடம் தோறும் ஆடம்பறும் சீவராத்திரியும் அதனைத் தொடர்ந்து திருக்கோணேஸ்வரர் நகர்வலமும் நடைபெறும். முக்கிய நிகழ்வான நகர்வலம் தொடர்ந்து ஐந்து நாட்கள் ஆடம்பறுவதோடு மலை இறங்குவரும் திருக் கோணேஸ்வரருக்கு தோரணங்கள், வானவேடிகைகள் என திருமலை நகரே விழாக்கோலம் பூண்டிருக்கும்.

திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தில் அந்நியர்கள் செய்த அனர்த்தங்களுக்கும் அப்டுழியங்களுக்கும் உரிய பிறத்பலங்களை அனுபவித்துவிட்டனர். இவ்வாறு “கோணேஸ்வரர் ஆளும் பூமியில் நான் என்ற அகந்தையோடு எவரும் வாழத்தக்கதாக சரீர்த்திரம் கிடையாது” என்பது இங்கு இருக்கும் மக்களின் நம்பிக்கை, இது அனுபவ வாயிலாக உணர்ந்தவர்கள் பலபேர். இதனால் நாமும் மும்மலங்களையும் ஒழித்து எம்பெருமான் அருளை பெறுவோமாக...

அவன் அருளாலே
அவன் தாள் வணங்கி

பாலேந்திரன் கருஜன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

இலங்கையின் இந்து சமய வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இந்துப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் இந்தியத் தமிழகத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் பங்களிப்பு மிகச் சிறப்பானதாகும். கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலம் முதல் இலங்கையில் இப் பண்பாடு பரப்பற்றப்பட்டமைக்கு இராம, இராவண வரலாறு, இதிகாச செய்திகள், குப்தர் கால தூண் சாசனங்கள் ஆதாரங்களாக திகழ்கின்றன. இலங்கையின் இந்து சமய வருணனைகள் தமிழக, இந்திய நூல்களில் சான்றாதாரங்களாக உள்ளன. அவற்றுள் ஸ்ரீதேவர புலவர், ஸ்ரீதேவர உணவு, மாதேயம் பற்றிய சுந்தரரின் தேவாரம், கோணேஸ்வரப் பதகம், திருகேதீச்சரப் பதகம் ஆகியவற்றிலுள்ள சம்பந்தர், சுந்தரரின் திருதலங்கள் பற்றிய பாடல்களும் அடங்குகின்றன.

‘சீவபும’ என்று திருமூலர் அழைத்த இலங்கையின் அனூராதபுர ஆட்சி காலங்களிலேயே இந்து, பௌத்த உறவுகள் உன்னத நிலையை அடைந்தன. அனூராதபுர சாசனங்களில் பௌத்த வி்காரைகளை இந்து கலைஞர்கள் அமைத்ததாகவும், இந்து ஆலயங்களில் ஆன்ம ரீதியான வழிபாடுகள் இடம்பெற்றதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீதேவர சீவன், முருகனின் வழிபாடுகளும் மேம்படுத்தப்பட்டன. முருக வழிபாடு வேடுவர் பூசையுடன் தொடர்புபட்டது. ஆதலால் ப்ரமரிக் கல்வெட்டுகளில் வேல, ஸ்கந்த ஆகிய பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. செப்பேடொன்றின் ஒரு குறிப்பில் இந்து கோவில்களில் நிரந்தர ஆலய கீரைய இடம்பெற்றதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் புராதன ஆலயங்களிலுள்ள வேடுவ எச்சங்களிலிருந்தும் புராதன பௌத்த கோயில் வழிபாட்டு உதிர்தலங்களிலிருந்தும் வேடுவ பண்பாட்டை பரப்பற்றும் அம்சங்கள் வெளிப்படுகின்றன. அவ்வாறு நோக்கும் போது இலங்கையின் மிக புராதன சமயமாக இந்து சமயம் விளங்குவதும் இதற்கான முன்னோடிச் சான்றுகள் இந்தியாவிலும் கிடைக்கின்றன என்பதும் புலனாகின்றது.

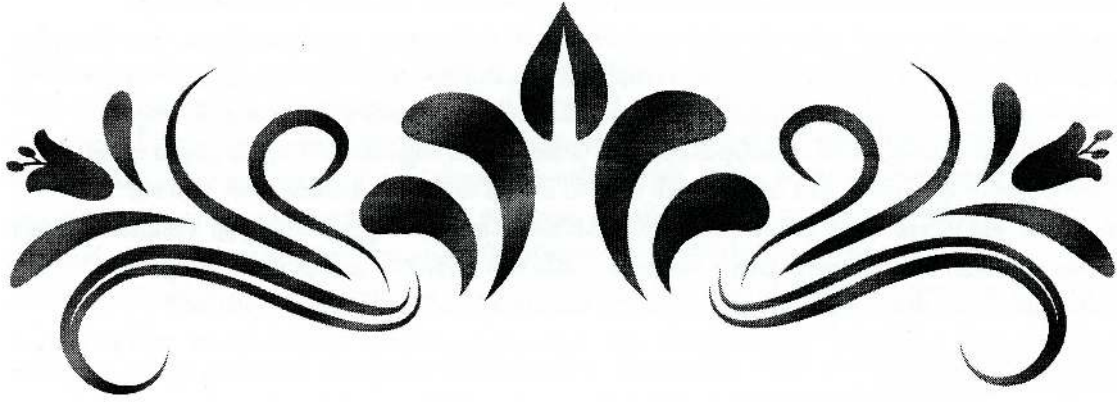
பொலன்னறுவைவயிலும் அதாவது சோழ அரசரின் ஒன்பதாவது மண்டலமாக விளங்கிய ஜெனநாதமங்கலத்திலும், மாதேயம், கந்தளாய், குருநாகல் ஆகிய இடங்களிலும் இந்துக் கோவில்கள், சதர்வேதிமார்த் தலங்களும் அமைக்கப்பட்டு இந்து பண்பாடு வளர்ச்சி பெற்றது. இலங்கையின் ஆரிய சக்கரவர்த்திகள் ஆட்சி செய்த காலங்களிலும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் இந்துப் பண்பாடு செல்வாக்கு அடைந்தது. ஆனாலும் மட்டக்களப்பில் பொலன்னறுவைக் காலத்திலேயே சோழப் ப்ரதானிகளால் மறுமலர்ச்சி அடைந்தது. கி.பி 15ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூர் ஆலயம் அமைக்கப்பட்ட செய்தியை ‘கலைய மாலை’ எனும் நூலின் மூலம் அறியலாம். ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் சமயாய்மானம் மிக்க அரசர்களாகவும், இந்து மன்னர்களாகவும், நந்த உருவை பொறித்தவர்களாகவும் விளங்கினர். இலங்கையில் 15ம் நூற்றாண்டை தொடர்ந்து பேர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ப்ர்த்தானியர் என்னும் ஐரோப்பிய வம்சத்தவர்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். அவர்களால் இந்துப் பண்பாடு தளர்ந்து வீழ்ச்சியுற்றதாகவும், பின்னர் இந்து சமய கீர்த்துத்தவாதிகளால் மறுமலர்ச்சியடைந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இலங்கையின் அரச மதமாக பௌத்த மதம் இருந்தாலும் ஆத் மதம் இந்துமதமாகும். ஆனால் பண்டைய இந்துமதத்தைப் பற்றி நன்கு அறிவதற்கு தமிழலக்கியங்கள் எழுதப்படவில்லை. ப்ர்ப்பட்ட காலங்களிலேயே தமிழலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

வால்மீகி இராமாயணத்தில் இராவணனின் சீல வழிபாடு, சீதையை மீட்க மாமங்கம், முனிஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் இலங்கைகள் நிறுவி இராமர் வழிபட்டமை குறித்தும் மேலும் பல தகவல்கள் உள்ளன. இலங்கையின் மற்றைய பகுதிகளான தென்கிழக்கு, மேற்கு பகுதிகளில் விஜயனின் வருகைக்கு முன் (யக்ஷர்கள்)ஆயக்கர்கள் நாக வழிபாட்டை மேற்கொண்டனர்.

மகாவம்சத்தில் புனிதமறமாகிய அரசமரம் நாட்ப்படவேண்டிய அடத்தை தேர்ந்தெடுத்து ஆசீர்வதிப்பதற்காகவும் புத்த பீரானின் வருகை இடம் பெற்றதாக கூறப்படுகிறது. இலங்கைக்கு 3 முறை புத்தபீரான் விஜயம் செய்தார் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே புத்தரின் வருகைக்கு முன்பே நாகர்கள் வாழ்ந்திருப்பதால் அந்து மதமே பண்டைய மதம் என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது. பௌத்தக் கட்டமைப்பில் அந்துக் கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டாலும் முதல் தாது கோபுரமாகிய “துபுரம” கட்டப்பட்ட இடம் பழைய யக்ஷ வழிபாட்டு தெய்வமான ‘மகேஜ’ கடவுளின் இடம் என்பதை மகாவம்சம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. பொதுவாக அந்து தெய்வங்களான யக்ஷ வழிபாடு, சீவ வழிபாடு, முருக வழிபாடு, மாயோன் வழிபாடு, தாய்த் தெய்வ வழிபாடு என்பவையும் இடம்பெற்றதாக கூறப்படுகிறது. யக்ஷர்களில் தலைவனான ‘குபேரன்’ பண்டுகாபயன் காலத்தில் ஆலமரத்தின் கீழ் வழிபட்டதாகவும் அக்கடவுளை ‘வெஸ்ஸவண’ என்றும் கூறுகின்றது.

யக்ஷன், யக்ஷ வழிபாட்டில் பல் அளித்து வழிபடல் இடம்பெற்றது. ஊருக்கு பொதுவான மரங்களில் தெய்வங்கள் குடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று நம்பிய மக்கள் மரங்களை அலங்கரித்து, மாலை அணிவித்து, விளக்கு ஏற்றி வழிபட்டனர். தற்கால வடமாகணத்தில் அன்றைய காலத்தில் நாக வழிபாடு பிரசித்தமானது என்று பாளி நூல்கள் கூறுகின்றன. பாளி நூல்கள் நாகர்கள் மனிதவர்க்கத்தினராக இல்லாமல் பம்பு தோற்றம் உடையவர்களாகவும், நலத்தின் கீழ் வாழும் அமானுஷ்யர்களாகவும் சித்தரித்துள்ளது. பிற்காலத்தில் புத்தரின் தலைமீது நாக பம்பினது படம் சிலைகளில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதால் புத்தர் நாகத்தால் பாதுகாக்கப்படுகின்றார் என்ற செய்தியால் பௌத்தர்களும் நாகவழிபாட்டை ஏற்றுக்கொண்டதாக கூறப்படுகின்றது. அடுத்து திராவிட வழிபாடான சீவவழிபாட்டை நோக்கினால் இது மிகப்பழமையானதும் ஒன்றாகும். பண்டுவாச தேவனின் ஒரு மகன் ‘சீவ’ எனும் பெயரைக் கொண்டிருந்தான், பண்டுகாபய மன்னனின் மாமன்னர்களில் ஒருவன் பெயர் ‘கிரிகண்டசீவ’, பண்டுகாபயனுக்கு பின் அரசகட்டிலேறியவர் ‘முடசீவ’, ‘மகாசீவ’ எனும் தேவநம்பியதீசனின் ஆவான். ஆகவே அரசர்களும் ‘சீவ’ எனும் பெயரை ஆடியிருந்தமை புலனாகின்றது.

இ.ரீஷாந்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

அறவியல்

இந்து மதமும் அறிவியலும் (விஞ்ஞானமும்)

இன்றைய உலகில் நாம் எத்தனையோ மதங்களை மக்கள் பின்பற்றுவதை காண்கின்றோம். அவை ஒவ்வொன்றும் மனித வாழ்வை சமாதானம், அன்பு, நம்பிக்கை, ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம், உளத்துய்மை சமூகப்பற்று இறை நம்பிக்கை மற்றும் சமூக நல்நெறிக்கம் போன்ற பல்வேறு நற்பண்புகளின் பால் மாற்றியமைக்க எத்தனிக்கிறது. அதேபோல் ஒவ்வொரு சமயங்களும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள நம்பிக்கைகள் மற்றும் சம்பிரதாயங்கள் பல்வேறு அறிவியல் ரீதியான உண்மைகளை கொண்டுள்ளன என்றும் இன்றைய ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுவதை காணமுடிகிறது.

உண்மையில் இந்து மதம் என்பது வெறுமனே கடவுள் நம்பிக்கை சார்ந்தது மட்டுமல்ல அது உலக அறிவியலுக்கும் முன்னோடியாக விளங்கியுள்ளதை நாம் காணமுடிகின்றது. அதாவது இன்று நாம் பார்க்கும் பயன்படுத்தும் அனுபவிக்கும் எல்லாவிதமான விஞ்ஞான அறிவியல் சாதனைகள் மற்றும் ஏனைய விடயங்கள் அனைத்தும் இந்து சமயம் இந்த உலகிற்கு அளித்த அருட்கொடையாகும். இந்து தத்துவ ஞானிகளாலும் முனிவர்களாலும் சித்தர்களாலும் சுமார் 7000 வருடங்களாக அவ்வப்போது கண்டறியப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டு எழுதப்பட்ட விடயங்களே இன்றைய உலகத்தை ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

வானியல், மருத்துவம், விஞ்ஞானம், புனியியல், கணிதம், இசை போன்ற அனைத்தும் இந்து சமயத்திலே கூறப்பட்டுள்ளன. வேதங்களிலும் புராணங்களிலும் இத்காசங்களிலும் உபநிடதங்களிலும் பக்தி இலக்கியங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்துக்கும் ஓர் அடிப்படை உண்மை காணப்படுகின்ற நிலையை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆனால் சிலர் புராணங்களிலும் இத்காசங்களிலும் சொல்லப்பட்டுள்ள அடிப்படை உண்மைகளை புரிந்து கொள்ளாது அவை கற்பனையாக புனைப்பட்டவை என விமர்சிக்கின்றனர். புராணக் கதைகளிலே வர்ணனைகள் அதிகமாக இருப்பதால் அவை கற்பனையாக சொல்லப்பட்டவை எனும் மாயை பொதுவாக சமூகத்தில் உலாவுகிறது. ஆனால் அவற்றிற்குள்ளே ஓர் அடிப்படை விஞ்ஞானத் தன்மை இருப்பது பலருக்கு புரிவதில்லை என்பதே நடைமுறை உண்மைமாகும். பூமித் தகடுகளின் அசைவு பற்றி சீவபுராணமும், கடற்கோள்களின் தாக்கம் பற்றி திருவிளையாடல் புராணமும், உயிர்களின் பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கை பற்றி விஷ்ணு புராணமும், புனியியல் பற்றி இராமாயணமும், அண்டத்தின் பெருவெடிப்பு பற்றி பக்தி இலக்கியங்களும் கூறுகின்றன இதற்கு சில உதாரணங்களாகும்.

எமது சூரிய குடும்பத்தில் 9 கோள்கள் இருக்கின்றன என்பதும் அவை சூரியனை மையமாக வைத்து சுற்றுகின்றன என்பது அந்துக்கள் இன்று நேற்று கண்டறிந்த உண்மை அல்ல அது தொடர்பான விளக்கங்கள் எத்தனையோ ஆய்வும் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நவக்கீரக வற்பாட்டில் எடுத்து சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆலய வற்பாட்டில் நடுவில் சூரியனையும் சுற்றிவர பிற கோள்களையும் அமைத்து வானியல் அடிப்படை கோட்பாட்டை அன்றே சொல்லிவிட்டது அந்து சமயம்.

எத்தனையோ மேல் நாட்டு விஞ்ஞானிகள் அந்து மத அறிவியலைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்துள்ளனர். அதில் மிகவும் முக்கியமானவர் உலக மாமேதை ஐன்ஸ்டீன். அவர் பகவத் கீதை பற்றி கூறும் போது தன்னுடைய கடைசிக் காலத்தில் தான் பகவத் கீதையை படிக்க நேர்ந்தது என்றும் முன்னரே படிக்க வாய்ப்பு கிடைத்திருந்தால் தன்னுடைய ஆராய்ச்சியில் புதிய பரிமாணங்களை உருவாக்கி இருக்க முடியும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அந்துக்களின் சம்பிரதாயங்களுக்கு பின்னால் ஒளிந்திருக்கும் அற்புதமான விஞ்ஞான காரணங்களும் அதிர்ச்சியூட்டும் விடப்பான சமய சார்ந்த சடங்குகளும் பின்வருமாறு

1. மூலஸ்தானத்தில் சீலையை வைத்தல்

கோயிலின் இதய பகுதியான மூலஸ்தானம் அல்லது கர்ப்பகீரகத்தில் தான் கடவுளின் சீலை வைக்கப்படும். ஏனெனில் மூலஸ்தானத்தில் தான் பூம் அதிகம்சமான காந்த அலைகளை கொண்டிருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. இது இன்றைய அறிவியல் ரீதியாக நிரூபணமாகியுள்ளது காணலாம்.

2. கோயிலுக்கு நுழைவதற்கு முன்பாக காலனிகளை கழற்றிவிட்டு செல்லல்
பழங்காலத்தில் நேர்மறை ஆற்றல்களின் சிறந்த கடத்தியாக இருக்கும் விதத்திலான தெய்வ நுட்பத்தில் கோயில்களில் தரைகள் ஷட்வமைக்கப்படிருந்து. இதனால் இந்த ஆற்றல் திறன் கோயிலுக்கு வரும் பக்தர்களின் பாதம் வழியாக அவர்களுக்குள் ஊடுருவும். இதனால் தான் கோயிலுக்குள் வெறும் காலுடன் செல்லும் பழக்கத்தை அந்துக்கள் கொண்டுள்ளனர்.

3. கோயிலில் மனையை அடித்தல்

அந்துக்கள் கோயிலுக்குள் நுழையும் போதெல்லாம் மூலஸ்தானத்திற்கு நுழைவதற்கு முன்பாக கோயில் மனையை அடித்து செல்வார்கள். இந்த மனித எழுப்பும் ஒலி மனிதர்களின் கேட்கும் திறனை முனைப்பாக்குவதுடன் அது கூர்மையான ஒலியை எழுப்பும் ஏழு வினாடிகளுக்குள் மனிதன் உடலில் உள்ள ஏழு உணர்வு மையங்களை முனைப்பாக்கிறது.

4. கோயிலில் தீர்த்தம் ஷுங்கள்

தீர்த்தம் என்பது பூக்கள், கற்பூரம், துளசி, குங்குமப்பூ, கரம்பு போன்ற மூலகை தீர்வியங்களை சேர்த்து தயாரிக்கப்படுவதால். இதனை மனிதன் தெய்வர்ச்சியாக உட்கொள்ளும் போது அது ஒரு நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை கூட்டும் அருமருந்தாக செயற்படுவதை காணலாம். ஸ

5. கோயிலின் கோபுர உச்சியில் கலசம் வைக்கப்படல்.

கோயிலின் கோபுர உச்சியில் வைக்கப்படும் கலசமானது தங்கம், வெள்ளி, செப்பு அல்லது ஐம்பொன்னால் செய்யப்படுகிறது. இதனால் அக்கலசம் மின் காந்த அலைகளை ஈர்க்கும் சக்தியை இயல்பாகவே பெறுகின்றது. அதேபோல் கோயிலின் கோபுரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கலசத்திற்குள் நெல், வரகு, கம்பு, கேழ்வரகு, தினை, சோளம். எள் போன்ற தானியங்கள் அதிகமாக கொட்டப்படும் குறிப்பாக வரகுஎனும் தானியம் அதிக ளவில் அதில் சேர்க்கப்படும் இதற்கான காரணம் வரகு எனும் தானியம் மின்னலை தாங்கும் அதீத ஆற்றலை பெற்றுள்ளது என்பதால் ஆகும் இதனை அப்போதைய அறிவியல் நிறுவிகின்றது.

6. பசுவை வணங்குதல்

பசு ஏதாவது விஷுத்தன்மை உடைய உணவை உட்கொண்டால் அதிருந்து கீடைக்கும் பாவை நாம் அருந்தும் போது நமக்கு அந்த விஷுத்தன்மை வருமா என்று சோதித்துப் பார்த்ததில் விஞ்ஞானிகள் அதிர்ந்து போனார்கள். 90 நாட்கள் தொடர்ந்து பசுவுக்கு தீமை விஷுத்தன்மை கொண்ட உணவுகளை கொடுத்து விட்டு அதன் பாவை ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள் விஷுத்திற்காக எந்த தடையும் அந்த பாவில் இருக்கவில்லை அந்த விஷுத் எங்கு தான் போனது என்று ஆராய்ந்து ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். அகால விஷுத்தை கொண்ட பறமசீவன் உலகைக் காக்க அந்த விஷுத்தை தன் கழுத்திலே தக்க வைத்தான் என்பது நாம் மடித்த வரலாறு அதேபோல் பசுவும் விஷுத்தை தன் கழுத்திலேயே தங்க வைத்திருக்கின்றது அதனால் தான் பல காலம் தொடர் இருந்துக்கள் பசுவை தொய்வீக சக்தியாக பார்க்கின்றனர்

7. நெய் உயிர் தீயம் ஏற்றுதல்

நம்மை சுற்றி இருக்கும் ஆடம் முழுவதும் பிராணவாயு (ஒக்ஸிசன்) நிரம்பி இருந்தால் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் மற்றும் சிந்தனைத் திறனுக்கும் நல்லது. இவ்வாறு எம்மைச் சுற்றி ஒக்ஸிசன் வாயு நெய் உயிர் விளக்கு ஏற்றுவதன் மூலம் அதிகரிப்பதை நாம் காணலாம்.

8. அம்மன் கோயில்களில் தீ மித்ததல்

தீமதிப்பவர்கள் குறிப்பாக ஆடி மாதத்தில் தான் மதிப்பர். ஆடி மாதம் என்பது இந்தியாவில் வெயில் மற்றும் மழைக்காலத்திற்கு இடைப்பட்ட காலமாகும். இக்காலத்தில் பலவிதமான நோய் தொற்றுகள் எளிதில் உண்டாகும். இந்த மாதத்தில் தீமதிப்பதால் உடலில் பல நோய்கள் நீங்கும் மற்றும் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி அதிகரிக்கும் என நம்பப்பட்டது. எனவேதான் பழங்காலத்தில் மஞ்சள் காமாலை முதலிய நோய்களுக்கு காவில் சூடு வைத்து குணப்படுத்தப்பட்டது இதுவே தீமதித்தலுக்கு பின் உள்ள அறிவியல் உண்மையாகும்.

9. திருஷ்டி கழித்தல்

நம் முன்னோரின் அறிவியல் பூர்வமான சடங்குகளில் இதுவும் ஒன்று. தாம்பளத் தட்டு மஞ்சள் சுண்ணாம்பு வெற்றிலை கற்பூரம் மற்றும் தண்ணீர் ஆகியவை திருஷ்டிக்கு பயன்படுத்தப்படும் பொருட்களாகும். தாம்பளத்தில் தண்ணீர் நிரப்பி அதில் மஞ்சள்தூளுடன் சுண்ணாம்பை கலக்க தண்ணீர் சேக்ப்பு நிறமாக மாற்றிவிடும் அதில் ஒரு வெற்றிலையை வைத்து கற்பூரம் ஏற்றி விட்டுக்கு வருபவர்களின் முன் அவர்களின் தலையை மூன்று முறை சுற்றி பிறகு ஒரு ஓறமாக அந்த நிறை கொட்டி விடுவதையே திருஷ்டி கழித்தல் எனப்படுகிறது.

இதன் அறிவியல் உண்மையை எடுத்து நோக்கினால் மருத்துவமனையில் இருந்தோ அல்லது பொது இடங்களில் இருந்தோ அல்லது வெளியூரில் இருந்தோவிடு திரும்புவவர்களின் உடலில் தொற்று நோய் பாதீபுகள் இருக்க கூடும் இதனை திருஷ்டி தட்டில் சேர்க்கப்பட மூல்கை திரவியங்கள் அழித்துவிடும் என நம்பப்படுகிறது.

எனவே இந்துக்களின் பெரும்பாலான சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளை நாம் எடுத்து நோக்கும்போது அவை ஒவ்வொருத்தருக்கு பின்னாலும் மருத்துவம், புனியியல், வானியல் அழகியல், உளவியல் என பல்வேறு அறிவியல் ரீதியான அடிப்படைகளை கெண்டுள்ளதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

உசாத்துணைகள்

1. திருச்செல்வம் என்.கே.எஸ்,(2018), இந்து சமயம் ஓர் அறிவியல் பொக்கிஷம்,அருந்தத்
பதிப்பகம்,கொழும்பு.
2. சின்னத்துரை மு,(1971), விஞ்ஞானமும் மதமும், திருச் செல்வ் அச்சகம், யழ்ப்பாணம்.

M.L Lathfan Rosin
Faculty of Arts
University of Peradeniya

ஆறு படை வீடுகளும் அவற்றின் அறிவியல் தர்க்கமும்

முருகன் தமழ் இனத்தின் தெய்வமாக பாசத்தூதனும் பக்தியூதனும் வழிபடும் கடவுள் ஆவார். தமிழகத்திலும் அயல் நாடுகளிலும் முருகனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கோவில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஆறு புண்ணியஸ்தலங்கள், “ஆறுபடை வீடு” என அழைக்கப்படும். இவை, பக்தர்களின் இதயங்களில் ஒரு விசேடமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. இந்தக் கோயில்கள் தமிழ்நாட்டில் பரவலாக உள்ளன. இந்த ஆறு படைத்தலங்கள் முருகனின் ஆறு முகங்களுக்கும் தொடர்புடையவை என்று தமழ் இலக்கியங்களும் புராணங்களும் குறிப்பிட்டுக்ின்றன. ஒவ்வொரு கோவிலும் தத்தம் பாங்களிப்புகளை ஆன்மீகத்தில் மட்டுமன்றி, இயற்கை சமநிலையிலும் அறிவியலிலும் தருகிறது. இக் கோயில்களின் பக்திமக்க முக்கியத்துவத்திற்கு அப்பால், ஐதீகங்களாலும், கட்டிடக்கலை திறனாலும், அறிவியல் காரணங்களாலும் மக்களுக்கு மகத்தான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த ஆறு முக்கிய கோயில்களின் பின்னுள்ள அறிவியலை ஆராய்வேம்.

1. யழனி முருகன் கோவில் (திண்டுக்கல் மாவட்டம், தமிழ்நாடு)

இந்த கோவில் திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில், யழனிமலையின் மீது அமைந்துள்ளது. இங்கு முருகன் தண்டாயுதபாணியாக திகழ்கிறார். யழனியாண்டவர் எனும் பெயரால் புகழ்பெற்ற இந்த கோவில், குமரரின் துறவற வாழ்வின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது. 700 யுகள் கொண்ட இந்த மலைக்கோவில், பக்தர்களுக்கு திருவருளையும் உடல்நல அசரீரீயத்தையும் வழங்குகிறது. யழனி மலை உச்சியில் அமைந்துள்ள இந்தக் கோயில், “நவபாசாணம்” எனும் மருத்துவ அம்சங்களைக் கொண்ட சீலையால் பிரசித்தி பெற்றது. சீத்த மருத்துவம் இதை ஆற்றல் தரும் மூலிகைகளால் ஆனது என்று கருதுகிறது. கோயிலின் கட்டிட அமைப்பு இந்த ஆற்றலை முழுமையாக பயன் படுத்தும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. நவபாசாணத்தின் மருத்துவ குணங்கள் அறிவியல் ஆய்வுகளால் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த கோவில் இயற்கை மின்சாரம் போன்ற ஆற்றலை உருவாக்கும் ஆபாசமும், மலையின் அடிவாரத்தில் இருந்து மேலே ஏறுவதன் மூலம் யோகா மற்றும் உடலாச்சரமும் கிடைக்கும். இது உடல் நலத்திற்கும் சந்தனைத் தெளிவுக்கும் உதவுகிறது.

2. திருச்செந்தூர்முருகன் கோவில்

இந்த கோவில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் குளிக்கடவுசேர்ந்துள்ள கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது. சமுத்திரத்துறையின் அருகே அமைந்த இந்த கோவில், உப்புநீரின் இயற்கை அரிப்புச்செயல்களுக்கு எதிரானது. கடலின் உப்பை கட்டுப்படுத்தி கடற்கரைக்கு பாதுகாப்பான சூழலை உருவாக்குகிறது. இந்தக்கோயிலின் கட்டுமான தொழில்நுட்பம் உலோகமும், மூலிகைகளும் கலந்த கோணைகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது தன்மையும் மருந்து தன்மையும் கொண்டது. மேலும், கோயிலின் தீசை அமைப்பு அலைகளிலிருந்து அல்லது பயனிலிருந்து பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது, பண்டைய கட்டிடவியலின் மேம்பட்ட புர்தலை காட்டுகிறது. மேலும், ஒவ் அலைகளை மறுமொழி செய்யும் கலையாக கட்டிட அமைப்பு உள்ளது. இங்கு முருகன் சுப்பிரமணியர் என போற்றப்பட்டு குமரனின் கடலோரத் தாக்கத்தை சமநிலைப்படுத்தும் கட்டமைப்பினால் பிரசித்தி பெற்றார்.

3. சுவாமிமலை முருகன் கோவில்

சும்பகோணம் அருகில் உள்ள ஒரு செயற்கை மலை மீது அமைந்துள்ள இந்த கோவில், தமிழகம் முழுவதும் மூலகை மருத்துவமுகைகளுக்காக பரபலமான ஒரு பகுதியின் மையமாக உள்ளது. இங்கு முருகன் தந்தை சிவனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்த இடமாகக் கருதப்படுகிறது. கோயிலின் கட்டமைப்பு வாஸ்து சாஸ்திரத்திற்கும் கணிதப் பாணிகளுக்கும் ஒத்தசைவாக அமைந்துள்ளது. கோயிலுக்கு செல்வதற்கான புகள் 60 ஆண்டுகளைக் குறிக்கும் 60 தாண்டுகளுடன் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது, இது தமிழ் நாட்காட்டியின் கால அளவுகளின் பிணைப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், கோவிலின் கட்டமைப்பு, பஞ்சபூதங்களான நிலம், நீர், தீ, காற்று மற்றும் ஆகாயத்தை சீத்தரிக்கிறது. பக்தர்கள் மலைக்கு ஏறும்போது சீரான சுவாச முறைமையும் மன உறுதியையும் வளர்க்கும்.

4. திருத்தணி முருகன் கோவில்

திருவள்ளூர்மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள இந்தக்கோயில், அதன் புனியதீர்ச்சி ஆற்றலுக்காக பரிசுத்தப் பெற்றது. இங்கு முருகன் தெய்வீக சாந்தியின் அடையாளமாகத் திகழ்கிறார். திருத்தணியில் உள்ள இத்தலத்தில், ஐம்பெரும் புலன்களுக்கும் மேலான ஆன்மீக சக்தியை அளக்கும் இடமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த கோவில் மீது வாஸ்து சாஸ்திரம் மற்றும் உலகின் அலைபாயும் ஆற்றல்களையும் ஒருங்கிணைத்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மலைவாசியின் திசைவியல் தன்மை, மனித உடலின் உயிர்மக்கோடிக்கூற்றலை மேம்படுத்துவதற்குத் துணை புரிகிறது. கோயிலின் அமைப்பு இந்த ஆயற்கை ஆற்றல்களுடன் ஒத்தசைவாக பக்தர்கள் முன்னேற உதவுகிறது.

5. யுமுதீர்சோலை முருகன் கோவில்

மதுரை மாவட்டத்தில் அழகிய மலைப்பகுதியில் அடர்ந்த காடுகளால் சூழப்பட்டுள்ள இத்தலம் ஆயற்கை செழிப்புடன் பரிசுத்தப் பெற்றது. அருகில் அமைந்த பறவைகள் மற்றும் ஆயற்கை வளங்களுடன் தொடர்புடைய கோவில் இது. யுமுதீர்சோலையில் உள்ள மூலகைத் தோப்புகள் காற்றின் தூய்மையை மேம்படுத்துகிறது. ஆயற்கை நீருற்றுகள் மற்றும் அவற்றின் நீரின் தரம் பண்டைய புனியியல் அறிவினை காட்டுகிறது. கோயிலின் அமைதியான சூழல் பக்தர்களின் மன அமைதியைக்கூட அதிகரிக்கிறது கோவில் அருகே பன்ச்சீரடி உள்ளது, இது ஆயற்கை குளிரச்சியான சூழலை ஏற்படுத்துகிறது.

6. திருப்பரங்குன்றம் முருகன் கோவில்

மதுரை அருகே ஒரு மலைக்குள் செதுக்கப்பட்டுள்ள இந்த கோவில், முருகனின் திருமணத்திற்குப் பரிசுத்தப்பெற்றது. இங்கு முருகன் தேவியானை உடனான திருமணத்தை நிகழ்த்திய இடமாகக் கருதப்படுகிறது. கருவறை அமைப்பு குறிப்பிட கிரக நிலைகளுடன் ஒத்தசைவு செய்யப்பட்டுள்ளது, பக்தர்கள் அனுபவிக்கும் ஆன்மீக ஆற்றலை அதிகரிக்கிறது. மலைக்கேற்ப பாறைகளின் தன்மையை ஆராய்ந்தபோது, கோயிலில் நிகழும் வேத மந்திரங்கள் ஒளியமைப்பை மேம்படுத்துவதாகத் தெரியவந்துள்ளது. ஆயற்கையான குளிரச்சியையும் ஒளி எதிரொளியையும் உருவாக்கும். இது பக்தர்களின் மனநிலையைச்சீராக மாற்றி ஆரோக்கியமான சூழலை ஏற்படுத்தி, மன அமைதியையும் ஆன்மீக சக்தியையும் வலுப்படுத்துகிறது.

இந்த கோவில்கள் ஒவ்வொன்றும் மூலகைகள், ஒலியியல், வாஸ்து மற்றும் சமநிலை அறிவியலை முன்னிலைப்படுத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, இந்த கோவில்களில் நடக்கும் பூசைகள் மற்றும் மந்திரங்கள் ஒவ் அலைகளை உருவாக்கி மன அழுத்தத்தை குறைக்கின்றன. மேலும், கோவில்களின் நலத்தடி நீர் முறைமைகள் பகுதியின் நீர்நிலைகளை பாதுகாக்க உதவுகின்றன. ஆறு மருகன் கோயில்களும் வழிபாட்டுத்தலங்களாக இருந்த போதிலும், அவை ஆன்மீகம் மற்றும் அறிவியல் மையமாகவும் திகழ்கின்றன. உள்ளமைவுகள், கட்டுமான நுட்பங்கள் மற்றும் பயன்படுத்திய பொருட்கள் இயற்கையின் விதிகளை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. இக்கோயில்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலம் நவீன அறிவியல் நிலையான நடைமுறைகளையும், முழுமையான நலனையும் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்தக்கோயில்கள் மனித புத்தசாஸித்தனமும் தெய்வீக அனுபவமும் ஒன்றிணைந்ததாக நிற்கின்றன, தலைமுறைகளை ஊக்குவிக்கும் நேர்மறைச்செய்திகளை வழங்குகின்றன.

துழக்கா சதாசீவம்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

நடராஜர் மற்றும் ப்ரபஞ்ச இயக்கம் : ஆன்மீகம், அறிவியல் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் சங்கமம்

நடராஜர் - ப்ரபஞ்சத்தின் மெஞ்ஞான நடனத் தெய்வம்

இந்தியாவின் ஆன்மீக மற்றும் கலாசார மரபுகளில் நடராஜர் ஒரு தனிச்சிறப்பு பெற்றவராக விளங்குகிறார். உலகத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் அழிவு ஆகிய மூன்றும் அவரின் நடன அசைவுகளின் மூலம் ப்ரதப்லிக்கப்படுகின்றன. இந்த நடனம் “ஆனந்த தாண்டவம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் அது ப்ரபஞ்சத்தின் உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு சிறந்த ஷட்வமாசகக் கருதப்படுகிறது.

நடராஜரின் சலை - கலை மற்றும் அறிவியல்

நடராஜரின் சலை என்பது வெறும் சிற்பக்கலை அல்ல அது தத்துவமும் அறிவியலுமாக விளங்குகிறது. சலையின் கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் முக்கியமான கருத்துக்களை எடுத்தியம்புகின்றன.

1. தாமருகம் (உடுக்கை) - உலகத்தின் தோற்றத்தை குறிக்கிறது.
 2. அகின் - பழையதை அழித்து புதியதை உருவாக்கும் சக்தியை வெளிப்படுத்துகிறது.
 3. முயலகன் - அறியாமையைக் குறிக்கும் சின்னமாக விளங்குகிறார். அவ் அறியாமையை நடராஜர் தனது காலால் அழிக்கிறார்.
 4. அடைக்கலம் (அபய ஹஸ்தம்) மனிதனைக் காத்து புதிய தசைகளை நோக்கி அழைக்கும் அடையாளமாக உள்ளது.
- இவ் உருவம் ஒரே நேரத்தில் ஆன்மீகத்தையும் அறிவியலையும் ஒருங்கிணைக்கும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

ஆனந்த தாண்டவத்தின் முக்கியத்துவம்

நடராஜரின் நடனம் எனும் “ஆனந்த தாண்டவம்” ஆன்மீகத்தையும் ப்ரபஞ்சத்தின் இயல்புகளையும் விளக்குகிறது.

சுழற்சி: இந்த நடனம் உலகின் சுழற்சியை உணர்த்துகிறது.
சமநிலை: படைத்தல், காத்தல் மற்றும் அழித்தல் ஆகியவற்றிற்கு இடையேயான சமநிலையை வலியுறுத்துகிறது.
அறிவியல்: அணுக்களின் இயக்கம் மற்றும் ஆற்றலின் பரிமாற்றத்திற்கும் இந்த நடனம் ஒத்ததாக அமைந்துள்ளது.

சதம்பரம் மற்றும் நடராஜர்

சதம்பரம் கோயில் தமிழ்நாட்டின் ஆன்மீக மரபுகளுக்குச் சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகிறது. இக்கோயில் நடராஜப் பெருமானின் தாண்டவத்துக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது.

இங்கு நடராஜரின் அருளைப் பெறுவதற்காக பக்தர்கள் தியானம் மற்றும் பிரார்த்தனைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். சீதம்பர மண்டபம் “ஆகாச மண்டபம்” என அழைக்கப்படுகிறது. இது “சீதாகாசம்” எனப்படும் பரமானந்த நிலையை குறிக்கிறது. மேலும் அதுவே மனதைத் தூய்மையாக்கி ஆத்ம அமைதியைப் பெறும் நிலையாக விளங்குகிறது.

அறிவியல் பார்வையில் நடராஜர்

நடராஜரின் சீலை மற்றும் அதில் உள்ள கூறுகள் அறிவியல் நோக்கிலும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

1. குவாண்டம் இயங்கியல் - அணுக்களின் இயக்கத்துடன் நடராஜரின் அசைவுகளை ஒப்பிடலாம்.
2. ஆற்றல் பரிமாற்றம் - தமருக்கும் அகீனியும் ஆற்றலின் பரிமாற்றங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.
3. உலகின் பரிணாம வளர்ச்சி உலகத்தின் தொடக்கம் மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சி இவற்றின் அடிப்படையான சின்னமாக விளங்குகின்றன.

கலாச்சாரம் மற்றும் நடராஜர்

நடராஜரின் சீலை மட்டுமன்றி, அவர் தொடர்புடைய நாட்டியம், இசை மற்றும் கலை வடிவங்களும் இந்திய பாரம்பரியத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. பரதநாட்டியம், நடராஜரின் தாண்டவ அசைவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இது ஆன்மீகத்தையும் கலையையும் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு பயணமாக உள்ளது.

தத்துவக் கருத்துக்கள்

நடராஜர் ஒரு தத்துவ சின்னமாகவும் விளங்குகிறார்.

அஞ்ஞானத்தை அழித்தல் - முறையான அறிவால் அறியாமையை அழிக்க வேண்டும் என்பதை அவர் காலால் முயல்களை மதிப்பது குறிக்கிறது. சமநிலை தருதல் - சக்திகளின் சமநிலையை அடைவது மனிதனின் அடிப்படை நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை அவர் தெரிவிக்கிறார். மகிழ்ச்சி ஆனந்த தாண்டவம் மகிழ்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்றைய காலத்தில் நடராஜர்

நவீன விஞ்ஞானம் மற்றும் கலாச்சாரம் மேம்பட்டுள்ள போதிலும், நடராஜரின் கூறுகள் இன்னும் சமகால பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வாக இருக்கிறது.

ஆன்மீக வளர்ச்சி - மன அழுத்தத்திலிருந்து விடுபட தயானத்தின் மூலமாக நடராஜரின் வடிவத்தைக் கருதலாம். சுழற்சியின் அடிப்படை நமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நடராஜரின் சுழற்சி முறை வாழ்காட்டியாக இருக்கமுடியும். நடராஜர் எனும் தெய்வம் மனித வாழ்க்கையின் மட்டுமன்றி பிரபஞ்சத்தின் செயல்முறைகளுடனும் தொடர்புடையவர். அவரது தாண்டவத்தை புரிந்துகொள்வதன் மூலம், பிரபஞ்சத்தின் ஆழமான உண்மைகளையும் நம் வாழ்க்கையின் ஒழுங்குமுறைகளையும் நன்கு உணர முடியும். அதற்கமைய, அவர் ஒரு வாழ்காட்டியாகவும், வாழ்வின் சமநிலையை ஏற்படுத்தும் ஆற்றல் மிக்க சக்தியாகவும் விளங்குகிறார்.

பு.மகேஷனா

பொறியியற் பீடம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இந்து சமயம் கண்ட விஞ்ஞானம்

ஒருமை நிலையைக் கண்டு பிடிப்பது தான் விஞ்ஞானம். முழுமையான ஒருமை நிலை கீழயதும் அது மேலே செல்லாமல் நின்றுவிடும். “ஏந்தவொரு ஆன்மாவின்ருந்து பிற ஆன்மாக்கள் வெளிப்படுவது போன்று மாயையால் தோன்றுகற்றதோ அந்த ஆன்மாவைக் கண்டுபிடித்தவுடன் மத, விஞ்ஞானம் புரணமாகிவிடும்” – சுவாமி விவேகானந்தர் மொஞ்ஞானம் பற்றிப் பேசியது. கோவிலும் உடலும் ஒன்று. அரண்டுமே ஆத்ம சக்தியின் உறைவிடம். ஆலயம் என்றால் என்ன? ஆலய அமைப்பு நமது அகத்தைப் பிரதிபலிக்க வைக்கும் கண்ணாடியைப் போன்றது. நமக்குள்ளே பார்க்கும் திறன் நமக்கல்லாத படியால் ஆலய அமைப்பின் மூலமாக நமது உள்ளமைப்புகளை நாம் அறியும் வகையில் சான்றோர்கள் அமைத்துள்ளார்கள். பிரசாத ஷடவில் மருந்துகளையும் பிரார்த்தனை ஷடவில் உற்பயிற்சிகளையும் வகுத்து தந்துள்ளார்கள். உற்பயிற்சியினால் உடலை மட்டுமன்றி உள்ளத்தையும் அதனூடாக ஆன்மாவையும் ஆரோக்கியம் செய்யலாம். நமது உடலையும் மனத்தையும் சக்தித் செய்யும் மருத்துவமனை போலஆலயம் அமைக்கின்றது. வரையறுக்கப்பட்ட முறைகளைப் பின்பற்றி ஆலயத்தில் அறைவழிபாடுசெய்தால் நாம் ஆரோக்கியமாக வாழலாம். வீட்டில் இருந்தபடியே வழிபாடு செய்வதனால் பலன் பெருமளவில் கிடைக்கும் எனக்கூற முடியாது. ஏனெனில் நாம் ஒருவர் என்பதால் நமக்குள் இருக்கும் சிறியதே. ஆனால் ஆலயத்தில் கூட்டாக மக்கள் பக்தர்களாக சேரும் போது ஆலயத்திலுள்ள பல சக்திக் கலங்களின் மூலமாக சக்தியை உள்வாங்கி அதை வெளியிடும் பொழுது அந்த சக்தி அலை நம்மை சமன் செய்கிறது. எனவே தான் ‘ஆலயம் தொழுவது சாலச் சிறந்தது’ என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆலயத்தின் கோபுரம் மிகவும் முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். கோபுரத்தில் ஏழு நிலைகள் உள்ளன. இந்த ஏழு நிலைகளும் நம் உடலிலுள்ள எழுசக்திச்சக்கரங்களைக் குறிக்கும். கோபுரத்தின் உச்சியில் தங்கத்தினால் அல்லது வெள்ளியினால் அல்லது ஜம்பொன்னால் செய்யப்பட்ட கலசங்கள் இருக்கும். இக்கலசங்களிலும் அதன் அடியிலும் வைக்கப்படும் தானியங்களும் உலோகங்களும் மின்காந்த அலைகளை ஈர்க்கும் சக்தியினை கலசங்களுக்கு கொடுக்கின்றன. இத் தானியங்களும் உலோகங்களும் 12 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை மாற்றுவது வழக்கம். ஏனெனில் அவை பன்னிரண்டு வருடங்களில் தமது சக்தியை இழந்து விடுகின்றன. ஆதனால் தான் 12 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை கும்பாபிஷேகம் செய்து அவை புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. எனவே தான் இக்கலசங்கள் மின்னலை தாங்கும் சக்தியுடையவை. ஆதிக்காலத்தில் வீடுகளில் மின்னலை எதிர்ப்பும் சாதனங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் மழைகாலங்களில் அடி மின்னலில் இருந்து தம்மை பாதுகாக்க மக்கள் கோவில்களில் தங்குவது வழக்கம். இதன் காரணமாக தான் “கோயில் இல்லாத ஊரில் குழியருக்க வேண்டாம்” என நம் முன்னோர்கள் கூறினார்கள்.

கோயிலின் பிரதான வாசலாகிய கோபுர வாசலானது ஊடுருவிக்கதிர் ஆய்வு கருள் போல் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் நாம் கோபுர வாசலினூடாக செல்லும் போது கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஊடுருவிக்கதிர்மானது காந்த அலைகளாக நம் உடல் மீது செல்கின்றது. இதனால் தான் நாம் கோயிலுக்குள் நுழையும் முன்பாக கை கால்களை சுத்தம் செய்வது வழக்கம். மேலும் குதிக்கால்களை கழுவுவதால் ஏற்படும் விஞ்ஞான பூர்வமான காரணம் என்னவென்றால் குதிக்காலில் நமது மூளையில் அமைந்துள்ள “பீட்டியூட்டர்” சுரப்பியுடன் தொடர்புடைய முக்கிய நரம்பு அமைந்துள்ளது. நாம் உயிர்காந்தத்தில் செல்லும் பொழுது வேகத்தை குறைத்து ந்தானமாக நடுவில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வாயில் பாதகளை ஈர்க்காக்களுடன் குவிந்து தொட்டு செல்லுதல் வேண்டும். அப்படிக் குவிந்து தொடும் பொழுது ஏற்கனவே கோபுரக் கலசங்களின் ஊடாகச் சேமிக்கப்பட்ட மன்கதிர்களின் முழுபயனையும் அடைய முடியும். நாம் அண்டசராசரத்துடன் இணைய வேண்டும் என்பதற்காகவே விஞ்ஞான பூர்வமாகவும் அந்து சமயவழிபாடுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

விஜயகுமார் தாரணி
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இந்துக் கோவில்களின் கட்டிடக் கலையின் மகத்துவம்

இந்து தர்மம் தன்னகத்தே வாழ்வியல் சார்பான நுட்பங்களைக் கொண்டு இருப்பது என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றே! அதையும் கடந்து, வரலாற்று ஆவணங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்ற இன்றளவும் அதன் புகழ் மற்றும் சிறப்பு குறையாது திகழக் கூடிய இந்தியாவின் இந்து கோவில்கள், மரபு மற்றும் கலையின் அழகிய இணைப்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஒவ்வொரு கோவிலும் அதன் கட்டிடக் கலையில் தனித்துவமான அம்சங்களை கொண்டுள்ளது. இவை வெறுமனே வழிபாட்டுத் தலங்களாக அன்றி, பாரம்பரியத்தை ப்ரதபலிக்கும் கலைப்பொருட்களாகவும் விளங்குகின்றன. மன்னர்கள் தமழ் மற்றும் இந்து தர்மம் தழைத்து விளங்க இவ்வாறான ப்ரம்மாண்டமான ஆலயங்களை கட்டுவித்தனர்.

அவற்றுள் முதன்மையாக விளங்கும் ஒன்றே தஞ்சாவூரில் அமைந்துள்ள ப்ரகதீஸ்வரர் ஆலயம் ஆகும். சோழர்களின் ஆட்சிக் காலத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக கருதப்படுகின்ற இக்கோவில் உலகப் பாரம்பரிய தலமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதோடு இராஜ சோழனால் கி.பி. 1010-ல் கட்டப்பட்டது. இதன் கலை நுட்பத்தல் முக்கியமான ஒன்று அதன் கோபுரத்தின் உச்சியல் உள்ள 80 டன் எடையுள்ள கலசம் ஒரு கற்சீலையால் செய்யப்பட்டு, சற்று தூரத்தல் இருந்து வளைவாக ஷடிக்கப்பட்ட ஏன் மூலம் கொண்டு செல்லப்பட்டது. இன்றைய காலத்தின், தொழ்நுட்ப மற்றும் அதியுயர் ஆயந்திர வலு இல்லாத காலகட்டத்திலும் இதை சாத்தியப்படுத்தியது வரலாற்று சம்பவம் என்று கூறினால் மகையாகாது. அங்கு இருக்கும் தூண்களின் நுணுக்கமான சிற்ப வேலைப்பாடுகள், ப்ரசத்திப் பெற்ற பெரிய நந்தி போன்ற அம்சங்களும் இந்து மற்றும் தமழர் பாரம்பரியத்துக்கான அடையாளமாக விளங்குகின்றன.

தஞ்சாவூரில் ஸ்ரீரங்கத்தல் விசாலமாக அமைந்துள்ள ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர் ஆலயமானது உலகின் மகப்பெரிய செயற்கைத் தீவுக் கோவிலாக திகழ்கிறது. சோழர், பாண்டியர் மற்றும் விஜயநகர அரசின் காலத்தல்ருந்து கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றதோடு, பூலோக வைகுந்தம் என அழைக்கப்படும் இத்திருக்கோயில் ஏழ் தஞ்ச்சற்றுக்களையும், 52 உப சன்னதகளும், இம் என்னும் ப்ரணவ ஷடவிலான தங்க விமானம், தெற்கு ஆசியாவிலேயே 236 அடி உயரமான இராஜகோபுரம் உட்பட 21 கோபுரங்களுடனும் உள்ள 156 ஏக்கர் பரப்பளவும் கொண்டது.

மதுரையின் மையத்தல் அமைந்துள்ள மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் பாண்டியர் மற்றும் நாயக்கர் அரசுகளின் மகத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. தெய்விக கட்டிசுகளின் உன்னதத்தை எடுத்தியம்பும் 33,000-க்கும் மேற்பட்ட சிற்பங்கள் கோபுரங்களை அலங்கரிக்கின்றன. கோவில் அமைப்பு, ஆகம சாஸ்த்ரப்படி புன்தம் மற்றும் தெய்விக அனுபவத்தைத் தரும் வகையல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது போன்ற சிறப்பான கட்டிடக் கலை சார்பான நுணுக்கங்களை காஞ்சிபுரம் அத்த்வரதர் ஆலயத்திலும் காண முடியும். ஒவ்வொரு தூணும் இசைத் தன்மையுடன் இருக்க, கலைநயம் மற்றும் அறிவியல் முறையுடன் செதுக்கப்பட்டுள்ள இங்கு உள்ள 1000 தூண்கள் கொண்ட மண்டபம் முக்கியமானது.

விலக்குமையாக கடல் மரத்தை பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்டதால், நீரில் மட்டுமே நிலைத்துள்ள கடல் மரத்தால் ஆனா கடல் பிரதமை பிரபலமானது. மேற்கூறப்பட்டவை பற்றிய விவரணம் மூலம் இது போன்ற பல வேலைப்பாடுகள் மற்றும் கலைநயம் மிக்க ஆலயங்கள் இந்தியா மட்டுமன்றி அலங்கை உட்பட பல நாடுகளில் உள்ளது. இந்து சமய பாரம்பரிய சின்னமாக விளங்கும் அவற்றை பேண் பாதுகாத்து கலாச்சார அடையாளமாக போற்ற வேண்டிய தலையாய கடமை ஂமக்கு உள்ளது!

அபிஷணா திருத்தணிசன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

சீவபெருமானின் பஞ்சபூதத் தலங்கள்

இந்துமதத்தில் சீவபெருமான் உலகத்தின் படைப்பாளர், பரிபாலகர் மற்றும் அழிப்பாளர் என தெய்வீக சக்தியாக போற்றப்படுகிறார். சீவவழிப்பாட்டில் மிகமுக்கியமான ஆதத்தனை பெறுபவை பஞ்சபூத தலங்களாகும். பஞ்சபூதங்கள் என்றால் பூம், நீர், அக்கன், காற்று, ஆகாயம் ஆகியன ஆகும். ஆயற்கையின் இந்த அடிப்படையான அம்சங்களின் மூலமாக சீவபெருமானை வழிபடுவதற்கான முக்கிய ஸ்தலங்களாக இவை அமைந்துள்ளன.

பூமியின் தத்துவத்தை பரிதபிக்கும் ஸ்தலம் காஞ்சீபுரத்திலுள்ள ஏகாம்பநாதர் கோவில் ஆகும். இங்கு சீவபெருமான் ஏகாம்பநாதர் என்ற பெயரில் பூமியின் நிலைத்தன்மையை அடையாளமாகக் காட்டுகின்றார். இங்குள்ள இறைவ் ஏலவார்குழல் என்றும் லிங்கம் பிருத்தி லிங்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் இவ் லிங்கம் மரத்தினால் உருவாக்கப்பட்டமை இக்கோவிலுக்கு பூமியுடனான தொடர்பை காட்டுவதாகக் காணப்படுகிறது. சமயக் குரவர்களில் ஒருவரான சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கண்பார்வை அழிந்து தவித்த போது ஆத்தலம் மீது பாடல்கள் பாடி இடக்கண்பார்வை பெற்றதாக வரலாறு உள்ளது.

பஞ்சபூதங்களில் நீர்னைக் குறிக்கும் தலமாக திருவானைக்காவல் ஜம்புகேஸ்வரர் கோவில் உள்ளது. காவீர் ஆற்றுக்கும் கொள்ளிடத்திற்கும் இடைப்பட்ட தீவுப்பகுதியில் ஸ்ரீரங்கத்திற்கு அருகே அமைந்துள்ளது. ஒருமுறை பூமிக்கு வந்த அம்பிகை சீவனை வழிபட எண்ணி காவீரியில் சீர்து நீர் எடுத்து வடித்தார். அவர் கையில் நீர் லிங்கமாக மாறியதாகவும் அதை அம்பிகை வழிபட்டு மகிழ்ந்தார் எனவும் இக்கோவிலின் தோற்ற வரலாறு கூறுகிறது. நீரால் செய்யப்பட்டதால் இவ்லிங்கம் ஜம்புலிங்கம் என வழங்கப்படுகிறது. இங்கு மூலஸ்தானம் இருக்கும்படி தரைமட்டத்திற்கு கீழே இருப்பதால் எப்போதும் தண்ணீர் கசீவு இருந்துகொண்டே இருக்கும். இவை நீரின் புனிதத்தன்மையையும் இதன் வாழ்வாதாரத்திற்கான முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்துவதாக கருதப்படுகிறது.

சீவபெருமான் அக்கன் ரூபமாக காட்சி அளிக்கும் தலம் திருவண்ணாமலை அருணாச்சலேஸ்வரர் தலமாகும். சீவமும் சக்தியும் ஒன்றே என்பதனை உணர்த்துவதற்காக அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவம் எடுத்ததும், சீவராத்திரி விழா உருவானதுமான பெருமையை உடைய தலமாக காணப்படுகிறது. கார்த்திகை மாத கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் திருமால், பிறம்மா இருவருக்கும் சீவபெருமான் ஜோதி வடிவில் காட்சியளித்த ஆடமாகவும் ஆத்தலம் காணப்படுகிறது. இங்கு கார்த்திகைத் தீபத் திருவிழா மிகவும் பரிசுத்தமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்தக் கோவில் தீயின் சக்தி, அதன் அழிப்பு மற்றும் புதுப்பித்தலின் திறனை அடையாளமாகக் காட்டுகிறது.

பஞ்சபூத தலங்களில் காற்றுத்தலமாக போற்றப்படுவது ஆந்திர மாநிலத்திலுள்ள ஸ்ரீகாளஹஸ்த் தலமாகும். சீலந்த் பாம்பு, யானையாகிய மூன்றாம் இத்தலத்தில் சீவலிங்கத்தை பூஜித்து மூத்த பெற்றதால் அவற்றின் பெயரில் இவ்வூர் ஸ்ரீகாளத்தி என பெயர் பெற்றது. இங்கு லிங்கமாக அமைந்திருக்கும் சீவனின் திருவுருவைக் கவனித்தால் கீழ்ப்பாகத்தில் யானைத்தந்தங்கள், நடுவில் பாம்பு பின்புறம் சீலந்த் ஆகியவற்றை காணலாம். இத்தலம் கண்ணப்பர் வழிபட்ட தலம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு சீவலிங்கத்திற்கு அருகே உள்ள தீயம் காற்றின் சக்சியால் எப்போதும் அசைந்துகொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது காற்றின் உயிர்நாடி தன்மையையும் அதன் சக்தியையும் உணர்த்துகின்றது.

ஆகாயத்தின் மகமையை பிரதிபலிப்பது சிதம்பரத்திலுள்ள நடராஜர் ஆலயமாகும். ஏனைய இந்து ஆலயங்களில் லிங்கமாக இருக்கும் சீவபெருமான் இங்கு நடனமாடும் நிலையில் இருப்பதால் பரதத்திற்கு முதற்கடவுளாக நடராஜரை வணங்குகின்றனர். இவ்வாலயம் மகவும் பழமையானதாவும் பெருமை வாய்ந்ததாகவும் காணப்படுகிறது. சீவன் இருக்கிறார் என்பதை குறிப்பால் உணர்த்தும் வகையில் சிதம்பர ரகசியம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஆகாயத்திலுள்ள இறையணர்வைக் கூறுகின்றது. ஆகாயத்தின் பரந்து விரிந்த தன்மை அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக கருதப்படுகிறது.

மனிக வாழ்வின் அத்தியாவசிய அம்சமாக உள்ள நீர், நிலம், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களை அடையாளப்படுத்தும் இப்பஞ்சபூதத்தலங்கள் இயற்கையுடன் மனிதர்களின் இணைப்பை உருவாக்குவன ஆகவும் இயற்கையை போற்றுவதன் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுபவை ஆகவும் அமைந்துள்ளன. சீவபெருமான் பஞ்சபூதங்கள் மூலம் உலகின் முழுமையான சக்தியை வெளிப்படுத்துகிறார். இந்த கோவில்களை வழிபாடு செய்வதன் மூலம் பக்தர்களுக்கு ஆத்மசாந்தி கிடைக்கின்றது. மேலும் இப் பஞ்சபூதஸ்தலங்களில் சீவபெருமானை வழிபடும் ஒவ்வொருவரும் ஆன்மீகத்திலும் வாழ்க்கையின் அர்த்தத்திலும் மேம்பாடு அடைவார்கள் என்பது நம்பிக்கை.

ஜெ.பார்கன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இந்து சமயமும் அறிவியலும்

சமயம் அல்லது மதம் என்றால் என்ன? இந்த கேள்விக்குப் பலர் வவ்வேறு விளக்கங்களை அளித்துள்ளனர். திருவள்ளுவர் தனது நூலான திருக்குறளில் மனிதனை நல்வாழ்விற்கு இட்டுசெல்வதுடன் ஆன்மீக அறிவின் வழிகாட்டியாக அமைவது மதம் என்கிறார். அத்துடன் மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தில், “அருள் விண்ட தாள்பட்ட நெஞ்சங்களின் தஞ்சமாய்த் தருள் செய்தான் மெய்ப்பொருள் காண்பது எங்கே?” என்கிறார். மகாகவி பாரதியார், “மதங்கள் எல்லாம் உண்மையைத் தேடி வழிகாட்டும் ஒளியடி தெய்வமடி” என விபரிக்கின்றார். இவ்வாறு அறம், அன்பு, ஒற்றுமை மற்றும் மனித நேயம் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய சமயமானது விஞ்ஞானத்தையும் ஓர் அங்கமாகக் கொண்டுள்ளது என்பது பலரும் அறியாத ஓர் உண்மையாகும். அத்துடன் இந்து சமய நூல்களில் அப்பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் முதல் அறிவியல் சார்ந்த பல விடயங்கள் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்து சமயமானது அறிவியல், தத்துவம், கோளியல் மற்றும் மருத்துவ வழிகளில் பல்வேறு தொடர்புகளினைக் கொண்டுள்ளது. தத்துவவாத்தியானான தொடர்பனை நோக்கும் போது இந்து சமயம் உண்மையை ஆராச்சியுடன் தேடும் அறிவியல் முறைக்கு (Scientific Method) ஒத்தான கலையை விளக்குகின்றது. உபநிடதங்கள் மற்றும் கிருஷ்ண பரமாத்மா எமக்கருளிய பகவத்கீதை போன்ற நூல்களிலுள்ள சந்தனைகள், அண்டத்தையும் அதற்கு அப்பாற்பட்டதையும் ஆராய வேண்டியதன் முக்கியத்தை விபரிக்கின்றது. மேலும் நயாயா (Nyaya), வைஷேஷிகா (Vaisheshika) போன்ற இந்து கோட்பாடுகள் தர்க்கம், காரணம் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ளன.

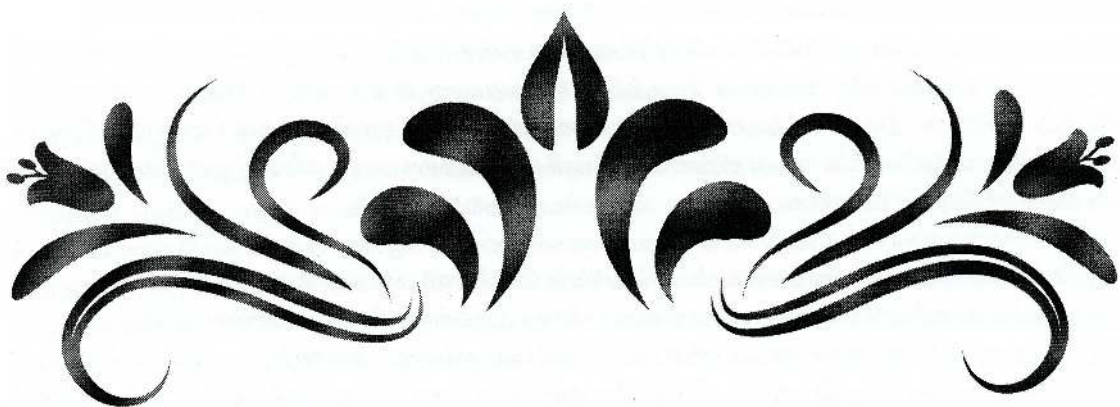
கோளியலுடனானத் தொடர்பனை நோக்கும்போது க்ருத யுகம், திரேதா யுகம், துவாபர யுகம், கல் யுகம் போன்ற யுகங்களைப் பற்றி விபரிப்பது அறிவியலில் உள்ள Deep Time கோட்பாட்டை ஒத்ததாக இருக்கின்றது. அதுமட்டுமன்றி பல்பிரபஞ்சக் கோட்பாட்டையும் இந்து தருமம் ஏற்கின்றது. ரிக் வேதத்தின் 10.129ம் பகுதியிலுள்ள, “அது இருட்டா இருந்ததா? ஒளியா இருந்ததா? உண்மையிலேயே யாரும் அதை அறியவில்லை சர்வம் ஒன்றின் ஆழத்தில் இருந்து தோன்றியது” எனும் மூலவாக்கியம் Big Bang Theory மற்றும் பிரபஞ்சத்தின் தொடக்கம் பற்றிய கேள்விகளுடன் ஒத்திருக்கின்றது. பஞ்சாங்கம் இந்து தர்மத்தின் ஒரு அங்கமாக, அன்றாட காலக் கணக்குகள் மற்றும் நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பான தகவல்களை வழங்கும் புனித நூலாகும். இது ஆன்மீகத்தின் ஒரு பகுதியாக காணப்படும் போதிலும், அதன் அடிப்படைகள் கோளியல் மற்றும் கணிதம் சார்ந்தவையாகவே காணப்படுகின்றது. சந்திரன் மற்றும் சூரியனின் கோணவிலகலைக் கூறும் தீதி, சந்திரனின் நிலைகளைக் கூறும் நட்சத்திரம், சூரியன் மற்றும் சந்திரனின் சார்ந்த கோணத்தின் கணக்கீடான யோகம், ஒரு நாளின் அரை தீதி அடிப்படையில் கணக்கிடும் கரணம் மற்றும் சனிக்கழிமை முதல் வள்ளள்க்கிழமை வரையுள்ள நாட்களை கூறும் வாரம் ஆகிய பஞ்சாக்கத்தின் ஐந்து உறுப்புகளும் இந்து மதம், கோளியல் இடையேயுள்ள தொடர்பனை தெளிவாக விளக்குகின்றது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் மருத்துவம் என்பது நன்கு வளர்ந்துள்ள ஒரு துறையாகும். அந்து தர்மத்தின் மூலநூலான வேதத்தின் ஒரு பர்வான அதர்வண வேதத்தில் ஆயர்வேத மருத்துவம் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அக்குறிப்புகள் சரகா சம்ஹதா, சுஷ்ருத போன்ற மருத்துவ நூல்களுக்கு அடிப்படையாக உள்ளது. அவ்வேதம் நோய் மற்றும் முன்னே அதைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற கேட்பாட்டை முன்வைப்பதோடு நோய்களை தடுப்பதற்கான மந்த்ரங்கள், மூலகைகள் மற்றும் சீக்ச்சை முறைகளை குறிப்பிடுகின்றது. இது Preventive medicine க்கு அடிப்படையாக உள்ளது. “யத் தே மநோ ஹ்ருதயே ஸந்தத் யத்சக்ஷீ யத் கணே யத் குரௌ யத் ஸ்ரஸ் யத் கேஷேஷே” அதர்வண வேதத்தில் இடம்பெறும் இந்த மந்த்ரமானது அக்காலத்தில் இதயம், கண்கள், முடி சம்பந்தமான நோய்களை குணப்படுத்த பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் பல அந்து மத நூல்களில், ஒரு மனிதனின் ஆரோக்கியத்திற்கு பெரும் பங்காற்றும் யோகா பற்றியும் குறிப்புகள் உள்ளன.

இது மட்டுமன்றி உளவியல், நரம்பியல், அனுவியல் கோட்பாடு என பல துறைகளுடனான தொடர்புதனை அந்து சமயம் கொண்டுள்ளது என்பது நிரூபிக்கப்பட்ட ஓர் உண்மையாகும். அந்துத்துவத்தின் ஆழமான அறிவு அறிவியல் கோட்பாடுகளோடு இணைந்து செயல்படும் போது, மனிதனின் ஆன்மிக மற்றும் அறிவியல் தேடல்களுக்கான பாலமாக அமைகிறது. சமயம் என்பதை மனிதர்களை பீர்க்கும் ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தாமல் அதில் உள்ள விடயங்களை வைத்து மனித குலத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவது சாலச் சிறந்ததாகும்.

அதனால் மதக் கலவரங்கள், மதப் பாகுபாடு என்பவற்றை விட்டு அனைவரும் நன்றாக வாழ்வதற்கான செயல்களை மதத்தின் உதவியுடன் செய்வோம்.

J.J.Pooja
Faculty of Engineering
University of Peradeniya

படைப்பியல்

பெருமைக்குரிய பெரியபுராணம்

தமிழ்த் தாயின் தரணியே
தவழ்ந்த பெரியோர்களை
தலை நிமிர்த்தி உலகம் பார்க்கச் செய்த
தரமான நூலல்லவா பெரியபுராணம்!

சேக்கிழார் பெருமானால்
செம்மையான மொழிச்சுவையுடன்
சேர்ந்து எழுதப்பட்டதல்லவா
செழிப்பு மிக்க பெரிய புராணம்!

வாழ்வினியலை வார்த்தைகளால் மட்டுமன்றி
வாழ்ந்து காட்டியோரை ஆதாறமாய்க் கொண்டு
வாழ்வுக்கு வழி காட்டும்
வான் நிலா ஒளி போன்றதல்லவா பெரியபுராணம்!

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் வரலாற்றை
அழகாய் எமக்களிக்கும்
அமுதின்லும் இனிய
அரிய நூலல்லவா பெரியபுராணம்!

கணக்கெடுக்க முடியாத
கண்டுபிடிப்புகளின் மத்தியில் நவநாகரிகத்தால்
கண் மூடி வாழும் எமக்கு
கண் திறக்க வழிகாட்டும் வழிகாட்டியல்லவா பெரியபுராணம்!

சந்திக்க தெரிந்தவனுக்கு நேரம் போதாது
சந்திக்க தெரியாதவனுக்கு நேரம் போகாது-ம்...
சந்தனையாளர்கள் பலர் சொன்னது- சந்திக்க
சிறந்ததை அள்ளித் தரும் நூலும் பெரியபுராணம்!

சமயத்தை வளர்த்தீட
சமயத் தொண்டர்களின் வரலாற்றை
சுரமாய்க் கூறி - எம்முள்ளும்
சமயப்பற்றைத் தூண்டும் சரீர்த் தரமல்லவா பெரியபுராணம்!

கடவுளைக்காண வழிதனை
காட்டும் கண்டவர்கள் பலர் சொன்ன
கருத்துக்களை கவனமாய் நமக்குத் தரும்
கற்றறிந்தோர் தந்த பொக்கிஷமல்லவா பெரியபுராணம்!

பெருமைக்குரிய
பெரியபுராணந்தனை- நாமும் கற்று
பெற்றெடுத்தவள் பெருமைப் படும் படியாய்
வாழ்வோமே!

சீவராசா ஜெயஹர்தா
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

குன்றமர்ந்த முருகா

அசுரர் பகை வென்று தேவர் குலம் காக்க
ஆறு கமலங்களில் பிறந்தாய்
கார்த்திகையர்களின் பாசத்தல் வளர்ந்தாய்
கந்தனாக உலகமே காக்க வந்தாய்
அன்னை உமை அனைப்பினிலே மகிழ்ந்தாய்
அருளொளி சூழ்ந்து ஆதரவாய் நிறைந்தாய்
பிரணவ மந்திரத்தை மறந்ததாலே
பிரமனையே சிறை வைத்த முருகா
தந்தைக்கு உபதேசம் செய்ததனாலே
தந்தை சீவனுக்கு குருவான குருநாதனவன்
மயின் மீது மகிழ்வுடன் பாய்ந்தாய்
மழலைமயின் சரீர்புடன் மலைமேல் விளங்கினாய்
வள்ளி தெய்வானை பாசம் சீந்தி தந்தாய்
வாழ்வில் அழகாக அன்பின் வழி காட்டினாய்
அன்பின் வேலாக அடியாரை அரவணைத்தாய்
அழகின் வாழவே நீயே என்றும் அமர்ந்தாய்
சூரபத்மனை போர்னில் வெற்றி கொண்டு
சூரசம்ஹாரம் செய்து தெய்வம் என நின்றாய்
அருளின் கரம் நீட்டி துயர் துடைக்கும் முருகா
அன்பின் உருவமாய் எங்கள் நம்பிக்கையானாய்
வேனின் ஒளி காட்டும் வெற்றியிலே வாழ்வேம்
வேதங்கள் பாடும் மகிமையிலே தாழ்வேம்
குன்றமகள் பாசம் காத்து அருள்தரும் இறைவனே
குழலோசை சேர்த்து கருணையை வளர்த்திடும் அன்பனே
குன்றில் இருக்கும் கருணை மிகு தெய்வமே
குற்றமின்ற வாழ்க்கையை அருளால் நிரப்புவாயே...

சுதர்ஜகா நித்தியானந்தம்
ஸாற்றியந் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

சைவமும் அசைவமும்

அன்று பறைந்தவர்
யாவரும் வல்லவர்
கூறிய பொருளின்
வழிதனில் நின்றவர்

பாவம் உய்ரென்று
உடலுண்ண
மறுத்தனர் சிலர் அன்று
தேகம் பொய்யென்று
உயிர் கொன்று
புசித்தனர் பலர் அன்று

ஊனும் உணவன்றோ
அதை உண்பதில்
ஏதும் தவறுண்போ

ஒரு வழி பாதைக்கும்
ஈடுண்டென்ற போது
கலியுக மாக்கள் மட்டும் - ஒன்றை
வரையறுத்தாள்வது கேடு

ஊன்புசித்தவன் உட்செல்ல
கூடாதென்று”

மர்த்த மான் தோலும் மாத்தோலும்
மத்தளமாய் சத்தமிட
எர்த்த
பின் சாணம்
எல்லோரும் நெற்றியிட
ஊன் செத்த உடலொன்றை
ஊதும் பெயரில் முத்தமிட

வேறென்ன சான்றிருக்கு
உண்மையை பறைசாற்ற
உள்ளம் அவனை சாற்றிநீருக்கு
மைய்மையை தன்ம் போற்ற

அன்றிருந்து பார்க்கின்றேன்
அனுதினமும் கேட்கின்றேன் - ஆலயம்

இன்று செல்ல ஆகாது

என்று சொல்லும் பல மாது காரணம்

மாதத்திட்டு வந்ததாம்
தரை மறைக்க வேண்டுமாம்

என்ன தீட்டு மாக்களே
எசன் ஏற்கும் சப்டிலே
ஊழ்வினைகள் காரணம் - அன்ற
நம் ஊன் உடம்பு ஆலயம்

“ஓம் நமசிவாய”

யோகேந்திரன் பரசாந்
கலைப் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

மெஞ்ஞான இறைமை

சகாப்தம் கடந்த சரிதம் - தன்னிகரில்லா
யோகமுற்று மோக்ஷமடையும் புர்தம்,
அந்தகனும் மடல் திறந்து அபயமுறுவான்
நாத்தகனும் சீவம் அறிந்து கமமுறுவான்!

இராவணன் புறப்படுகை

தங்கியான் செல்வார்வமாம், சீரஞ்சீவிய இராவணன்,
சீதம்பர வணக்கம் சாதிக்க ஊறு கொண்டான்ன
தென்முனையில் இருந்து கறவனையில் வாழ்காட்டி,
வெந்நீள் வழியே, காலேஷ்வரன் காண சீத்தமானான்.
கைலையம்பதி புகழும், ஈழம் கொண்டான் அகழும்,
மத்தளக் கொட்டகையும் ஒருங்கேற பயணம் கொண்டான்.

கைலையில் கால் கொள்ளல்

அண்பம் கொண்டான் ஆசு கள் இசைத்து நயக்க,
சீர்வேஷ்வரனும் தன்நிலை மறந்து மூழ்கியிருந்தான்.
சமமாகாம் பரம, தாண்டவ ஸ்தோத்திரம் ஆயற்றியே,
கைலையுச்சியில் தன் தடம் பதித்தான் இராவணன்.
தலைவனுக்கும் தலைவிக்குமான முகப்பில் இடம்நீமையால்
தீவ்ய ஸ்பர்சம் கொண்டு தழிமகனை தரையில் தள்ளினார்.

சங்கரன் வேட்கை

ஆரூர் அமர்ந்த அரசனும் அவனே!
இன்றெனக்கு ஆரமுதானவனும் இவனே
ஈசனே! குவளைக் கண்ணி கூறனே
உவனே! சீர்ப்பெருந்துறை உறை தேவனே
ஊரவர்க்கு ஆராத இன்பம் அருள்பவனே
எந்தை ஏகம்ப நாதனெனும் சீவனே.

தென்னாளுடைய சீவனே போற்றி!
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!

கஜனிகாந் பவீந்தன்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

ஏகனநேகன்

கொன்றை சூழ கொண்டவனாம்
பிறையின் சோத் பூண்டவனாம்
பீரசடை நாளும் தரித்திடுவான் - அவன்
பித்தன் பிரான் பிஞ்ஞகனாம்

கங்கை சீரம் மேல் வைத்தோனாம்
வேங்கை தோலுடை தைத்தோனாம்
மழுவொடு சூலமும் ஏந்திடுவான் - அரன்
ஏகன் அநேகன் அற்புதனாம்

சலங்கை கட்டிய மத்திரனாம்
தாண்டவம் ஆடிடும் ருத்திரனாம்
பாவங்கள் நீக்கும் ஆண்டவனாம் - அனூ
ஆதியும் அந்தமும் ஆனவனாம்

அரவம் கழுத்தில் கட்டிடுவான்
அனலும் கண்ணில் கக்கிடுவான்
திருமேனியில் நீறும் பூசிடுவான் - பரன்
பவனாய் புவனாய் தோன்றிடுவான்

பாத்திமா கன்சா
சமூக விஞ்ஞானங்கள் பீடம்
இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகம்

வாழ்க சீவநாமம்

வேரல்லாப்புக்கள் போல,
அருளாளர் தீட்டும் தரணியிலே,
கோயில் மணியெனும் ஓசையிலே,
பொன்னேறம் பிறந்ததுவே.

வானவில் பூக்களாய் மலர்ந்திட,
வழிபாட்டு மானை சூழிட,
வில்வ மரத்தின் நிழலிலே,
வில்வம் சூடும் ஈசனையே.

பஞ்சாட்சரம் எனும் மந்திரமானை,
வினை நீங்கத் துதி செய்வோம்.
நீழல் கொடுத்ததும் நலாவனோடும்,
நமலன் திருவடி நமக்கு வாழ்வே.

மணிக்கோலங்கள் மலர்ச்சிகள்,
அன்று முதல் என்றும் நலைக்கும்.
ஓசைநாதம் ஆனந்த மேவிக்கும்,
சைவசமயத்தின் ஒளி பரவட்டும்!

திருநாவுக்கரசு லதீர்ச்சகா
கலைப் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

முருகா நீ வர வேண்டும்

கார்த்திகேயனே!

எனதருமை அனேகனே....

தேவர்க்கு அதிபதியே

நீ தர வேண்டும் நல்மதியே

ஒருபோதும் கைவிடதல்லை என்னை

‘யாந்ருக்க பயமேன்’ என்றருளினீரே விண்ணை

நல்லூரில் கண்டேனே உம்மை

அன் குறிஞ்சியிலும் காண்பேனே இதுண்மை

உம்வாழ்வில் கண்டேரே ஆறுபதி

உம்மருளால் மாறுமே எம்வித்

தல்லையம்பலராஜா கோப்சாந்
பல் மருத்துவ விஞ்ஞானபீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

சமயம் வாழ்வியல் கோட்பாட்டின் சாரல்

அண்டசராசரங்கள் ஒழுங்கில் அமையப்பெற்றே
அக்ஷம் போற்றும் பழையையான மதமாய்
ஆயற்கையில் இறைவனைக் கண்டே
இத்காசங்கள், வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், உபநிதங்களை
அடிப்படையாகக் கொண்டதாய்
இந்து தர்மம்

தர்மம், அத்தம், கர்மம், மோட்சம்
நான்கு பாதைகள் வாழ்வின் நோக்கமாய்
மோட்சத்தினை இலட்சியமாய் எண்ணியே
இறுதி வாழ்வு வரை எம் பயணம்
சீவன் விசுஷ்ணு ப்ரம்மா சக்தி நம் தெய்வங்கள்
அன்பும் அறனுமே என்றும் ஆன்மீக விளக்கங்கள்

இறைவற்பாட்டை வாழ்வியலோடு ஒன்றிணைத்தே
இந்து சமயம் எதிரொலிக்கின்றது
காதலின் புனிதத் தன்மை
உடலின் உணர்வுகள் - இவை
தெய்வங்களின் லீலைகளில் உணர்த்தப்பட்டது
உறவும் மேம்பட்டது

ஆன், பெண் இணைந்ததே வாழ்க்கை - என்பது
அர்த்தநாதீஸ்வரர் உருவத்தின் வெளிப்பாடு
இன்னாத உலகில் இனியவை காணல்
இல்லாதவர்களுக்கு பகீர்ந்து ஈதல்
இந்து சமயம் கூறும் பாடல் - இதுவே
எமது வாழ்வியல் கோட்பாட்டின் சாரல்

யோகமும் தியானமும் சுகமாய் போக
செய்தோரும் புகைகள் வாழ்வு திசை மாற
பண்பும் அமைதியும் உள்ளத்தில் மலர
கூழலும் புன்தமாய் மிளரும்
சர்வம், ப்ரம்மம் என்ற உண்மை பழக்க
இந்து தர்மம் உலகிற்கு தங்க கீதை பகரும்

நாககுமார் சைலஜா
கலைப் பீடம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

மீண்டும் ஒருமுறை...

ஆர்வமாய் உனை சேர்ந்தேன் முருகா
 அன்போடு உனை நமடியே
 வேலவனை, பாதையில் வணங்கிய போது
 வாழ்க்கை அனாதாய் தகழ்ந்ததே..
 வேல் தாங்க வருவாய் என எண்ணி,
 வாழ்கைதனில் விடாது நடந்தேன்
 வித்யலும் வலியலும் நீ காட்டிய வழியில்
 தோல்வி எனும் திசை காணாதவனாய் ..
 ஆனால் ஒருநாள், குறையாத அமையின்றி
 குருதிக் கண்ணீர் சந்தனேன்
 கடைசியில் நான் கைவிடப்பட்டேனோ என,
 கனவுகளும் சிதைந்து போகையிலே..
 மனம் தடுமாறப்போனேன்
 நீ ஏன் அதற்கு அடம் தந்தாயோ?
 பாதையின் வழியே மங்கிய ஒளியாய்
 நீயும் எங்கோ மறைந்தாய், முருகா..
 நம்பிக்கை அழந்தேன் செல்லும் திசை மறந்தேன்
 நினைவுகளின் நிழலில் எங்கோ தொலைந்தேன்
 உன்னை அளந்தேனோ என எண்ணி
 கந்தா என்னை மறந்தாயோ?..
 விண்ணோடும் மீன்களை போல
 நானும் ஒன்றாக போனேனோ..
 தோல்விகளின் நடுவே
 உனை காணாது தவித்தேனே..
 ஆனால் ஒரு நாள் நீ வந்தாய்
 அருள்தீமாய் ஒளி பூர்ந்தாய்

எனை நீ மறக்கவில்லை என்றே
 மீண்டும் வாழ்வில் வெளிச்சம் தந்தாய்..
 அக்கணம் நான் அறிந்தேன்
 அகன்றதோ என் மனம் தனில் அன்பு!
 நீயோ எக்கணமும் என்னுடன் இருந்தாய்,
 மர்மமாய் என் பயணத்தை வழிநடத்தினாய்..
 ஆனால் இன்றோ மனம் குமுறுகிறது
 வாழ்வை ஆழ்புகள் சூழ்ந்ததாலே
 முன்னே வெறுமை சூழ
 நாளையும் நிழலாக்போனதே..
 தோல்வியோடு காத்திருக்கிறது மனம்
 நம்பிக்கையோடு!
 மீண்டும் சூறில் சிதைந்துவேனோ
 மீண்டும் ஒருமுறை எழுந்திட ஏது செய்வேன்..
 உன் பாதம் பணிந்தேன் முருகா
 அருள் செய்திடுவாய் வேலவா
 உன்னிடத்தே சரணாகத்யானேன்
 காண்ட நம்பிக்கையாலே..
 தோல்வி என்னும் பயம் இல்லை
 அருள்சுரங்கம் நீயல்லவோ எந்தன்
 வாழ்வுதனில் ஒளி தந்திடுவாய்
 முருகா!!

கமலநாதன் ஜர்விகள்
 பொறியியற் பீடம்
 பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

நன்றி மறந்திலோம்

“தனையனைத்தே ஆயினும் செய்தநன்று உன்பால்
பனை அனைத்தாய் உள்ளுவர் சான்றோர்”

என்ற வாக்கிற்கெனங்க இத்தருணத்தில் இந்நூல் சிறப்புற வெளிவர உறுதுணையாக இருந்தவர்களுக்கு நன்றி நவில்தலை ஸது இன்றியமையாத கடமையாகக் கருதுகின்றோம். இதன் பின்னணியில் பலர் தங்களது நேரத்தையும் முயற்சியையும் செலுத்தியுள்ளனர். அவர்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் இன்றி இந்நூல் வெளியீடு என்பது அசாத்தியமானதாகும்.

முதலில், எங்கள் புத்தக வெளியீட்டுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து தங்கள் பொன்னான நேரத்தை ஒதுக்க ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய பேராசிரியர்கள், வீரவுரையாளர்கள், பெரியோர்கள் மற்றும் எம் சக மாணவர்கள் அனைவருக்கும் சிறம் தழுந்த நன்றிகள். எங்கள் புத்தகத்திற்கான செலவுகளை ஈடு செய்ய வி-
ளம்பரங்களைச் சேகரித்து, நித திரட்ட உழைத்த அனைவருக்கும், விளம்பரங்களை தந்துதவிய வனிக நிறுவனத்தாருக்கும் இத்தால் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளோம்.

அத்துடன், இப்பயணத்தில் ஸங்குக் கைகோர்த்துதவிய சங்கத்தின் தலைவர், உபதலைவர், செயலாளர், சகஉறுப்பினர்கள் மற்றும் பல்வேறு வழிகளில் உதவிய அனைவருக்கும் எங்கள் இதயம் கனிந்த நன்றிகள். இந்த புத்தக வெளியீட்டின் வெற்றிக்காக இரவு பகலாக உழைத்த, அதன் பிழைத்திருத்தம், தொகுப்புப் பணிகள் மற்றும் தரத்தினை மேம்படுத்த பாடுபட்ட அனைத்து நபர்களுக்கும் எங்கள் மனமாரந்த நன்றிகள். புத்தகத்தின் அச்சு, வடிவமைப்பு, வெளியீடு, மற்றும் ஏற்பாடுகளில் நேரத்தை செலுத்தியவர்களின் கடுமையான உழைப்பிற்கு எங்கள் மனமாரந்த பாராட்டுகள்.

உங்கள் ஆதரவே எங்கள் அடுத்த முயற்சிக்கான தூண்டுகோல். உங்கள் அனைவரதும் பயன்கருதா உதவியே இவ் இதழ் அச்சுவாகனம் ஏற் உங்கள் கைகளில் தவழ்வதற்கான மூலகாரணம். அவ்வகையில் உங்கள் உதவி வருங்காலத்திலும் ஸங்கு குறைவின்றி தொடரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் எம்பெருமான் குறிஞ்சிக்குமரனின் அருளாசி உலகெங்கிலும் பரவ வேண்டி விடைபெறுகின்றோம்.

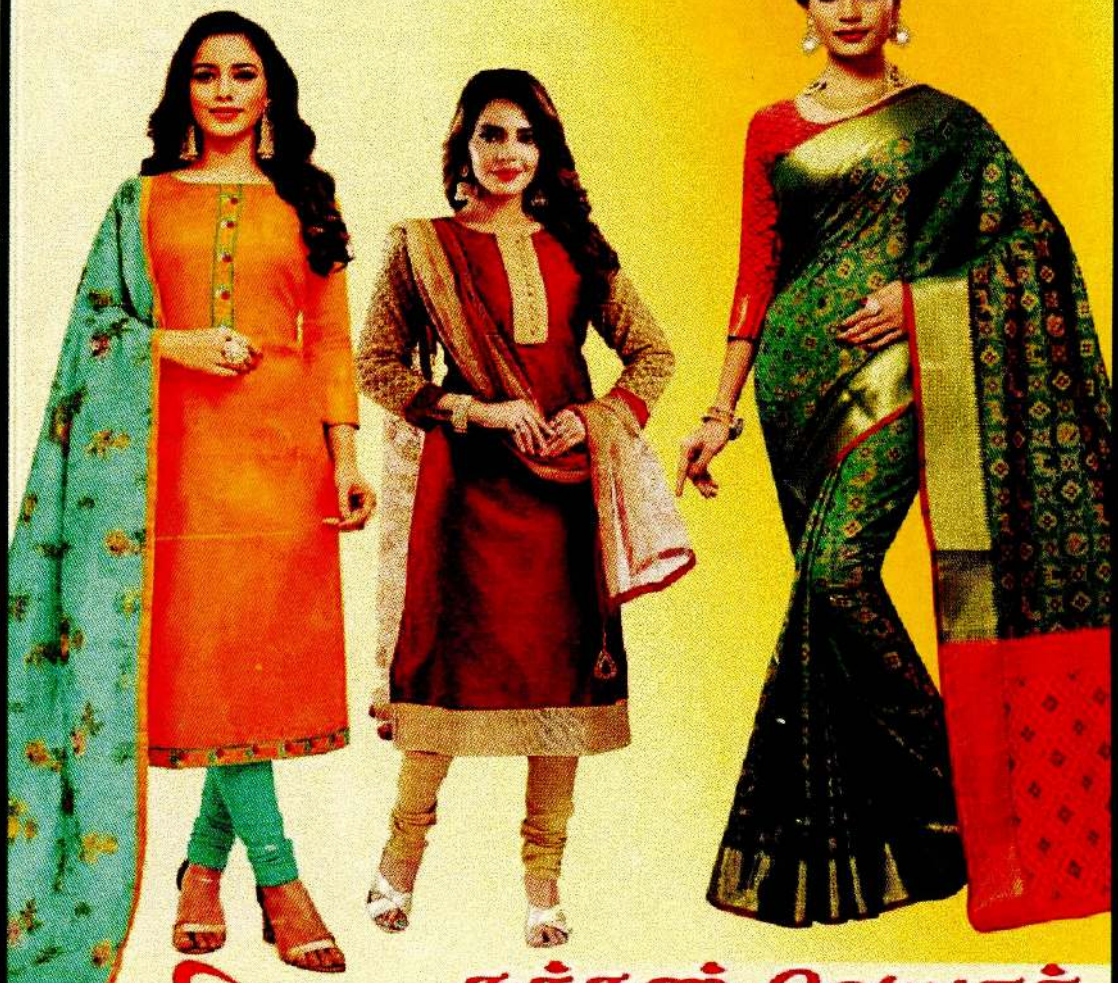
நன்றி!

சொந்தமண்ணில் சொந்தங்களுக்கான தெரிவு

வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட நவீன

Design களிலான புத்தம் புதிய பெண்களுக்கான

* சாறி வகைகள் * சல்வார் வகைகள் * பட்டுப்பாவாடைகள்
* டொப் வகைகள் * மொடன் சட்டைகள் * சிறுவர்களுக்கான
அனைத்து விதமான ஆடை வகைகள் மற்றும்
ஆண்களுக்கான ஆடை வகைகள் அனைத்தையும்
ஒரே கூரையின்கீழ் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

SUXUS
WEAR

சக்ஷஸ் வெயார்

New Clothes, New Fashion

கிடை: 102, நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

021 222 2997

கிடை: 219 மின்சார நிலைய வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

021 222 2967

Suxuswear@gmail.com

BCAS
INTERNATIONAL
UNIVERSITY PLACEMENTS

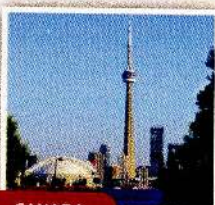
BCAS
CAMPUS
BRITISH COLLEGE OF
APPLIED STUDIES

WANT TO KNOW WHAT TO DO AFTER YOUR BACHELORS/ MASTERS ?

Follow your next education through
BCAS STUDY ABROAD to

UK

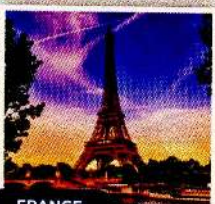
CANADA

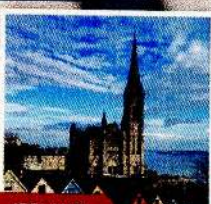
AUSTRALIA

NEW ZEALAND

FRANCE

IRELAND

For more info:

077 769 8062

@bcasstudyabroadjaffna

FOLLOW US ON

NAGULA

Jewellery

A promise of perfection and purity

**Luxury You Deserve,
Prices You'll Love**

Unveil exclusive designs that
match your unique style.

*Jewellery That Speaks
to the Heart*

No 109,111 Powerhouse Road Jaffna .

077 221 9119 (Hotline)

021 221 9119, 021 222 4134

**SINCE 2015, THE WORLD WIDE
NO 01 REAL ESTATE COMPANY
RE/MAX IN SRI LANKA**

First RE/MAX office
in Jaffna,
Sri Lanka... Since 2018

RE/MAX
NORTH REALTY

Each office independently owned and operated

RE/MAX
NOBLE REALTY

Each office independently owned and operated

நம்மிக்கையுடன்
நாடுங்கள் நடமாட
முழுமேத விற்பனை
முகவர்கள் இரண்டு
முகவரியில்

நிலாச அா ஒவிலி
மீலடி அமீலம்,
விகிசீலம் லோ
கூலிசல டீலம்

+94 77 566 0000 • +94 21 468 0780
111C Kannathiddy Road, Jaffna
www.remaxnorth.lk

+94 76 624 0000 • +94 75 338 0000
180 Thirugnanasampanthar Street, Trinco
www.remaxnoble.lk

வேலை
வாய்ப்பு வெற்றிடம்

51 வருட காலம் ரியல் எஸ்டேட் துறையில் உலகின் முன்னணி நிறுவனமான
RE/MAX ல் நீங்களும் ரியல் எஸ்டேட் முகவராக இணைய ஓர் அரிய வாய்ப்பை
RE/MAX NORTH REALTY, RE/MAX NOBLE REALTY
உங்களுக்கு வழங்குகிறது

**YASO
ENGINEERING**

CONSTRUCTION SERVICES

Contact Us For Details

077 600 6219

yasok78@gmail.com

**Erlalai East,
Erlalai, Jaffna.**

**FOR YOUR
SCHOOL
EXERCISE
BOOKS AND
OTHER
EQUIPMENTS**

**No.03,
Thanankilappu
Road,
Chavakacheri**

**THE BEST AND
IDEAL PLACE!**

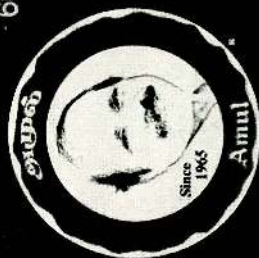
For Contact: 0212270447 0212271447 0779000388

**No.03,
Thanankilappu
Road,
Chavakacheri**

THE BEST AND IDEAL PLACE!

For Contact: 0212270447 0212271447 0779000388

60 வருடங்களாக மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற நிறுவனம்.

அமுல்

உயர்தர சைவ உணவகம்

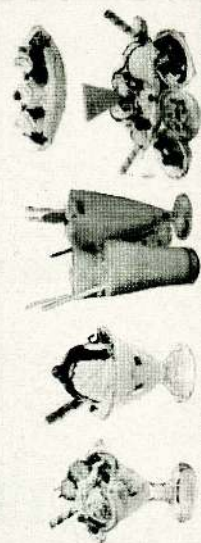
Amul ICE CREAM

அமுல் Amul

ICE CREAM

உயர்தர சைவ உணவகம்

📍 452, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம். 021 221 6779

📍 450, Hospital Road, Jaffna. 021 222 5707

TJ FASHION

THE ONE STORE FOR YOUR FASHION

📍 # 624, K.K.S ROAD , JAFFNA.

☎ +94 75 7766 175
+94 77 0788 396

📍 # 88, PALALY ROAD , JAFFNA.

☎ +94 75 7766 175
+94 77 958 6666

FOLLOW US ON @TJFASHION.LK

TJ TOURS & TRAVELS

KDH VAN FOR HIRE SERVICES

- AIRPORT TRANSFER
- DAY OUTING
- ROUND TOUR
- WEDDING HIRE
- COLOMBO CITY TOUR

FOR MORE INFORMATION

☎ +94 75 7766 175 | +94 77 958 6666

With Best Compliments From :

S.V.MURUGESU

Agent for Fonterra Brand Lanka (Pvt) Ltd., Litro Gas Lanka Ltd., Unilever Sri Lanka Ltd., Chevron Lubricants, Serendib flour Mills (Pvt.) Ltd, Ultratech Cement Lanka (Pvt) Ltd, Cavadi Mark Camphor, Sun Matches Company (Pvt.) Ltd., Vimal Company (Pvt.) Ltd., Up Field Lanka (Pvt.) Ltd., Lanka Salt Ltd., Ekaterra Ceylon (Pvt) Ltd., MRF Tyres (Pvt.) Ltd.

S.V.Murugesu (Pvt) Ltd
No.106, Hospital Road,
Jaffna.

S.V.M. Distributors (Pvt) Ltd
No.160, Stanley Road,
Jaffna.

S.V.M. Rice Mill
Power House Road,
Chunnakam.

S.V.M. Fuel Mart
No.173,175, Palaly Road,
Thirunelvely.

S.V.M. Enterprises (Pvt) Ltd
No.289, A9 Road, Karadipokku,
Kilinochechi

S.V. MURUGESU

IMPORTERS, GENERAL MERCHANTS &
CONSIGNMENT AGENT
NO. 154, HOSPITAL ROAD, JAFFNA.
svmmurugasugunaratnam@yahoo.com
TEL: 021-4925831 / 021-2228899
FAX: 021-2228899

S.V.M. (PVT) LTD.

NO. 122, DAM STREET, COLOMBO - 12.
TEL: 011-4378678
011-2424392
FAX: 011-2424391
svm-sugar@hotmail.com

Sannithiyan Printer's

சந்நிதியான்

பிரிண்டேர்ஸ்

☎ 0773605009

✉ sannithiyan20@gmail.com

📍 K.K.S Road Mallakam (Near Soda company Lane)

BIG Engineers

OUR SERVICES

- ✓ BUILDING DESIGN
- ✓ INFRASTRUCTURE DESIGN
- ✓ GEOTECHNICAL DESIGN
- ✓ 3D BIM MODELLING
- ✓ DRAFTING 2D/3D

📍 KTS TOWER, Mallakam,
Kankasanturai Road,
Jaffna, Sri Lanka.

☎ +94 212 213 717

✉ bigengineers@big-eng.com

🌐 www.big-eng.com

with best compliments from....!

KAJAMUGAN HARDWARE

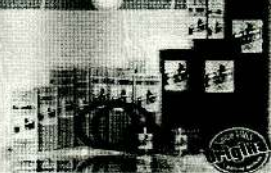
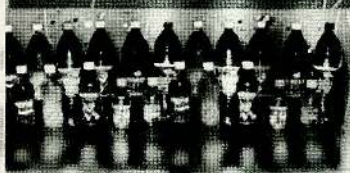
கஜமுகன் ஹார்ட்வெயர்

கட்டிடப் பொருட்கள், வடிகா கம்பி, தைப் வகைகள், சீமெந்து

மெக்சன் மெஸ் வஸ்கள், பெயின்ட் வஸ்கள் மற்றும்

Pepsi Soda & Accessories, சினிமாத்தையும்

பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய ஒரே இடம்.....

147,149 Stanley Road,
Jaffna.

TEL: 021 222 2833, 021 222 7144, FAX: 021 222 2368
E-mail: kajamuganhw@hotmail.com

147,149 ஸ்டான்லி வீத்,
யாழ்ப்பாணம்.

CHITHAMPARAPILLAI BOOK DEPOT

PROPRIETOR:
MR.S.SIVAM

FOR CONTACT:

- TEL: 021 226 3223
- FAX: 021 226 4145
- NO: 60, 64, MAIN STREET,
NELLIADY.

"INNOVATIVE IDEAS OPEN NEW WORLD"

TECHNO WORLD

A / L 2025

தொழில்நுட்பப்பிரிவு

(நவீன ஆய்வு கூட
வசதிகளுடன்)

வெலிங்டன் சந்தி,
லிங்கம் கூல்பார் அருகில்
வேறு எந்த கிளைகளும் இல்லை
தொடர்புகளுக்கு 0770175346

லக்ஷியன் ஹாட்வேயர்

LAKSHIYAN

Hardware

No.574, Kandy Road, Ariyalai, Jaffna.
T.P: 0774016828 | 0777470576

NEW
SCIENCE
WORLD

New Science World

கணித விஞ்ஞானப் பிரிவுகள்
(Tamil & English medium)

ZOOM துள் உடனடி

திரைப்பட வடிவம் மற்றும் நேரடி வடிவங்கள்

பொருளியல் - திரு. R. இமரன்
திரு. R. இமரன்
கிராமியல் - திரு. L. யல்
திரு. K. T. சிவசுந்தரன்
உயிரியல் - திரு. N. T. கஜேந்திரன்
இணைத்த கணிதம் - திரு. S. S. சரத் சிவசுந்தரன்
திரு. V. ஹரிசன்
ICT - திரு. T. மலேந்திரன்

மேலதிக விவரங்கள் மற்றும் பதிவுகளைப் பெற -

077 336 4055 021 221 6690 077 336 4030

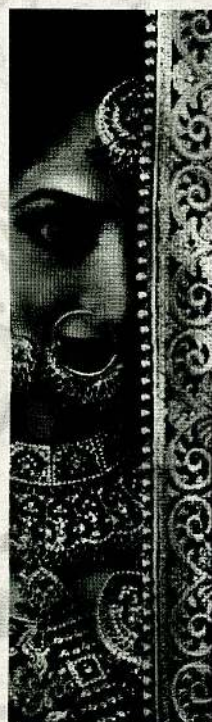
075 836 4055

(Navalar Road - Brown Road Junction, Jaffna.)

கிருஷ்ணா ஸ்ரோர்ஸ்

கிருஷ்ணா ஸ்ரோர்ஸ்,
163, கொழும்பு வீதி, கண்டி.

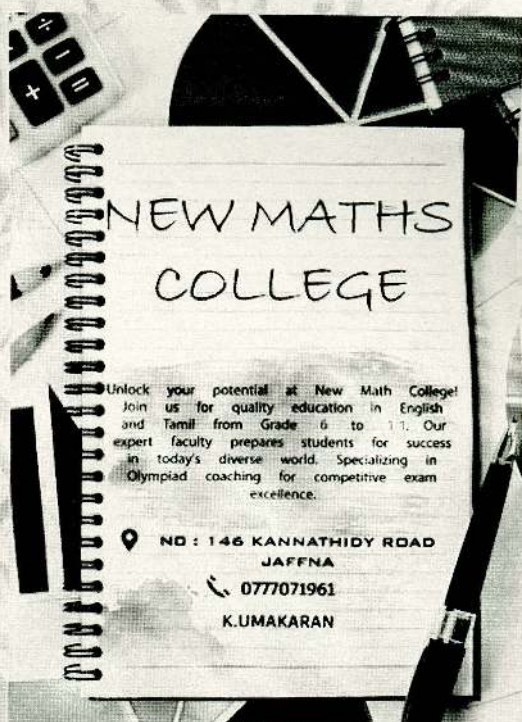

வைஷ்ணவி நகைப்பூங்கா

தனியா வடிவமைப்புகளில்
அழகு பெருக்க
திறமைகளைச் செய்து
பெற்றுக்கொள்ள
தயவு செய்து வந்து

ஒட்டுமொத்தம் பரந்த வகையில்
உத்தரவுகளைத் தயார் செய்து
கொடுக்கப்படும்.

புதுச்சேரி கிழக்கு, கருவாங்கு, கருவாங்கு.
தொலைபேசி: 0212224959

NEW MATHS COLLEGE

Unlock your potential at New Math College!
Join us for quality education in English
and Tamil from Grade 6 to 11. Our
expert faculty prepares students for success
in today's diverse world. Specializing in
Olympiad coaching for competitive exam
excellence.

NO : 146 KANNATHIDY ROAD
JAFFNA
0777071961
K.UMAKARAN

T.THARSHAN
Proprietor

i7 COMPUTERS

கணினி காட்சியறை

- All kind of it Solutions -
Computer Sales, Laptop Sales, Maintenance,
Repair, CCTV Camera, Networking,
Antivirus Solutions.

124 B, Palali Road, Jaffna
i7computersjaffna 0212224959 0777683676

கல்யாணி ஸ்ரோர்ஸ்

கல்யாணி
ஸ்ரோர்ஸ், 55,
யாழ்ப்பாண வீதி,
கண்டி.

ஒன்றே யென்னின் ஒன்றேயாம்
பலவென்று உரைக்கல் பலவேயாம்
அன்றே யென்னின் அன்றேயாம்
ஆமென்று உரைக்கல் ஆமேயாம்
இன்றே யென்னின் இன்றேயாம்
உளதென்று உரைக்கல் உளதேயாம்:
நன்றே நம்பு குடிவாழ்க்கை
நமக்கங்கு என்னோ பிழைப்பம்மா